

ВТОРНИК, 15 СЕПТЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,10 ч.)

2. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюция): вж. протокола

3. Представяне от Съвета на проект за общ бюджет за финансовата 2010 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е представяне от Съвета на проекта за общ бюджет за финансовата 2010 г.

Ханс Линдблад, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, за мен е огромна привилегия да бъда тук днес. Чувствам се много поласкан и се радвам, че имам възможност да ви представя изготвения от Съвета проект на общ бюджет.

Европа е изправена пред сериозни предизвикателства. Преди шест месеца икономическата ситуация изглеждаше значително по-обезпокоителна, но изглежда се стабилизира. Прогнозите за риска са по-балансиран и рискът от спускане все по-надолу по низходяща спирала намаля.

Изправени сме обаче пред съществени проблеми като нарастващата безработица и увеличаващите се дълг и бюджетен дефицит. С оглед на това е необходимо да се поддържат устойчиви публични финанси в дългосрочна перспектива. На много държави им предстои да извървят дълъг път, за да балансират публичните си финанси.

Демографските фактори ще оказват огромен натиск върху публичните финанси. За предизвикателствата, пред които сме изправени във връзка с климата, ще са необходими нови средства и преразпределение на съществуващите такива. Като цяло нашето становище е, че бюджетът, по който трябва да постигнем съгласие, следва до голяма степен да бъде ограничен, за да осигурим възможност за посрещане на бъдещи нужди, като акцентът се постави върху европейската добавена стойност и инвестициите, които в краткосрочен план могат да ни изведат от икономическата криза, а в дългосрочен – да повишат конкурентоспособността.

Проектът на общ бюджет на Съвета, който беше приет единодушно, разглежда и допринася за справянето с тези предизвикателства. Той е съобразен с бюджетната дисциплина и е стабилен от гледна точка на държавните финанси. Бюджетът ще насърчи научноизследователската дейност, образованието, конкурентоспособността, иновациите и изграждането на инфраструктури, както и ще стимулира сближаването. Проектът на общ бюджет на Съвета предвижда и марж за справяне с непредвидени ситуации.

Логиката на нашия проект на общ бюджет е много проста. В книгите пише, че ако искаме да стимулираме растежа, заетостта и благоденствието, трябва да провеждаме устойчива, надеждна и предпазлива политика, но чрез инвестиции в образование, научноизследователска дейност и инфраструктура, както и чрез изравняване на равнището на заплатите в целия Европейски съюз. Точно това се опитваме да направим.

Изготвеният от Съвета проектобюджет е балансиран, като в същото време е амбициозен. В сравнение с бюджета за 2009 г. задълженията ни са се увеличили с 1,1%, а бюджетните кредити за разплащания с близо 4%. Проектът и съгласието, които желаем да постигнем, трябва да отговарят на следните основни изисквания, които бяха приложени и по време на първото четене от Съвета. Бюджетът трябва да гарантира, че отделните политически приоритети на ЕС за 2010 г. ще получат подходящо финансиране. Ние в Европейския съюз трябва да можем да реагираме бързо на предизвикателствата, които ни очакват. Трябва да поставим акцент върху осигуряването на европейска добавена стойност. Необходими са бюджетна дисциплина и добро икономическо управление. В противен случай не бихме могли отново да предприемем стъпки към поэтапно балансиране на публичните финанси.

Важно е да се съобразяваме с таваните. Европейският съюз трябва да бъде достатъчно гъвкав, за посрещне бъдещите нужди и да се справи с непредвидените обстоятелства. От жизненоважно значение за бюджета на ЕС е и да бъдат зададени подходящи маржове. Представеният за разглеждане от нас проект на общ бюджет включва 1 38 млрд. евро за бюджетни кредити за поети задължения и 1 21 млрд. евро за бюджетни кредити за плащания. Направените от Съвета съкращения във връзка с предварителния проектобюджет, представен от Комисията, се основават на подробния анализ за изпълнението на бюджета, опасенията, свързани с бюджетните прогнози, и заявените намерения за действие. Разглеждаме и капацитета за изпълнение на програмите и прилагане на мерките. Степента на изпълнение и капацитета за усвояване са фактори от решаващо значение при анализите ни.

Сега ще направя кратък обзор на отделните функции. Подфункция 1А, научноизследователска дейност и иновации, е най-важният елемент и в нашия проектобюджет се осигуряват подходящите за него средства. Друга област, към която ще бъдат насочени повече ресурси, са проектите в секторите енергетика и инфраструктура. Ако направим корекция за счетоводните ефекти от плана за икономическо възстановяване, повишението в тази област възлиза на около 8%. Осем процента! Това е много, а както всички знаете, финансирането на Европейския план за икономическо възстановяване ще бъде една от онези теми, които ще се наложи да обсъждаме през есента.

Относно подфункция 1Б Съветът прие предложените от Комисията бюджетни кредити за поети задължения. По отношение на плащанията Съветът счита, че е възможно да се направят някои съкращения във връзка с предварителния проектобюджет, но бих искал да подчертая, че независимо от това проектът предвижда увеличение на бюджетните кредити за плащания от 3,2% в сравнение с 2009 г.

Относно функция 2 Съветът предлага значително увеличение спрямо 2009 г. както на бюджетните кредити за поети задължения, така и на бюджетните кредити за плащания съответно от 4,5% и 9,5%, ако се направят корекции за счетоводните ефекти от плана за възстановяване.

Що се отнася до функция 3, Съветът направи само малки корекции на предварителния проектобюджет, изготвен от Комисията. Ще бъдат осигурени достатъчно средства за миграционна политика, включително за Frontex.

По отношение на функция 4 е изключително важно да оставим значителен марж на колебание към тавана за тази функция, за да можем да посрещнем непредвидени нужди по възможно най-добрия начин. Ето защо Съветът осигури марж от близо 310 млн. евро на първо четене. Имаме пълно основание за това, особено в светлината на изменението, което включва допълнителни нужди в тази област. Що се отнася до резерва за спешна помощ, Съветът прие предложението на Комисията относно бюджетните кредити за поети задължения. Значението на общата външна политика и политика на сигурност продължава да нараства и следователно Съветът ще гарантира, че подходящите за това средства ще бъдат на разположение.

По отношение на администрацията Съветът направи някои целеви съкращения с оглед на икономическата ситуация и конкретните особености на всяка институция. Целта е да се гарантира, че административните разходи няма да нарастват по-бързо от инфлацията. Отправените от институциите искания за допълнителни позиции за нови дейности не бяха приети, с изключение на новите агенции, планирани за 2010 г., и на Frontex.

По време на помирителната ни среща от юли 2009 г. беше подчертано още веднъж колко е важно да се проведе процедура по набиране на персонал във връзка с разширяванията на ЕС през 2004 г. и 2007 г. и постигнахме съгласие за съвместно изявление. По същия повод вашите представители посочиха, че те биха желали да опитат да открият общ подход по отношение на гравитната политика на институциите и органите на ЕС. Убеден съм, че, за щастие, такова изявление ще има по-късно през есента.

Преди да приключа, искам да спомена и по-скоро да подчертая, че при повечето ни срещи с Европейския парламент атмосферата беше положителна. Считаю конструктивното сътрудничество за единствения начин, по който можем да постигнем стабилен бюджет.

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, за мен е огромно удоволствие, че имам възможност да говоря пред Вас тази сутрин. Зная, че първите етапи на бюджетната процедура, по-конкретно помирителната процедура от юли, преминаха при положителна атмосфера и се надявам, че можем да укрепим това сътрудничество през следващите седмици. Все още ни предстои работа във връзка с процедурите за бюджета на ЕС за 2010 г. и има други важни въпроси, по които трябва да постигнем съгласие, като например втората фаза на Европейския план за икономическо възстановяване. Ето защо е от съществено значение и трите институции да работят в тясно сътрудничество.

С оглед на реалната ситуация след първото четене от Съвета и създаването на проектобюджет за 2010 г., Комисията признава, че предложените от Съвета съкращения са далеч по-малки в сравнение с предходни години. Въпреки това има някои конкретни опасения, които бих желал да подчертая. Комисията изразява съжаление, че Съветът ще съкрати 1,8 млрд. евро от бюджетните кредити за плащания. Процентът на тези съкращения при функции 1А и 4 е значително по-голям, а това означава, че е изпратен негативен сигнал към приоритетни области като растеж и заетост и международната роля на ЕС, и не на последно място по отношение на предприемаческата помощ.

Предложените съкращения на разходите за административна подкрепа, на средствата за административна помощ за научноизследователска дейност и за агенциите са прекалено големи. Вместо да се вземе предвид специфичната за всяка агенция ситуация, съкращенията, с някои изключения, са общовалидни, независимо от етапа на развитие или от задачите на съответната агенция. Съкращаването на разходите за административна подкрепа ще затрудни изпълнението на програмите, по-конкретно в областта на научноизследователската дейност, както и на външните дейности. Надявам се, че при подготовката си за разглеждане на бюджета на първо четене Парламентът ще потърси начин да промени тази ситуация.

Макар да е жалко, че функции 1Б и 2 също се съкращават, предложената от Съвета декларация относно плащанията и втората възможност за преразглеждане на нуждите на селското стопанство в предстоящото писмо за изменение, което Комисията ще представи в края на октомври, ми вдъхват известно спокойствие.

Както беше обявено, Комисията вече представи на бюджетния орган писмо за изменение с цел актуализиране на нуждите на функция 4. Основните елементи включват: допълнителни 95 млн. евро за поети задължения и 60 млн. евро за бюджетни кредити за плащания за подкрепа на палестинските органи и за усилията за възстановяване в Газа; необходимостта да се разгледа изготвянето на съгласителни мерки в сектора на бананите с оглед на евентуалното търговско споразумение, което ще засегне преференциалния режим на държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) – доставчици на банани. Има също и допълнителни 50 млн. евро бюджетни кредити за поети задължения и 20 млн. евро за бюджетни кредити за плащания за подпомагане на развиващите се страни за справяне с изменението на климата. Последното би следвало да допринесе за успешното приключване на Конференцията за изменението на климата, която ще се проведе през декември в Копенхаген.

Относно функция 5 (администрация) Комисията беше изключително скромна в исканията си, заложили в предварителния ѝ проектобюджет, като предложи увеличаване на административните разходи на Комисията само с 0,9% в сравнение с 2009 г. Макар тази точка да беше одобрена от председателството, за съжаление Съветът съкрати допълнително административния бюджет на Комисията.

В заключение, изразявам надежда, че Европейският парламент ще възстанови сумите за бюджетни кредити, съкратени от Съвета, и съм убеден, че продължаващите преговори между трите институции ще бъдат конструктивни и че резултатът от бюджетната процедура ще бъде успешен.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Шемета, че представихте позицията на Комисията и че се вметихте във времето, което е много важно. Бих искал да кажа, че това е първоначално обсъждане. Сега ще обсъдим този въпрос с комисията по бюджети и с други комисии, а основното обсъждане ще се проведе след няколко седмици.

László Surján, докладчик. – (HU) Ще говоря на родния си език, защото си мечтая за Европа, в която този акт е естествено право не само във всеки парламент, но и в други области на обществен живот. В тази Европа няма закон, който да забранява използването на родния език, дори и в Словакия. Очаквах също, че настоящата финансова криза не само ще доведе до намаляване на производството и нарастване на безработицата, но и че ще ни даде възможност да подобрим бюджета на Европейския съюз чрез мерки за реформа.

Парламентът вече изрази становището си през февруари. Фактът, че Европейската комисия и Съветът изразиха съгласие с него беше обнадеждаващ. Въз основа на това, което зная относно проектобюджета, със съжаление трябва да кажа, че опитът красивите слова да се преведат на езика на числата не беше напълно успешен. Време е приемем факта, че никой не е доволен от бюджета на Европейския съюз. Приходната част на бюджета представлява сериозна тежест за държавите-членки, но разполагаемата сума не е достатъчна, за да постигнат целите си. Далеч сме от постигане на пълна заетост и на общество, основано на знанието. Изразходваме големи суми за селско стопанство, но млекопроизводителите например са засегнати от неуправляема криза. Най-голямото перо от страна на разходите е политиката на сближаване, но вместо да намалява, разрывът между регионите се задълбочава.

Родените и получили квалификацията си в Европа изследователи работят извън Европейския съюз. Ето защо изоставаме и когато става дума за иновации. Надявахме се, че кризата ще ни предостави възможност да се реорганизираме и да подготвим един по-успешен и по-осезаем за гражданите бюджет на ЕС. Надявахме се също не само да усвояваме бюджета в съответствие с правилата и без каквато и да е корупция, но и да разгледаме разходите и да преосмислим кои програми наистина правят парите ни стойностни и допринасят за успешното им използване.

Какво можем да направим сега? Парламентът ще се опита да оформи бюджета така, че посланието му да бъде по-ясно за гражданите на Европейския съюз. Искаме да увеличим позициите, които спомагат за справяне с кризата. Предвид това, внасяме за разглеждане становищата си относно изпълнението на плана за икономическо стимулиране. Искаме да обсъдим и предизвикателствата, пред които ни изправя изменението на климата. Искаме да се справим ефективно с финансовата криза не само като използваме няколко милиарда евро, предвидени в посветения на тази цел план, но и чрез всяка позиция в бюджета, така че европейците да осъзнаят, че Европейският съюз не е ненужен разход, а ефективен инструмент за решаване на проблемите им. Мога единствено да призова колегите си от Парламента, Съвета и Комисията да подкрепят тази позиция.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Г-н председател, г-н държавен секретар, г-н член на Комисията, със сигурност можем да се съгласим, че при изготвяне на бюджета на Европейския парламент трябва се концентрираме върху една основна мисия и тя е законотворчеството. Въпросите, които не са свързани с него, трябва да бъдат изключени от бюджета, доколкото това е възможно.

Ще обсъдим окончателния вариант на бюджета днес при арбитражен процес, в който ще участват председателството на Европейския парламент и комисията по бюджети. Тук бих искал да изкажа благодарност към представителите на политическите групи. На проведената вчера среща на комисията по бюджети те подкрепиха предложенията за съкращаване на бюджета и за мерки, които да доведат до по-добро усвояване на финансовите ресурси.

Постоянно сме изправени пред редица недостатъци, които ни пречат да използваме средствата по възможно най-ефективен начин. Пример за това е охраната на сградите, в които провеждаме разискванията днес. Както знаете, прекарваме четири дни месечно в Страсбург. Въпреки това доскоро и на двата входа бяха разположени охранители по 365 дни в годината. Новият Генерален секретар на Европейския парламент и неговите колеги откриха този факт и предприеха мерки, които ще доведат до спестявания в размер на над 2 млн. евро годишно.

Друг пример са докладите на Сметната палата за извършваните преводи. Недостатъчно доброто планиране и недостатъчната комуникация или липсата на такава относно наличността на ресурсите за извършване на преводи пречи на ефективното им използване. Организацията, която трябва да предоставя преводачески услуги, често ги възлага автоматично на външни преводачи, без дори да е проверила дали тя самата има свободен капацитет за това.

Ето защо предлагаме да бъде заделен резерв от 5% от определените за преводи средства в бюджетите на отделните институции. Този резерв ще бъде освободен, когато ни покажат, че са се опитали да използват максимално ефективно наличните в организацията ресурси. Само в областта на преводите можем да спестяваме около 11 млн. евро годишно.

Съществуват много подобни примери. Повечето от тях имат общ знаменател: почти не използваме независими проучвания за усвояването на ресурсите и организирането на работния процес. Считам, че показаната вчера при обсъжданията на комисията по бюджети политическа воля от страна на представителите на различните политически групи ще даде резултати.

Разходите за закупуване, издръжка и наем на сградите формират една от основните позиции от административните разходи на институциите на ЕС. В миналото имаше различни случаи, при които институциите са закупили или наели недвижимо имущество, използвайки не особено ефективни методи за това. Според Сметната палата институциите не си сътрудничат в тези области или дори не успяват да направят оценка на собствената си политика.

Ето защо поискахме от администрацията на Европейския парламент да изготви средносрочен стратегически документ за сградите. Искането да приемем разумно решение по проблема на първо четене. Необходимо е да се изготви обща политика за сградите не само в Европейския парламент, но и в рамките на всички институции, както и да се гарантира по-добро сътрудничество в тази област. Г-н държавен секретар, изразявам задоволството си от факта, че подобно на нас Съветът е приел това като приоритетна цел и искам да изкажа благодарността си.

Alain Lamassoure, *председател на комисията по бюджетите*. – (FR) Г-н председател, позволете ми преди всичко да поздравя г-н Шемета за полученото вчера одобрение на назначението му като член на Комисията, отговарящ за бюджета.

Убедени сме, че ще се радваме на същите взаимоотношения с него като тези, установени с предшественика му, и му желаем политическа кариера поне толкова успешна, колкото тази на г-жа Грибаускайте.

Г-н председател, преминаваме през период на световна криза, на подготовка за значими дипломатически събития и на институционална несигурност в рамките на самия Европейски съюз. В такива времена комисията по бюджети се стреми към отношения на сътрудничество. Както спомена нашият докладчик, изразяваме съжаление за направените от Съвета съкращения в предложенията на Комисията, но в същото време разбираме, че състоянието на публичните финанси на държавите-членки не им дава по-големи възможности тази година.

Както беше споменато, за бюджет 2010 сме длъжни да постигнем резултати: а именно да балансираме финансирането в раздела за 2010 г. от плана за възстановяване. Знаем, че ще се наложат преразпределения, но те не трябва да се съсредоточават върху други политически приоритети, договорени по-рано от Парламента и от Съвета.

След 2010 г. Парламентът се надява да заработи съвместно с Комисията, Съвета, шведското председателство и след това с предстоящото испанско председателство по три важни за бъдещето въпроса.

Разбира се, ако нещата в Ирландия се развият както се надяваме, първият въпрос ще бъде прилагането на процедура, график и модели на работа, изисквани във връзка с прилагането на Договора от Лисабон.

Вторият въпрос ще бъде средносрочният преглед на финансовите перспективи. Времето от съвместното решение за многогодишната финансова рамка, взето през май 2006 г., досега бе време на финансова криза, на изключително силен натиск върху цените на енергоносителите, суровините и дори хранителните продукти, а също и на преговорите във връзка с изменението на климата. Съжалявам, че трябва да го кажа, но това беше и времето на неуспеха на Лисабонската стратегия, което ясно се вижда днес. Ето защо това, от което се нуждаем, е задълбочен преглед на многогодишните ни насоки. Това ще бъде първата задача на новата Комисия.

Накрая, третият и последен въпрос ще бъде реформата във връзка с ресурсите, формиращи европейския бюджет. Преди началото на кризата знаехме, че нито една държава-членка не желаше да плаща за допълнителните разходи на Европа. От началото на кризата нито една държава-членка не може да плаща за тези разходи. Финансовият ни принос за икономическото възстановяване ще бъде едва 0,03% от БВП на Европейския съюз.

Напълно съзнаваме изключителната сложност на този въпрос, но Европейският парламент започна да работи по него преди четири години съвместно с националните парламенти и възнамерява да си осигури възможност, при която да предложи някои области на работа, за да може да започне обсъждане през следващата година.

Ханс Линдблад, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, разбираме както от Комисията, така и от Европейския парламент, че през есента ще трябва да решим няколко трудни въпроса. Надявам се, че ще има и някои лесни за решаване. Един от най-трудните въпроси ще бъде планът за възстановяване и неговото финансиране. Същевременно аз искрено се надявам, че ще успеем. Знаем, че ще успеем. Няма алтернатива.

Друг въпрос, пред който сме изправени както в краткосрочен, така и в дългосрочен план, е, разбира се, свързан с климата и финансирането на политиката по отношение на климата.

Накрая, искам да използвам възможността да Ви благодаря, че ми позволихте да се изкажа тук днес.

Председател. – Разискването приключи.

Искам да поздравя г-н члена на Комисията за неговото назначение. Г-н член на Комисията, пред членовете на Комисията от Литва стоят огромни възможности за професионално развитие. Желая Ви много успехи както в Комисията, така и в бъдеще. Вашият предшественик днес е държавен глава на Литва.

4. Имиграцията, ролята на Frontex и сътрудничеството между държавите-членки (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявленията на Съвета и Комисията относно имиграцията, ролята на Frontex и сътрудничеството между държавите-членки.

Тобиас Билстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, въпросите, свързани с миграцията, винаги са заемали основно място в работата на Европейския съюз. Важен елемент при справянето с миграционните потоци е граничният контрол. Свободното движение на хора в границите на Европейския съюз и липсата на контрол по вътрешните граници изискват споделена отговорност и налагат повишена необходимост от подходящо и ефективно управление на външните ни граници.

Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex) отговаря за координирането и оказването на подкрепа на усилията на държавите-членки при наблюдението и контрола на външните граници на ЕС. Frontex е важен елемент от стратегията за интегрирано управление на границите. Откакто тя беше създадена през 2005 г., капацитетът на Frontex постепенно се увеличи. В съчетание с увеличен бюджет сега Frontex играе дори още по-голяма роля при управлението на оперативното сътрудничество между държавите-членки във връзка с контрола на външните граници на Европейския съюз.

Агенцията в момента координира няколко съвместни операции и пилотни проекти по морските, сухопътните и въздушните граници с оглед на борбата с нелегалната имиграция, и по-конкретно по отношение на определени високорискови области, като например южните морски граници на ЕС, макар че северните и източните граници също са обхванати. В Съвета по различни поводи сме подчертавали необходимостта да се развие и укрепи Frontex. Заключенията на Съвета от 2008 г. посочват политическите приоритети за по-нататъшното развитие на агенцията. В краткосрочен план беше подчертано, че на Frontex трябва да бъдат отделени необходимите ресурси и максимално да се използват средствата, предоставени от държавите-членки в рамките на Централния регистър за наличните технически средства (CRATE). Съветът също така настоятелно призова Frontex да насърчи сътрудничеството с други органи за граничен контрол, включително с митническите органи, както и с трети държави по отношение на граничния контрол.

В дългосрочен план беше подчертано, че бъдещото развитие на операциите на Frontex следва да продължи да се извършва на етапи. Съветът приветства плана на Комисията да проучи как може да бъде удължен мандатът на Frontex, за да се осигури възможност за разширено сътрудничество с трети държави. В настоящия момент се извършва оценка на Регламента за Frontex и Комисията ще представи предложение за възможни изменения в началото на 2010 г. Съветът очаква приемането на позиция относно предложенията за изменения от страна на Комисията, заедно с Европейския парламент.

Също така в Европейския пакт за имиграцията и убежището, който беше приет от Европейския съвет през октомври 2008 г., беше подчертано, че е необходимо да бъдат укрепени ролята и ресурсите за сътрудничество на агенцията. В пакта също така се посочва възможността за създаване на отделни подразделения в рамките на Frontex, тъй като има съществени разлики в условията например при източната сухопътната граница в сравнение с южната морска граница. С оглед на събитията в Средиземноморието Европейският съвет, в своите заключения от юни 2009 г., също подчерта необходимостта от повече усилия за предотвратяване и борба с незаконната имиграция и от предотвратяването на бъдещи човешки трагедии по южната морска граница на ЕС. Конкретно подчертана беше необходимостта от затягане на граничния контрол и от ясни правила за съвместните патрули и пристигането на сушата на спасените, както и повишеното използване на съвместни полети за репатриране.

В заключение, искам да изясня факта, че положението в Средиземноморието не включва предприемане на действия само в областта на граничния контрол. Настоящото положение изисква широк спектър както от краткосрочни, така и от дългосрочни мерки. Във връзка с това изходната точка следва да бъде цялостният подход на Европейския съюз по отношение на миграцията, който включва сътрудничество и мерки в рамките на цялата политика за миграцията. Разширеното сътрудничество с държавите на произход и на транзит е от основно значение, като диалогът с трети държави следва да бъде задълбочен в области като легалната имиграция, миграция и развитие, изграждане на капацитет и репатрирането на лица, които не се нуждаят от закрила. Този диалог трябва да се основава на принципите на солидарността и споделената отговорност.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, имиграцията е приоритетен въпрос, който ще създава много работа на институцията, и аз искам да благодаря на г-н Тобиас Билстрьом, който е много добре запознат с този проблем.

В процес сме на изработване на имиграционна политика, основана на три стълба: зачитане правото на убежище, борба срещу нелегалната имиграция и европейска координация, която да урежда легалната миграция.

Достъп до територията на Европейския съюз трябва да бъде предоставян съгласно определени правила, в съответствие с националните политики и общите стандарти, които Съюзът прилага, а не нелегално, често за сметка на човешки животи. Средиземноморието трябва да остане връзката между нашите цивилизации, а не бедно и изоставено място.

Предизвикателството на нелегалната имиграция не може да бъде решено само от онези държави-членки, които са по-силно изложени на него, защото техните граници съвпадат с външната граница на Съюза. Наистина е важно за всички държави-членки да бъдат солидарни, когато са изправени пред това предизвикателство. Съюзът вече прие общи правила, отдели ресурси за това и разработи средства за действие. В контекста на казаното е вярно, че ще бъдат необходими нови инициативи, имайки предвид мащаба на потока от нелегална миграция.

Предизвикателството на нелегалната миграция, разбира се, изисква ефективна стратегия за превенция, която да се прилага в партньорство с всички държави, намиращи се на миграционните пътища. Европейският съюз прави всичко по силите си, за да развива диалозите и сътрудничеството. Целта на този глобален подход е да отчете всички основни измерения на имиграцията заедно и по един балансиран начин. Както г-н Билстрьом току-що каза, този подход насочва нашата работа в Средиземноморието, което е пресечната точка на миграционните потоци, идващи от различни региони и преминаващи през различни държави в Азия и Африка.

Комисията поема твърд ангажимент да насърчава подходящите рамки на двустранно регионално сътрудничество. Изправен пред нарастващ брой недопустими човешки трагедии, аз пътувах до тези пунктове за достъп: Лампедуза, Малта, Канарските острови и Гърция. Сложих началото на разискване в рамките на Комисията и представих на моите колеги министри от Съвета предложения за по-единна и ефективна европейска политика.

Работата, извършена впоследствие, създаде основата на серия от решения, взети от Европейския съвет през юни. Оттогава насам Комисията работи по три основни теми. Първо, убежище: Европейският съюз призова за координация на доброволните мерки, свързани с вътрешното разпределение на получатели на международна закрила, които пребивават в държавите-членки, изложени най-много на такъв натиск. Комисията отговори на този призив, като започна през юли пилотен проект за подпомагане на Малта. Той предвижда разпоредби, свързани с възможности за финансиране на държавите-членки, които имат желание да покажат солидарност с Малта. Към днешна дата Франция се е съгласила да презасели почти 100 бежанци на своя територия. Госпожи и господа, г-н председател, искам ми се този жест да бъде последван и от други държави-членки.

На 2 септември аз също така представих на Европейския парламент и на Съвета съобщение, предлагащо обща европейска програма относно презаселването на бежанци от трети държави. Известно ми е, г-н Билстрьом, че силно подкрепяте тази програма. Тя очертава общи годишни приоритети във връзка с презаселването, както и предложения как да се използва по-ефективно финансовата помощ, предоставена на държавите-членки по Европейския фонд за бежанци.

Европейската служба за подкрепа в областта на убежището трябва да може да играе основна роля в ефективното прилагане на тези инициативи. Понастоящем предложението на Комисията за регламент относно създаването на тази служба се разглежда в институциите на Общността. Би било наистина добре, ако Европейският парламент и Съвета могат да постигнат съгласие по време на шведското председателство, за да може тази служба за подкрепа действително да заработи през 2010 г. и аз в много голяма степен разчитам на нашата Комисия и на шведското председателство. Това е всичко, що се отнася до убежището.

Втората тема е относно външните граници. Както г-н Билстрьом много добре разясни, Европейският съвет искаше укрепване на операциите по граничен контрол, координирани от Frontex. Той ни призова да определим ясни правила за намеса за съвместно патрулиране и точни разпоредби за дебаркиране на спасени лица, както и за организацията на общи обратни полети.

Трябва също така да разгледаме как Frontex може да си сътрудничи с трети държави. Бюджетът за финансиране на операциите на Frontex за 2009 г. беше увеличен с 36 млрд. евро и в момента проучваме как Frontex може да организира репатрирането на нелегални мигранти.

Трябва да се подчертае, че операциите по граничен контрол се провеждат съгласно правото на Общността, по-конкретно Кодекса на шенгенските граници. Основните права и забраната за връщане трябва да бъдат зачитани. В морските зони тези операции също трябва да бъдат провеждани съгласно международното морско право. Тези правила обаче не се тълкуват или прилагат по еднакъв начин от държавите-членки. Това е причината да се опитаме да видим как тези правила могат да бъдат доразвити и направени по-ясни, така че правото на Общността и международното право да бъдат прилагани по-добре в контекста на тези операции.

Също така сме се заели да изготвим предложение, което ще позволи промени в регламента, с който се създава агенцията Frontex и методите на нейната работа. Това предложение ще бъде представено в началото на 2010 г. То ще включва доклада на Европейския парламент и оценката, която ще бъде изготвена от агенцията съгласно член 33 от Регламента за Frontex. Целта е да се оптимизира и засили ролята на Frontex по въпросите на граничното сътрудничество.

Стигнах и до третата тема. Европейският съвет подчерта необходимостта от задълбочено сътрудничество с основните държави на произход и транзит и поиска Комисията да проучи възможните начини за практическо сътрудничество с тези държави. Като следваща стъпка по това искане Комисията положи много усилия за активизиране на диалога и сътрудничеството с Либия и Турция, които са двете ключови държави по пътищата за нелегална миграция в Средиземноморието.

Що се отнася до Либия, г-н Билстрьом и аз изпратихме през юли писмо, с което предлагаме на нашите либийски партньори да си сътрудничим в няколко области, за да гарантираме съвместно и балансирано управление на миграционните потоци от Либия. Обяснихме на либийските органи, че имаме желание да ги подпомогнем не само с оглед на повишаване на техните възможности за предотвратяване на влизането и напускането на тяхната територия на нелегални мигранти, но също и по отношение на подобряване на третирането на мигранти съгласно правата на човека и международните правила, както и да определим, и да съдействаме на мигранти, които се нуждаят от международна закрила.

Комисията вече съфинансира пилотни мерки чрез Върховния комисар на ООН за бежанците, Международната организация за миграция и италианското министерство на вътрешните работи. Единственият начин обаче, чрез който ще можем да постигнем необходимия обхват на приложение на нашите действия е посредством ясен ангажимент от страна на либийските органи. Няма да крия факта, г-н Билстрьом, че очаквам с известно нетърпение отговора на нашето писмо.

Що се отнася до Турция, днес генералният директор на Генерална дирекция „Правосъдие, свобода и сигурност“ Джонатан Фаул е в Анкара с поръчение да проучи степента до която и средствата чрез които задълбочаване на сътрудничеството би насърчило турските органи да участват в по-голяма степен в една по-отговорна форма на управление на миграцията с цел както повторно допускане на нелегални имигранти, така и, най-вече, предоставяне на международна закрила за бежанците. Ако Турция и Либия са склонни да приемат нашите предложения, ние и г-н Билстрьом ще можем да посетим тези две държави преди края на годината.

В заключение, бих искал да спомена Стокхолмската програма, която трябва да постави основите на една по-ефективна обща политика и която ще ни даде възможност да насърчаваме координирана имиграция в духа на Европейския пакт за имиграцията и убежището. Ние представихме нашите предложения през юни и те бяха приети положително на неформалното обсъждане на министерско равнище, проведено през юли от шведското председателство.

Няма да повтарям това, което казах преди малко, а именно, трите основни теми на тази политика, обща система за убежищата в съответствие с нашите хуманитарни традиции, по-ефективен контрол на нелегалната имиграция, посредством по-цялостно управление на нашите вътрешни граници и нашата визова политика, а и, разбира се, повишената ефективност на нашата борба срещу трафика на хора и прилагането на конкретна политика за връщане, целяща дългосрочна реинтеграция на мигрантите в тяхната общност на произход, както и отварянето към легалната миграция в рамка, която гарантира, че ще бъде отговорено на нуждите на приемащите държави, без да забравяме за нуждите на държавите на произход и като зачитаме правата на мигрантите.

Вече сте запознати със ситуацията. Малко пресрочих времето, г-н председател, госпожи и господа, но исках да доразвия отличните разяснения на г-н Билстрьом, като подчертая основните теми на една политика, на една европейска стратегия, която считам, че тепърва започва да се оформя. Нашите държави-членки все още трябва да демонстрират пълната солидарност и решителност, необходими за прилагане на тази стратегия. В много голяма степен разчитам на Европейския парламент да ни съдейства по този въпрос.

Simon Busuttil, *от името на групата PPE*. – (MT) Благодаря Ви, г-н председател, аз също искам да приветствам министър Билстрьом и по-конкретно заместник-председателя на Европейската комисия Жак Баро. Позволете ми, г-н председател, да поздравя и да благодаря на заместник-председателя на Европейската комисия за значителните и истински усилия, който той положи в областта на имиграцията и убежището. Искам да изкажа положителната си оценка и благодарност на г-н Баро за усърдието, с което той избра да свърши тази работа, както и за конкретните инициативи в тази трудна, противоречива и чувствителна област. Така стигам и до първия въпрос, който искам да разгледам, г-н председател, във връзка със сложността на темата.

Лесно е да се сочи с пръст към една или друга държава: ние обаче трябва да направим задълбочен и цялостен анализ на положението. В противен случай рискуваме да станем жертви на абсурда. Позволете ми да дам един пример. Напоследък се чува критика спрямо италианското правителство, защото те своевременно изпратиха пристигащите имигранти обратно в Либия. Трябва обаче да разберем, че в резултат на действията на Италия, броят на имигрантите, които избират да предприемат опасното пътуване и да рискуват живота си, тази година е намалял значително.

Важно е да се разбере, че тази система за връщане нанесе сериозен удар на организираната престъпност и трафикантите на хора. Това означава, че макар несъмнено да е важно да се зачита правото на убежище на имигрантите, също толкова задължително е и да продължим нашите усилия и веднъж завинаги да прекратим трагедията, която се случва в Средиземноморието. Също толкова важно е да се продължи борбата с трафикантите на хора, които се възползват от нещастията и трудностите, които преживяват имигрантите, желаещи да преминат в Европа.

Ето защо трябва винаги да имаме предвид сложността на този въпрос. Искам да посоча още няколко неща. Трябва да подобрим Frontex, особено що се отнася до възможното сътрудничество, което би могло да се осъществява между държавите и което включва конкретни въпроси, като например въпросите, обвързани с политиките за връщане, засягащи повече от една държава. За съжаление, в тази област Frontex все още не полага достатъчно усилия. Инициативите, цитирани от заместник-председателя Баро, също заслужават внимание, като например общата програма за презаселване, пилотният проект за държави като Малта и създаването на службата за подкрепа в областта на убежището. Това са инициативи, които трябва да бъдат незабавно приложени на практика. В заключение искам да кажа, че друг еднакво важен фактор, който изисква внимание, е сътрудничеството с Либия и други трети държави, които са отправни точки за имигранти. Без сътрудничество с тези държави няма да стигнем доникъде.

Juan Fernando López Aguilar, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, г-н Билстрьом, г-н Баро, съгласен съм със значението и подкрепям важността, които бяха подчертани както от председателството, така и от Комисията, на това да определим този въпрос като едно от най-значимите измерения на глобализацията, на което Европа трябва да отговори.

Това е област, в която Европа може да въведе ред, като добави стойност към управлението на едно от най-категоричните измерения на глобализацията, а именно безпрецедентния размер, до който се увеличи миграцията, а оттам и миграционните потоци и тяхното въздействие върху всички важни области на европейската интеграция.

С това явление не може да се справи сама нито една държава-членка въз основа само на своите индивидуални възможности. Поради тази причина ни е необходима обща политика, която все още не е разработена. Всичко, което е направено по разработването на тази обща политика, която трябва да бъде разработена, трябваше да се случи съгласно Европейската конституция и Договора от Лисабон. Тази политика обаче все още не е разработена. Всичко, което е направено, е в очакване на това, което трябва да бъде направено, и е все още на много ранен етап.

Все пак е ясно, че отговорът трябва да бъде в съгласие с европейската идентичност. Ето защо първият етап е ангажимент за коригиране на неравенствата при източника посредством засилване на сътрудничеството за развитие.

На второ място, трябва да засилим борбата срещу политическите и престъпните измерения на това явление, като се заемем и с организациите, които извършват трафик на хора. В същото време трябва да подобрим информираността за рисковете от нелегална имиграция и нелегалния трафик, обучение при източника и незаконното полагане на труд. Отговорът трябва да включва легална миграция като алтернатива на нелегалната имиграция.

В заключение, трябва да се ангажираме сериозно по отношение на правата на човека. Това включва измеренията убежище и бежанци, а също и съответствие с Европейския пакт за имиграцията и убежището, който беше подписан през октомври 2008 г.

В същото време обаче трябва да укрепим външната европейска граница както по отношение на нейния контрол, така и на нашата съвместна отговорност спрямо нея. Отражението на нелегалната имиграция върху Италия, Испания или Гърция – както се вижда в Испания във връзка с южната средиземноморска граница, а също и на Канарските острови, където пристигат канута от отчаяни хора – не е въпрос, който засяга само Испания или Италия. Това е европейски въпрос, който изисква не само солидарност с Испания или Италия, а още по-малко

надежда, че Испания и Италия ще спазят европейския модел в двустранните си отношения с африканските държави. Не, това е една обща отговорност, която налага единен отговор.

Това е причината комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да подкрепя утвърждаването на Frontex, а също и увеличението на нейния бюджет, което се надяваме да получи подкрепа в Европейския парламент, защото сме съгласни с важността на този въпрос, подчертана от шведското председателство.

Sonia Alfano, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря Ви, г-н Баро, г-н Билстрьом. На 31 август аз внесох в Комисията въпрос от първостепенна важност. Вярно е, че броят на имигрантите, които достигат бреговете на Италия и Либия намаля, но това се дължи на увеличаване броя на загиналите в Средиземно море.

Уви, Средиземноморието се превърна в масов гроб, а правителството на Берлускони, т.е. италианското правителство, подписа споразумение с Либия, което за съжаление дава възможност на Италия да откаже достъп не само на мигранти, но и на бежанци от държави, в които има преследване или гражданска война, като например Сомалия и Еритрея, като лишава тези зловещи хора от правото да търсят убежище и по този начин нарушава всяко международно правило и по-конкретно Женевската конвенция.

Ще ви припомня, че забраната за връщане е принцип, който не се влияе от географски граници и по който не могат да се водят пазарлъци или преговори при каквито и да било обстоятелства. Не искаме да продължим да смятаме, че в крайна сметка това италианско-либийско споразумение опира до икономически интереси на стойност 5 000 млрд. евро.

Настоявам Комисията – ако това е нейното намерение – да не сключва споразумение между Европейския съюз и Либия, сходно с това на Италия, защото виждаме резултатите от това срамно споразумение. Повтарям, уви, това споразумение принуждава тези хора да понасят мъчения, защото това е именно, пред което сме изправени: центровете за задържане, в които те биват отвеждани в Либия, са мъчение според репортажите на пресата и снимки, например, снимки, на които се виждат много от тези имигранти в затвора в Ганфуда, на 10 км от Бенгази. Това е мъчение, за което считам, че не е потърсена сметка в нито едно приятелско или институционално споразумение.

Както беше подчертано от Върховният комисар на ООН за бежанците, принципът на забрана за връщане, предотвратява връщането на хора в територии, където се счита, че техният живот е в опасност или има заплаха за тяхната свобода. Изпращането на тези хора обратно в Либия, която, отново ви припомням, нито е подписала, нито е ратифицирала Женевската конвенция, изглежда наистина трудно за вярване. Нещо повече, за да бъде положението още по-лошо, нелегалната имиграция е престъпление в Италия и затова например след драматичното стъпване на брега в края на август, при което загинаха много сомалийци, малкото, мисля четирима или петима сомалийци, които успяха да достигнат целта си, освен много други обвинения, бяха обвинени и в имиграция, и поради тази причина сега биват съдени съгласно италианското законодателство.

Призовавам Комисията да предприеме незабавни практически действия, да направи оценка дали италианско-либийското споразумение спазва международното право и да предприеме най-сетне решителна промяна на курса, като не подкрепи порочната политика на италианското правителство.

Hélène Flautre, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, последният път, когато провеждахме разискване след трагедия в Средиземноморието, беше на 1 април.

Ще си спомните, че стотици мигранти изчезнаха от либийския бряг. Към днешна дата не сме получили информация, свързана с обстоятелствата по тази трагедия.

Оттогава, както Ви е известно, в средата на август, 73-ма африканци бяха открити мъртви край Лампедуза. На 25 август, 57 мигранти от Еритрея бяха най-сетне спасени след дълго премеждие в малтийски води. На 31 август, на 75 сомалийци беше отказано да влязат в Либия.

Вярно е, че външните граници на Европейския съюз са станали смъртоносни. Това е заглавието на доклад, който предстои да бъде изготвен от НПО „Migreurop“, и който ви приканвам, госпожи и господа, да намерите и да прочетете много внимателно.

Изправен пред тази ситуация, Вие, г-н Баро, посочихте няколко ключови въпроса. Посочихте правото на убежище, правото на международна закрила. Би следвало да посочите и правото на всяко лице да напуска която е да е държава и задължението, което има всеки един, да помага на другите, независимо кои са те. Това е международно морско право. Тези ситуации се увеличават и все по-често се случват на границата между

Турция и Гърция. Това е причината да не считам, г-н Баро, че увеличаването на ресурсите на Frontex ще бъде отговорът на това положение.

Считам, че днес Европейският съюз е изправен срещу собствения си проект. Европейският съюз беше създаден като отказ на това да се отнема достойнството на другите и трябва да остане верен на това.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, изготвената от Комисията съвместна програма на ЕС за презаселване със сигурност има благородни амбиции, целящи да насърчат едно по-задълбочено сътрудничество между националните правителства по отношение на презаселването на бежанци и търсещите убежище. Аз обаче, като британски консерватор, оставам разтревожен по отношение на нейното прилагане. Не бихме желали да видим проблеми като този в Сангате във Франция да продължат да съществуват.

Считам, че сътрудничеството и солидарността в целия Европейски съюз е, разбира се, важно, когато се обсъждат трудностите, пред които са изправени нациите, но трябва да правим по-ясно разграничение между икономическите мигранти и търсещите убежище. Те несъмнено имат пълното право да търсят убежище, но трябва да имаме и законодателство, което не ограничава действията на отделни нации по отношение на това кого да приемат и на кого да предоставят убежище. Един колективен подход като този, предлаган от Комисията, има вероятност да подкопае възможността на всяка отделна нация от Европейския съюз да взема решения по този въпрос.

В същото време аз все пак считам, че основен приоритет следва да бъде сигурността на южните граници. Frontex трябва да играе по-съществена роля в това отношение, за да действа като силен възпиращ фактор на икономическите мигранти, желаещи да предприемат опасното пътуване през Средиземноморието. Трябва да действаме по-твърдо спрямо различните трети държави, които безотговорно насърчават тези действия. Комисията казва, че националните правителства ще взимат окончателното решение относно броя на хората, които ще приемат и че Великобритания и други държави няма да бъдат принуждавани да приемат голям брой икономически мигранти, с който не може да се справи или да издържа в този труден за икономиката момент. Това е необходимо и правилно. Държави като Великобритания се нуждаят от гаранции, че нашата имиграционна политика и политиката за убежище ще остане въпрос, който ние решаваме, и също така, че подходът на Европейския съюз ще остане подход на открито сътрудничество, а не на принуда.

Willy Meyer, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) Г-н председател, г-н Билстрьом, г-н Баро, началото на този законодателен мандат ни предлага отлична възможност да преосмислим нашата имиграционна политика.

В момента разполагаме с имиграционна политика, основана на явно двуличие и цинизъм. Казваме, че европейският проект би бил невъзможен без работници мигранти, а в същото време ги превръщаме в престъпници чрез законодателство като Директивата за връщането, която сполучливо беше наречена „Директива на срама“ и която не спазва принципите и ценностите на Европейския съюз.

Тази политика, опитваща се да превърне Европа в крепост по време на криза, която е тройна криза по отношение на продоволствие, финансови средства и енергия, не се разбира от всеки, защото в работата ни има пропуски и се движим в грешната посока. Ако Европа е необходима, и по-конкретно, ако е Европа е необходима благодарение на работниците мигранти, тогава трябва да зачитаме техните права, а не да ги превръщаме в престъпници, както прави Европейският съюз. Това само причинява още по-голяма болка на семействата, които просто се опитват да избягат от войната и глада.

Ето защо най-добрият ход на следващата среща на високо равнище на държавните или правителствените ръководители в Мадрид между Европейския съюз и Латинска Америка и Карибите, ще е да се отмени тази „Директива на срама“, която не отговаря на нашите принципи и ценности и която е непонятна за правителствата, особено на тези от Латинска Америка и Карибите, откъдето в Европейския съюз идват хиляди работници мигранти.

Ето защо аз призовавам въпросът за отмяната на тази „Директива на срама“ да бъде сериозно обсъден.

Gerard Batten, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, обсъжданите мерки са част от съществуващото така наречено пространство на свобода, сигурност и правосъдие, част от което е имиграцията. Става въпрос за обща имиграционна политика и политика за убежището и колкото и британското правителство да залъгва британците, ние знаем, че тяхното намерение е впоследствие Великобритания да бъде обвързана с нея.

За Великобритания обаче една универсална имиграционна политика не би била работеща. Великобритания е една от най-гъсто населените държави в света, по-гъсто населена, учудващо, дори от Индия, Китай или

Япония. Нетната имиграция към Великобритания в момента е около 230 000 души годишно, добавяйки на всеки пет години над един милион нови жители към населението. Населението ще се увеличи от сегашните 61,4 милиона, по-многобройно от всякога, до над 70 милиона през 2031 г., като след това ще нараства спиралообразно. Цялото това нарастване се дължи на имиграция и раждания на имигранти.

Независимата партия на Обединеното кралство не е против известна имиграция, но тя следва да бъде стриктно контролирана и да е в полза на Великобритания, а не на Европейския съюз или някое друго. Великобритания не се нуждае от обща европейска имиграционна политика. Това, което трябва да направим, е незабавно да спрем масовата имиграция и да въведем строго ограничена и контролирана имиграционна политика. Трябва да прилагаме разпоредбите на Женевската конвенция за бежанците от 1951 г., която изисква от тях да потърсят убежище в първата определена безопасна държава, в която влязат – което не е малък остров до континенталния бряг на Европа, наречен Великобритания.

Следва да прекратим насярчаването на културното многообразие, което е разделително и е рецепта за конфликт, и да асимилираме, и приобщим съществуващите мигранти в една обща култура, що се отнася до общ набор от политически и правни институции. Никъде във Великобритания – а предполагам и в Европа – няма място за законите на шарията.

Louis Bontes (NI). – (NL) Г-н председател, Frontex не работи. Бюджетът за „Посейдон“, операция, която в момента се провежда в Европейския съюз, е 11 млн. евро. Това е безсмислено. Това са пари на вятъра. Директни връщания и мерки спрямо държави, които правят възможна тази имиграционна политика, е единственото решение. Общата имиграционна политика и политика за убежище не е в интерес на нидерландския народ. Нидерландската Партия на свободата, от чието име правя изказване, е твърд противник на тази политика. Тя ще доведе до влизането в Европа дори на още повече безперспективни хора. Нидерландският народ не се нуждае от солидарност, а от това ние да защитаваме интересите на Нидерландия. Ето защо тази политика трябва да бъде прекратена.

Бих искал говоря малко повече във връзка с шведското председателство. Председателството счита, че Европа следва да отвори още повече свои граници в името на собствения си пазар на труда. Партията на свободата категорично отхвърля тази идея. Това е димна завеса, която ще отприщи масовата имиграция. Вижте какво се случва в големите градове – вижте огромните проблеми, пред които те са изправени. Помислете за собствения си народ, за държавата си, за културата си. Във всеки случай трябва да се замисляме за тези неща. Искам да добавя – стига толкова. Трябва да се сложи край на тази масова имиграция, тя продължава вече твърде дълго.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н заместник-председател на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, предизвикателствата, що се отнася до миграцията, остават същите, както остава непроменен и нашият ангажимент да ги преодолеем.

Предизвикателства са следните: на първо място, трябва да продължим напред към обща миграционна политика; на второ място, да подобрим значително организацията на легалната миграция; на трето, да подобрим интеграционните процедури; на четвърто, да се борим решително с нелегалната или незаконната имиграция; на пето място трябва доразвием Frontex; на шесто, да подобрим процедурите, конвенциите и споразуменията с държавите на произход и транзит, и на седмо, да отбележим напредък по отношение на общата политика за убежището.

Европейската служба за подкрепа в областта на убежището трябва, през 2010 г., да стане справедлива, действителна и егалитарна служба, която споделя отговорността по начин, който гарантира солидарност и който предлага международна и субсидиарна закрила в перспектива.

Що се отнася до Frontex, става въпрос за координация и сътрудничество. По никакъв начин не се заменя областта на компетентност на държавите-членки. Необходимостта от увеличаване на мисиите на Frontex на юг от нашите граници, в южна Европа, по-конкретно в Средиземноморието и по атлантическия бряг, е не само отговор от страна на Европейския съюз на миграционния натиск, който настъпва в Гърция, Малта, Италия или Испания, тя е и хуманитарен отговор, целящ предотвратяването на смъртни случаи и избягването на трагедии.

Само обърнете внимание вижте какво се случи с бюджета на Frontex: от 6 милиона евро през 2005 г., той набъбна на 78 или 83 милиона евро през 2010 г. Нашето безпокойство, г-н председател, обаче е, че Frontex не е способна да управлява бюджета, който Европейският парламент ѝ е предоставил. Това е неприемливо, тъй като има много предизвикателства и мисии, които трябва да бъдат изпълнени.

Жизненоважно е Frontex да вдъхне живот на Централния регистър на наличните технически средства (CRATE). Също така е жизненоважно ангажиментът на държавите-членки към CRATE да стане по-ефективен. Трябва ни по-широка и по-добра координация с Европол. Трябва да управляваме Icopex и, г-н председател, по отношение на защитата правата на човека, ни трябва по-широка и по-добра координация между Frontex и Международната организация за миграция и Върховният комисар на ООН за бежанците.

Такива са предизвикателствата и това са нашите ангажименти.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Г-н председател, никой не подценява огромните трудности, свързани с постигането на баланса, споменат от председателя на нашата комисия, и породени от миграционния натиск, пред който е изправен Европейският съюз, както и от натиска, пред който сме изправени в Средиземноморието. Въпреки това през лятото ние отново си припомним жестока реалност, с която се сблъскват мигрантите и лицата, търсещи убежище, заплашени от преследване и бягащи от бедността.

Frontex несъмнено играе ключова роля в европейския подход към миграцията. С изграждането на по-координирана система на Европейския съюз за управление на външните ни граници, нараства и значимостта на Frontex. Ето защо моята група смята, че е от решаващо значение да постигнем точния баланс: баланс между, от една страна, финансирането на Frontex – както много мои колеги вече споменаха – и, от друга, да се гарантира, че Frontex зачита напълно хуманитарните аспекти на своята работа. Как може например Frontex да помогне за намаляването на броя на загиналите в морето, над 12 000 за последните 10 години? Затова морските спасителни операции трябва да бъдат включени в нейната мисия. Въпросът е в детайлите. Много от тези политики трябва да сработят в практиката и съм уверен, че Европейският парламент, Комисията и Съветът се опитват да направят именно това.

Трябва да гарантираме, че Frontex няма да се превърне просто в един механизъм, който да държи хората извън Европа. Тези, които с право се нуждаят от закрила, трябва да получат достъп до територията на ЕС.

Г-н член на Комисията, Вие говорихте за принципа на забрана за връщане. Важно е, че го припомните. Положението в Италия и Либия е, разбира се, нещо, за което моите колеги от Италия ще кажат повече, но този принцип не трябва да бъде нарушаван от никого и от нито една държава.

Намираме се в положение, в което забраната за връщане ще се прилага дори и от държави, които не са подписали Конвенцията от 1951 г. Важно е да подкрепяме тези права на човека. Не трябва да се крием от отговорността ни да предоставяме закрила на нуждаещите се.

Ето защо Frontex трябва да бъде част от справедлив и балансиран подход към миграцията и убежището. Трябва да гарантираме, че пакетът от мерки в областта на убежището се прилага и трябва да гарантираме баланса между легалната миграция и закрилата на бежанци.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н председател, британската преса, насочвана към такова заключение от параноични евроскептични членове на Европейския парламент, вся паниката, че един бъдещ член на Комисията, отговарящ за основните права, което г-н Барозу прие по предложение на групата ALDE, ще принуди Обединеното кралство да приеме повече лица, търсещи убежище, от цяла Европа.

Не е вярно. Както заместник-председателят г-н Баро потвърди, пилотният проект за подпомагане на Малта е доброволен, а предложената схема за презаселване на бежанци, одобрени от Върховния комисар на ООН за бежанците пряко от територията извън границите на Европа, също няма да е има задължителен характер.

Нито един елемент от която и да е политика на Европейския съюз не е предвиждал квоти или задължение относно приемане на мигранти в държавите-членки. Това, което се опитваме да направим и постигнем обаче, е доброволна солидарност и се надявам, че един бъдещ член на Комисията, отговарящ за основните права, ще допринесе за това да бъдат спрени имигрантите, които намират смъртта си в Средиземноморието.

Следващият месец се навършват десет години откакто Европейският съюз си постави за цел една обща система за убежището и координирани миграционни политики. Макар да бяха положени значителни усилия, особено от Европейската комисия с подкрепата на членове на Европейския парламент, определено сме много далеч от целта.

Основният приоритет е да постигнем известна степен на адекватно управление на потоците, така наречените „смесени потоци“ от бежанци и мигранти, търсещи работа, така че да разграничаваме двата вида. Целта е да се вдъхне увереност на европейската общественост, че има налице адекватно управление, както и да спрат смъртните случаи, и да се гарантира закрила на онези, които имат право да я получат.

Ако хора в крехки лодки бъдат отблъсквани обратно в морето и не се прави оценка с оглед на предоставянето на закрила, никоя от тези цели няма да бъде постигната. Бях шокирана, когато разбрах от г-н члена на Комисията Баро, че държавите-членки не прилагат по еднакъв начин морското право. Такова безредие е недопустимо. Frontex трябва да получи подходящите ресурси и да зачита правата на човека за отделните лица. На тези лица трябва да бъде разрешено да стъпят на брега и да бъде преценено тяхното право на убежище, както и да бъдат разпределени в категории на бежанци и на такива, което не отговарят на условията за оставане.

Държавите-членки на Европейския съюз трябва, ако е необходимо, да бъдат изправени пред Съда на Европейския съюз за това, че не изпълняват тези процедури и идеята, както колегата Sonia Alfano каза, че Либия може да свърши това вместо нас, е скандална, имайки предвид грубите нарушения на правата на човека, допускани от нейна страна.

Една рационална европейска имиграционна политика би следвало да включва някаква обща рамка от критерии за икономическата миграция, в рамките на която държавите-членки, приемащи такива мигранти, ще могат да работят съгласно своите собствени решения относно броя, който могат да приемат. Необходима ни е координация, общи стандарти, обща рамка, както и солидарност.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, не мога да кажа, че споделям Вашия ентузиазъм по отношение на Frontex. Чухме доклади както от Frontex, така и от държавите-членки, че са нарушавали правата на човека, правото на забрана за връщане и не са предоставяли на бежанците възможност да кандидатстват за убежище, като тези нарушения на правата на човека са извършвани в името на Европейския съюз.

Г-н министър Билстрьом, Вие казахте, че се нуждаем от механизми за контрол по нашите външни граници, но искам да Ви попитам, защо не можем да имаме механизми за контрол спрямо хората, които работят и защитават нашите външни граници? Защо да нямаме известна прозрачност и яснота по отношение на Frontex и това, което прави? В Парламента, в Европейския парламент е необходима яснота и прозрачност по отношение на действията на Frontex. Необходима ни е яснота относно етапа на процедурата за новите правила на Frontex, които споменахте, г-н член на Комисията, както и известно разяснение за това как бежанците могат да получат международна закрила, когато бъдат заловени в морето.

Необходима ни е прозрачност и по отношение на сделките, които се сключват с трети държави, и какво точно се случва с парите на ЕС, които се влагат в Либия например. Съмнявам се дали това, което нарекохте либийско съдействие на бежанците, е всъщност помощ за бежанците, но и в този случай не ни достига прозрачност и ако, както Вие казахте, самите държави-членки не тълкуват правата на мигрантите по начина, по който Вие го правите, как тогава да бъдем сигурни, че трети държави като Либия ще направят сходно на Вашето тълкуване?

Бих искала да ви припомня, че Парламентът винаги е подкрепял идеята споделянето на отговорността по въпросите, свързани със заявленията за убежище, да има задължителен характер и аз считам, че Вашият доклад относно пилотния проект, във връзка с който само Франция прие много, много малък, почти нищожно малък брой от 100 бежанци от Малта, показва, че не постигаме много що се отнася до доброволната солидарност. В това отношение ни е необходима известна степен на задължителност.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Искаме да се борим с имиграцията. Това е сериозен проблем. Междувременно, на таблото за съобщения и на компютрите ни са изписани грешни данни. Нека решим въпросите, за които имаме действително работещо решение.

Миграцията е, разбира се, един от най-големите проблеми, пред които е изправена днес Европа. Нещо повече, това е проблем не само на нас – политиците, а и на народите на държавите-членки на Европейския съюз. Това, вероятно, е едно от основните предизвикателства, пред които е изправена политическата класа в Европа в момента, и един от основните проблеми на нашите избиратели. Имиграцията има повече от едно име, защото уважавани мои колеги говориха днес за имиграция от Африка, която основно засяга държавите от Средиземноморския басейн, и това, което те казаха, е, до известна степен, основателно. Аз представлявам държава – Полша – в която, разбира се, нелегалната имиграция е в по-малки мащаби, но при нас идват хора от държавите от бившия Съветски съюз, а някои идват от Азия.

Изправени сме пред въпрос, свързан с философията на борбата на ЕС с нелегалната имиграция, и – да го кажем направо – също и срещу ограниченията, свързани с нелегалната имиграция. Трябва ли Frontex да понесе целия товар на тази борба? Разумно ли е това? Нима няма да бъде по-ефективно, ако допълнителните средства, които искаме да предоставим на Frontex, бъдат насочени към държави, които имат най-голям проблем с нелегалната имиграция, а също и към държави-членки на Европейския съюз, чиито граници са част от външните граници на ЕС? Г-н председател, струва ми се, в края на моето изказване, че това е по-разумният вариант.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Г-н Билстрьом, г-н Баро, нямаме избор, що се отнася до Женевската конвенция и правата на човека. Единствената ни възможност е да спазваме конвенциите, които сме подписали. Законът казва ясно: изпращането на бежанци, които пристигат на европейските брегове, към държави, които не са подписали Женевската конвенция за бежанците, е нарушение на Женевската конвенция. Това не е абстрактна буква на закона, а действителен аргумент.

Когато чрез Frontex или държавите-членки изпращаме бежанци в Либия, ние нарушаваме тази конвенция, и то не само защото знаем от цифрите на италианското правителство, че 75% от хората, които достигат до европейските брегове, кандидатстват за убежище, а 50% от тях – около 38%, или една трета от общия брой – имат право на хуманитарна закрила.

Политическият избор води до морален избор и точно сега ние сме изправени пред морален избор. Справедливо и морално ли е наистина, че през последните години 14 000 са загубили живота си, опитвайки се да достигнат бреговете на Европа? Морално ли е, преди всичко, че голяма част от тези, които рискуват живота си, следва да имат право на убежище? Действително ли е необходимо те да рискуват живота си? Не, те не следва да го правят.

Отдавна говорим, че чисто репресивна имиграционна политика, като следваната в момента, ни поставя пред този избор на живот или смърт спрямо съдбата на тези хора и ни прави съвместно отговорни за всеки такъв избор.

С изливане на пари във Frontex сега, в началото на нейния мандат – пари, които Frontex не може да похарчи и за които Комисията казва, че е неразумно да бъдат отпуснати на Frontex в този момент – този проблем няма да бъде решен. Начинът, по който ще го решим, е като проучим отново мандата на Frontex, а след това Frontex може и да се нуждае от повече пари. За да се случи това, Frontex трябва да си сътрудничи и да предостави на Върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) цялата информация; за да се случи това, Frontex трябва да включи в своите политики проблемите от хуманитарно естество, нещо, което тя в момента не прави. Също толкова сериозно, госпожи и господа, е предложението, свързано със средствата за бежанци: колкото повече пари отпускате на Frontex, толкова повече тези средства биват намалявани.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм искрено подразнена от факта, че определени колеги от Италия не пропуснаха възможността да съживят познатия стар спор с единствената цел да нападнат италианското правителство. Когато разискваме имиграцията, следва да не се впускаме в идеологически манипулации, а да вникнем в същността на указанията, посочени в Европейския пакт за имиграцията и убежището, който се основава на ценностите на интеграцията и солидарността.

Искрено приветствам усилията на Комисията през последните години, но члена на Комисията г-н Баро ще се съгласи с мен, че трябва да ускорим работата по създаването на истинска европейска стратегия относно имиграцията, която да постави като приоритети безкомпромисната борба срещу нелегалната имиграция и трафика и експлоатацията на човешки същества.

Трябва да предприемем решителни действия срещу всички онези, които се облагодетелстват от този трафик, включително работодатели, които наемат нелегални работници. Определено вече е недопустимо да се позволява имиграцията да бъде проблем, с който да се нагърбват само гранични държави от Средиземноморския басейн. Неотдавнашното предложение на Комисията за съвместна интеграционна програма е стъпка напред, що се отнася до политическото и практическото сътрудничество между държавите-членки, но ние спешно трябва да изпълним редица инициативи, за да развием по-ефективна солидарност в рамките на Общността.

Ето защо очакваме с нетърпение изявлението на действащия председател на Европейския съюз да се приложи на практика, изявление, което, освен всичко останало, е отклик на една искрена молба на италианския министър, Франко Фратини да се стартира разискване, за да можем да намерим начин за справедливо споделяне между държавите-членки на тежестите и отговорностите, свързани с потоците нелегални имигранти и лица, търсещи политическо убежище.

Това е ключов елемент според мен, тъй като в противен случай ще се озовем в парадоксално положение, при което някои държави-членки, включително Италия, Малта, Гърция и Испания, са длъжни да приемат нелегални имигранти, а други се крият зад широкото понятие солидарност на доброволна основа. Те не могат да се крият повече от това. Искам да благодаря на Франция, която предложи да приеме 100 души, 100 лица, търсещи убежище: 100 души, които обаче са част от хилядите, десетките хиляди, търсещи убежище. Ето защо аз благодаря на Франция, но това е само една капка в морето.

В заключение ще кажа, че, освен всичко друго, ние не можем повече да гледаме на имиграцията като на панацея. При липсата на сериозна политика на сътрудничество за развитие, в която Европа трябва да има водещата роля, ще обречем част от света на сигурно и неизбежно бъдеще, пълно с глад и отчаяние.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Г-н министър, г-н член на Комисията, Парламентът настоятелно призова за сътрудничество на европейско равнище с държавите на произход и транзит на имигранти. Тези държави не включват само Либия. Включват и Турция. Освен, че е държава на произход и транзит в тази рамка, Турция е и страна кандидатка за членство. С други думи, може да се каже, че тя има двойно задължение да зачита политическите принципи и институциите на Европейския съюз.

Поне в четири случая неотдавна, хеликоптери на Frontex са били заглушавани от турски радары във въздушното пространство на Гърция, докато са изпълнявали задълженията си. Всъщност вчера турски боен самолет е заплашил да принуди хеликоптер на Frontex да се върне обратно.

Какво смятате да направите и как ще реагирате от името на Европейския съюз на този тормоз по време на работа на европейска институция като Frontex?

Също така задължителната солидарност не може да бъде само под формата на полицейски мерки тип Frontex в южните държави. Трябва да има и солидарност под формата на приемане на имигранти, пристигащи в нашите държави, които не могат всеки път да издържат такъв голям брой хора. В момента Комисията и Съветът насърчават доброволната солидарност, която не струва дори и хартията, върху която е разписана. Можете ли да ни кажете защо и тук не въведете задължителна солидарност?

В заключение, пилотната програма между Италия, Малта и Либия не следва да бъде единствената пилотна програма. Защо няма пилотна програма за връщане на имигранти обратно в Турция, което е наболял проблем, в това конкретно отношение? Нима гръцкото правителство е помолило за това, г-н член на Комисията, и Вие да сте отказали? Или Либия, Италия и Малта просто се появиха и Вие ги приехте без да поставите други искания?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, ще използвам възможността да доизясня два малки аспекта, които считам, че – както посочи един колега преди малко – подчертават двуличния характер на нашата политика.

Първият аспект засяга споразуменията от Дъблин. Г-н член на Комисията, Вие сте добре запознат с положението в Кале; известно Ви е, че в Кале много хора лесно могат да кандидатстват и да получат статут на политически бежанци. Защо тогава не го правят? Защото, в резултат на споразуменията от Дъблин, те със сигурност ще бъдат изпратени в държави, в които не искат да отидат, и понякога с пълно основание. Те не искат да отидат в Гърция, където на практика нямат никакъв шанс да получат статут на бежанци.

Днес споразуменията от Дъблин са инструмент, който е враг на закрилата на тези хора, които най-много се нуждаят от тях, и създават неравенство между държавите-членки. Така че нека спрем да говорим за солидарност, щом се използват инструменти, създаващи неравенство между държавите-членки.

Вторият аспект е свързан със споразуменията за реадмисия. Напълно разбирам, че целта е да се договорят тези споразумения с Турция и Либия, тоест да се разгледа идеята да има една огромна среда от държави, които са наши съседи, както и големи лагери за настаняване на миграционните потоци. Това е неприемливо от практически съображения, от морални съображения и от политически съображения и, г-н Баро, това Ви е известно!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, още в началото ще заявя, без да преувеличавам, че за мен гостоприемството е свещена ценност. В крайна сметка именно солидарността между хората благоприятства общностите в една държава, които са регулирани посредством определени конкретни задължения: права и задължения. Ето защо, що се отнася до мен, аз съм категорично против всичко, което е в противоречие с този основен библейски принцип. Ясно е, че именно съчетанието на действията за приобщаване на хората, а също и начините, по които трябва ги извършваме, е това, което води до укрепване на интеграцията и всичко, което тя включва.

Какво можем да направим? Къде следва да настаним тези отчаяни хора, които пристигат в държавите-членки и в същото време, как да отстраним последващото раздразнение, на което понякога ставаме свидетели под формата на възмущение, гняв и ярост, водещи до доста притеснителни форми на противопоставяне?

Какво следва да направим, за да гарантираме, че защитата на правото на убежище, принцип, който беше цитиран и през последните дни, същевременно не оставя вратата отворена за мними лица, търсещи убежище,

което е алиби за много хора: хора, които се прикриват зад това всеобщо право и които нямат нищо общо с правото на убежище, а тъкмо напротив – с беззакония и престъпност?

Нима считаме, г-н Билстрьом, че с цялата тази отговорност могат да се нагърбят отделни държави? До този момент Европа до голяма степен действаше с известна несигурност, но ми се струва, че вече не може да отлага създаването на единен, задълбочен подход спрямо имиграцията. Тя не може да говори по начина, по който го правеше досега – с множество несъгласувани мнения и не може да принуждава най-изложените и уязвими отделни гранични държави да изпаднат в изолация. Не може да прави това без да постигне колективно една обща позиция – позиция, която до момента не сме имали, но чиито основни принципи биват непрекъснато защитавани.

Не може, г-н председател, тя да не гледа на своите граници като европейски въпрос, а само като въпрос на отделни държави. Не може да участва, както се случи в тази зала, в груби, театрални изпълнения в спора за това какво прави италианското или други правителства. За мен е напълно немислимо трагедиите, които се случиха край бреговете на Лампедуза и в Сеута, както и в Мелиля, да нямат нищо общо с Брюксел, Берлин или Париж.

Там се корени напрежението между отделните държави и Европа и това създава проблеми, и това е, което увеличава дефицитът на демокрация в Европа, който предстои единствено да се увеличава при липсата на координирана имиграционна политика. Така се засилва впечатлението, че егостичните интереси на държавите взимат надмощие над всеобщото благо. Така се засилва, г-н председател, разочаровашото схващане, че Брюксел и Страсбург твърде често се занимават с неясни въпроси, а не с онези, които засягат обществеността. В крайна сметка това подкопава политическата идентичност на Европа.

Ето защо аз се надявам, че шведското председателство ще започне да установява съгласие с най-уязвимите държави, за да се мисли логично и да се постигне това, което ни е липсвало досега, а именно – здрава, балансирана, солидна и стриктна обща имиграционна политика.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Г-н председател, г-н Баро, г-н Билстрьом, госпожи и господа, призовахме това разискване да привлече вниманието на ЕС към грубите нарушения на основните права на човека, извършвани в Италия. От месец май насам над 1 000 мигранти са заловени в морето от италианските органи и предадени на Либия като част от неофициални и безогледни връщания, без хората да бъдат идентифицирани, да им бъде дадено право да обжалват или достъп до процедури за убежище при съществуваща опасност те да бъдат подложени на нечовешко и унижително отношение в Либия. Както членът на Комисията г-н Баро потвърди, когато поиска повече подробности от Италия, ние считаме, че тези практики нарушават основните принципи, върху които е изградена Европа.

Такива действия са несъвместими нито с Европейската конвенция за защита на правата на човека, нито с правото на Общността, по-конкретно с Кодекса на шенгенските граници и Директивата относно репатрирането, нито с италианското право. Вчера Обединените нации призоваха Италия да спазва международното право и също вчера, 24 сомалийски и еритрейски бежанци, които получиха отказ от Италия, внесоха жалба срещу Италия в Европейския съд по правата на човека в Страсбург за нарушаване на Европейската конвенция за правата на човека.

Нещо повече, госпожи и господа, нелегалната имиграция в Италия се е превърнала в престъпление, утежняващо вината обстоятелство. Самият факт, че някой е мигрант води до дискриминация и неравенство и увеличава броя на по-тежки наказания за едно и също престъпление. Това, че някой е нелегален мигрант, каквито бяха семействата в нашите италиански, португалски, полски, гръцки и италиански общности, блокира достъпа до основни права и до най-основни грижи, включително здравеопазване, от страх да бъдат издадени. Това се случва в Италия, г-н председател, и беше осъдено от правни и конституционни специалисти, както и от светски и католически сдружения.

Какво смята да направи Комисията, за да прекрати тези нарушения? Парламентът винаги е подкрепял борбата срещу нелегалната имиграция, но само ако това става при спазване на основните права.

Бихме желали да узнаем, г-н председател, дали Комисията има намерение да предприеме действия относно италианското законодателство и да проучи италианско-либийското споразумение. Двадесет години след падането на Берлинската стена не можем да позволим определени правителства да издигат нови стени.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, действителността надминава всичко, казано в тази зала.

Виждаме президентът Кадафи да обсъжда този въпрос, а международните медии постоянно разказват как са необходими 1 млрд. евро, ако трябва да спази обещанията си. Виждаме как Турция – държава, която желае да се присъедини към Европейския съюз – връща ежедневно въздухоплавателни средства на Frontex, а Европейският съюз не реагира, както би следвало.

Виждаме как трафиканти, които превозват нелегални имигранти, им дават указания как да се застрелят в ръката или крака, в случай, че бъдат арестувани, така че държавите-членки да бъдат длъжни да приемат и прилагат различен вид законодателство от това, което урежда нелегалната имиграция, защото те вече са ранени хора. Виждаме трафиканти, които дават на нелегалните имигранти указания да унищожат документите си, преди да влязат в дадена държава, така че приемащи страни като Гърция да нямат представа къде да ги изпратят; виждаме имигранти, твърдящи, че търсят убежище, но нямат документи, чрез които да установим фактите.

Хаосът е повсеместен, г-н член на Комисията, и в някакъв момент редът трябва да бъде възстановен чрез ясна и твърда позиция по този въпрос от страна на Европейския съюз.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н заместник-председател, госпожи и господа, чуваме вече няколко пъти, че държавите-членки признават необходимостта от създаване на общи политики за управление на имиграцията на европейско равнище и политики, насочени към социалната интеграция на имигрантите.

Днес обаче виждаме, че реалността е съвсем различна. Например в контекста на бюджетните обсъждания ресурсите на Фонда за интеграция на мигранти бяха значително намалени. Що се отнася до държавите-членки, много от тях продължават едностранно да налагат строго законодателство и правила по отношение на движението към и на тяхна територия, за да ограничат достъпа до техните пазари на труда, социални и образователни системи, и за да затруднят събирането на семейства.

По същия начин европейската политика за борба с нелегалната имиграция и тази за контрола на външните граници в крайна сметка опира до прехвърляне на отговорността за контрола на границите на нашите съседи, което е незачитане на правата на човека. Видяхме това да се случва в Италия и Либия.

Тази тенденция да се изнасят навън проблемите в крайна сметка открива възможност Европа да се освободи от своите отговорности. Това е неприемливо. Допълнителните ресурси, предоставени на Frontex, никога няма да заместят нужната солидарност, която трябва да обединява държавите-членки, давайки им възможност да действат заедно за приемане на хора, които имат нужда от международна закрила, както и за приемането на работна ръка от чужбина, която е необходима, за да се справим с демократичните предизвикателства на бъдещето.

Какви разпоредби изготвяте, за да гарантирате реална солидарност и реални решения за страданията на мигрантите?

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Г-н председател, г-н Баро, г-н Билстрьом, госпожи и господа, през последните дни, когато създавахме европейския план за убежището, Вие самият, г-н Баро, говорихте за решителност в борбата срещу нелегалната имиграция и за човечност, когато се приемат жертви на преследване. Преведено на правен език, това означава да се гарантира закрила и право на убежище за хората, бягащи от глад, война и преследване, както и да не се допуска тяхното експулсиране в държави, в които техният живот е в опасност или има риск от нечовешко отношение.

Това в общи линии е обратното на това, което прави италианското правителство, както е видно от последното, бъдещо тревога връщане в Либия на 75 имигранти от Еритрея и Сомалия, което се извърши без дори да бъде проверено дали сред тях има евентуални лица, търсещи убежище, както изисква международното право и както случаят беше осъден вчера от Върховния комисар на ООН по правата на човека. Едно споразумение между Италия и Либия не може да превърне това пространство в открито море в свободна зона, в която се нарушават правата на човека.

Ето защо аз призовавам Комисията да предприеме действия възможно най-бързо, за да гарантира, че ще бъде възобновено спазването на правилата на международното право. Също така бих искала да разбера какъв напредък има в преговорите по двустранното споразумение между Европейския съюз и Либия, които продължават вече няколко години. Кога очаквате те да приключат? Могат ли Съветът и Комисията да потвърдят, че това споразумение ще има превес над сключеното между Италия и Либия? Можете ли да обясните на Парламента основните точки, свързани с решаване на проблемите на нелегалната имиграция и гарантирането на право на убежище и принципа на забрана за връщане?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Г-н председател, с голяма радост взимам думата за пръв път на това пленарно заседание, за да поздравя министъра Тобиас Билстрьом за неговото задълбочено разбиране – и, като

италианка по произход, аз имам основание да го заявя – на тежкото положение, в което се намират народите и държавите от Средиземноморието.

Бих искала да приветствам неговите усилия за постигане на консенсус за обща европейска миграционна политика, от което има огромна необходимост. Бих искала да приветствам и неговата инициатива за служител, отговарящ за подкрепата в областта на убежището, което е много практически и конкретен начин да се подкрепят държавите-членки, които смятат, че понасят тежестта и да се започне сътрудничество между държавите-членки.

Искам да попитам министърът г-н Билстрьом дали, освен мерките, за които той вече говори, би могъл да разкаже по-подробно, от дългосрочна гледна точка, какви мерки можем да предприемем, за да подкрепим държавите и народите от Средиземноморието посредством неговия подход, който създава баланс между човечността, солидарността и решителността спрямо всяка форма на нелегалност.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, несъмнено ни е необходима обща имиграционна политика и трябва да задълбочим нашето сътрудничество с трети държави, както и да го направим по-съгласувано и ефективно. В рамките на това сътрудничество, както стана видно от разискването, Либия и Турция заемат основно място.

Поведението на Турция е провокативно. Те постоянно създават пречки и бих искал да заявя в тази зала и да изпратя сигнал на г-н Баро, че те възпрепятстват хеликоптери и самолети на Frontex, когато извършват мисии в Европа и изпълняват задължения в Европа. Членовете на Европейския парламент от партия „Нова демокрация“ упражнява парламентарен контрол. Г-н Баро, Вие ще получите подробна информация за тези случаи на провокация и провокативното поведение на Турция.

Що се отнася до реадмисията и преместването, трябва допълнително да укрепим Frontex и да организираме съвместни полети за връщане. Г-н Баро, г-н председател, моля побързайте и посетете Турция и Либия. Проблемът е много изострен. Не го оставяйте за края на годината. Днес или утре...

(Председателят отнема думата на оратора)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, на граничните служители на европейските държави е забранено да връщат потенциални търсещи убежище лица, които пристигат по море, или да ги ескортират обратно, да им попречат да продължат пътуването си или да ги връщат в държави, които не са част от Европейския съюз. Това е посочено в Европейската конвенция за защита на правата на човека. Днес отново чуваме множество примери за това как Frontex не спазва на практика тези правила. Ето защо се нуждаем от контрол в тази област. Този контрол ни е необходим като членове на Европейския парламент, защото е наша отговорност да гарантираме, че се спазват разпоредбите на Европейската конвенция за защита на правата на човека.

Имам следния въпрос към Вас: до каква степен можем да следим дали граничните служители в международни води спазват тези правни изисквания по отношение на правата на човека? От години знаем, че в отделни случаи Frontex нарушава правата на човека. Във всички свои дейности обаче тя също така сериозно подкопава авторитета на Европейския съюз по отношение на защитата на правата на човека.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Г-н председател, благодаря Ви г-н Билстрьом. Понякога се питам дали не сме обсебени от думите „нелегална имиграция“. Все пак не може да е нелегално да бягаш, за да спасиш живота си, след като правата на човека и свободите важат за всички, независимо къде живеят.

Искам да подчертая, че също така е много важно да открием кои са сходните условия в държавите, от които хората бягат. Вероятно Европейският съюз може да бъде по-активен и да направи повече в тези държави, така че хората да не трябва да ги напускат и след това да бъдат определяни като нелегални имигранти. Вероятно, както казах и по-рано, ние сме прекалено обсебени от думата „нелегална“. Както вече казах, напълно законно е да бъдат защитавани правата на човека както в рамките на, така и извън Европейския съюз.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, тази сутрин заседанието под Ваше председателство беше почти като да си в италианския парламент. Във всеки случай считам, че имиграция означава сигурност и зачитане на правата на човека. За съжаление обаче, глобализацията и разширяването на Европейския съюз до 27 държави се случиха твърде бързо, без да бъдат предприети съответните стъпки за защита на сигурността и зачитането на правата на човека.

Чух това, което каза Комисията: стратегията е разумна и бъдещите действия са отлични, но забравяме, че въпросът е належащ и спорен и се намираме в извънредно положение. Това, което беше казано тази сутрин,

е вярно при обичайно положение, но днес – особено в Италия – положението не е нормално. Ето защо аз настоявам Комисията да обърне по-голямо внимание на тактиката, отколкото на стратегията, и да разгледа проблема като изцяло европейски. Благодаря ви.

Председател. – Председателят в момента определено е италианец, но разискването съвсем не беше в изцяло италиански стил. За щастие, то беше, така да се каже, широкообхватно и се радваше на приноса на различни кръгове и гледни точки в рамките на Европейския съюз.

Тобиас Билстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, на първо място искам да благодаря на всички за изключително интересното разискване. Днес бяха изразени много ценни становища. Искам да спомена гледните точки на г-н Busuttil относно по-широкото сътрудничество с Либия. Надявам се да имам възможност да посетя Либия заедно с члена на Комисията г-н Баро, за да изградим отношения с тази държава, като работата с Турция също ще продължи. Съгласен съм също така и с г-н Aguilar, председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, че един от начините да се справим с нелегалната имиграция е да отворим пътя за легалната имиграция. Това например би намалило натиска върху системата за убежище.

Престъпните мрежи, които експлоатират отчаянието на хората, трябва да бъдат премахнати. Шведското председателство ще организира в Брюксел специална конференция по този въпрос и относно борбата срещу трафика на хора. Задължителен приоритет на шведското председателство е да постигне споразумение по отношение на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището и да подобри практическото сътрудничество. Ние, естествено, се надяваме, че ще бъдем подкрепени от Европейския парламент по този въпрос.

Бих искал да кажа на г-жа Alfano, че е важно правните актове, приети от Европейския съвет, да бъдат спазвани и всички държави-членки да ги прилагат, съгласно решенията. Важно е също така да включим в нашата работа и Върховния комисар на ООН за бежанците, за да постигнем високото качество, към което се стремим. Трябва да кажа също, че съм съгласен и с оценката на г-н Kirkhope за важността на разграничението между убежище и имиграция на работници. Тези разсъждения съвсем естествено ни водят до извода, че на Европейския съюз му е необходима обща европейска система за убежището, както и по-добри възможности за легална имиграция на работници, основана на националните нужди, правната сигурност и закрилата срещу дъмпинг на възнагражденията и социалната експлоатация.

Ако имаме тези неща, няма да си ни необходими политиките на господата Meyer, Batten или Bontes. Необходими ни е разумна и добре премислена миграционна политика, за да подобрим демографската структура на ЕС и за да укрепим икономиката и благосъстоянието на хората.

Г-жа Corazza Bildt и г-н Svensson разгледаха въпроса за това как следва да се справим със смъртните случаи в Средиземноморието. Няма универсално решение на проблема с миграцията. Той изисква пакет от различни инициативи в различни области. Особено важно е разширеното сътрудничество с държавите на произход и транзит. Например сътрудничеството за развитие с тези държави трябва да бъде разширено, за да се създаде стабилност, сигурност и устойчивост.

Държавите на произход и транзит и държавите-членки трябва да подобрят също своите морски спасителни служби. Разделението на отговорността между държавите по отношение на усилията на морските спасителни служби също трябва да бъде по-ясно. Трябва да постигнем и общо тълкуване на разпоредбите за спасяване в открито море, що се отнася до правото на международна закрила, от една страна, и международното морско право, от друга.

В заключение, от свое име и от името на председателството, бих искал да Ви благодаря за възможността да представя своите възгледи тук, в Европейския парламент. Важно е да се подчертае, че нашата стратегия трябва да се основава на множество елементи и инициативи. Считаю, че това разискване ясно го показва. Благодаря ви много.

(Ръкопляскания)

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, това разискване доказва, ако въобще е било необходимо доказателство, мащаба на тези миграционни проблеми.

Искам да подчертая, че нашият подход трябва да бъде балансиран между отхвърлянето на нелегалната имиграция, която, бих добавил, често се дължи на контрабандисти и трафиканти; желанието, що се касае до борбата срещу нелегалната имиграция, да насърчаваме определен вид легална миграция, решение, което взимат самите държави-членки; а също и желанието да запазим, при всички случаи, задължението за убежище.

На първо място, искам да говоря накратко по въпроса за Frontex и да подчертая, че ние подготвяме предложение за изменение на регламента за Frontex и нейните методи на работа. Съвсем ясно забелязах изразеното желание за по-голяма прозрачност.

От друга страна, ние също така ще се опитаме да уточним правилата, които следва да спомогнат да се гарнатира, че правото на Общността и международното право се прилагат последователно в контекста на операциите на Frontex.

Що се отнася до проблемите в Италия, трябва да заявя, че през юли изпратихме писмо до италианските органи, с което изискахме цялата полезна информация относно връщането на лодки, заловени в международни води. Съвсем скоро получихме отговор от италианските органи, който в момента се проучва подробно от нашите служби.

Ще добавя, че законодателството на Общността изисква държавите-членки да извършват граничен контрол съгласно принципа на забрана за връщане. Този принцип означава, че държава-членка трябва да се въздържа от връщането на хора в територия, в която за тях има опасност да бъдат подложени на мъчения, наказания или нечовешко или унижително третиране. Когато става въпрос за лица, търсещи убежище и бежанци, не може да има връщане в места, където техният живот и свободи могат да бъдат заплашени на основание на тяхната раса, религия или националност. Накратко, ние гарантираме, че това задължение за закрила се спазва.

В заключение, бих искал отново да потвърдя нашето желание, с г-н Билстрьом, да привлечем Либия, от една страна, и Турция, от друга, в реален диалог, който ще ни позволи да стигнем до същината на въпросите, ще ни даде възможност да си сътрудним относно граничния контрол, за да предотвратим нелегална миграция, а също и да видим как, с подкрепата на Върховния комисар на ООН за бежанците, можем да се опитаме да започнем процедури в тези средиземноморски държави, което ще означава, че лицата, които наистина търсят убежище, няма да разчитат на контрабандисти и трафиканти, за да достигнат до европейските брегове и ще видим техните молби за убежище да се разглеждат в тези държави.

Ето защо това ще бъде важен диалог, който ще заеме последното тримесечие. Искам да благодаря на шведското председателство за готовността му да сътрудничи толкова ефективно.

В заключение, искам отново да подчертая, че ни е необходима европейска стратегия за миграционните движения. Считаме, че държавите-членки действително трябва да демонстрират повече от тази солидарност една към друга. Държавите-членки са засегнати от едни и същи проблеми. Трябва да се каже, че нелегалната имиграция в крайна сметка засяга всички държави-членки, а не само тези по външните граници.

Считам, че е наистина важно да бъде установена такава солидарност. Предлагаме това да се извърши на доброволна основа, но тази доброволна основа, несъмнено, ще трябва да бъде облечена в официална форма, като едно истинско решение на проблемите.

Така стоят нещата. Повече няма да разтягам отговорите. Водих си множество бележки по време на различните изказвания.

Искам да завърша с един по-скоро настоятелен призив към Европейския парламент да ни помогне, по-конкретно, що се отнася до тази стратегия, тази европейска политика за убежището. Искам да подчертая, че – тъй като въпросът беше повдигнат – ние искаме да подобрим прилагането на споразумението от Дъблин, като позволим известна гъвкавост. Поискахме разрешение от Съвета и Парламента да създадем тази служба за подкрепа преди края на годината и също така ще подготвим и хармонизацията на ръководните процедури. Всичко това представлява една истинска европейска политика за убежището, която считам, че напълно съответства на ценностите, по които според мен в Европа съществува консенсус. Вярвам в тези ценности. Те трябва да бъдат превърнати в действия.

Във всеки случай изказвам благодарност на Европейския парламент за това, че ни помогна в тази тежка задача.

(Ръкопляскания)

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elisabetta Gardini (PPE), в писмена форма. – (IT) Нелегалната имиграция е истинско бедствие, което през последните години засяга най-вече южните държави от ЕС, по-конкретно Италия, Малта и Испания. Добре известно е, че сред всички държави-членки на Европейския съюз италианското правителство приема най-голям брой нелегални имигранти – отчаяни хора, основно идващи от Африка, в търсене на по-добро бъдеще.

Противно на твърденията на представителите на италианската левица, които, за пореден път, злоупотребиха с Европейския парламент, за да започнат неоснователни атаки срещу италианското правителство, водено от г-н Берлускони, центровете за предварителен прием предоставят медицински грижи, храна и подслон, както и правна помощ, за периода, който е необходим, за да се определи дали нелегалният имигрант може да остане в Италия или дали съгласно международните споразумения той или тя трябва да бъде репатриран.

Спешно трябва да приемем ефективни мерки в рамките на Общността относно имиграцията и убежището. Не можем сериозно да си мислим, че Италия е способна да се нагърби с всички тежести, свързани с дадено явление, които в бъдеще ще нарастват в геометрична прогресия.

Някои членове на Парламента изказаха идеята за създаване на „квоти за нелегални имигранти“. Това е пример за добри намерения, който за съжаление не е подкрепен с конкретна политическа воля: съвсем наскоро шведското председателство подчерта трудностите, свързани с приемането на тези квоти.

Louis Grech (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам това разискване, което съсредоточава вниманието върху фрагментираните и непоследователни политики на Европейския съюз за граничния контрол, имиграцията и лицата, търсещи убежище. Радвам се да чуя, че Съветът и Комисията признават тези въпроси за приоритетни, но до този момент сме свидетели само половинчати мерки, насочени към тяхното решаване, и никакви значими резултати. Изглежда, че има недостиг на политическа воля на равнище на Европейския съюз за осигуряването на достатъчни ресурси за справяне с тези въпроси по един справедлив начин. За момента държавите-членки с външни граници понасят по-големите тежести и тяхното положение се влошава ежедневно поради недостиг на ресурси и капацитет. Напоследък бяха обсъдени някои добри предложения, като например мандатът на FRONTEX, схема за презаселване на бежанци, обхващаща целия Европейски съюз, както и създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището. Настоятелно призовавам Комисията да действа бързо по тяхното прилагане. Нуждаем се от повече решения, основани на подход на разпределение на тежестта, тъй като това е най-подходящият подход. Комисията и Съветът трябва да покажат повече решителност при осигуряването на необходимото финансиране за FRONTEX. За да защитава ефективно нашите граници, тя следва да има подходящо оборудване и средства и да работи целогодишно.

Marian-Jean Marinescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Бъдещото разширяване на Шенгенското пространство, в което ще бъде включена и Румъния, ще увеличи важността на това да се гарантира сигурността на външните граници на Румъния, а оттук и ролята на агенцията FRONTEX в Румъния. Агенцията FRONTEX трябва да играе все по-голяма роля в процеса на наблюдение и контрол на външните граници на Румъния, които представляват повече от 2 000 км от външната граница на ЕС, с други думи бъдещата външна граница на Шенгенското пространство. През последната година FRONTEX подписа споразумения за сътрудничество с Русия и държавите от бивша Република Югославия, както и с Украйна и Молдова. Това е стъпка напред към управление на всички граници. Една добра мярка в този момента би било Европейската комисия да проучи начините, по които FRONTEX може да използва това правно основание. Възможността да бъдат подписани споразумения за сътрудничество с други трети държави е друг въпрос, който Комисията трябва да проучи. Сключването на възможно най-много такива споразумения ще улесни ефективната координация на съвместните операции и следователно ще допринесе за зачитане на правата на човека и гражданските свободи, както и за борбата срещу трансграничната престъпност.

Tiziano Motti (PPE), в писмена форма. – (IT) Съгласен съм с изявлението на г-н Buzek, че имиграцията винаги е била от полза за Европа, дотолкова доколкото това е свързано с имиграция, която е регулирана, интегрирана и зачита институциите и законите на държавата на местоназначение. Когато са необходими социално обновление и оборот на работна ръка, когато културният обмен обогатява хората, тогава имиграцията е ценен ресурс. Нашите юдейско-християнски корени повеляват да се отнасяме с милосърдие и гостоприемство към страдащите.

Когато обаче нелегалната имиграция води до кризисни положения, затруднения, престъпност и несигурност, възниква необходимостта от ясна стратегия за интеграция на всички равнища, която държавите могат да спазват по демократичен начин. Заблуждаваме се, ако смятаме, че проблемът се ограничава само до държавите, граничещи със Средиземноморието: свободното движение на граждани в ЕС може единствено да насърчи много нелегални имигранти, които са станали част от престъпността. Всяка европейска държава има морален и пряк интерес, тъй като това е свързано с въпроса за престъпността и сигурността на половин милиард граждани, които са ни дали мандат да ги защитаваме чрез спешни, ясни действия както по отношение на съществуващи вече проблеми, така и по отношение на тези, които има вероятност да се задълбочат бързо. Правата на гражданите не могат да бъдат разменени за цялостното безразличие на държавите-членки или за мъдрите предупреждения на Европейската комисия.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS*Заместник-председател***5. Време за гласуване**

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

5.1. Споразумение между ЕО и Монголия относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. Споразумение за морски транспорт между ЕО и Китай; присъединяване на България и Румъния (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. Проект на коригиращ бюджет № 6/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 г. (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. Проект на коригиращ бюджет № 7/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 г. (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. Проект на коригиращ бюджет № 8/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 г. (A7-0010/2009, Jutta Haug)

Председател. – Гласуването приключи.

6. Обяснение на вот

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Brian Simpson (A7-0001/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Вследствие на решенията на Съда на Европейските общности по делата „Открито небе“ Комисията позволи замяната на двустранните споразумения, които съществуваха между някои държави-членки и трети държави, със споразумения на Общността. Ето защо Комисията договори споразумение, което ще замени двустранните споразумения между Монголия и някои държави-членки на ЕС.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Настоящото предложение цели да замени определени разпоредби в двустранните споразумения за въздухоплавателни услуги, сключени в миналото между държави-членки на ЕС и правителството на Монголия, и разглежда някои аспекти на услугите, които аз считам, че са от решаващо значение, включително технически въпроси, данъчно облагане на авиационното гориво и ценообразуване.

Приветствам по-конкретно важността, която се придава на спазването на правото на Общността в областта на конкуренцията, тъй като някои разпоредби в предишните двустранни споразумения очевидно противоречат на правилата за конкуренция. Затова одобрявам доклада на г-н Simpson, защото той следва тези общи насоки.

- Доклад: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Когато Румъния и България станаха членки на ЕС, в акта за присъединяването им беше посочено, че е необходимо да се изработи протокол за изменение на Споразумението относно морския транспорт между ЕС и неговите държави-членки и Китай. Моят вот е в подкрепа на завършването на този протокол.

- Доклад: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз в полза на Франция, защото считам, че този фонд подпомага държавите да реагират ефективно и гъвкаво на ситуации, причинени от природни бедствия, в конкретния случай това е бурята през миналия януари, която засегна Югозападна Франция и причини значителни щети. Финансовият инструмент за солидарност се мобилизира в случаи, когато щетите, причинени от бедствието, са толкова тежки, че националните ресурси са недостатъчни, за да се намери ефективно решение на кризата, като целта е да се стимулира възстановяването на икономиката и да се отговори на нуждите на засегнатите държави-членки.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на моя уважаван колега и приятел от Германия, г-н Böge, който призовава Европейския парламент да одобри предложението за решение относно мобилизирането на фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за осигуряване на приблизително 109 млн. евро под формата на бюджетни кредити за поети задължения и бюджетни кредити за плащания за 2009 г., за да се подпомогне Франция, която пострада от природно бедствие, причинено от бурята „Клаус“, която през месец януари 2009 г. засегна 31 департамента в югозападната част на страната, като причини значителни щети в размер на приблизително 4 млрд. евро. Ще се възползвам от случая, за да поздравя г-н Lamassouge, председателят на комисията по бюджети, за бързината, с която той, съвместно със службите на Европейската комисия, се справи с този проблем.

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) През януари 2009 г. буря засегна Югозападна Франция, като причини сериозни щети и Франция беше принудена да кандидатства за средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз. Аз гласувах в подкрепа на мобилизирането на тези средства.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Според мен солидарността между държавите-членки на Европейския съюз, и по-конкретно европейската помощ за държави, засегнати от природни бедствия, е ясен знак, че ЕС вече не е само зона за свободна търговия. С приемането на специални инструменти за оказване на помощ като фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, Общността, която се стремим да направим „единна в разнообразието“, демонстрира способността си да остане единна в злополучието, дори в ситуации, които поставят високи изисквания за мобилизиране на човешки и материални ресурси. Това е нещо, което искрено приветствам.

Надявам се, че фонд „Солидарност“ няма да бъде използван много често, тъй като това ще означава, че Европа не страда от много сериозни извънредни ситуации, но аз също така се надявам, че неговата структура и наличност непрекъснато ще се подобряват и често ще се преразглеждат, така че той да може да отговори на всички реални потребности бързо и без бюрократично протакане.

Искам да спомена пожарите, които бушуваха в моята страна, особено през 2003 г. и да призная колко важни и полезни са механизмите като този фонд. Считам, че особено трудният период, през който премина Франция през януари тази година, оправдава мобилизирането на фонда. Преобладаващият положителен вот в комисията по бюджети е доказателство, че това е добра мярка.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Приветствам намесата на фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, от която Франция ще се възползва, за да се подпомогне компенсирането на щетите, причинени от бурята през януари 2009 г., която сериозно засегна европейския и френския горски сектор. Отпуснатите суми следва да бъдат предоставени до месец октомври 2009 г., с други думи, девет месеца след бурята. Тази намеса е по-бърза от средностатистическия период от време за намеса на фонда, който е около една година от момента на бедствието до изплащането на помощта.

Независимо, че е редно да се приветства този напредък, все пак си струва да насърчим по-бързото предоставяне на средства. Съществуващата процедура за управление на фонд „Солидарност“ затруднява това. Все пак, преработено предложение за регламент беше внесено от Европейската комисия и подкрепено от голямо мнозинство в Парламента през месец май 2006 г. Съжалявам, че Съветът все още не се е заел с този въпрос и

сега бих искала да го призова възможно най-скоро да обсъди възможността да се ускори приважането в действие на фонд „Солидарност“ на Европейския съюз.

- Доклад: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Аз гласувах в подкрепа на доклада на моя уважаем колега и приятел от Германия, г-н Böge, който призовава Европейския парламент да одобри предложението за решение относно мобилизирането на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) за осигуряване на 4,1 млн. евро под формата на бюджетни кредити за поети задължения и бюджетни кредити за плащания с оглед на подпомагане на текстилните сектори в Испания и Португалия (районите на Каталония и Норте и Сентро). Целта е да бъде предоставена помощ за работниците, засегнати от последствията от значителните промени в структурата на международната търговия и те да бъдат подпомогнати при повторното им приобщаване към пазара на труда. Споделям мнението на моите колеги по отношение на това да се ускори мобилизирането на фонда и относно оценката на взаимното допълване с други съществуващи инструменти, като например Социалния фонд.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за мобилизирането на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) с цел да се предостави допълнителна подкрепа на съкратените работници от текстилния сектор в Португалия, които са засегнати от последиците от големи структурни изменения в моделите на световната търговия.

Мобилизирането на 832 800 евро от фонда е насочено към повторното приобщаване на работниците към пазара на труда посредством индивидуални планове за заетост, разработени съвместно с работниците, които включват развитие на личните умения и стратегии за включване в пазара на труда.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепата от страна на ЕС, и по-конкретно на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, е от основно значение за подпомагането на онези, които са изгубили работните си места поради преместванията на предприятия, което се случи в рамките на глобализирания пазар. През последните години, особено в резултат на световната икономическа криза, Португалия усеща последиците от проблема относно това как повторно да поеме и приобщи безработните към пазара на труда.

Безброй фирми са се преместили, за да се възползват от по-ниските разходи за труд в Китай и Индия например, като това има пагубни последствия за националната икономика. Одобряването на средствата от ЕФПГ за подпомагане на тези работници е жизненоважно не само за подобряването на личното и семейното им положение, но и за цялото национално стопанство, защото целта на извънредните мерки в дългосрочен план е да се подпомогнат работниците да намерят нова работа и да я запазят.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада, защото считам, че помощта е важна за работниците в Португалия. Струва ми се обаче, че заявлението на Португалия не беше достатъчно амбициозно. Правителството на Португалия поиска от ЕФПГ 833 евро за всеки съкратен работник в текстилния сектор, докато Испания посочи в заявлението си сумата от 3 006 евро за всеки работник в същия сектор.

Също така съм учуден, че в разгара на икономическа криза с увеличаваща се безработица, при която последствията от глобализацията са осезаеми, ЕФПГ е получил и приел толкова малко заявления от държавите-членки. Всъщност ЕФПГ разполага с 500 млн. евро за всички държави-членки през тази година, а до момента са използвани само 60 млн. евро.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Ние гласувахме в подкрепа на този доклад, тъй като Европейският парламент дава зелена светлина на Португалия да получи 832 800 евро за оказване на помощ на съкратените работници от текстилната промишленост в регионите Норте и Сентро в Португалия. Това обаче е незначителна сума, като се има предвид жестоката безработица, която понастоящем съществува в Португалия, особено в тези региони.

Както всички знаем, Португалия представи заявление пред Европейската комисия за отпускане на тези средства във връзка с 1 588 съкращения, обявени между февруари и ноември 2008 г. в 49 текстилни предприятия в северните и централни региони на страната.

Също така обаче бяха одобрени 3 306 750 евро за оказване на помощ на 1 720 съкратени работници от 30 текстилни предприятия в Каталония, Испания.

Това, от което се нуждаехме обаче, беше да се изработи политика, която да подкрепи производството, по-конкретно в текстилния сектор, за да се предотвратят бъдещи закривания на предприятия и съкращения на работници.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Макар, от една страна, да съм съгласен с основния принцип, от друга, аз считам, че сериозността на кризата изисква разпоредби от съвсем различен характер и не на последно място, осигуряване на достъп до кредитиране за малките и средните предприятия, тъй като наличието на кредити води след себе си заетост, териториално развитие и развитие на човешките умения.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Предложенията, внесени от Испания и Португалия, за мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) още веднъж ясно разкриват последствията от глобализацията. В държавите от Югоизточна Азия, и по-конкретно в специалните икономически зони, където хората са експлоатирани и наемани без наличието на минимални социални стандарти, текстилните продукти се произвеждат на дъмпингови цени и след това се продават на европейския пазар.

Европейските предприятия, които зачитат социалните права на служителите, установявани и придобивани от тях в продължение на десетилетия, са поставени в неравностойно положение поради по-високите разходи, наложени вследствие на тази практика. Трябва да спрем по-нататъшното задълбочаване на проблема незабавно. Необходимо е, възможно най-скоро, да бъде наложена забрана върху вноса на продукти в ЕС, които не са произведени в условията на установени минимални социални стандарти. Докато това бъде постигнато, ние можем само да съдействаме за намаляване на щетите, причинени от глобализацията в съответните страни. Ето защо аз без резерви гласувах в подкрепа на отпускането на средства от фонда.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като признава неблагоприятното въздействие на глобализацията, което съвсем ясно се наблюдава в промишлените региони на Европа, Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) се основава на солидарността на Европейския проект и я доближава до хората посредством предоставяне на помощи за онези работници, които са най-силно засегнати от промените. Регионите Норте и Сентро в Португалия, където икономиката се основаваше на традиционни сектори като текстилната промишленост, са в процес на осъвременяване от началото на 90-те години на миналия век, като целта е те да се приспособят към бързо увеличаващата се конкуренция.

Приблизително 15% от работната сила в тези зони на страната е заета в текстилната промишленост и почти 98% от безработицата в целия сектор е съсредоточена в тези два региона. Влошаващият се икономически климат, който засегна както тези региони, така и някои други, и по-конкретно най-отдалечените като Мадейра, където туризмът е много важен, има обезпокояващи последствия преди всичко по отношение на социалното сближаване поради увеличаващата се безработица. Затова аз подкрепям мобилизирането на 8 32 800 евро от ЕФПГ след съкращаването на 1 588 работници от текстилната промишленост в регионите Норте и Сентро в Португалия. Тази сума следва да бъде използвана разумно за преквалификацията на работниците и за бързото и устойчивото им повторно приобщаване към пазара на труда.

- Доклад: **Jutta Haug (A7-0003/2009)**

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Настоящото се отнася до преразглеждането на традиционните собствени ресурси, базите на ДДС и БНД и предвижда корекции във връзка с икономическите прогнози. Предложението има определено технически характер, така че аз просто ще заявя, че гласувах в негова подкрепа.

- Доклад: **Jutta Haug (A7-0009/2009)**

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) През януари 2009 г. Югозападна Франция бе връхлетяна от ураган, който причини значителни щети, и следователно това дава на Франция право на достъп до средствата от Европейския фонд „Солидарност“. Аз подкрепям становището на докладчика за приемане на предложения проект за коригиращ бюджет № 7/2009.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Аз считам, че е неприемливо при едно и също гласуване да се смесват бюджетните кредити за ваксината срещу болестта „син език“ и бюджетните кредити за Европол и Евроюст. Аз подкрепям бюджетните кредити за ерадикация на болестта „син език“, но съм против бюджетните кредити за Европол и Евроюст.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) През януари 2009 г. Франция беше засегната от силен ураган. Ураганът „Клаус“ причини разрушения по-конкретно на инфраструктурата на страната. Целта на фонда „Солидарност“ е да покрива част от стойността на щетите, които следва да се платят с обществени средства.

Този случай отговаря на всички изисквания. По тази причина, и по-конкретно като проява на трансгранична солидарност с гражданите на Франция, които бяха, а в някои случаи все още са, засегнати от урагана „Клаус“, аз гласувах в подкрепа на проекта за коригиращ бюджет.

Robert Rochefort (ALDE), in writing. – (FR) Приветствам приемането днес на доклада на нашата уважаема колега г-жа Haug, който аз напълно подкрепям. С този вот ние даваме възможност на Европейския фонд „Солидарност“ да бъде мобилизиран за втори път през тази година. Наистина, след като се притече на помощ на Румъния, Европейският съюз демонстрира своята солидарност с населението на Франция, което през януари 2009 г. почувства цялата мощ на опустошителния и изключително силен ураган „Клаус“, който беше квалифициран като „голямо природно бедствие“ и като такова подлежи на включване в основния обхват на дейността на Фонда. Като цяло повече от 1 20 млн. евро са предоставени по този начин.

Както знаете, тази помощ е крайно необходима за департаментите в югозападната част на моята страна, където щетите бяха значителни. Бих искал да благодаря на моите уважаеми колеги за това, че гласуваха в подкрепа на този доклад. Разбира се, сега ще е необходимо да се гарантира, че правителството на Франция по справедлив начин ще включи в този процес местните органи, така че те да не бъдат измамани по отношение на начина, по който ще се използват средствата. Наистина, ще бъде неприемливо, ако само частният сектор се възползва от тях.

- Доклад: Jutta Haug (A7-0010/2009)

John Stuart Agnew, John Bufton и David Campbell Bannerman (EFD), в писмена форма. – (EN) Ние признаваме действителната необходимост от ваксина срещу болестта „син език“, особено за животновъдите, отглеждащи крави и овце в южната и източната част на Англия, които, след масова ваксинация на животните в собствените си стопанства създадоха защитна преграда пред болестта „син език“, от което имаха полза и техните колеги в северната и западна част на страната. За да гласуваме за финансиране на тази ваксина от страна на ЕС, ние сме длъжни (в рамките на същото гласуване) да гласуваме и за увеличаване на финансирането за Евроюст и Европол. Това са две агенции, които действат извън границите, приемливи за британското право, защото те значително увеличават правомощията на държавата за сметка на свободата на личността. Недостойно е, че ЕС се опитва да включи подобни разпоредби в такива доклади и после изисква членовете на Европейския парламент да ги гласуват като цяло, а не поотделно. Следователно ние не можем с чиста съвест да подкрепим този доклад, което обяснява факта, че се въздържахме при гласуването по въпроса.

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Този доклад засяга измененията в бюджета, които осигуряват свежи бюджетни кредити за поети задължения, възлизащи на 5 1 640 000 евро. Тези средства са предназначени за борбата с болестта „син език“, за създаването на реактор с висока плътност на неутронния поток, както и за финансиране на Европол и OLAF. Моят глас тук съвпада с мнението на докладчика.

Derek Roland Clark (EFD), в писмена форма. – (EN) Признавам реалната необходимост от ваксина срещу болестта „син език“ и изразявам съжаление относно отказа на правителството на Обединеното кралство да подкрепи земеделските стопани по този важен въпрос. Докладът съдържа разпоредби, отнасящи се до това положение. Но той също така съдържа и разпоредби, които по никакъв начин не са свързани със селското стопанство и които биха имали пагубно въздействие върху Обединеното кралство. И по-конкретно, този доклад призовава за насочване на средства към агенциите Евроюст и Европол, действащи извън границите, приемливи за британското право.

Недостойно е, че ЕС се опитва да включи подобни разпоредби в такива доклади и после изисква членовете на ЕП да ги гласуват като цяло, а не поотделно. Следователно аз не мога да подкрепя този доклад с чиста съвест, което обяснява моя вот по въпроса.

Nigel Farage (EFD), в писмена форма. – (EN) Аз признавам реалната необходимост от ваксина срещу болестта „син език“ и отбелязвам безразличното отношение на правителството на Обединеното кралство по този важен въпрос. Този доклад съдържа разпоредби, отнасящи се до това положение. Но той също така съдържа и разпоредби, които по никакъв начин не са свързани със селското стопанство и които биха имали пагубно въздействие върху Обединеното кралство.

По-конкретно, този доклад призовава за насочване на средства към агенциите Евроюст и Европол, действащи извън границите, приемливи за британското право. Недостойно е, че ЕС се опитва да включи подобни разпоредби в такива доклади и после изисква членовете на ЕП да ги гласуват като цяло, а не поотделно. Следователно аз не мога да подкрепя този доклад с чиста съвест, което обяснява моя вот по въпроса.

Mairead McGuinness (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Членовете на „Фине Гейл“ (Fine Gael) от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) гласуваха в подкрепа на проекта на коригиращ бюджет № 8/2009. Отбелязваме, че това гласуване включва създаването на бюджетна позиция за осигуряване на допълнително финансиране за реактора с висока плътност на неутронния поток в Петен (HFR), Нидерландия. Първоначално съоръжението беше създадено за оценка на материали, използвани в ядрени и термоядрени реактори. То се превърна в незаменимо съоръжение за производство на радиоизотопи за секторите на медицината, което удовлетворява около 60% от търсенето в Европа. В доклада, наред с останалото, се подкрепя и увеличаването на бюджета за ерадикация на болестта „син език“ и за подпомагане на полицейската дейност и противодействието на измамите в Европа. Отчитайки изложеното по-горе, като се има предвид естеството на реактора с висока плътност на неутронния поток (HFR) и съчетанието от разгледаните бюджетни позиции, делегацията на „Фине Гейл“ гласува в подкрепа на проекта на коригиращ бюджет № 8/2009.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на споменатия по-горе доклад, който включва увеличение на кредитите за поети задължения за програми, целящи премахване и проследяване на болестите по животните, както и наблюдение на физическото състояние на животните, което може да създаде риск за общественото здраве, свързан с външни фактори.

Същевременно бих искал да подчертая несъгласието си с другите въпроси, повдигнати в доклада, които не би трябвало да се включват в този доклад:

- Създаването на бюджетна позиция 10 04 04 02 („Експлоатация на реактора с висока плътност на неутронния поток (HFR)“);
- Създаването на бюджетна позиция 18 05 02 03 (Европейска полиция);
- увеличение на субсидията от Общността за Евроюст;
- промени в щатното разписание на OLAF, без допълнително финансово обезпечаване.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Докладът относно проект на коригиращ бюджет № 8/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 г. включва няколко противоречиви аспекта. В него се набляга на увеличаването на ресурсите за ерадиране на болестта „син език“ по овцете, за изпълнението на изследователска програма за използване на атомен реактор, монтиран в Нидерландия, на програмите на Европол и Евроюст и за OLAF.

Очевидно е, че като гласувах против този проектодоклад, не желаех да се противопоставя на разпоредби, които са от жизненоважно значение за овцевъдите.

Исках да се противопоставя на упоритото използване на атомна енергия.

Преди всичко исках да потвърдя ангажмента си да се боря против изграждането на една укрепена, водена от сигурността и неефективна Европа с цел гарантиране на безопасността на нашите съграждани чрез бюджетите на Европол и Евроюст.

Необходимо е да се наложи съдържаност в тези политики, които, в името на борбата против несигурността и тероризма, все повече подкопават основните свободи и права на нашите съграждани, както и да се преразгледат и уточнят задачите, възложени на различните агенции и структури на Общността, ангажирани с тези политики.

7. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието се прекъсва в 11,20 ч. и се възобновява в 11,35 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

8. Встъпително слово на председателя на Европейския парламент

Председател. – Уважаеми председатели на Европейския парламент, министри, председатели и представители на европейските институции, госпожи и господа и преди всичко скъпи приятели.

Днес стоя пред вас като тринадесетият председател на пряко избираемия Европейски парламент. С удоволствие забелязвам, че тук сред нас днес са редица бивши председатели: г-н Emilio Colombo, г-н Enrique Barón

Crespo, г-н Egon Klepsch, г-н Klaus Hänsch, г-н José María Gil-Robles, г-жа Nicole Fontaine, г-н Pat Cox и г-н Hans-Gert Pötering.

(Ръкопляскания)

Присъствието ви е голяма привилегия за всички ни.

Както мнозина от вас посочиха, моят избор също е символичен – той символизира мечтата на гражданите в нашата част на Европа за един обединен континент – мечта, която вече се сбъдна.

Скъпи мои колеги от Естония, Латвия, Литва, Словакия, Чешката република, Унгария, Словения, Румъния, България, Кипър и Малта, познавам и разбирам опасенията, потребностите и очакванията на онези, които неотдавна се присъединиха към Съюза. Познавам ги, тъй като те са същите и в моята страна. Сега обаче носим обща отговорност за бъдещето на нашия континент. Вече няма стара и нова Европа. Това е нашата Европа! Искаме тя да е модерна и силна. Искаме и гражданите ни да я възприемат като такава. За това е нужна енергия и упорита работа. Това е цел, за която са мечтали поколения европейци и която си заслужава големите усилия, необходими за постигането ѝ. Готов съм да върша тази работа и да полагам такива усилия, тъй като тези мечти са и мои.

(Ръкопляскания)

Госпожи и господа, сега, когато поставяме началото на настоящия нов парламентарен мандат, Европа и самите ние – нейните представители – сме изправени пред много предизвикателства. Трябва да се справим с тези предизвикателства. Трябва да помним, че Европейският парламент играе специална роля в стремежа към по-добра Европа – роля, която е не само институционална, но и социална и дълбоко символична. Европейският парламент е същността на европейската демократична система. Той е в основата на устойчивостта и стабилността на тази система, пазител е на идеалите и ценностите, възпътени не само в решенията ни и в техните последици, но и в нашите разисквания. Европейският парламент обаче има и друга задача, която следва да изпълни – задачата да създаде визия за една нова Европа, визия, която се простира отвъд настоящето, отвъд онова, което Европа е, към онова, което следва да бъде. За да създадем тази визия заедно, ни е нужно въображение, знания, мъдрост и, преди всичко, смелост.

Хана Аренд, немски философ от еврейски произход, е казала, че политиката е единствената област от живота, освен религията, в която се случват чудеса. Точно преди 20 години ние, в Европа, станахме свидетели на такова чудо и поради това вярваме в силата на смелостта, въображението и мъдростта. Мисля, че днес всички ние тук споделяме тази вяра.

(Ръкопляскания)

Гледам с оптимизъм на предизвикателствата, които стоят пред нас. За мен важните предизвикателства, пред които сме изправени, са: първо, икономическата криза и европейската солидарност; второ, енергетиката и околната среда; трето, външната политика; четвърто, правата на човека и ценностната ни система; и пето, нашият Парламент и как да го реформираме.

Най-болезненият и най-трудният въпрос, пред който сме изправени, е икономическата криза. Трябва да я преодолеем и ще я преодолеем. Европа изигра водеща роля, като предложи решения на срещите на високо равнище на Г-8 и Г-20 решения, които, при съхранение на нашия социален модел, могат да помогнат на света да приведе в ред своята икономика. Изправена пред глобализацията, Европа трябва да говори в един глас.

Сега, в това време на криза, трябва повече от всякога да насочим усилията си към постигане на икономически растеж и към борба с безработицата. Трябва да вдъхнем нов живот на идеите, заложили в Лисабонската стратегия, и да намерим начини за инвестиране в нови технологии, иновации, образование и човешки ресурси. Ролята на бюджета на Общността е важна за гарантиране на ясни приоритети и процедури на европейските изследователски програми.

Съгласно новия Договор, Парламентът и Съветът ще имат еднакви бюджетни правомощия. Процедурата на съвместно вземане на решение ще обхване земеделието, рибното стопанство, външната търговия и правосъдието и вътрешните работи, като също така ни се предоставят еднакви отговорности в областта на земеделските разходи.

Трябва да се предпазим от изкушението на протекционизма и ренационализацията на общите политики. Политиката на сближаване трябва да продължи да бъде приоритет в следващия бюджет на Общността, ако искаме да постигнем пълна интеграция на обединения ни континент. Голямото ни постижение е единният пазар. Трябва да го защитаваме и укрепваме, за да гарантираме по-нататъшната конкурентоспособност на

Европа. Това означава, че европейската интеграция следва да се засилва, а не да отслабва. Нека смелостта ни съответства на убежденията ни.

Ако искаме да възстановим, разберем и живеем в Общността, която градим, две неща са от съществено значение: солидарността и социалното сближаване. Не може да има истинска общност без грижа за всеки човек и по-конкретно за най-уязвимите – безработните, най-малко образованите, живеещите в отдалечени райони. Борбата срещу безработицата е главната цел на шведското председателство. Ще му съдействаме енергично в решаването на тази задача.

Някога, по улиците отвъд Желязната завеса се скандираше: „Няма свобода без солидарност“. Сега можем да кажем: „Без солидарност не може да има общност“. Не може да има и модерна, силна Европа.

(Ръкопляскания)

Не можем да преодолеем икономическата криза без да използваме огромния интелектуален, икономически и творчески потенциал на жените.

Демографската криза откроява необходимостта от укрепване на семейството и повишаване на раждаемостта. При това, трябва да направим така, че на жените да не им се налага да жертват кариерата си заради семейството си и отглеждането на децата си.

(Ръкопляскания)

За да се справим с демографската криза, като същевременно останем верни на демократичните си принципи, трябва също така да бъдем отворена общност. Имиграцията винаги е била от полза за Европа. Трябва да предложим решения, които ще ни дадат възможност да привличаме имигранти и да създаваме условия за интеграцията им, като същевременно очакваме от тях да са склонни да приемат такава интеграция.

Изправени сме пред енергийна криза. Европейците може и да не разбират от геополитика, но разбират дали им е спряно отоплението. Следва да продължим диверсификацията на енергийните си ресурси и да ускорим инвестициите във възобновяеми енергийни източници и изкопаеми горива. Атомната електроенергия е достъпна за нас, като това е въпрос, който държавите-членки следва да решат.

Трябва да разширим външната тръбопроводна мрежа, за да не сме зависими от която и да било отделна страна. Необходимо е да увеличим взаимната свързаност между газопроводните и електрическите си мрежи. Следва да обмислим и възможността за съвместно закупуване на газ, за да създадем истински европейски енергиен пазар, основан на солидарността. Считам, че е настъпил моментът Съюзът да се сдобие с реална обща енергийна политика и ще положи усилия за нейното постигане.

(Ръкопляскания)

Енергетиката беше причината и за създаването на Европейската общност за въглища и стомана през 1951 г. – семето, от което води началото си нашата Общност. По онова време Робер Шуман заявява, че съвместното производство, което ще се зароди по този начин, ще демонстрира, че всяка война... става не само немислима, но и материално невъзможна. Това беше първоначалната идея, довела до създаването на тази общност. Енергийната ни политика трябва да отчете заплахите за околната среда, свързани с изменението на климата. Нужна ни е „зелена революция“ и обуздаване на стремежа ни към излишества.

Европейският парламент е инициатор на разискването по тази тема. Заедно с мнозина от вас работих във Временната комисия по изменението на климата. Вие знаете моята позиция и знаете, че ще работя с вас за постигане на компромис в Копенхаген.

Парламентът е важен участник на международната сцена. Това очакват от нас нашите граждани. Европа трябва да има по-голямо присъствие не само в границите на Европейския съюз, но и в целия свят. Разработката на последователна и ефективна външна политика, включваща визия за глобалния ред, следва да е едно от големите предизвикателства по време на настоящия мандат на Парламента.

Някога Жан Моне е казал, че всеки човек има амбиция. Въпросът е дали използваш тази амбиция, за да станеш някой, или по-скоро, за да постигнеш нещо. Нека в рамките на настоящия Парламент да се водим от амбицията да постигнем нещо.

И така, кои са най-важните цели? Първо, активна политика спрямо съседите на Европейския съюз на юг и на изток. С оглед на това следва да продължим работата си в Евро-средиземноморската парламентарна асамблея и да предприемем действия в рамките на асамблеята Euronest.

Второ: следва да насърчаваме демокрацията и моделите на добро управление. Следва да използваме междупарламентарните асамблеи и нашите делегации за провеждане на парламентарни срещи на високо равнище преди двустранните срещи на високо равнище на Съюза. Това е важно, тъй като Европейският парламент ще участва във вземането на решения относно повече политики. Евро-латиноамериканската парламентарна асамблея е добър пример за такъв вид сътрудничество.

Трето: време е да установим действително трансатлантическо парламентарно партньорство, като заедно изградим нова рамка за световния ред. Ще се стремя към изграждане на по-тесни връзки с Конгреса на Съединените щати на всички равнища.

Четвърто: трябва да работим в областта на стратегическото ни партньорство с Русия, като същевременно не забравяме, както в отношенията ни с Китай, че икономическите и политическите съображения не могат да вземат превес над правата на човека, принципите на правовата държава и демокрацията.

(Ръкопляскания)

В качеството си на председател на Парламента ще се ангажирам изцяло с диалога с нашите руски партньори, по-конкретно в контекста на новата стратегия за региона на Балтийско море.

Пето: следва да укрепим връзките си с Индия и с други нововъзникващи сили като Бразилия и Република Южна Африка. Индия трябва да бъде както икономически, така и политически партньор.

Шесто: Близкият изток остава ключът към стабилността в света. Европа трябва да играе активна роля в този регион.

Седмо: разширяването е една от най-успешните ни политически стратегии. Радвал ли се е някога някой от европейските ни предци на такъв дълъг период на мир и благоденствие, на какъвто ние се наслаждаваме сега? Понастоящем изглежда, че Хърватия, и може би Исландия, са страните най-близко до присъединяване.

Осмо: Европейският съюз е най-големият донор на помощи в света. Следва да проверим какво е положението с настоящите и потенциалните ни бенефициери и да не забравяме задълженията си към тях съгласно Целите на хилядолетието за развитие. Възможно е да затворим вратите си за някои, които биха дошли тук, но нека не затваряме сърцата си и нека сторим онова, което можем, за да доближим живота в родните им страни до стандартите, на които се радваме в Европа.

Девето: трябва да подсилим мисиите на Съюза по линия на Европейската политика за сигурност и отбрана. През последните шест години имаше 22 такива мисии и те трябва да разполагат с ясна задача и с необходимите за дейността им ресурси. Европейският парламент иска да осигури по-строг контрол и наблюдение на тези мисии. Възможно е по-широките бюджетни правомощия, с които Парламентът ще разполага по силата на Договора от Лисабон, да повишат гъвкавостта ни, когато се стигне до разпределение на ресурсите сред най-важните мисии, които подкрепяме.

Прилагането на новия Договор следва да бъде наш приоритет в най-близко бъдеще. Ангажирам се с подготовката на Парламента за функциониране в съответствие с новите разпоредби от момента на влизане на Договора в сила. Но, независимо от Договора, считаме, че е нужна промяна. Считаме, че е необходим по-динамичен парламентаризъм в нашата институция.

Като председател на Парламента искам да се опра на съществената работа в областта на парламентарната реформа, предприета през последните години от моите предшественици. Трябва обаче да продължим още по-нататък. Ще направя всичко, което е по силите ми, за да осигуря повече възможности за гравивни политически разисквания в нашия Парламент.

(Ръкопляскания)

Твърдо подкрепям по-широкото използване на процедурата с вдигане на ръка („catch-the-eye“) от страна на ораторите като начин за оживяване на пленарните ни разисквания – тази процедура ще се използва и след моето слово. Това е особено важно за гарантиране на правата на малцинството.

Най-важното липсващо звено в процеса на реформата е подобряването на отношенията с другите институции на Европейския съюз – Комисията и Съвета. На това ще бъде посветена значителна част от моя мандат.

Като председател ще се постарая да се разработи нов модел на партньорство с Комисията, така че да се засили парламентарния контрол над изпълнителната власт и отчетността на изпълнителните органи пред Парламента, както е предвидено в Договора от Лисабон.

През юли отправих покана към председателя на Комисията да участва във времето за въпроси, което ще се провежда ежесечно в Парламента и в което членовете на ЕП ще имат възможност да задават въпроси от трибуната. Предлагам да въведем такава практика възможно най-скоро.

(Ръкопляскания)

Преди две седмици председателят Барозу ни изпрати своите „политически насоки“ за втори мандат. Това е значително нововъведение, което показва приемане на факта, че именно Европейският парламент избира председателя на Комисията. Това предизвиква у мен значително удовлетворение.

Също така насърчих парламентарните комисии да направят преглед на законодателството, което е все още в процес на подготовка, и да установят дали новата Комисия възнамерява да се откаже, да измени или да продължи да поддържа законодателните си предложения. Освен това насърчавам комисиите да проведат сериозни обсъждания относно бъдеща политическа стратегия, за да се гарантира, че изслушванията на кандидатите за членове на Комисията ще се основават на подробна законодателна програма, а не само на оценка на техните автобиографии и професионален опит.

Трябва да установим по-тесни взаимоотношения със Съвета на министрите. За да будят доверие, тези взаимоотношения трябва да отразяват факта, че в днешния Европейски съюз Парламентът е истински съзаконодател.

Трябва да работим заедно и по институционалните въпроси, произтичащи от Договора от Лисабон. Те се отнасят до разширяването на процедурата на съвместно вземане на решение, новата система на комитология, назначаването на новия върховен представител и заместник-председател на Комисията, демократичния контрол на новата служба за външна дейност и въпроса за това как да се подходи към „двойното председателство на Съвета“ по време на пленарни заседания.

Отношенията ни с 27-те национални парламенти в Европейския съюз трябва да се развиват в същия дух. През последните години сътрудничеството се задълбочи, а Договорът от Лисабон допълнително ще укрепи тези контакти и ще засили ролята им в изготвянето на закони, лесни за прилагане от гражданите. Чудесен пример за това сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти е Стокхолмската програма с нейния акцент върху правосъдието и обществената сигурност.

Бих желал да продължа реформите в използването на човешките ресурси и разходите на Парламента, за да бъдат те пряко насочени към нашите програми.

Богатството и силата на нашата институция произтичат и от различията ни – различни националности, различен менталитет и различни езици. Ето защо членовете на Парламента трябва да имат възможност, ако желаят, да се изказват на родния си език, за да могат да представляват своите избиратели пълноценно.

Следва винаги да помним, че съществуването на Съюза е свързано не само с бъдещите предизвикателства и визията за все по-голямо благоденствие и стабилност. Преди всичко то се свързва с правата на човека.

С тревога отбелязах напрежението в отношенията между Словакия и Унгария във връзка с националните малцинства. То продължава да бъде голям проблем и бих желал да предложа помощта си за решаване на този спор в съответствие с ценностите, в които твърдо вярвам и които отразяват убежденията на нашия Парламент.

(Силни ръкопляскания)

Добър пример за начина, по който отстояваме тези ценности, е наградата „Сахаров“, присъждана на защитници на правата на човека, които сега съставляват основата на мрежата „Сахаров“ – нещо което възнамерявам да доразвием. Бих желал също така енергично да реализираме проекта за „Дом на европейската история“, започнат от моя предшественик, който присъства днес и който все още е член на Европейския парламент – нещо, което много ни радва.

Бих искал също така да си припомним още веднъж тук, в Парламента, че Съюзът е съвкупност от идеали и ценности. Това е основата, върху която той беше изграден.

Твърдо съм решен да предприема мерки за гарантиране на достъп на всички комисии и делегации до сателитна телевизия и интернет. Необходимо е да разгледаме начина, по който се провеждат изборите за Европейски парламент. Следва да настояваме например за използване на нови технологии по време на изборите, за да се увеличи участието. Време е също така да започнем разисквания относно европейските политически партии. Гражданите трябва да знаят за какво гласуват – не само в собствените си страни, но и на европейско равнище.

Отдавам голямо значение на сътрудничеството с Председателския съвет. Заедно ще поемем отговорността за работата на Парламента, съвместно с 14-те заместник-председатели, на които благодаря за изразената подкрепа. Оценявам и партньорския дух, проявен от председателите на парламентарните ни комисии. Бих искал председателите на постоянните междупарламентарни делегации да имат възможност да оказват съществено влияние върху външната политика на Съюза. Въпросите, свързани с бюджета на Парламента, ще се решават с помощта на квесторите. Но най-много, скъпи мои колеги, разчитам на вашето сътрудничество.

Знам, че като председател на Европейския парламент нося отговорност да ви се осигурят добри работни условия, но бих призовал настоятелно всички ви да споделите това бреме.

За повечето от нас Договорът от Лисабон е дългоочаквано институционално решение. Той ще подобри способността на Съюза да решава съществуващите проблеми и ще доближи европейските институции до гражданите.

Покойният Бронислав Геремек, на когото нарекохме главния площад във вътрешния двор на Парламента в Страсбург, обичаше да казва, че е европейската интеграция е като карането на велосипед – трябва непрестанно да въртиш педалите, за да пазиш равновесие и да се движиш в правилната посока. Това нагледно и точно показва защо ни е толкова необходимата ратификацията на Договора от Лисабон.

(Ръкопляскания)

Преди по-малко от седмица присъствах на честването в полския парламент на 20-годишнината от създаването на първото некомунистическо правителство в нашата част от Европа под ръководството на Тадеуш Мазовецки. Това беше особено вълнуваща годишнина, тъй като отбелязваше началото на бързото разпадане на тоталитарната система в други централноевропейски държави. Това беше първият пробив, който направи възможно събарянето на стената, разделяща Европа.

Днес произнасям това слово пред вас тук, в Страсбург, столицата на област, чиято съдба напомня тази на родната ми Силезия – гранична област, на чиито жители често се налагало да сменят гражданството си, без да променят местожителството си.

Тържествено обещавам, че в качеството си на председател на Парламента през идните години ще служа като ваш посланик и ще предавам посланието за един отново обединен континент на гражданите на Европа и на света.

Нека да работим заедно за намиране на реални и практически решения на големите предизвикателства, пред които сега са изправени Европа и светът. Нека да работим за това мечтите ни да се превърнат в реалност. Нека да пристъпим към тази задача с ентузиазъм, мъдрост и смелост.

Защото това е нашата Европа. Модерна Европа. Силна Европа.

(Залата приветства оратора с овации с изпращане на крака)

Joseph Daul, от илето на групата PPE. – (FR) Г-н председател, уважаеми председатели на европейските институции, г-н Buzek, моята група изцяло се присъединява към вашата програма за Парламента и за неговото управление през идните пет години.

Ако Европейският парламент има някаква роля и някаква мисия, която следва да изпълни през следващите пет години, то тя е да помири гражданите и Европа. И кое друго обстоятелство би било по-благоприятно за изпълнението на тази задача от това той да се председателства от човек, който символизира отново обединената Европа, от човек като вас, г-н Buzek.

Ето защо бих искал да отбележа каква гордост изпитвам от това, че именно моята група – групата на Европейската народна партия (Християндемократи) – убеди много голямо мнозинство от Парламента да ви се довери.

За тази Европа, която днес е отново обединена, е важна не липсата на търпимост или отхвърлянето, а откритостта и уважението към мненията и произхода на другите. Убеден съм, че тази идея – да живеем заедно като европейци – обединява всички ни в тази зала. Бих желал Европейският парламент, под ваше ръководство, да направи така, че нашите съграждани да споделят тези ценности.

Подкрепям и изразената от вас, г-н председател, решителност за справяне с това предизвикателство и се надявам, че ще положим специални усилия за благото на младите хора. Моята група ще ви помогне без колебание.

Г-н председател, както посочихте, през последните няколко години Парламентът придоби правомощия и увеличи авторитета си. Перспективата за влизане в сила на Договора от Лисабон ще засили драстично тази тенденция. Това е една от причините, поради които групата PPE призовава за неговото прилагане в най-кратки срокове. Разбира се, трябва да се подготвим за него технически, за да можем да работим ефективно със Съвета и в тясно партньорство с Комисията, но следва също така, преди всичко, да се подготвим за него политически. Основната ни цел е ясна – да гарантираме по-голямо съзвучие между Парламента и 500-те милиона граждани, които той представлява.

За да постигне това, той следва, по-конкретно, да продължи да модернизира методите си на работа, например при организацията на нашите разисквания – Вие споменахте за това. Във връзка с това подкрепям предложението Ви за провеждане на оживени разисквания по актуални въпроси с председателя на Комисията.

Госпожи и господа, трудно е да се обясни на европейците механизма на функциониране Европейския съюз. Далеч от традиционния модел „опозиция/мнозинство“, с който сме свикнали в нашите държави-членки, тук работим, бих наблегнал на това, в търсене консенсус отвъд конкретните убеждения на политическите ни семейства.

Това, по мое мнение, е съвременен стил на политическа дейност. Убеден съм, че нашите съграждани могат да приемат този подход, но при едно условие – да си направим труда да им обясним по-добре належащите въпроси в Европа. Това е задачата, г-н председател, с която ви насърчавам да се заемете и за която ще получите пълната подкрепа на групата ми.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, подкрепям казаното от г-н Daul. Г-н Bužek, нашата група също може да подкрепи много, ако не и всички, точки от програмата, която представихте. Това се отнася за съдържанието на вашето изложение, за осъвременяването на процедурите, което предложихте и за оживяването на разискванията в тази зала. Преобладаващото мнозинство ще се съгласи със съдържанието на изнесеното от вас слово.

Не споделям напълно мнението на г-н Daul, че сте изготвили програмата си за следващите пет години. Като начало, нека да работим върху основата на следващите две години и половина, защото това е дълъг период.

Но считам, г-н Bužek, че встъпвате в длъжност в труден за Европейския съюз момент. Вие също така поемате поста си в трудни за Европейския парламент времена. За пръв път от много време насам проевропейският консенсус вече не е безспорен в Парламента. Напротив, за пръв път Парламентът е платформа – това започна по време на предишния парламентарен мандат и беше затвърдено от последните европейски избори – в която действат сили, привлекли внимание и влияние, чиято цел е точно противоположна на онова, което посочихте във вашето изказване. Драстично нарасна броят на членовете на Парламента, които искат да сложат край на европейската интеграция, броят на членовете, които желаят нейната отмяната и броят на членовете, които настояват за ренационализация.

В рамките на предишния парламентарен мандат участвах в предприемането на опит за подписване на Хартата на основните права от тримата председатели на институциите. Не бих повярвал, че такива гледки и сцени са възможни в един мултинационален, демократичен парламент, но всички ние станахме свидетели на случилото се. Увеличи се броят на членовете, които застъпват мнения от този род.

Ето защо бих казал, че сте прав. Борбата за продължаване и задълбочаване на процеса на интеграция, борбата за Договора от Лисабон, който е основополагащо условие за разширяването на ЕС, както и борбата за разширяване на ЕС въз основа на по-дълбока интеграция, представляват правилният подход. Радвам се, че председателят на Парламента – особено председател от страна, присъединила се към ЕС в последната фаза на разширяването, председател, който, в качеството си на министър-председател на своята страна, започна преговорите за присъединяване – заявява като основно послание на своя мандат: искаме повече Европа. Искामе интегрирана Европа, искаме по-задълбочена Европа, искаме и разширена Европа, като част от процеса на задълбочаване, за да постигнем едно единствено нещо – и това беше основното изречение във вашето слово: солидарността, която доведе до свобода.

Това е солидарността, която ни е нужна сега във вътрешен план, за да може постигането на тази свобода да е съчетано със социална справедливост. Поради тази причина социалистите и социалдемократите изразяват пълното си съгласие с вашето слово, г-н Bužek. То формулира идеологическата и духовна основа на една борба, в която следва да вземем участие в рамките на настоящия парламентарен мандат.

Когато бях новоизбран член на Парламента, имах привилегията да чуя словото, произнесено тук от френския президент Франсоа Митеран, в качеството му на действащ председател на Съвета. И до сега си спомням едно изречение от това слово: че в края на краищата национализъмът винаги означава война. Това означава, че в

края на краищата обратното на национализма – неговото преодоляване, европейският идеал, означава мир. Именно това ще се борим да постигнем заедно с вас, г-н Buzek.

(Ръкопляскания)

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (NL) Г-н председател, преди всичко бих искал да ви благодаря от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа за встъпителното ви слово. Нашата група може изцяло да се присъедини към обявената от вас програма. Както ви казах в онзи момент, г-н председател, приветствам избирането ви за председател на Парламента, не само защото символизира разширяването на Европейския съюз, но също така – и бих искал да наблегна на това – заради участието ви в движението за свобода „Солидарност“. В крайна сметка „Солидарност“ може да изтъкне три големи постижения в своята история. Това беше организацията, за която можеше да гласува народът на Полша, тя демократизира целия бивш Източен блок и дори промени основно лика на Европа, като обедини разединения континент. Както стана ясно от вашето слово, г-н председател, това ви е осигурило съвършения опит за реализацията на три амбициозни задачи и в Европейския парламент през идните няколко години. Тези амбициозни задачи са: да се даде повече гласност на мнението на европейските граждани, да се постигне по-демократичен Европейски съюз, като по този начин се даде гласък и на европейската интеграция.

Госпожи и господа, считам, че би било добре да се подчертае, в допълнение към встъпителното слово на председателя г-н Buzek, че по данни на „Евробарометър“ Европейският парламент е институцията на Европейския съюз, в която гражданите имат най-голямо доверие. Това е свързано с една трудна задача за всички ни, тъй като означава, че не можем да предадем това доверие и че следва да осигурим по-голямо влияние на гласа на хората във вземането на решения на европейско равнище. В същото време – въз основа на словото ви, г-н председател – считам, че сме изправени пред двойно предизвикателство. Първо, трябва да приложим Договора от Лисабон и да го изпълним възможно най-скоро. Във връзка с това – както предложихте – следва да започнем преговори с председателството на Съвета в максимално кратки срокове, за да постигнем съгласие по редица изменения.

На второ място, г-н председател – и това е другият аспект на предизвикателството – смятам, че Парламентът следва да се възползва от всички възможни лостове, с които разполага, за да разшири още повече правомощията си. Така постъпихме по отношение на процедурата за назначаване на председател на Комисията, но трябва продължим да го правим и по отношение на всяка възможна точка в други досиета. Според мен най-важният аспект в тази връзка е необходимостта да се съгласува нов бюджет за Европа и за Европейския съюз през следващите няколко години. Считам това за прекрасна възможност Европейският парламент да настоява – да изисква – в бъдеще този бюджет да се основава на собствените ресурси на Европейския съюз, защото Парламентът няма да е истински парламент, докато не придобие пълен контрол и върху собствените си ресурси, които ще може сам да набира в бъдеще.

(Ръкопляскания)

Именно във връзка с това има една важна задача за вас, г-н председател: да обедините целия Парламент в тази борба. В това отношение ще можете да разчитате на пълната подкрепа на нашата група, тъй като всички ние знаем, особено в настоящия период на стопанска и финансова криза, че национализмът или протекционизмът няма да облекчат трудностите ни или да осигурят бъдещето ни; единствено по-нататъшната европейска интеграция представлява решение за народите на Европа, за гражданите на Европа.

Във всички случаи, г-н председател, Ви желая пълен успех.

(Ръкопляскания)

Rebecca Harms, от името на групата VERTS/ALE. – (DE) Г-н председател, не е нужно да повтарям голяма част от казаното от предишния оратор. За моята група беше ясно, че ще подкрепим вашата кандидатура, защото считаме, че е крайно време ролята на ръководител на Парламента да се поеме от видна личност от Европейския парламент, която, освен това, произхожда от една от новите държави-членки.

Бихме искали в бъдеще да станем свидетели на избор на председател на Парламента въз основа на такива съображения като често признавани специални умения и способности. Бихме искали, също така, да наблюдаваме малко по-ниска степен на упражняване на правомощия от страна на националните делегации в големите групи, отколкото в подхода, който личности като вас възприемат.

Имаме големи очаквания спрямо вас, когато става въпрос за преодоляване на големите различия, които все още съществуват между Изтока и Запада и които описах преди няколко седмици. След летните почивки и въз основа на наблюденията ми по време на политическите събития, бих искала само да кажа, че вероятно ви

предстои много трудна задача. Впечатленията ми са, че голямата световна финансова криза и последвалата икономическа криза по никакъв начин не улесняват задачата за сближаване на Изтока и Запада в рамките на ЕС. Точно обратното, предизвикателствата станаха по-големи, защото дисбалансите представляват основен проблем.

Бих искала да подхожда малко по-критично и да напомня на Парламента, че днес е годишнината от краха на „Леман Бродърс“ [Lehman Brothers]. Изпращаме голяма делегация на срещата на високо равнище на Г-20, на която ще се обсъжда темата за това как може да се преодолее финансовата криза. Парламентът обаче не успя да обсъди никакви резолюции в тази област и не осигури единна база за работа на нашите преговарящи. Считаю, че това е по-скоро израз на слабост, отколкото на сила.

Подозирам, че причината се корени във факта, че все още не можем да постигнем съгласие относно анализа на това как точно се озовахме в тази каша. Считаю, че отговорност за тази сериозна криза носят не само няколко загубили разсъдъка си банкери, а че всъщност тя се дължи на неолибералната вяра в ползите от нерегулираните финансови пазари, която не само беше и е преобладаваща в САЩ, но си остава широко разпространена и в днешна Европа. В политиките на Европейския съюз сме далеч от постигане на консенсус по оценката на този анализ и поради това не можем да постигнем съгласие и относно начините за излизане от кризата.

Също така считаю, г-н председател, че всичко, което казахте относно второто основно предизвикателство, пред което сме изправени, в контекста на кръга от международни преговори, т.е. предизвикателството, свързано с кризата с климата, е правилно. Надявам се, че ние, европейците ще можем да заемем по-силна позиция в Копенхаген, отколкото в момента. Моето впечатление е, че европейците са все още далеч от изпълнението на адекватна водеща роля в областта на политиката относно климата.

За това има много причини, но аз често си мисля за една от тях. Продължаваме да посрещаме с твърде малко доверие концепции, като „Зелен нов курс“, предложени от Бан Ки-мун или Ахим Щайнер от името на ООН. Не можем да приемем, че трябва да започнем да трансформираме старото си индустриално общество, че трябва предварително да планираме за срок по-дълъг от един ден и че безвредните за климата технологии, технологиите за повишаване на ефективността и много други мерки представляват бъдещето не само на Европа, но и на света.

Могат само да кажа, г-н председател, че сме изправени пред сериозни предизвикателства. Ако възнамерявате да предложите съвременни, устойчиви идеи, групата ни определено ще ви подкрепи. За съжаление, няма да видим реални промени в състава на Европейската комисия, защото става ясно, че главният играч, който стои зад вчерашните концепции – г-н Барозу – ще продължи да оглавява Комисията през следващия парламентарен мандат.

Г-н председател, желаем ви на добър час! Като представител на моята група, с нетърпение очаквам вълнуващи и, надявам се, плодотворни разисквания.

(Ръкопляскания)

Michał Kamiński, от името на групата ECR. – (PL) Г-н председател, днес беше истинско удоволствие да чуя словото ви и програмата ви за следващите две и половина години от нашата работа. Много Ви благодаря за Вашето слово. То е доказателство за уважението Ви към нас, членовете на Европейския парламент, уважение което не зависи от това от коя политическа група или държава произхождаме, или какви възгледи представляваме. Словото Ви беше стимулиращо, защото считаю, че нашият Парламент действително се нуждае от типа ръководство, което представихте във вашата визия днес. Не сме съгласни с всичко и не е тайна, че някои от мненията ни се различават, но бих искал в началото на моето изказване да отговоря, в известен смисъл, на гласовете, които също чух в тази зала днес.

Няма нищо лошо в това, че Парламентът е място, където се водят дебати и където се срещат хора, които могат да имат различни схващания по различни теми, включително различни възгледи за бъдещето на Европа. Проблемът е, че трябва да полагаме усилия, добросъвестно, да съпоставяме нашите възгледи с тези на другите – тогава винаги ще има възможности за компромис. Ако допуснем – и аз наистина допускам – че всички в Парламента имат добри намерения и искат най-доброто за нашия континент, то ние ще можем да преодоляваме трудностите и винаги ще сме склонни да водим обсъждания. Онова, което е нужно, е добрата воля.

Но, разбира се, г-н председател, нашата група, Европейски консерватори и реформисти – група, която се гордее, че внася в Парламента определено ново измерение в политическата теория за Европа – ще иска да действа като силен глас, представляващ гражданите, които ни избраха. Защото, макар да не отричаме демократично възложените мандати на който и да било член на Парламента – и действително дълбоко уважаваме тези

отговорности – ние представляваме именно нашите избиратели. Когато нашите гласоподаватели избираха партии, които са част от групата ECR, те знаеха за какво гласуват.

Г-н председател, избирането Ви беше историческо събитие. Ще си позволя да напомня на нашите колеги и да отбележа, че днес в тази зала присъстват група от млади поляци, поканени от членове на различни политически групи. Тези поляци са родени на 4 юни, в деня на първите частично свободни избори, проведени в нашата страна. Една среща с хора, родени на 4 юни, може и да не ни накара да се почувстваме отново млади, когато видим че сега те са възрастни хора. Но искам да кажа, че когато днес разговарях с тях и разбрах, че са се качили на автобуса в Ржешов – град в югоизточната част на Полша – и без да им се налага да спират на каквито и да било граници са пристигнали тук, в Страсбург, в своя Парламент, си помислих, че никой от нас, които помним 4 юни, не би могъл да си представи такива приятни събития – днес млади поляци, млади чехи, естонци и литовци идват тук, в своя Парламент.

Г-н председател, сигурен съм, че ще пазите този Парламент като демократична институция, като място за истински разисквания между хора, които искрено желаят да помогнат на гражданите на Европейския съюз. И днес, когато си спомним, че и вие, г-н председател, сте от нашата държава – държава, която изстрада много по време на тоталитаризма – сме сигурни в едно – и то наистина е най-доброто нещо, с което свързваме ЕС – Европейският съюз е осигурил на европейските нации 60 години без война. Това е много голямо постижение на тази организация – организация, която ние, групата ECR, действително желаем да реформираме, както показва названието ни, но и организация, в която вярваме. Вярваме в една по-добра Европа, и именно на тази по-добра Европа, която е по-близо до своите граждани, ще служим по време на този парламентарен мандат.

(Ръкопляскания)

Eva-Britt Svensson, от името на групата GUE/NGL. – (SV) Г-н председател, бих искала да Ви поздравя още веднъж за избирането Ви.

Прозрачност, демокрация и плурализъм са благородни думи за ЕС и за Парламента, но те не бива никога да се превръщат в обикновени символични политики. За съжаление, понякога тези понятия не са нищо повече от красиви думи. В действителност споразуменията се сключват при закрити врата. Ето защо ни е нужен различен метод на работа в Парламента – такъв, при който работата и решенията ни се представят в публичното пространство в дух на истинска демокрация. Нужен ни е открит начин на работа, който да важи за всички политически групи и всички членове на Парламента. Ако някои членове на Европейския парламент дори не се чувстват ангажирани и нямат представа за работата, как можем да очакваме нашите граждани да се чувстват ангажирани, да имат доверие в работата ни и да гласуват на избори? Нека непременно да въведем нови технологии – те са ни необходими, за да предоставяме информация – но не бива да забравяме най-важните елементи на ангажираността и участието. Това са демокрацията и прозрачността.

В момента преживяваме финансова, екологична и климатична криза. Следва да спомена и че имаме търговски споразумения, които понякога изострят проблемите, свързани с доставката на храни и с бедността по света.

Левицата счита, че решението по отношение на кризите е да не се продължава същата политика, която понякога допринася за създаването им. Европейците имат нужда от различна политика. Те заслужават различна политика – политика, която поставя на първо място потребностите на хората, а не, както в момента – потребностите на пазара. Един от начините за ориентиране на политиката в правилната посока е да се спре приватизацията и дерегулирането на обществените услуги. На практика пазарният подход се оказва неуспешен, когато става въпрос за задоволяване на потребностите на хората да работят и да се ползват от социални права например. Налага ни се да понасяме последиците от това.

Говорим за демокрация. Демокрацията също така изисква гражданските ни права и свободи никога да не се нарушават. Понастоящем имаме много предложения за допълнително наблюдение на нашите граждани. Свободата на изразяване следва да се прилага и в интернет.

Следователно ЕС и гражданите му се нуждаят от различна политика за по-справедливо общество с повече солидарност. Ние от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица сме подготвени и с радост поемаме отговорностите си, да изиграем своята роля в изграждането на един по-справедлив ЕС, с по-голяма солидарност, и на един по-справедлив и по-добър свят.

Francesco Enrico Speroni, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, отново Ви поздравявам по повод на назначението Ви. Приветствах обръщението Ви, програмата Ви и бих желал да съсредоточа вниманието Ви върху един аспект, който, по мое мнение, е най-важният, или би следвало да е най-важният, за нас, членовете на Европейския парламент, а именно законодателната ни дейност.

Диалогът с големите сили е важен, както и мисиите, но главната задача на един парламент – поне аз смятам така – е да създава закони, да утвърждава правила, защото, преди всичко, ние сме избрани, за да изпълним тази задача по време на настоящия мандат. Един от проблемите е, че нямаме право на законодателна инициатива, тъй като основателите на Европа и наследниците им са ни го отказали. Непрестанно гласуваме резолюции и подписваме писмени изявления, по отношение на които не се предприемат последващи действия, тъй като Комисията не ги взема предвид.

Г-н Барозу обясни, че това е съвсем правилно, тъй като ако Комисията приеме от Парламента проекти на законодателни актове чрез писмени изявления и резолюции, това би било нарушение на договорите, които не го позволяват. Позволете ми да кажа, че намирам тази интерпретация за лицемерна: в договорите не е предвидено нищо изрично по този въпрос, но липсва и забрана.

Трябва да подчертая, че когато Парламентът поиска нещо, когато Парламентът поиска законодателна инициатива, той го прави от името на милиони европейски граждани, на мнозинството от милионите европейски граждани, тъй като и изявления и резолюциите трябва да бъдат подкрепени от мнозинството, за да бъдат приети.

Ето защо съм сигурен, че вие, г-н председател, ще работите усилено, за да накарате Комисията да приеме, че предложенията, които ние, членовете на Европейския парламент, правим, могат да се превърнат в законодателни актове на ЕС, в съответствие с волята на хората – нашите избиратели. Това е тежка задача, но съм уверен, че ще положите всички усилия, за да я изпълните.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, като независим член, разбира се, говоря от мое собствено име, но и от името на някои от моите колеги – не на нидерландските ми колеги от Партията на свободата и напредъка (PVV), а на колегите ми от „Национален фронт“ (Front National), от българската партия „Атака“, от Австрийската партия на свободата (FPÖ), от Британската национална партия, от Унгарското националистическо движение „За по-добра Унгария“ (Jobbik) и от фламандската партия „Фламандски интерес“ (Vlaams Belang).

Бих искал да кажа, г-н председател, че дори за миг не се усъмних в искреността на предложенията, които направихте. Позволете ми обаче да отбележа, че имам съмнения относно реалистичността им.

В началото на словото си повдигнахте въпроса за икономическата криза. Вярно е, че милиони европейци считат, че активите и работните им места са застрашени от превратните последици от глобализацията, която ги обрича, в полза на неколцина, на нечестна конкуренция от страни, чиито работници са цинично експлоатирани, както и на хищническо отношение поради финансови интереси, необвързани с конкретна държава. Уви, Съюзът не предпази европейците от попадане в тази ситуация. Точно обратното – въввече ги в нея.

На второ място, от моята скромна позиция, но изказвайки се от името на политическите сили, за които г-н Schulz с готовност призна, че са заплаха за традиционните организации – за което му благодаря – бих искал да призова нашия Парламент, и самия вас, г-н председател, да бъдем по-скромни и доброволно да определим известни граници на правомощията си. Напълно съм убеден, като европеец и християнин, че някои от ценностите, на които даваме израз, са универсални. С още по-голямо задоволство заявявам, че не е наша работа да даваме на света принципи и закони, още повече че организации като ООН съществуват именно с тази цел и че има много неща, които трябва да се свършат в самата Европа, където, противно на правото на живот, създаваме разпоредби за елиминирането на собствените ни деца и където, противно на свободата на изразяване, прокарваме моралната, медийна, политическа и съдебна диктатура на така наречената „политическа коректност“. Политически групи като нашата, които изразяват страданието и надеждите на милиони европейци, биват дискриминирани, преследвани, а понякога дори и разпускани, както се случи с белгийската партия „Фламандски блок“ (Vlaams Blok) – истински скандал, който не предизвика нито един протест в Парламента. Ако това се беше случило в Африка или в Латинска Америка, несъмнено щяхме да чуем различна версия за събитията.

Ние, независимите членове, нямаме същите права, както останалите членове – това поне е ясно – и, както ви казах вчера, все още нямаме никакви представители в Председателския съвет.

Накрая, благодарение на методиката на гласуване, милиони европейци са лишени от възможността да бъдат представлявани в законодателните органи на собствените си страни, които би трябвало да представляват електората в цялото му разнообразие.

В заключение, бих искал да изразя желанието да помним, във всеки момент от нашата работа, че в историята на човечеството Европа е регионът, създал свободата на нациите, която не се среща никъде другаде; равното достойнство на тези нации; и зачитането на тяхната компетентност и на принципа на ненамеса, което

означава, че всяка от тях управлява собствените си дела на собствената си територия. Това е един от великите приноси на европейската цивилизация към човешкото наследство.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, това е първата ми възможност, в качеството ми на член на председателството на Съвета, да застана в тази пленарна зала и, от името на шведското председателство, на целия Съвет, както и лично от мое име, бих искала да Ви поздравя най-искрено г-н председател. Чудесно е да Ви видим на тази позиция двадесет години след падането на Берлинската стена. Знам, че това е лична победа за Вас. Победа е и за Европейския парламент, както и за всички нас, които горещо подкрепяме европейското сътрудничество и всичко, което то символизира.

Бих искала да Ви благодаря също за проникнателното Ви слово и за амбициозните Ви планове за Парламента. Уверена съм, че начело с Вас Европейският парламент е в сигурни ръце. Надявам се, че по време на Вашето ръководство ще направите необходимото, за да се взимат конкретни решения, но и действително да се случи чудото, което споменахте. Ние, в Съвета, с нетърпение очакваме работата с Вас и с Европейския парламент. Много членове на Парламента говориха за многобройните предизвикателства, пред които сме изправени: въпросът за климата, икономическата криза, работните места, ролята на Европа в света и т.н.

В този момент Ви е отредена важна законодателна роля – когато представлявате гражданите, но и по време на разискванията, които се водят тук. Изключително важно е Европейският парламент винаги да отстоява европейските ценности. Ако Договорът от Лисабон влезе в сила – а това е нещо, което определено се надявам да се случи – ролята на Европейския парламент ще бъде разширена и Вие ще имате по-голямо влияние върху европейския дневен ред. Знам, че ще приемете сериозно защитата на Европейския парламент и ролята на институцията, но се надявам и да бъдете връзката с други институции, както и сериозен партньор за диалог. Председателството очаква с голямо нетърпение да бъде Ваш партньор за диалог през следващите шест години и Ви пожелава на добър час във Вашата работа.

Председател. – Искам да кажа на всички нови членове на Европейския парламент, че госпожа министърът е бивш член на Парламента, така че е една от нас.

Жозе Мануел Барозу, Председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, от името на Комисията и от мое собствено име искам отново да Ви поздравя искрено и да Ви пожелаая всичко най-добро по време на Вашия мандат. Избирането Ви символизира не само повторното обединение на Европа, но и една Европа, която е силно свързана с основните ценности – свобода и солидарност.

Искам да поема ангажимент, в личен и институционален план, за тясно сътрудничество с Вас и с Европейския парламент. Парламентът и Комисията са двете институции на Общността, които са в самата основа на нейните дела. Вие и всички членове на Парламента сте пряко избрани от нашите граждани и Комисията има правото и задължението да поставя европейските интереси над който и да било частен интерес. Считаю, че носим особена отговорност за европейския проект при пълно зачитане на Договорите.

Ето защо искам отново да потвърдя готовността си за съвместна работа с цел укрепване на европейската парламентарна демокрация.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н PITTELLA

Заместник-председател

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н Buzek, с удоволствие изслушах словото Ви и особено частта относно институционалната, но и социална роля на Парламента, която описахте като самата същина на европейската демократична система.

Днес възхваляваме Съюза на 27-те, който отново се обедини и заседава тук след разделенията, причинени от терористичните идеологии, които издигнаха стени на континента ни – стени, които не издържаха дълго и бяха сринати от ветровете на демокрацията и свободата.

Тази година честваме тридесетата годишнина от първите избори за Парламент чрез пряко всеобщо гласуване, както и двадесетата годишнина от падането на Берлинската стена. Със задоволство си спомням, г-н Buzek, че когато, за пръв път, преди 30 години, родителите ми гласуваха, за да бъдат избрани първите членове на Европейския парламент от Италия, във Вашата страна нямаше право на вот.

През 1979 г. само една година след избирането на Карол Войтила за върховен понтиф на католическата църква, докато в Италия и в други страни се провеждаха първите избори за Европейски парламент, Вие бяхте активист в тогава полунелегалния синдикат „Солидарност“, който се бореше за установяването на демокрацията и свободата във Вашата страна. За утвърждаването на същите тези права – на демокрация и свобода – ние посещавахме изборителните пунктове, докато Вие ежедневно рискувахте да загубите живота си и да бъдете репресиран.

Поради тази причина, г-н Buzek, за мен е чест, че съм допринесъл с малкия си и вероятно нерешаващ глас за Вашето избиране и се радвам, че днес в Парламента се сливат разнообразни исторически пътища, които се облагородяват и вдъхновяват от същите ценности и идеали: исторически пътища, които укрепват великата история на тази млада Европа.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Г-н председател, поздравявам Ви за избирането Ви и за хубавото слово. Щеше ми се в него да бяхте отделили малко повече внимание на страните от Източна Европа. Съвсем скоро ще се проведат много трудни избори в Украйна. Европейският парламент носи особена отговорност – да прояви загриженост за демократичните процедури в тази страна. Именно в Европейския парламент, водещата институция на Европейския съюз, започна подкрепата за големите промени, които настъпиха преди пет години.

Бих приканил този въпрос, свързан с президентските избори в Украйна, да се разгледа по специален и неконвенционален начин с участието на онези институции и делегации, които са определени за тази цел, за да е известно, че Европейският парламент е сериозна институция, която е загрижена за демократичните процедури в Украйна.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, бих искала да Ви поздравя и по-конкретно бих искала да Ви кажа нещо. Един парламент се оценява по начина, по който използва и упражнява правата си и по това, че не се оттегля от големи политически разисквания.

Всички ние сме отговорни за това да работим заедно с Вас, за да се направи нужното. Парламентът да не бъде подлаган на натиск чрез проекти за законодателни актове на Комисията, които са недомислени или които представляват едностранните интереси на конкретни лобисти. Отговорни сме за това, в този момент да говорим понятно и ясно и именно това следва да сторим. Трябва да помислим за това как Договорът от Лисабон ще промени нашето положение. Надявам се да успеем да постигнем всичко това.

Трябва ясно да покажем – а, по мое мнение, това засяга и въпроса за избирането на председателя на Комисията – че използваме правата си и трябва да изпратим ясен сигнал на Комисията. Това означава, че сега г-н Барозу не трябва да бъде избран пряко.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н председател Buzek, позволете ми да се обърна пряко към Вас, въпреки че заемате мястото си на член на Европейския парламент. Избирането Ви в Парламента се възприема като знак, че вече няма Източен блок, а има само обединена Европа. Споменахте това във Вашето изказване, когато казахте, че вече няма стара и нова Европа, а само нашата Европа.

За съжаление, много хора не смятат така. Във Вашето слово споменахте и за силния страх, обхванал страните, които се присъединиха едва през 2004 г. Известно Ви е обаче за чувството на разочарование, което днес изпитват хората в тези страни. Причината за това е липсата на равни права. Равните права са ключовият въпрос. Държавният секретар г-н Линдблад спомена, че равните права са основополагащият принцип в бюджета. Ако това е действително така, защо няма равни права по отношение на земеделските субсидии? Унгария доказва, че е в състояние да ги получава чрез институционалната си система, но въпреки това продължава да е обект на дискриминация.

Г-н председател, Вие насърчихте всички да говорят на родния си език. Доволен съм, че в Парламента, като унгарец, мога да се ползвам с равни права, но в Словакия бих бил санкциониран за използване на майчиния си език. Г-н председател, Вие предложихте да действате като посредник. Искрено Ви благодарим за това предложение. Реален резултат от такива действия обаче ще бъде постигнат единствено ако унгарското малцинство може свободно да говори на майчиния си език в своята родина. Пожелавам Ви пълен успех и в това отношение.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н председател, изпитвам истинско възхищение от факта, че Вие, гражданин с висок морал, при това родом от Силезия, поемате щафетата от ръката на Hans-Gert Pöttering и че и Вие като него наблягате на потенциала на един обединен Европейски съюз от гледна точка на такива ценности като правата на човека и солидарността между нациите. Този период на избори в сянката на икономическата криза

ще подложи на изпитание тази солидарност. Не се боя за нея, що се отнася до гласуването тук, но знам, че отделни граждани и регионални политици все по-често следят внимателно гласуването ни под надслов „да се погрижим първо за най-близките си“. Затова бих искала да Ви призова, г-н председател, когато докладвате за нашата работа тук, в Европейския парламент, да отделяте повече внимание, отколкото се е правело преди, на подобренията в положението на европейците в глобален мащаб.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, винаги съм се възхищавал на г-н Барозу като председател на нашата Комисия, който е атлантик и радетел за свободна пазарна икономика – нещо, което партията ми силно подкрепя и цени. Твърд приятел съм и на Португалия, така че за мен е голяма радост да подкрепя Жозе Мануел.

Обезпокоен съм обаче от онова, което прочетох вчера в „Дейли телеграф“ – че той се е споразумял с групата ALDE да създаде в своята Комисия нова, силна и обезпокоителна позиция – член на Комисията, отговарящ за правата на човека, която да обхваща външни и вътрешни въпроси, свързани с правата на човека. Това сякаш очевидно противоречи на прокараното от десноцентристите решение на Парламента да отхвърли една нова смесена комисия по правата на човека и дублира работата на Съвета на Европа и на техния член на Комисията, отговарящ за правата на човека. Ако разрешите, може ли председателят г-н Барозу да разясни политиките и намеренията си тук?

Председател. – Считам, че този въпрос трябваше да се зададе по друго време днес, а именно, при обсъждането на изявлението на г-н Барозу, а не в този момент.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Г-н Buzek, Вие говорихте за спора между Словакия и Унгария. Това не е спор между Словакия и Унгария. Всъщност това е спор между Словакия и Европейския съюз, тъй като в него е ангажирана страна, която пренебрегва основни европейски ценности. Вашата задача е да съдействате за постигане на съгласие не между Словакия и Унгария, а между Парламента на Европейския съюз и Словакия, тъй като тази държава е нарушила актовете и споразуменията, които е подписала и ратифицирала.

На второ място, налице е проблемът със Силезия. Доволен съм, че го споменахте. В Европейския съюз има толкова много територии като тази, които са принадлежали на няколко различни страни през миналия век. След Първата световна война ние, унгарците, бяхме разделени между 10 държави, седем от които сега са държави-членки ЕС. Много сме благодарни, че сега можем да бъдем заедно, без да се прибегва до оръжия и промяна на граници. През миналия век в района на Малките Карпати се изучаваха пет официални езици. Защо споменавам това? Защото и в собствената ми страна, там, където живея – в Székely Land в Трансилвания, сегашното румънско правителство все още се срамува от майчиния ни език и от нашите символи.

Но проблемът с европейските ценности, свързани с правата на човека, не се ограничава единствено в рамките на Източния блок – той засяга и Запада. Затова настояваме Европа да има не само член на Европейската комисия, отговарящ за малцинствата, но и рамково законодателство, в областта на малцинствата, което да е обвързващо за всяка Европейска държава.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, благодаря Ви за Вашето слово. Считам обаче, че пътищата ни се различават значително. Стоя пред вас като човек, който вярва в една Европа от сътруднически си нации, а не в Европа, обвързана с федералисткия подход на Договора от Лисабон.

На 2 октомври ирландският електорат ще бъде помолен – за втори път – да гласува за Договора от Лисабон – договор, скалъпен с цел да се заобиколи отказа на хората, отхвърлили Европейска конституция. Поздравявам електората на Ирландската република за проявата на здрав разум по време на първия референдум – разум, който вярвам, че ще проявят и по време на втория. Призовавам ги настоятелно да останат твърди в решимостта си да отхвърлят Договора. Обещанията и заплахите с по-късна дата по никакъв начин не доведоха до промяна в основните принципи на Договора. Той си остава грешният път за Европа и за европейските нации.

Считам, обаче, че това право на избор трябва да се предостави и на моите сънародници, на британците. Беше им обещан референдум от лейбъристкото правителство и то трябва да изпълни това обещание. В противен случай, същото следва да направят евентуалните им наследници сред консерваторите.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н председател, като унгарец и приятел на Полша, а и като източноевропейец и гражданин на нова държава-членка, изпитвам голямо удоволствие и удовлетворение от работата Ви като председател, защото тя може да допринесе за пълната еманципация на 12-те нови държави-членки. Досега бяхме само равни, но бихме искали да сме още по-равни.

Дадохте исторически обет, г-н председател, защото сте готов да се заемете с деликатен проблем, като този за Силезия, с който никой не се е захващал досега. С други думи, Вие влизате в ролята на посредник по въпроси,

свързани с национални малцинства. Малцинствата съставляват 15% от населението на Европа, като 6,5% от тях са малцинства от мигранти или имигранти, предимно в Западна Европа, а 8,5% са исторически формирани малцинства.

Проявата на желание от Ваша страна да действате като посредник в конфликта между Унгария и Словакия и между словашкото мнозинство и унгарската етническа общност в Словакия е исторически акт. Надявам се и Комисията да последва този пример. Не можем да потушавме проблемите, свързани с малцинствата в Европа. Благодаря Ви за вниманието, и Ви пожелавам успех във всички начинания.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, исках да изразя, г-н Buzek, гордостта си от факта, че съм част от една толкова значима институция, каквато е Европейският парламент, чийто председател сте Вие. Жертвите, които понесохте във Вашата страна преди 20 години и които днес позволяват на вече споменатите 12 страни да бъдат представявани в Парламента, правят Европа по-силна.

Бих искал обаче да изразя безпокойството си във връзка с програмата, която представихте по време на словото си и която би трябвало да укрепи Парламента, за което се надявам. Дано се събдне онова, което обяхте.

Надявам се, че следващият председател на Европейската комисия, който, уверен съм, ще бъде г-н Барозу, ще се вслуша в силните слова, които използвахте, за да се направи необходимото Парламентът да удовлетвори потребностите на над 550 милиона европейски граждани, които гласуваха за нас, които ни избраха и които искат и настояват Парламентът, както и всеки един от нас, да предостави отговорите, които, вероятно, Европа определено се е опитвала да даде, но не е успявала напълно.

По отношение на този аспект от Вашата работа се надявам, и съм убеден, че с Вашето съдействие ще успеем да постигнем сигурността, която самият Вие споменахте.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Джон Стюарт Мил е казал, че парламентът трябва да е огледало на живота на нацията. Това съвсем не е малък подвиг и според мен е от голямо значение за предстоящия ни мандат, особено като се има предвид, че въпросът за Европа е твърде важен, за да поверим решаването му единствено на така наречения политически елит.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-н председател, бих искал да Ви поздравя най-сърдечно за Вашето слово. Процесът на прекратяване на разделението на Европа беше резултат, от една страна, от желанието за свобода на страните от Централна и Източна Европа и, от друга страна, разбира се, от привлекателността на Европа като икономически модел.

Считам, че имаме прекалено малко увереност, прекалено малко вяра в бъдещето. Ако ние не можем да постигнем това в Европа, тогава кой би могъл? Трябва да обясняваме с по-голяма убеденост, че можем да работим за решаването на нашите проблеми с увереност. Имаме голям потенциал, а и в целия свят все още съществуват възможности за растеж. Докато има хора по света, които се нуждаят от стоки и услуги, ще има и възможности за растеж. Можем да се погрижим да разполагаме с парче от този сладкиш в Европа и всеки, който участва, да има полза.

Бих искал да насърча всички ни да имаме повече вяра в Европа като успешен модел и да Ви призова да предавате тази идея в изказванията си.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) В Унгария се проведе чествания за отбелязване на революцията от 1956 г. и на битката за свобода на 23 октомври 2006 г. На този ден огромен брой полицаи, командвани от правителството, нападнаха мирни демонстранти, пешеходци и дори множество групи от чуждестранни туристи в ресторанти, където те спокойно се хранеха.

В страната властваше пълен терор. Сериозно пострадаха стотици хора, включително 14 души, които бяха простреляни в очите и много от тях загубиха зрението си. Стотици хора бяха хвърлени в затворите и срещу тях бяха заведени псевдо наказателни дела. Това приключи едва наскоро, когато всички те, без никакво изключение, бяха освободени.

Министър-председателят похвали полицията за отлично свършената работа. Днес, г-н председател, в Европейския парламент присъства г-жа Kinga Göncz, заместник-председател на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, която беше член на правителството, одобрило стрелбата. Бих искал да чуя Вашето мнение по този въпрос, г-н председател. Също така бих искал да Ви призова, от името на Унгария, да бъдете верни на духа на солидарност, да се борите за правата на човека в Европейския съюз и да се борите да се сложи край на кризата с правата на човека, която продължава в Унгария от есента на 2006 година. Бих искала също така да призова лицето, което напомня на хората за това положение и позори Парламента, да

подаде оставка от поста си на заместник-председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

László Tőkés (PPE). – (HU) Като унгарец, живеещ в Румъния, бих искал да поздравя в дух на солидарност председателя Jerzy Buzek, който е достоен наследник на бившия ни председател, Hans-Gert Pöttering. В дух на солидарност нека си спомним, че преди 70 години полските бежанци бяха приети радушно в Унгария.

В дух на солидарност искам да изразя нашето удоволствие от факта, че един от основните дейци на „Солидарност“ беше определен да ръководи Парламента. Нека си спомним и Папа Йоан Павел II и въпроса за вярата. „Солидарност“ и унгарската революция от 1956 г. символизираха свободата, докато събитията в Тимишоара, заедно с личността и духовността на Папа Йоан Павел, са показателни за силата на вярата. Очакваме също така чрез своето присъединяване народът на Полша и Източна Европа да допринесат по същия начин и да вдъхнат повече вяра. Ето защо с нетърпение и вяра очаквам председателството на председателя г-н Buzek.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Г-н председател, аз също бих искал да Ви поздравя най-искрено не само за избирането Ви, но и за словото, което произнесохте днес, защото показате че Европа е една и че няма стари и нови държави. В Европа има също и многообразие, и това което обещахте – че Европейският парламент ще отрази това многообразие в работата си – е изключително ценно.

Това обаче не означава, че в Европа има равенство. Вярно е, че съществуват много различия, с които ние, в Европейския парламент, трябва да се справим. Много често граждани на Европейския съюз получават съвсем различно възнаграждение за една и съща работа. Днес граждани на Европейския съюз, чиито брой винаги е прекалено голям, нямат работа, и това е друг проблем, с който трябва да се заемем. Съществува прекалено голямо многообразие и неравенство по отношение на достъпа до облагите, свързани с образованието, културата и здравеопазването. Това е огромно предизвикателство, с което Европейският парламент, под Ваше ръководство, следва също да се заеме.

Бих искал да разбера какво според Вас следва да се направи, в контекста на казаното относно общата енергийна политика, по отношение на начинание, което днес е в по-голяма степен германско или руско, отколкото европейско? Мисля си за газопровода, тъй като говорихте за енергийната политика. Стои и въпросът за разширяването на Европейския съюз – какво ще се случи с Украйна? Какъв график ще определим за присъединяването на Украйна към Европейския съюз?

Jerzy Buzek, председател. – (PL) Бих искал най-напред да благодаря на всички, които се изказаха по време на обсъждането, за изключителната им подкрепа. Разбирам, че е възможно в някои конкретни случаи да сме на различни мнения. Това е много хубаво, защото винаги води до нещо ново. Само чрез обмен на идеи, само чрез различни мнения и обсъждания можем да достигнем до отговорите на най-трудните въпроси. И все пак, огромната подкрепа, която беше изразена в Парламента по време на изказванията, допълнително ме задължава, защото разбирам, че сме изправени пред големи предизвикателства и трябва да се справим с всички тях. Възложихте ми задължения, необикновени и големи задължения, при това в необикновен момент. Много силно искам да подчертая, че осъзнавам това и съм наясно с отговорностите си през следващите две години и половина на работа не само по отношение на Европейския парламент, но и на целия Европейски съюз, както и по отношение на впечатленията на гражданите за работата ни, което е невероятно важно.

Искам да благодаря сърдечно на г-н Joseph Daul, председател на групата на Европейската народна партия (Християндемократи). Оценявам високо акцента върху това, че Европа е наша. Считах себе си за един от хората, дошли тук от Централна и Източна Европа, но днес нашата обща Европа изисква общи действия. Не забравям от къде произхождам, но времето тече толкова бързо. Интеграцията изисква да чувстваме взаимна отговорност и тази отговорност да се носи и от новите държави-членки – така наречените „нови“, въпреки че, както вече казах, няма „нови“ и „стари“ държави.

Г-н Schulz подчерта, че това е програма с продължителност две години и половина. Това може и да е така. Онова, което в действителност имах предвид е, че ни е необходима приемственост. В действителност говорех за това каква трябва да бъде Европа след пет или десет години и в каква посока следва да поемем. След две години и половина новият председател ще добави нови приоритети, или леко ще промени сегашните, но нека винаги да имаме пред себе си по-дълга перспектива, може би дори десет или петнадесет години, за да можем да предвиждаме събитията, които понякога могат да ни изненадат. Съгласен съм, разбира се, че най-доброто разширяване е това, което е резултат от вътрешната ни интеграция.

Г-н Verhofstadt подчерта значимостта на гласа на гражданина. Такова е и моето мнение. Гласът на гражданите е от огромно значение за нас. Парламентът представлява гражданите, от това произтича и голямата ни

отговорност. Той наблегна също така, че в отговор на кризата, следва да се обединим, включително и по икономическите въпроси, което е точно обратното на протекционизма – аз също подчертах това в словото си.

Г-жа Harms засегна въпроса за отношенията с националните парламенти. Ние създаваме над 50% от европейските законодателни актове, които след това се одобряват от националните парламенти, и поради това е много важно да поддържаме добри отношения с парламентите в нашите държави. Защо? Защото се нуждаем от по-силна връзка с гражданите. Няма съмнение, че тези парламенти, собствените ни национални парламенти, поддържат значително по-добра връзка с гражданите. Всеки ден ги показват по телевизията, което не винаги е вярно за нашия Парламент. Нека гражданите да научат за значимостта на онова, което създаваме тук, в Европейския парламент и в Европейската комисия, и в Европейския съвет. Нека знаят, че Парламентът е отговорен за над половината от решенията, засягащи нашите държави. Благодарение на факта, че оттук нататък ще бъдем в много близки взаимоотношения с националните парламенти, ще ни бъде по-лесно да предадем това послание.

Разбира се, кризата показва, че има огромна липса на доверие. Именно за това става дума. С г-жа Harms сме на едно мнение по въпроса за нашия климат. И двамата бяхме в Бали, и двамата бяхме в Познан, и двамата ще бъдем в Копенхаген. Ще постигнем споразумение.

Г-н Kamiński подчерта, че имаме различни възгледи относно бъдещето на Европа. Съгласен съм с това и наистина следва да се изслушваме взаимно. Ако представлявате групи от граждани, които днес са сравнително големи и които имат малко по-различно виждане за бъдещето на Европа, това съдържа предупреждение за нещо, то съдържа информация за нещо и ние, или аз, които вярваме в европейското бъдеще и европейската интеграция, знаем значително повече за европейците, защото Вие повдигате всякакви възражения. Що се отнася до този въпрос, можете да сте сигурни, че разискванията ще бъдат задълбочени.

Г-жа Svensson засегна въпроса за прозрачността на Парламента, за това, че трябва да знаем какви решения вземаме, което се отнася и за избирателите ни. Напълно съм съгласен. Нямам съмнения, че проблемът за социалната справедливост е важен. Моите собствени корени са в синдикат, към който принадлежах в продължение на много години, а той беше обикновен синдикат. Но ние много добре знаем, че за да разполагаме с правилните средства, за да помогнем на най-бедните, трябва да имаме здрава икономика и че винаги трябва да се стремим да намираме баланса между едното и другото.

Г-н Speroni засегна въпроса за правилното и достойно сътрудничество с Европейската комисия и с Европейския съвет. Моля, помнете, че значимостта на Парламента нараства. Договорът от Лисабон ни гарантира значително повече правомощия, отколкото имаме понастоящем. Това е положителен факт, защото на практика ние сме представители, които са избрани пряко от гражданите на ЕС.

Г-н Gollnisch не се съмнява в искреността на намеренията ми, но може би се пита дали те са реалистични. Бих искал да кажа че преди 30 или 40 години беше напълно нереалистично да си помисля, че бих могъл някога да застана пред членовете на такава всеобхватна структура и да отговарям на въпросите ви. Това беше до такава степен нереалистично, че дори не смеех да си мечтая за него. Така че виждаме, че ако следваме определен път с дълбока вяра и убеждение, то тогава невъзможните неща стават възможни. Нека се стремим да превръщаме невъзможното във възможно.

(Ръкопляскания)

Г-жо Малмстрьом, да, работим заедно с шведското председателство. Вече бях в Швеция. Говорихме за изменението на климата, за климата в Европа в общ план, както и за кризата и за безработицата. Съществува и една много важна програма – Стокхолмската програма. Нека си припомним следното. Парламентът трябва да осъществи много неща в рамките на Стокхолмската програма, включително в областта на организираната престъпност, и то не само в границите на Европейския съюз.

Няма съмнение, че ще работим заедно с г-н Барозу. Неговото предложение много ми харесва. Г-н Silvestris говори за кратката история на освобождението на Европа и аз напълно споделям мнението му.

Г-н Siwiec спомена Украйна. Всъщност за мен нещата там са очевидни, защото бях част от делегацията на Европейския съюз в Украйна. Бях в Украйна три пъти, както си спомняте, но не исках да засягам този въпрос подробно. Моля, помнете, че за европейците е важен всеки аспект от европейското сътрудничество: в Средиземноморския регион, с Латинска Америка и със Съединените щати, но най-важни са нашите съседи. Съседите ни се намират край Средиземно море и в Източна Европа. Това са главните области – Източна и Западна Европа, но нека не спорим за това коя е по-важна. Наближават избори в Украйна и през следващите

шест месеца Украйна със сигурност ще е най-важна. Нека обаче не се състезаваме помежду си по този начин. Много е важно да поддържахме равновесие. Напълно подкрепям мнението Ви по този въпрос.

Г-жа Lichtenberger засегна темата за ролята на Парламента, когато създаваме законодателни актове. Съгласен съм, съгласен съм с това, че трябва да създаваме законодателни актове по прозрачен начин, трябва да имаме собствено мнение, но това вече е *de facto* обявено в Договорът от Лисабон. Ако той влезе в сила, това ще се случи автоматично.

Г-н Balczó попита дали обединена Европа действително съществува в степената, за която споменах в словото си. Да, наистина съществува и е обединена, но тя все още е в процес на разрешаване, в партньорство, на проблемите, в земеделието. Заявих твърдо, че ЕС има средства за стимулиране на сближаването. След като се обединихме, нека не се разделяме по друг начин поради липса на реципрочност във възможностите за развитие на гражданите. Ще се стремим да го постигнем. Някои от страните в Европейския съюз са негови членки от 20 или 30 години и все още са част от тези програми, а всички имаме същите права. Това наистина е една обединена Европа, в която имаме различни стандарти на живот. Ние ще изгладим тези разлики, на това се надяваме и това е една възможност за нас, но нека сега да говорим за Общността и за нашата отговорност. Исках да наблегна на това много силно.

Г-жа Roithová говори за съвместната отговорност по отношение на кризата, с което съм напълно съгласен. Освен това живеем толкова близо едни до други, че вече почти няма пречки за това да се разбираме взаимно. Това е изключително важно за нас. Г-н Tappock спомена за член на Европейската комисия, отговарящ за правата на човека. Това, разбира се, е въпрос, по който трябва да вземе решение председателят на Комисията и самата Комисия. Сигурен съм обаче, че с г-н Tappock ще се срещнем в Украйна след няколко месеца, когато се провеждат изборите за президент.

Г-н Sógor засегна въпроса за двустранните европейски обсъждания, затова искам да кажа, че действително е най-добре проблемите за малцинствата да се разрешават на двустранна основа. Също така обаче е по-добре границите да се отворят, вместо да се местят. В Европа се научихме да не спорим за граници и в нашата част от Европа нямаме този проблем. Просто отворихме границите и това е нашата цел – това е най-голямото ни постижение.

Г-жа Dodds каза, че Европейският съюз трябва да бъде една Европа от нации, които си сътрудничат, а не федерален съюз. Казахте много мъдри думи. Наистина говорим за сътрудничество между нации. Говорим за необходимостта от запазване на идентичността, но също и за нуждата от взаимна откритост и сътрудничество. Много ми харесват идеите Ви, и Европейският съюз в настоящия му вид както и във вида, предвиден в Договора от Лисабон, прави точно това, което Вие предлагате.

Г-н Tabajdi говори за регионите, а също и за моята област – Силезия, и спомена, че в известен смисъл тя играе ролята на посредник. Съгласен съм. Ако става въпрос за трансгранични региони, те дават възможност за по-добро взаимно разбиране. След това, г-н Antinoro засегна темата за постиженията на страната ми. Благодаря Ви за коментарите. Дали ще влезе сила в Европейския парламент? Несъмнено имам енергията за това, но онова което определено е необходимо, е енергията на над 700 колеги членове на Парламента. Напълно разчитам на това и разбирам, че всички сме „заредени с енергия“.

Г-н Ransdorf действително представлява гражданите и живота на нацията. Съгласен съм и поради тази причина нарастват отговорността и правомощията на Европейския парламент. Нека позволим и на националните парламенти да оказват силно влияние върху онова, което се случва в Европа. Г-н Theurer говори за стремежа към свобода, от една страна, и за привлекателността, от друга страна. Да, тук беше привлекателно, а там се стремяхме към свобода. Вярно е. Моля, забележете, че успокоихме положението на Балканите и днес там цари мир. Слава Богу. Страните от този регион чакат реда си, за да се присъединят към Европейския съюз и именно това е голямата привлекателност на ЕС.

Г-жа Morvai ни припомни някои драматични събития. Ако желаете да ми предоставите още информация по този въпрос, моля дайте ми я в писмена форма. Мога също така да се срещна с вас, за да обсъдим въпроса и да вникна в него. Г-н Tókéс говори за 1956 г. и за Унгария. Всички ние много държим на тези събития и на дълбоката си вяра в ЕС. Да, аз също вярвам дълбоко в силата на Европейския съюз.

Г-н Olejniczak обаче зададе поредица от въпроси относно неравенството в Европа. Определено трябва да говорим за единство, но, от друга страна, всички фондове, за които говорих по-рано, все още функционират и все още действат всички мерки, с които се цели да ни се предостави възможност за премахване на неравенството. Те остават в сила, в това отношение нищо не се е променило. Положението, само по себе си, остава открито и ясно, както винаги и затова е много хубаво, че Европа е обединена. А що се отнася до отговора

относно доставките на петрол, газ и енергийни ресурси като цяло, следва да говорим за обща енергийна политика. Тогава няма да възниква излишно напрежение помежду ни. Това напрежение издига излишни стени между нас, които, в крайна сметка, се стремим да разрушим от десетилетия насам и именно такава трябва да е бъдещето. Поради това твърдо предлагам обща енергийна политика.

Разбира се, за присъединяване към Европейския съюз трябва да бъдат изпълнени определени критерии. Беше споменато също така, че за да могат други да се присъединят към ЕС, ние в ЕС трябва да сме добре интегрирани, защото тогава приемането на нови държави-членки ще бъде ефективно. Необходимо ни е време за интеграция, но страна като Хърватия е до голяма степен готова за интеграция. Разбирам, че има голяма възможност Хърватия да бъде приета в ЕС сравнително бързо, въпреки че тя се натъкна на някои проблеми. С Исландия може да се получи същото, но е много трудно да се определи график за други страни, които не са толкова добре подготвени. Моля, не забравяйте че страните от Централна и Източна Европа, които сега са в ЕС, започнаха подготовката си за интеграция през 1991/1992 г., така че процесът продължи 12 години. Подготвихме се за интеграция в продължение на 12 години, а всъщност условията при нас бяха по-добри от сегашните условия в тези страни, защото тогава положението в световен мащаб беше по-добро – нямаше криза, а съчетанието от много други фактори ни поставяше в по-добро положение. Този процес отнема дълго време и не бих рискувал да определям срокове, но нека помним, че разширяването е добра политика на Европейския съюз, въпреки че е дългосрочна.

Бих искал още веднъж да благодаря на всички ви за това обсъждане. Отбелязал съм всички коментари много старателно и сега те ще станат основа за обмисляне на определени изменения. Още повече че ще се срещаме редовно. Ще седя тук, където съм сега, защото бих искал да съм възможно най-близо до всички ви.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря Ви, г-н Buzek, също и за усърдната прецизност, с която отговорихте на всички изказвания без изключение.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Поздравявам Ви за избирането Ви на поста председател на Европейския парламент. Наред с всички наши сънародници съм горда, че за пръв път в историята поляк заема този почетен пост. За нас това е потвърждение за ролята и позицията ни в Европа.

В същото време Полша е една от малкото останали страни, които не са приключили процедурата за ратифициране на Договора от Лисабон, който би направил европейската интеграция по-ефективна. Намирам това за парадоксално. Ще ви припомня, че полският парламент одобри ратифицирането на Договора от Лисабон през април тази година, но ратификационните документи все още не са подписани от президента.

Мисля, че бихте могли да дадете ценен принос за обществения дебат в Полша и да помогнете за засилване на обществената подкрепа за Договора, което може да ускори приключването на процедурата на ратифициране. Бих искала също така да Ви благодаря за личното Ви участие във връзка с този въпрос в Ирландия. Много се надявам, че ирландският народ ще гласува с „да“ на 2 октомври и че след това Чешката република и Полша ще приключат необходимите формалности.

Помощта за приключването на „сагата около ратифицирането на Договора от Лисабон“ е една от най-важните цели на Парламента и се надявам, че ще бъде и един от неговите успехи.

Filip Kaczmarek (PPE), в писмена форма. – (PL) Това е важен момент в историята на европейската интеграция. Благодаря Ви за програмата, която представихте. Надявам се, че ще успеете да изпълните този амбициозен дневен ред. Желяя Ви успех в ръководенето на работата на Европейския парламент в съответствие с ценностите, които са важни за всички европейци.

Също както полското движение „Солидарност“ успя да промени лицето на Полша и на други страни в Централна Европа, така и европейската солидарност ще ни позволи да се справим с предизвикателствата, пред които сме изправени днес. Това ще бъде възможно при определени условия, а именно нашата солидарност да бъде последователна, искрена и твърдо решена да донесе промяна. Също както в Полша, където тоталитаризмът рухна не заради думи, а заради дела, така и европейската солидарност ще бъде ефективна, ако се изрази в конкретни действия. Вярвам, че това наистина ще се случи.

Тази концепция за бъдещето на Европа привлича много европейци. Разчитам, че Европейският парламент, под Вашето ръководство, г-н председател, ще играе положителна и дейна роля в превръщането на тази концепция в реалност. Много Ви благодаря.

(Заседанието се прекъсва в 13,25 ч. и се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание

(Протоколът от предишното заседание се одобрява)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, нямам забележки по протокола от вчерашното заседание, но вместо това бих искал да коментирам един инцидент от заседанието тази сутрин. При разискването тази сутрин към колегата Kinga Göncz, член на Парламента от моята група и бивш унгарски външен министър, беше отправена обида от страна на Krisztina Morvai от фашистката партия Jobbik („Движение за по-добра Унгария“), което е напълно неприемливо. В качеството си на външен министър на Унгария г-жа Göncz е работила по-усърдно от почти всеки друг в страната за постигане на международно помирение между Унгария и съседните държави. Бих искал да осъдя категорично възмутителната обида, отправена към г-жа Göncz от г-жа Morvai, член на неофашистка партия.

(Ръкопляскания)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Благодаря Ви за тази възможност да се изкажа. Съжалявам много, че тук в Европейския парламент се води подобно обсъждане. Бих искала също да отговоря накратко, че представляваната от Krisztina Morvai партия сформира паравоенен отряд през 2006 г. и оттогава насам го използва, за да спласва мирното мнозинство от обществеността.

Това по-конкретно включва малцинствата, хомосексуалистите, ромите и евреите. Този паравоенен отряд наскоро беше разформиран от съда, но на заседанието през юли член на Парламента от тази партия беше облечен с униформа на организацията. В Унгария тази партия водеше кампания, изпълнена с антиевропейски, расистки, хомофобски, антиромски и ксенофобски речи и редовно в изказванията си описваше Унгария като колония на Европейския съюз. Събитието, за което говори Krisztina Morvai, беше през 2006 г., когато крайнодесните протестиращи подпалиха централната сграда на унгарската държавна телевизия и организираха бунтове в продължение на дни, при които бяха ранени 113 полицейски служители.

Те организираха нови бунтове и на 23 октомври. Всъщност те се опитаха да прекъснат държавна церемония с насилствени действия. Тогава за пръв път в историята на страната след смяната на режима полицията се сблъска с крайно десни протестиращи. Впоследствие правителството създаде независима комисия, чиито доклади са поместени на множество уебсайтове, включително на английски език. Комисията направи предложения и бяха заведени множество съдебни дела. Органите на унгарското правителство разследваха тези злоупотреби.

Наистина имаше проблеми. Бих искала обаче да кажа на Krisztina Morvai, щом тя нарича институционалната система в собствената си държава диктаторска – въпросът е, че ако в Унгария демокрацията наистина не функционираше, тя сега нямаше да може да направи изказването си в тази зала. Отново поднасям извиненията си, че този въпрос беше повдигнат пред Парламента и искрено се надявам, че това обсъждане няма да бъде продължено тук.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н председател, съгласно Правилника за дейността имам половин минута да задам въпрос. Той е отправен към г-н Schulz. Въз основа на клеветническите твърдения, изказани тук от колегата му, как смее да нарича в тази зала една партия фашистка само защото тя не е съгласна с всички аспекти от общата насока на Европейския съюз? Тази партия получи 430 000 гласа в Унгария. Следователно наричате 430 000 избиратели фашисти. Отсега нататък мислете, преди да говорите!

10. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола

11. Декларация на кандидата за председател на Комисията (разискване)

Председател. – Следващата точка е декларацията на кандидата за председател на Комисията.

Жозе Мануел Барозу, кандидат за председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, живеем в безпрецедентни времена. Аз лично съм убеден, че бъдещите учебници по история ще пишат за ерата преди и ерата след финансовата криза. И все пак кризата е не само финансова, икономическа и социална. Тя е и криза на ценностите. Ето защо считам, че трябва да поставим нашия европейски социален модел, нашата социална пазарна икономика в основата на нашето решение на настоящата криза.

В същото време кризата показва доколко независими сме станали в тази глобализирана епоха. Има финансова криза, но има и енергийна криза. Има проблеми, свързани с безопасността на храните и изменението на климата – област, в която Европа сега е лидер. Ето защо според мен можем да кажем, че това е моментът на истината за Европа. Дали искаме да моделираме глобализацията според нашите ценности, защитавайки интересите си, или искаме да изстрадаме глобализацията, следвайки хода на други?

За мен изборът е ясен. Трябва заедно да се справим с това предизвикателство, защото, ако не го направим заедно, Европа рискува да бъде маргинализирана. Имаме нужния опит. Не смятам, че някой друг регион в света има нашия опит в създаването на вътрешен пазар, общи правила, общи институции, дори единна валута и политики на солидарност и сближаване. Само ние имаме този уникален опит. Затова мисля, че вместо да изстрадаме глобализацията, можем да я моделираме, защото по природа ние сме лаборатория за глобализация; ние сме първенци по глобално управление.

Сега не е моментът да запазваме статуквото или рутината. Дневният ни ред трябва да е ориентиран към промяна. Сега повече от всякога се нуждаем от силна Европа. С Договорът от Лисабон ще бъдем по-силни в бъдеще и ще имаме по-добри възможности за действие.

Нека обясня какво точно имам предвид, когато говоря за силна Европа. Това не означава на всяка цена по-голямо централизиране на правомощията. Аз съм верен на демократичния принцип на субсидиарност – разбира се, субсидиарност, свързана със солидарност, при която решенията се взимат на най-подходящото равнище.

Когато говоря за по-силна Европа, имам предвид също европейския дух, културата на взимане на решения в Европа, метода на Общността и волята да действат единно – не само способността да действат, но и волята да действат, политическата воля. Нуждаем се от Европа, която не прави компромиси, когато трябва да защитава ценностите и интересите си, която отхвърля протекционизма от всякакъв вид, без обаче да бъде наивна, и която може да покаже инициативен дух. Именно този инициативен дух направляваше съставянето на документа, който изпратих на всички ви преди заседанието.

Мандатът на Комисията, която в момента председателствам, бе този на първата Комисия на разширена Европа, на голямата Европа на 27-те. Считам, че сега, когато вече сме консолидирали тази Европа, имаме необходимите условия за една нова амбиция: нова социална амбиция, защото сме в период на криза и безработицата е основният проблем пред европейците; нова амбиция, свързана с борбата срещу изменението на климата – област, в която вече играем водеща роля; и нова амбиция, свързана с нашия начин да се справяме с глобализацията.

(EN) Вторият въпрос е – говорихме за дискриминация при разпределянето на публични средства на географски принцип или между нациите и държавите – а какво ще кажете за секторите? Честно ли е тези големи корпорации да получават публични средства от парите на данъкоплатците, но не и малките и семейни предприятия? Не е ли това основно нарушение на принципа на равните възможности за икономическите участници в Европейския съюз?

Считам, че е настъпил моментът да достигнем до широк консенсус и до някаква степен на съгласие относно бъдещото ни развитие. Пред всички вас днес аз предварително обещавам, че – ако бъде одобрен от Парламента – ще приложа тези политически насоки по време на втория си мандат и заедно с новите членове на Комисията ще ги включа в следващата й законодателна и работна програма. Сега няма да повтарям тези насоки, но, след като обсъдих това с всички вас, считам, че ще е полезно да конкретизираме в по-голяма степен някои елементи от тях, както и да разгледаме част от вашите предложения. В интерес на прозрачността сега бих искал да представя пред вас някои от тези теми.

Преди всичко, основната линия: докато стриктно изпълняваме нашия план за възстановяване, за да се измъкнем от икономическата и финансовата криза, трябва да мислим и за бъдещето. Трябва да вдъхнем нови сили на

нашата приобщаваща социална пазарна икономика. Ще инвестираме в нови източници на устойчив растеж, в интелигентен „зелен“ растеж, в мрежите на бъдещето като дигиталната инфраструктура и европейската „супермрежа“ за пренос на газ и електричество – всичко това, за да поддържаме високи нива на заетост и социална сигурност, и да утвърдим европейския обществен модел, като едновременно с това преуспяваме в условията на засилващата се конкуренция в световен мащаб.

Солидарността трябва да продължи да бъде ръководен принцип. Ето защо без оглед на всички вече взети и предложени решения по отношение на структурните фондове и удвояването на нашата помощ за платежния баланс за някои държави, срещащи затруднения, аз искам да се ангажирам с помощта на всички инструменти, с които разполагам, да помогна на онези държави-членки, които са си наложили сериозни бюджетни ограничения – а именно новите държави-членки, да поемат отново по пътя на възстановяването.

Ние обаче не можем да се върнем към предходния модел на растеж. Той очевидно се оказа неустойчив. Трябва да създадем такива условия, при които преходът към нисковъглеродна икономика да се превърне в източник на конкурентоспособност за нашите предприятия, на работни места за нашите работници и на надежда за следващите поколения. Да, аз съм съгласен с онези от вас, които твърдят, че координацията не е достатъчна. Да, ние трябва да съставим истински европейски дневен ред. Да, нуждаем се от цялостна концепция за една последователна европейска стратегия, стратегията „Европейски съюз 2020“, която залага на отворените пазари, като съчетава нови източници на устойчив растеж, заетост и социално сближаване, нашият дневен ред в областта на климата и енергийната сигурност, нов подход в областта на промишлената политика и преминаване към общество на знанието. Аз придавам конкретно значение на иновациите и мерките за подпомагане на малките и средните предприятия. Да, това означава да преразгледаме Лисабонската стратегия след 2010 г. Да, ние се нуждаем от много по-цялостен подход към икономическите, социалните и екологичните елементи на различните стратегии. Като председател на Комисията, аз се ангажирам също да направя всичко възможно да убедя държавите-членки да възприемат този подход на последователност и координация.

В насоките си споменах, че икономиката се нуждае от по-етична, по-здрава и по-отговорна финансова система. Регулирането и надзорът не вървяха в крак с интегрирането и обновяването на финансовите пазари – нито в Европа, нито в световен план. Позволете ми да заявя, че бях шокиран от мащабите на неетичното поведение, на които станахме свидетели. Не можем да допуснем завръщане към „обичайната практика“. Въпросът с бонусите например изисква неотложни действия. В момента имаме водеща роля в Г-20 – един процес, който, между другото, започна в Европа – но е вярно, че трябва да се работи още. Следващата седмица, в навечерието на срещата на Г-20 в Питсбърг, Комисията ще приеме предложения за изграждането на истинска европейска система за надзор, която да е отражение на интегрирания характер на нашия единен пазар.

Един преглед на нашите действия през последните три години ще ни даде възможност да преценим какви по-нататъшни действия са необходими. От решаващо значение е да осигурим регулиране, което да гарантира отговорността и законността във финансовия сектор без да задушават иновациите. Искам Европа да запази водещата си роля в световен план в областта на финансовите услуги.

В моите насоки също така обясних защо кризата изисква да се отдели много по-голямо внимание на социалното измерение на всички нива на взимане на решения – както в Европа, така и на национално равнище. Финансовият сектор и икономиката могат да показват признаци на възстановяване, но – нека да е ясно – кризата не е приключила за тези, които са изгубили работата си, и не можем да заявим, че кризата е приключила, преди отново да започнем да създаваме работни места, вместо да повишаваме безработицата.

Бих искал да се ангажирам с постигането на високи нива на заетост и социално сближаване с помощта на поредица от действия, които вече съм обсъждал с някои от вас.

Ясно заявих, че държа на спазването на основните социални права и на принципа за движение на работниците. Тълкуването и прилагането на Директивата за командироването на работници се оказаха неефективни по отношение и на двете. Ето защо съм решен да предложа възможно най-скоро регламент, който да реши възникналите проблеми. Той ще бъде съставен чрез процедура за съвместно вземане на решение от Европейския парламент и Съвета. Регламентът има предимството да осигурява много по-голяма правна сигурност, отколкото преработването на самата директива, което все пак ще остави твърде много възможности за разминаване при транспонирането в националните законодателства и ще отнеме повече време за постигане на реален ефект в практиката. Но, ако по време на изготвянето му установим, че има въпроси, които налагат преработването на самата директива, аз няма да се поколебая да го направя. Нека е ясно – решен съм да се преборя със социалния дъмпинг в Европа, под каквато и форма да е той.

Въпросът за оценките на социалното въздействие за всички бъдещи предложения също беше повдигнат и според мен с основание. Първият тест за подобна оценка на социалното въздействие следва да бъде

преработването на Директивата за работното време. Въз основа на оценката на въздействието следващата Комисия ще се консултира със социалните партньори и ще излезе с широкообхватно законодателно предложение.

В насоките подчертава важността на услугите от общ интерес за нашия европейски обществен модел. Договорът от Лисабон е изключително категоричен по този въпрос и аз съм готов да си сътруднича с вас за изготвянето на качествена рамка за услугите от общ интерес.

Наблегнах и на равенството между половете, и на нуждата от премахване на разликите в заплащането на труда между половете, затова сега се ангажирам да работя с вас по Харта на жените, с която да се отбележи и петнайсетата годишнина от Конференцията в Пекин през 2010 г.

В насоките си изразих решимостта си да работя за това иновациите в Договора от Лисабон в областта на международните отношения, включително Европейската служба за външна дейност и длъжността върховен представител и заместник-председател на Комисията, да функционират ефективно. Считам ги за едни от най-добрите иновации на нашия Договор от Лисабон и съм решен да задълбоча сътрудничеството с Европейския парламент в областта на външните работи като цяло.

Европа обаче се нуждае от средства, които да съответстват на амбициите ѝ. Както споменах в насоките, това налага коренна реформа на бюджета на Европейския съюз, обхващаща разходната и приходната му част. Трябва да се откажем от щателното взиране в нетните салда и да се насочим към подход, основаващ се на солидарността, разпределянето на тежестта и собствения капитал. Това включва и въпросът за собствените ресурси. Европейският съюз трябва да разполага с един по-прозрачен и ефикасен начин на финансиране на своята политика и аз съм готов – надявам се с подкрепата на Парламента – да поведе тази битка с държавите-членки, докато реструктурираме бюджета на Съюза. Също така искам да си сътруднича по-тясно с Европейската инвестиционна банка, за да потърсим новаторски форми на финансиране.

Освен това съм привърженик на интелигентното регулиране и искам да повторя, че опростяването на процедурите и намаляването на административната тежест за предприятия, особено малките и средните, ще продължи да бъде приоритет по време на мандата на следващата Комисия. Тази задача – както и Комитетът за преглед на оценките на въздействието и последващата (ex post) оценка – ще бъдат поставени под мое пряко ръководство, за да проличи ясно фактът, че им давам приоритет. Освен това ще защитавам – както сме правили през годините и понякога при трудни обстоятелства – целостта на единния пазар, защото без него и без политиката на сближаване никога няма да имаме Европейски съюз.

Но защо да спирам дотук? Защо само да защитавам вътрешния пазар? Аз искам да запълня липсващите звена, за да направя всичките му предимства достъпни за предприятия и потребителите.

Уважаеми колеги, смятам да отразя тези приоритети в организацията на следващата Колегия, едва след като бъде одобрен от вас, но днес вече мога да споделя с вас някои организационни промени, които възнамерявам да въведа.

Ще създам длъжността член на Комисията, отговарящ за правосъдието, основните права и гражданските свободи, включително гражданските права и правата на малцинствата, като отражение на факта, че Европейският съюз е общност на правата и ценностите.

Ще създам също длъжността член на Комисията, отговарящ за вътрешните работи и миграцията, включително сигурността. Една от основните му задачи ще бъде да създаде един наистина общ подход към миграцията: да насърчава интеграцията на законните мигранти, да се бори с нелегалната миграция и свързаната с нея престъпна дейност, и да поддържа солидарността между държавите-членки. Ние се нуждаем от солидарност. Нуждаем се от солидарност, когато трябва да окажем подкрепа както на нашите приятели от района на Балтийско море или на държавите, пострадали от газовата криза между Русия и Украйна, така и на нашите средиземноморски приятели, когато се изправят пред предизвикателства, с които не могат да се справят сами.

Ще създам и длъжността член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, за да подчертая факта, че изменението на климата е предизвикателство, на което трябва да обърнем внимание във всеки аспект на нашата политика. Освен това един съвестен член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, ще бъде ясен знак за това, че и отделно от голямата амбиция, демонстрирана в Копенхаген, Европа е сериозно решена да запази импулса си за действие.

Нуждаем се и от основно преразглеждане на степента, до която европейските институции имат достъп и ползват научни консултации. В състава на следващата Комисия искам да създам длъжността Главен съветник по научните въпроси, който да има правомощията да предоставя инициативни научни консултации във всички

етапи на разработването и прилагането на нашата политика. Това ще отрази основното значение, което отдавам на научните изследвания и иновациите. Мисля, че ни предстои много работа в това отношение. Ако съществува област, в която фрагментарните усилия в Европа не водят до желаните резултати, това са именно научните изследвания и иновациите. Считаю, че – от борбата с изменението на климата до енергийната сигурност – потенциалът е налице, стига да искаме да си сътрудним в областта на научните изследвания и иновациите в името на Европа.

Това, което предлагам, всъщност представлява дневен ред за трансформиране на Европа. За да реализирам тази своя амбиция, аз предлагам специално партньорство между Парламента и Комисията. Ние сме двете същински европейски институции и това ни натоварва с особена отговорност да създадем истинско европейско публично пространство за разисквания. Ангажирам се да дам своя принос за европейската парламентарна демокрация.

През последните няколко месеца имах възможността да обсъдя това с председателя г-н Buzek, в резултат на което се появиха много от предложените в моите насоки подобрения, като редовното време за въпроси. Вследствие на моите срещи с групите аз съм готов да приема предложението, което някои от вас направиха, не само по-редовно да се срещам с вашия Председателски съвет, но и да започна съответен диалог с вашия Съвет на председателите на комисии. И по-конкретно – ще го покана на ежегодна среща с цялата Колегия от членове на Комисията преди приемането на законодателната и работната програма на Комисията.

Наистина живеем в много особени времена, времена на несигурност и прехвърляне на властта. Възможно е да има съществена промяна в отношенията между най-значимите световни сили и в тези тревожни времена наистина съществува голям риск от появата на национален егоизъм, открит национализъм, опасен национализъм и някои форми на екстремизъм. Съществува реална опасност постиженията ни в областта на европейската интеграция да бъдат поставени под въпрос. Ето защо считам, че специалните отношения между Комисията и Парламента са важни за преодоляването на националния егоизъм.

Нека завърша с един апел към всички вас. Днес повече от всякога се нуждаем от силна Европа и силна Европейска комисия, което означава, ако трябва да бъдем честни, политическа Комисия, която обаче не трябва да се превръща в политически пристрастна Комисия. В качеството ми на председател на Комисията моята партия е Европа. Следващата Колегия, както настоящата, ще включва значителен брой членове от различни политически семейства. Аз се ангажирам политическото многообразие на Европа да намери отражение в Колегията и по отношение на най-важните постове. Само чрез тази многопартийна подкрепа можем да имаме силна Европа и силна Комисия.

Нуждаем се от Комисия, която изпълнява своите обещания. Нуждаем се и от Парламент, който е в състояние да мобилизира ефикасните мнозинства, необходими за постигането на Европа на действието. Ако искате силна Комисия, която понякога да се противопоставя на държавите-членки и на националния егоизъм, трябва да ѝ предоставите силната подкрепа, от която се нуждае.

Всички ние имаме своите различни политически и идеологически позиции и произлизаме от различни политически семейства, но смятам, че в такива времена, в каквито живеем, независимо от своите убеждения, се нуждаем и от здрава етика на европейската отговорност. Именно към тази етика на европейската отговорност, която всеки от вас притежава, отправям своя апел, изпълнен със страстна отдаденост за Европа. Нека потеглим на това европейско пътешествие заедно.

(Продължителни ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, миналия юни хората в Европа потвърдиха подкрепата си за групата на Европейската народна партия (Християндемократи), като направиха групата ни водеща сила в Парламента, за трети пореден път.

Със своя вот нашите съграждани направиха ясен избор: те избраха стабилна и силна Европа, в период на криза и на съмнение; избраха социална пазарна икономика, в която има правила на етично поведение; и избраха отговорна политика в областите на климата и енергетиката. Тъй като групата PPE бе единствената партия, която издигна кандидатура за председател на Комисията няколко месеца преди изборите, от това следва, че и самите хора в Европа мълчаливо одобриха избора на г-н Барозу, като ни дадоха най-много гласове.

Аз, от своя страна, съм горд, че групата PPE направи този избор и, смея да заявя, съм горд, че тя пое този риск.

Всички знаят кои са приоритетите на групата PPE: те са същите, които вдъхновяваха бащите на Европа и които продължават да вдъхновяват повечето от правителствата в съвременна Европа. По-голямата част от тези цели се споделят и подкрепят от настоящия председател на Комисията г-н Барозу.

Госпожи и господа, групата PPE подкрепя г-н Барозу, защото той доказва себе си. Доказва себе си във връзка с пакета от мерки за енергетиката и изменението на климата и спомогна за това Европа да стане пионерът в света в борбата срещу глобалното затопляне. Именно в тази си роля на пионер Европа ще бъде образец на конференцията в Копенхаген. Той доказва себе си във връзка подобряването на моралните стандарти във финансовите системи, давайки възможност на Европа първа да извлече поуки от една финансова криза, който никой, наистина никой, не очакваше. Именно Европа и Комисията на Барозу очертават пред нашите партньори от САЩ и Азия посоката, в която трябва да се върви в Г-20.

В миналото Европа бе описвана като политическо джудже. Как да не бъдем радостни, че по два от въпросите, които сериозно тревожат европейците – кризата и изменението на климата – Европа най-после е на предни позиции?

Искам да добавя, че г-н Барозу е първият кандидат за председател на Комисията, който толкова ясно приобщи Парламента към работата си и към определянето на ръководните насоки. Той бе първият, който предложи истинско партньорство между тези две институции посредством цяла поредица от конкретни мерки.

Това, по мое мнение, е важен етап в развитието на европейския парламентаризъм; това е възможност, от която ние като членове на Европейския парламент трябва да се възползваме. Ето защо моята група се надява, че председателят г-н Барозу ще сформира новата Комисия и ще пристъпи към работа възможно най-скоро.

Очевидно е, че председателят на Комисията не би могъл да представлява само една партия. Очевидно е, че той трябва да постигне компромис членовете на Комисията като колективен орган, които спадат към няколко политически семейства. Ние приветстваме това, тъй като Европа може да бъде изградена само в дух на откритост и на изграждане на консенсус.

От друга страна, г-н председател, г-жо председател на Съвета, искам да отправя към вас един призив. Веднага след като председателят на Комисията бъде избран, вие трябва незабавно да пристъпите към съставянето на останалата част от Комисията като колективен орган, независимо кой Договор е в сила.

Колкото до Вас, г-н Барозу, ако, както се надявам, мнозинството от членовете на Европейския парламент Ви подкрепят утре, това няма да бъде развързване на ръцете. Вие сте наясно с това, но съм длъжен отново да Ви го заявя тук. Тъй като групата PPE споделя повечето от убежденията Ви, сте длъжен да осигурите, че през следващите пет години, работата на Вашата Комисия ще отговори на нашите очаквания и на тези на европейците.

Ние Ви имаме доверие, но не се съмнявайте, че ще изпълним и задълженията си на законодател в рамките на партньорството, което ще предложите.

Госпожи и господа, благодаря за вниманието.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, през последните няколко дни се питам защо един кандидат, който предизвиква толкова спорове сред всички групи в Парламента, предизвиква толкова малко противоречия в Съвета. Според мен отговорът е очевиден. Ако аз бях ръководител на правителство, също бих избрал Жозе Мануел Дурау Барозу. Не би могло да има по-добър застъпник за интересите на Европейския съвет през последните пет години. Поради тази причина призивът Ви, г-н Барозу, за сътрудничество с Парламента е правилен, но е твърде закъснял.

(Ръкопляскания)

Една от особеностите на последните пет години бе фактът, че Вие постоянно бяхте в услуга на правителствата в Европейския съюз и тъкмо това е една от причините да има толкова скептицизъм по отношение на Вас. Много приятели са по-опасни от враговете. Вие едва успяхте да приключите словото си с претенцията: „Аз съм кандидатът на всеки!“, преди г-н Daui да заяви: „Това е кандидатът на групата на Европейската народна партия“. Какво неловко положение за Вас, г-н Барозу! Какъв мотив би имало някое друго мнозинство в тази зала да Ви избере, ако програмата Ви е тази на групата на Европейската народна партия?

Можем да започнем с друго мнозинство. През юли виждахме възможност в тази зала да се оформи мнозинство въз основа на различни съображения между различните групи, които г-н Guy Verhofstadt събра заедно в едно основаващо се на реформи проевропейско мнозинство. Това доведе до отлагане на гласуването за септември, а други неща като че ли също щяха да бъдат възможни. За съжаление, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа спря да подкрепя водача си, иначе това щеше да бъде възможно. Ето защо гласуваме днес и преценяваме дали това, което казвате, е убедително.

Вие обаче тъкмо бяхте започнали да се концентрирате върху една програма, когато започнахте да правите нещо друго. През последните няколко дни Вие разпращахте Ваши конни вестоносци със следното съобщение: „Moi, j'ai la majorité“ (Аз имам мнозинството). Може утре да имате мнозинство. Случаят може да бъде такъв. Може да имате мнозинство утре, съставено от групата PPE и групата ALDE, повечето от които ще гласуват за Вас и, разбира се, единствената група, която ще гласува за Вас единодушно, веднага и без колебание: Европейските консерватори и реформисти, партията на г-н Качински и неговия брат, партията на г-н Клаус, партията на торите. Както казвате, Вие искате да постигнете мнозинство в подкрепа на Договора от Лисабон, но това е партията, чиито членове са против него. Как ще можете да водите Европа по един проевропейски път, ако се ангажирате с такива съюзи?

(Ръкопляскания)

Освен това не става въпрос само за Вас. Вярно е, че Ви засяга, но стои и въпросът: Барозу – да или не? Въпросът е дали печелите мнозинство – да или не? Въпросът обаче е и в нещо друго. Става дума за посоката на Европа като цяло и това не е само Ваше решение. В този случай Съветът и преди всичко Парламентът също участват вземането на решение за състава на Комисия като колективен орган и за портфейлите, които ще възложите, и за програмата за следващите пет години, която ще представите.

Става дума за Вас, но стои и въпросът дали най-накрая сме успели да регламентираме вътрешния пазар и финансовите пазари, както и дали най-накрая успяваме да сложим край на евтиния труд в Европа, който разрушава социалното сближаване на нашето общество. Въпросът е също дали успяваме да постигнем промяна в посоката на развитие на Европейския съюз, която Комисията като цяло трябва да подкрепи.

Следователно пред нас стоят и въпроси, свързани с програмата. Не е достатъчно Европа да се сведе до въпроса за едно отделно лице и до въпроса дали това отделно лице има мнозинство или не. Нуждаем се от повече! Нуждаем се от оценки на социалното въздействие. Вие казахте, че ще ги въведете. Ще Ви преценяваме по това, дали наистина ще го направите, дали сте готов да разработвате регламенти заедно с Парламента в условия на разбирателство между институциите.

В бъдеще Комисията трябва предварително да разглежда какви ще бъдат последиците от мерките ѝ за системите за социална сигурност в държавите-членки. Искаме и се нуждаем от Директива за обществените услуги, за услугите от общ интерес. Не трябва да допуснем Комисията да не спре, докато и последното обществено гробище в Европа бъде приватизирано. Тази стратегия трябва най-накрая да бъде прекратена. Необходима е също и промяна на курса на политиката в областта на заплащането в Европа.

Което и средство да изберем, г-н Барозу, очаквам да чуя едно изречение от Вас. Днес Вие отново не го казахте. Но аз очаквам да го кажете поне веднъж. Целта на Комисията, особено след решенията на Съда на Европейския съюз по делата „Викинг“, „Лавал“ и „Рюферт“ трябва да бъде еднакво заплащане за еднаква работа на едно и също място както за мъжете, така и за жените.

Това са въпросите, свързани с програмите и съдържанието, които искаме да обсъдим с Вас, но не само с Вас. Въпросът е също кои ще бъдат членовете на Комисията и кои портфейли ще им бъдат възложени. Не съм наясно кое причини по-големи щети на Европа, Вие самият или фактът, че не попречихте на г-н Макрийви да направи това, което успя. Необходима е промяна в курса вътре в ЕС. По това ще Ви преценяваме.

(Ръкопляскания)

Следователно можем да видим връзка между вота утре и окончателния вот за Комисията. Има начин да постигнем това. Има възможност да постигнем по-голямо съгласие и доверие, отколкото е налице в момента. Предвид равностойността Ви за последните пет години и това, което ни представихте до момента обаче – не говоря за това какво би могло да стане утре, а какво имаме пред нас в момента – мога да Ви кажа едно нещо със сигурност: Вие нямате подкрепата на моята група.

(Ръкопляскания)

Председател. – Бих искал да ви информирам, че има ново процедурно правило. Може би все още не всички сте научили за него. Правилото гласи, че ако по време на изказване някой от колегите, присъстващи в залата, вдигне синя карта, той има право да зададе въпрос на оратора. Въпросът трябва бъде дълъг не повече от половин минута и може да бъде зададен само със съгласието на оратора. Това е ново правило, каквото досега нямашме. Целта му е да оживи разискванията ни.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, ще бъда съвсем кратък.: г-н Schulz, изслушах Ви много внимателно и споделям много от въпросите, които поставихте на председателя на Комисията, който отново

е кандидат за поста. Дори Ви чух да казвате, че социалистите не подкрепят само десницата и Европа се състои не само от десница. Питам Ви, колко от членовете на парламентарната Ви група – социалисти, португалски, испански или английски – вече са дали подкрепата си за новия кандидат, независимо от мнението, което Вие самият застъпвате, г-н Schulz?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, трябва да отбележа, че не познавам колегата. Радвам се обаче, че като нови колеги...

(Реплики)

Сред нас е вече от доста време? Наистина не бях го забелязал досега. След това, което чух, разбирам защо.

Тази вечер ще вземем решение за окончателния вот на нашата група. Не знам колко дълбоко демократични са структурите във Вашата партия, но ние сме демократична партия и затова ще вземем решението тази вечер чрез демократично гласуване.

Председател. – Искам да отбележа, че е предвиден само един въпрос на изказване, защото иначе може да не успеем да приключим разискването.

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, от началото на процедурата по назначаване, както знаете, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа заяви, че залогът тук е програмата за следващите пет години, че това не е въпрос на хора или на личности. Ето кое е важното: програмата, която кандидатът представя, тази която той представя сега в общите ѝ черти, след това подробната програма, която ще бъде представена към края на годината, надявам се, когато Комисията бъде съставена.

На второ място, по искане на някои от колегите ми, нашата група също обсъди подробно дали следва да изчакаме, преди да вземем окончателно решение. Подкрепихме такова мнение през юли, тъй като сметнахме за необходимо кандидатът да се яви подготвен с програма, какъвто не беше случаят в миналото. Считам, че да постъпим така беше правилното решение, да изчакаме през юли, да не назначаваме и да изчакаме предложенията, които ще разискваме сега. На мнение сме, обаче, че след като кандидатът представи общите си насоки, няма смисъл отново да заявим, че ще изчакаме няколко седмици или месеца.

Преживяваме икономическа и финансова криза, като следователно се нуждаем от европейски институции, а също и от Комисия. Няма да е много отговорно...

(Ръкопляскания)

...Няма да е много отговорно днес да заявим: „Нека изчакаме“. Какво да чакаме? Да чакаме две седмици, три седмици, два месеца, докато представят предложения? Такива има. Нека поемем отговорностите си, независимо дали ще гласуваме „за“ или „против“, но нека поемем отговорностите си.

Трето, не сме много убедени от общите насоки, представени от кандидата. Мисля че тези предложения, колкото и подробни да са понякога, са основани на грешна философия, ще рече на предположението, че рецесията е свършила, че е в ход възстановяване и че не са необходими допълнителни политики на Общността, за да излезем от кризата. Това е неправилна изходна точка, тъй като краят на рецесията не означава, че сме и в началото на възстановяването. Може да изпаднем в икономическа стагнация, какъвто бе случаят в Япония, където те чакаха растежа между 10 и 15 години. Оттук идва и необходимостта и от една нова интегрирана стратегия на Общността, която да отива по-далеч от 27 национални плана. Това е искането, което отправяме като либерали и демократи и е също толкова важно Комисията да представи възможно най-бързо план за оздравяване на банките. Не 27 различни плана, както е днес, а един общ, последователен подход, определен от Комисията.

Чух, г-н Барозу, да казвате в нашата група, че сте готови да представите предложения, свързани както с новата интегрирана стратегия на Общността, която надхвърля 27-те национални плана, така и със стабилизирането на банковия сектор в Европа. Това е положително развитие и това, което искаме, е тези два елемента да бъдат разработени в подробности в програмата, която ще подготвите и ще представите заедно с Комисията.

Подкрепата ни е много ясна. Тя зависи от някои условия. Това означава, че подкрепата ни ще продължава докато видим, че тези елементи, а именно нова интегрирана стратегия на Общността, план за стабилизиране на банковия сектор, отвъд това, които повторихте днес в словото си, бюджет, основаващ се на нашите собствени ресурси и средносрочен преглед на финансовия надзор, ще фигурират във всяка част от програмата на Комисията. Във връзка с това трябва да ви кажа, че продължавам да съм на мнение, че трябва да се използва

структурата на Европейската централна банка, а не предложенията на de Larosière, които за момента са отправната точка за Комисията и Съвета.

И накрая, подкрепата ни ще зависи още, както знаете, от новата структура на Комисията. Искаме ефективна Комисия с по-равномерно разпределени правомощия, отколкото в миналото, и в този смисъл разчитаме също на обещанието, което дадохте пред нашата група, а именно, че в екипа Ви ще бъде включен конкретен представител от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, който ще отговаря за основните права и граждански свободи. Важното е този представител на комисията да е отговорен наравно с останалите, а не просто някой, който да им представя становища.

Ето защо, за общото благо на Европа, ни е необходима повече смелост и една по-амбициозна Комисия и се надяваме, че Вие ще гарантирате това, както и че в завършената си програма ще отговорите на нашите очаквания.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, г-н кандидат за председател, госпожи и господа, признавам, че ми се струва, че получавам халюцинации.

Най-напред ни се казва: „Всичко се промени, затова оставам!“ Причината, заради която г-н Барозу трябва да остане, е защото всичко се променя, а той е стабилността в един променящ се свят. Така да бъде.

След това чувам казаното от г-н Daul. Аз участвах в предизборната кампания във Франция. Във Франция ни се казваше, по време на предизборната кампания, че по въпроса за банките трябва да се обърнем към г-н Саркози, по въпроса за изменението на климата да се обърнем към г-н Саркози, по въпроса за промяната в Европа да се обърнем към г-н Саркози. Сега чувам г-н Daul да казва, по въпроса за изменението на климата да се обърнем към г-н Барозу, по въпрос X, Y или Z, да се обърнем към г-н Барозу. Ще бъдете обект на сериозна критика от страна на Елисейския дворец, приятелю! Ще Ви критикуват много сериозно! И все пак, не е за вярване цялата тази работа! Да, да, знам, май 1968 г., празни Ви, все повтаряте едно и също, един ден ще Ви обясня, ако искате да научите за това.

Искам само да кажа, че това е мястото, точно тук е мястото, където имаме право да кажем всичко. Жозе Мануел Обама: Да, той може! Сега той може да направи всичко, което поиска, може да направи всичко, което не можеше да направи пет години. Ще видите какво ще стане и в този смисъл, уважаеми държавни и правителствени глави, г-жо Малмстрьом, бъдете внимателни, защото дните на малкия г-н Барозу, който ви слуша, свършиха. Сега вие ще трябва да го слушате, той ще ви наложи нова интегрирана политика, а не политика на съгласуване, вие ще трябва да следвате водачеството му... Не, но замълчете, замълчете, г-н Барозу! Ние знаем какво представлявате! За пет години в тази зала Вие нито веднъж не казахте, „Не бях прав“, както съм правил аз, Daniel Cohn-Bendit и други...

Защото Вие говорите за европейски ценности, говорите за европейска етика, но проблемът е следният, г-н Барозу. Ако наистина искате да промените нещата, трябва да обясните едно нещо на членовете на Европейския парламент и на гражданите: решението на финансовата и икономическата криза трябва същевременно да бъде и решение на екологичната криза. Нещо повече, ако искате да се справите с тези кризи, Вие трябва да преобразувате Европа – да я реформирате няма да бъде достатъчно – и с това имам предвид, че трябва да я преобразувате в екологичен и в социален смисъл. Нашите производствени системи трябва да бъдат поставени под въпрос. Банките: защо полудяха те? Защото имаме система, която напълно ги побърка. Защо? Просто защото целта е да се трупа все повече и повече и все по-бързо.

Мислите ли, г-н Барозу, мислите ли, г-да държавни и правителствени глави, че мнозинството в тази зала е готово днес да оспори подхода за „все повече и повече възможно най-бързо?“ Тук се корени кризата, а когато хората говорят за устойчиво развитие, не става дума само за няколко откъслечни мерки, а за опитите да се разясни и разбере, че макар да има области, където е необходим растеж, избирателен растеж – възобновяеми източници и т.н. – има множество области, които трябва да бъдат ограничени. Трябва да има мярка и във връзка с това получавам още повече халюцинации.

Вие говорихте за процеса от Лисабон. Говорихте за научни изследвания. Г-н Барозу, обяснете ми нещо. Цели пет години – всъщност, четири години: миналата година, след кризата, бяхте по-предпазлив – Вие ни обяснявахте, че основата за икономическата и екологичната ефективност е дерегулацията. Деревулация. И наистина, помня изказванията Ви, помня какво казахте. Тогава, при кризите, Вие изведнъж осъзнахте, че тя не работи по този начин. По отношение на кризите, и това Ви прави чест, никога не сме казвали, че сте нечестен човек, само казахме, че виждайки начина, по който Вие, г-н Барозу, водихте тази Комисия, ние нямаме доверие във Вас. Вие сте европейец, но същевременно сте пленник на една идеология, която е именно идеологията, причинила кризата, а не тази, която ще я преодолее.

И ето какво, г-н Verhofstadt, е наистина черешката на тортата. По време на цялата кампания ние казвахме – с което ще приключа, а и г-н Барозу ще ни е благодарен за казаното – че не сме искали да гласуваме през юли. Сега всички са ни признателни, че не проведохме гласуването през юли, защото г-н Барозу поне може да представи програмата си. Ако зависеше от г-н Daui, ако зависеше от г-н Барозу, щяхме да гласуваме без програма през юли и всичко щеше да бъде наред! Така че поне ни благодарете за дадената възможност да представите програмата си.

Пак заповядайте, г-н Барозу, пак заповядайте

Второ – забавно наистина – Вие казвате „защо да отлагаме още?“ По простата причина, която преди не съществуваше, че народът на Ирландия ще гласува след три седмици и ако, както мисля, че ще стане или както се очаква да стане, те гласуват в подкрепа на Договора от Лисабон, ще има още едно условие за тази Комисия. Вие ни казвате: „Това е абсолютно необходимо, защото сме в икономическа криза, ще видите, какво ще стане“.

През следващите два месеца, г-н Барозу ще трябва да състави Комисията си. Той няма да има време да се занимава с Лисабон, нито с Копенхаген, защото ще трябва да преговаря с г-н Саркози. Ще получи ли г-н Барни вътрешния пазар? Ако г-н Барни получи вътрешния пазар, какво ще даде той на поляците, на които обеща отлична Комисия? Какво ще даде на германците? Какво ще даде на британците? Защото всичко в Комисията се върти около пазарлъците! А пазарлъците ще запълват времето му, но докато той усилено се пазари, останалите ще се пазарят в Копенхаген.

Това е проблемът, това е действителността. Така че ще приключа като Ви кажа, г-н Барозу, че Вие сте човек на честта, вярно е, но трябва знаете едно: групата на Зелените/Европейски свободен алианс Ви няма доверие и ще гласува против назначението Ви защото считаме, че Европа има нужда от някой по-подходящ, някой по-подходящ от Вас, г-н Барозу!

(Ръкопляскания)

Michał Tomasz Kamiński, от името на групата ECR. – (PL) Може би г-н Cohn-Bendit говори твърде дълго, а и най-вероятно съвсем не съм съгласен с него, но той винаги има какво интересно да каже, а това, все пак, е важно в Парламента. То внася в Парламента оживлението, за което споменахте, г-н председател, в изказването Ви в началото днес.

Европейските консерватори и реформисти ще гласуват за кандидата за председател г-н Барозу. Ще го направим не защото във всичко сме съгласни с Вас, г-н председател. Има, за съжаление, много въпроси, по които не сме съгласни. Като начало искам да спомена ентусиазираната Ви подкрепа за Договора от Лисабон. Ние не споделяме тази ентусиазирана подкрепа, но споделяме неодобрението и осъждането на всички форми на национален егоизъм и национализъм, които изразихте в изказването си.

Именно националният егоизъм и националният шовинизъм донесоха море от мъка в Европа, в нашия континент, който искаме да бъде мирен и да продължи да живее в мир. Днес благодарим на Бога за това, че живеем в мирна Европа.

Не сме съгласни по някои от въпросите, за които говори г-н Барозу. Имаме право да не сме съгласни и ще защитаваме това право. Макар че някои продължават да оставят под въпрос простия факт, че гласоподавателите в Европа избраха Европейските консерватори и реформисти, а обещавам, че те ще изберат още повече от тях. Ние ще продължим да бъдем тук и гласът ни ще се чува.

Следователно имаме право да заявим, от името на нашите гласоподаватели, че подкрепяме г-н Барозу в трудната му мисия. Радвам се, че днес бе спомената европейската солидарност. Радвам се, че бе заявено, че Комисията – новата Комисия, водена от г-н Барозу – ще насочи усилията си, за да можем да преодолеем икономическата криза. Това е изключително важно и сме доволни, че амбициозната програма, която представи г-н Барозу, наистина изглежда насочена към най-важните области, в които е необходимо действие от наша страна. Това, между другото, показва колко голяма е нуждата от сътрудничество между нациите в днешна Европа. Кризата засегна всички ни, независимо от политическата структура и икономиката, в която участваме, независимо от региона в Европа, в който се намират страните ни. Кризата засяга всички ни и всички ние трябва да се борим с кризата.

Г-н председател, като Ви изказвам подкрепа от името на нашата група, бих искал да Ви призова да се погрижите в идните месеци Европа да не остане безразлична към това, което се случва в световната политика. Не крия факта, че, по мое мнение, едно от най-важните изпитания, пред които е изправен западният свят, е случващото се днес в Иран.

Иран е държава, която не крие ядрените си амбиции. Президентът на тази страна не само отрича ужасяващото престъпление на холокоста, но днес заплашва Израел с унищожение. Според мен такова поведение е неприемливо и не трябва да бъде допуснато в един съвременен, демократичен свят. Нашата група очаква Европейската комисия под Ваше ръководство решително да се противопостави на недемократичните процедури и недемократичните политики на днешните органи в Иран, които са насочени срещу най-големия ни съюзник в Близкия изток – срещу държавата Израел.

Очакваме също – и със задоволство отбелязвам, че това е винаги ясно застъпено във Вашите изявления, г-н председател – че външната политика на Европейския съюз винаги ще бъде знаме на гражданските свободи и че тя ще утвърждава нашите общи европейски ценности и извън границите ни.

Сигурен съм, че не сте успели да избегнете допускането на грешки по време на предишния парламентарен мандат, но и никой, участващ в политиката, не успява да избегне грешките – за съжаление, така стоят нещата в този свят. В усърдната работа, която извършвате, обаче ние разчитаме на Вас да държите високо знамето на европейските ценности и да работите за доброто – и искам да подчертая това – на единна и обединена Европа.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, госпожи и господа, Вие представлявате приемствеността на една политика, г-н Барозу, която допринесе за най-голямата икономическа криза в следвоенната история. Въпреки че казината в големите финансови центрове отново отварят врати, гражданите по света плашат сметката. Последствията от кризата са безработица, бедност, по-ниски доходи и по-лошо образование. Вие твърдите, че финансовата криза дойде най-вече от САЩ и че само bankerите са виновни за срива. Според нас политическата система, включително политиката на Комисията на ЕС, носи отговорност за насърчаване на хазартния капитализъм. Идеологията на либерализацията, дерегулацията и приватизацията доведе до кризата. Ако продължим както преди, ще се стигне до още по-сериозна криза.

Политическата система трябва да поеме отговорността, да се поучи от грешките си и да се откаже от неолибералните си идеали. Европейската политика трябва последователно да се съсредоточи в полза на народите на Европа. Във Вашите насоки не откривам елемент на такова съсредоточаване. Със задоволство отбелязвам обаче, че в днешните Ви бележки на социалните въпроси бе придадено по-голямо значение, отколкото преди година.

Искам да онагледя политическото ни несъгласие с някои примери. Вие искате да се придържаме към Лисабонската стратегия. Но хората в Европа имат нужда от добри работни места със заплащане, което да им позволи да живеят достойно. На дневен ред трябва да поставим намаляването, а не увеличаването на работното време.

Очакваме новата Комисия да реструктурира Директивата относно командироването на работници. Европа трябва най-накрая да даде гаранция, че социалните права няма да бъдат жертвувани заради конкурентния подход. Поради това предложихме, заедно с някои други, правнообвързваща клауза за социалния напредък и харта за обществените услуги, които да дадат предимство на социалната сигурност и услугите от общ интерес пред разпоредбите на вътрешния пазар. От казаното от Вас разбирам, че Вие не мислите много за това.

В доклада Zimmermann Европейският парламент призовава за минимална работна заплата от поне 60% от средния доход във всички държави-членки. Твърдите, че не можете да направите нищо за това. Аз мисля, че можете например чрез насоките за политиката по заетостта.

Вие сте се съсредоточили единствено върху Пакта за стабилност и растеж, който се оказва неефективен инструмент, особено по време на кризата. Искаме Лисабонската стратегия и Пактът за стабилност да бъдат заменени от социален пакт.

Вие считате, че няколко нови регламента за финансов надзор ще държат под контрол алчността на финансовия свят. Ние призоваваме за забрана на особено рисковите форми на инвестиции и данък върху движението на капитали.

Вие казахте, цитирам: „Подкрепям всеки параграф от Договора от Лисабон“. Ние искаме една социална Европа, вместо запазването на радикалния фокус върху вътрешния пазар. Искаме ангажимент за разоръжаване и управление на гражданските конфликти, вместо по-нататъшно повишаване на военните възможности.

Ние виждаме Европа като водеща сила и искаме да разпространяваме идеологията на свободната търговия и пазарния подход във всички области на живота в целия свят. Ние сме за межкултурен, многостранен диалог и възможно най-голяма подкрепа за развиващите се страни, за да преодолеят икономическата, продоволствената, финансовата криза и кризата с климата.

Госпожи и господа, нека заедно изберем Комисия, която си поставя за цел социален, мирен, икономически устойчив и демократичен Европейски съюз. Ако искаме да получим подкрепа сред народите на Европа за проекта за ЕС, трябва да оставим настрана радикалните идеи за свободния пазар и се нуждаем от повече пряка демокрация. В този случай г-н Барозу не е подходящият човек за поста на председател.

Nigel Farage, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, искам да запитам г-н Барозу: защо е това неуместно бързане? Защо да променяме правилата на играта? Защо преизбирането Ви за пет години за председател на Комисията трябва да стане сега? Да, разбира се, отговорът е Ирландия и Договорът от Лисабон. Планът е да се покаже на всички, че корабът е стабилен, че всичко върви добре, че ирландците само трябва да поправят доста глупавата си малка грешка – и наистина, работният Ви документ е написан така, сякаш Договорът вече е ратифициран.

Но тук се изпуска нещо доста важно: Вие бяхте шефът, Вие бяхте на власт през последните пет години. Вие бяхте натоварен да наблюдавате прокарването на Конституционния договор. Но нещата се объркаха, нали? Французите казаха „не“ и нидерландците казаха „не“, но вие отказате да приемете тези демократични резултати и взехте участие, както и много от членовете на Парламента, в пълната измама, наречена Договорът от Лисабон.

Вие ни казахте, че знамето и химнът ще бъдат премахнати, но няма много доказателства за това. Не, Вие го прекръстихте на Договор от Лисабон, но не можехте да попречите на ирландците да гласуват и те казаха „не“. Вие обаче отново не приехте демократичния резултат, о не – ирландците трябва пак да гласуват!

Къде във всичко това, като се има предвид, че Вие командвате парада, е принципът на демократичната отчетност? Да, би могло да се твърди, че днес в Европейския съюз не е останала много демокрация, но отчетност трябва да има поне в някаква степен и твърдя че, в навечерието на това, което лесно може да се окаже четвърто отхвърляне на този Договор и да го елиминира окончателно, Парламентът не следва да Ви назначава за председател на Комисията за следващите пет години, докато резултатът не бъде получен.

Ако ирландският народ за втори път каже „не“, просто ще трябва да уважим волята му, а Вие ще трябва да се оттеглите от поста председател на Комисията. Това може да се случи във всяка друга област от живота, във всяко предприятие и искам да кажа, че наистина трябва да стане и в европейската политика.

А какво сте постигнали? Вие наблюдавахте дневния ред от Лисабон: той потъна без следа още преди да ни върхлетят кредитната криза. Сега ни казвате, че трябва да има член на Комисията, отговарящ за имиграцията, като по този начин отнемате най-основното право на националните държави – да решават кой да идва да живее, работи и се установява в техните страни. Вие настойчиво упорствате по въпросите, свързани с изменението на климата, което доведе до големи разходи и никакви действителни ползи. Но над всичко стои фактът, че Вие пренебрегнахте онзи ирландски референдум, казахте че ирландците не могат да спрат Договора: дори само поради тази причина аз просто не мога да Ви подкрепя.

Но е възможно да съм възприел нещата съвсем погрешно. Възможно е все пак Вие да сте подходящият човек, защото вчера във вестник „Дейли телеграф“ в една анкета имаше въпрос: Ако Лисабон бъде прокаран без референдум, бихте ли искали Великобритания да остане част от Европейския съюз? И с 43% на 26% – за първи път от повече от 30 години – преобладаващото мнозинство от британците отговориха, че искат да напуснем Европейския съюз, ако г-н Барозу постигне своето. Така че може да съм стрещил, може Вие да сте подходящият човек. Ще видим.

(Ръкопляскания и стях от определени блокове)

Да, той ще се опита с голяма радост!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Г-н председател, Европа стигна до историческа повратна точка. Милиони хора, които си изкарват прехраната си целодневно с честен труд, искат основна промяна. Те искат борба с грубите несправедливости на неолиберализма и големия световен капитал. Тук се включват семейни земеделски стопани, собственици на малки предприятия и държавни служители. За да съумеят да сторят това, те имат огромна нужда от права на човека. Съжалявам, че членът на Комисията не е тук, за да чуе изказването ми в защита на правата на човека и гражданските свободи. Тези права са необходими, за да могат хората да изказват мненията си, с други думи, за да се ползват от свобода на мнението, от правото на свободно сдружаване и от свобода на словото без да бъдат определяни като фашисти, както всъщност стана днес тук в тази зала или без да им се правят спънки, без заплаха от полицейска бруталност, малтретиране, хвърляне в затвор или подлагане на скалпени наказателни процеси.

Когато всички тези неща се случиха в Унгария през есента на 2006 г., ние се обърнахме към Вас, за да направите нещо. Вие не направихте нищо. Защо? Би искала да помоля заместник-председателя на Парламента, г-н

Schmitt, да потвърди случилото се, защо се обърнахме към Вас. Това стана поради случилото се на среща, организирана от партия Fidesz (Унгарски граждански съюз), една гражданска партия...

(Председателят отнема думата на оратора)

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Благодаря Ви, г-н председател, уважаеми колеги, благодаря ви за възможността да кажа няколко думи в това обсъждане. Трябва да кажа, че е чудесно да се завърна в Европейския парламент. Обсъждането и изказванията тук са безспорно по-динамични и занимателни, отколкото у дома в Швеция.

Искам да поздравя г-н Барозу, който ни даде толкова ясни идеи за ролята, която той би желал Комисията да играе, и за неговата програма за реформи през следващите пет години. Също така много внимателно изслушах докладчиците на групите. Има, разбира се, твърде много неща, които бих могла да коментирам, но няма да направя това днес, тъй като това не е разискване в Съвета. Това е разискване в Парламента заедно с кандидата за председател на Комисията.

Както споменах, не е моя работа да коментирам казаното, но слушах разискването много внимателно. Има само две неща, които искам да кажа. Първото се разбира от само себе си: Жозе Мануел Барозу бе номиниран единодушно от 27 държавни и правителствени глави с различна политическа принадлежност. Той има нашата категорична подкрепа да ръководи Комисията още един мандат. Това, разбира се, не намалява задължението на Парламента да упражни контрол и да вземе решение дали да го одобри или не.

Втората ми бележка също се подразбира, но не е зле да се повтаря. Живеем в крайно несигурни времена на големи и трудни предизвикателства. Нуждаем се от силна Европа, която е способна да предприема действия и в която европейските институции функционират правилно и са способни да сътрудничат. Нуждаем се от сигурност, яснота и стабилност, така че заедно да можем да се заемем с въпросите, относно които нашите граждани очакват резултати и с които те очакват Европа да се справи.

Жозе Мануел Барозу, кандидат за председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, нека най-напред разгледаме някои въпроси от политическо естество.

Комисията не се обявява и никога не се е обявявала в подкрепа на приватизацията на обществените услуги. Ние считаме, че обществените услуги са важна част от нашия европейски модел на общество.

Това, което считаме за важно, е обществените услуги да работят в рамките на един силен единен вътрешен пазар при спазване на правилата на Общността. Това е много важно. Ако искаме да имаме един истински Европейски съюз, този вътрешен пазар трябва да се зачита.

Нека го кажем честно: понякога някои национални политици, когато възникне проблем, казват че грешката е на Брюксел, а когато има успех – че заслугата е тяхна. Така че нека не започваме с обвиненията, че само заради Брюксел има приватизация. Това са национални решения. Сред нашите държави-членки има такива, които са решили да приватизират някои обществени услуги, но това не е наложено от Брюксел.

Мисля, че обичайното занимание да се критикува Брюксел понякога отива прекалено далеч. Всеки трябва да поеме отговорностите си.

Вторият въпрос е за командироването на работници. Наистина принципите на директивата са онези, които бяха посочени, по-конкретно от групата на социалистите: зачитането на основните права на работниците; казвал съм го много често. За нас това са свещени права: правото на стачка; правото на сдружаване.

Основните права са нещо много важно. Аз съм от страна, която помни време, в което нямаше граждански или социални права, така че знам какво означава достъпът до тези социални права.

Същевременно сме ангажирани със свободното движение в Европа. Без свободно движение няма да има Европа. Така че нека опитаме да примирим двата принципа по някакъв начин. Нека не стигаме до тълкувания на Съда на Европейския съюз. Ето защо тук предложих едно решение, вдъхновено от много от вашите предложения и съм готов лоялно да работя с всички членове на Парламента за постигането му, за да имаме една по-силна Европа, като запазим нашия вътрешен пазар и зачитаме в тяхната цялост социалните права на нашите работници.

Колкото до регулацията и дерегулацията, нека обясня най-категорично – моля Ви, г-н Cohn-Bendit, намерете изявление, в което аз защитавам дерегулацията. Аз винаги съм казвал „по-добро регулиране“ или „интелигентно регулиране“. Не е моя грешка, ако на френски това се превежда като „дерегулация“. По-добро законотворчество [mieux légiférer], а не „по-малко законотворчество“ [moins légiférer].

(FR) И, г-н Cohn-Bendit, искам да Ви кажа нещо. Вие сте обсебени от мен. Не аз съм обсебен от Вас. Напротив, почти изпитвам симпатия към Вас, защото ми напомняте за младостта ми...

(Ръкопляскания)

Един политически въпрос е много важен. Мога да бъда критикуван за много неща и аз пръв признавам, че има въпроси, по които и аз, и Комисията можем да бъдем критикувани. Трябва обаче да изпълним ангажимента си във връзка с изменението на климата: всички признават, че ние сме световният лидер в тази област. Получих комплименти за Комисията от президента Обама, от Генералния секретар на Организацията на обединените нации и от лауреата на Нобелова награда, г-н Пачаури, който ми написа трогателно писмо. Аз ще съм първият, който ще сподели този успех за Европа с вас, тъй като групата на Зелените/Европейски свободен алианс има принос към дневния ред за „зелен“ растеж.

Недейте да бъркате: аз подкрепям „зеления“ растеж; не подкрепям упадъка на Европа. Това е важно. Аз подкрепям „зеления“ растеж, жизнеспособния растеж, но не подкрепям деиндустриализацията на Европа. Не подкрепям съкращаването на нашите работни места в Европа. В действителност Комисията направи най-много във връзка с изменението на климата, а от самото начало г-н Cohn-Bendit определи именно Комисията за изкупителна жертва. Още преди да представя насоките и дори преди да се представя пред вашата група, Вие казахте „не“. Дори направихте фланелки. Те не се продаваха добре – онези с надпис „Да спрем Барозу“.

Говорите за халюцинации, г-н Cohn-Bendit. Слушайте! Една партия предложи кандидат преди изборите. Аз сам чуох предложението Ви. Вие предложихте консерватор от Великобритания, г-н Патън. Мисля, че Вие дори предложихте министър-председателя на Франция като кандидат, което показва... но не, не го направихте, защото си мислех, че това е още една услуга, като тази която направихте на г-н Саркози, разделяйки левицата във Франция.

Г-н Cohn-Bendit, ето каква е истината: ако искаме да имаме Европа, която е по-близо до гражданите, трябва да правим избора си на политическа основа. Много бих се радвал проевропейските сили да подкрепят проевропейска програма. Аз представих една силно проевропейска програма пред Вас. От Вас зависи да гласувате за мен. Не аз решавам кой следва да ме подкрепи. Вие сте тези, които трябва да гласувате. Аз имам проевропейска програма, свързана с Договора от Лисабон. Това може да не е най-добрата новина за всички, но аз вярвам в нея. Сега Ви предлагам една нова амбиция за Европа. Наистина, последните пет години бяха години на обединение на една разширена Европа. Няма причина да се срамувам, че имам подкрепата на 27-те държавни и правителствени глави, които са били демократично избрани и са от всички политически семейства, разбира се, тъй като мисля, че ролята ми по същество е да събирам хората заедно. Сега за първи път имаме толкова разширена Европа. Няма причина да се срамувам, че съм работил лоялно заедно с тези държавни и правителствени глави. Ясно е от само себе си, че един преизбран председател на Комисията ще има по-голям авторитет. Призовавам Ви категорично да подкрепите Комисията, която подкрепя идеята за повече амбиция, за по-решителен напредък и за европейски проект на солидарност и свобода. Предлагам Ви лоялно сътрудничество. Някои хора се самоизключиха. Колко жалко! Аз от своя страна ще остана ангажиран с моите ценности и дори с ценностите, които Вие понякога защитавате.

(Ръкопляскания)

(Г-н Cohn-Bendit вдига синя карта)

Председател. – Трябва да поясня. Г-н Cohn-Bendit вдига синя карта, но преди половин час открихме, че въпросното правило важи само за оратори, които са членове на Европейския парламент, а не за оратори, външни за Парламента, като например оратори от Комисията.

Може би в бъдеще следва да променим това, но сега трябва да спазим правилото.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, госпожи и господа, бих искал да променя тона на разискването и предлагам всички да си зададем въпроса: Кой измежду нас няма нужда да расте и да се развива? Кой измежду нас няма какво да подобри? Кой измежду нас никога не греши? В много области трябва промяна в курса не само от председателя на Комисията, но също и от нас. Има много нови пътища, по които да тръгнем.

Имам чувството, че много хора тук търсят някого, когото да обвинят за проблемите, с които се сблъскваме, вместо да работят за решаване на общите ни проблеми с нови сили, нови идеи, ентусиазъм и мироглед. Много хора правят инсинуации и пораждат недоверие, за да отклонят вниманието от собствените си слабости. Много хора също игнорират резултатите от изборите на 7 юни 2009 г., които формират демократичната основа на днешното разискване.

Обвиняваме председателя на Комисията че прави нещата, които е длъжен да прави, с други думи, че се придържа към договорите и изпълнява решенията. Някой днес направи едно добро изказване: „Без свобода няма солидарност, а без солидарност няма силен, ефикасен Европейски съюз.“ Бих добавил: няма силна Европейска комисия. Всички ние сме в еднакво положение. Всички имаме съвместна отговорност. Всеки от нас има негов или неин дял от отговорността. Председателят на Комисията поема много от основната отговорност. Както обаче каза Martin Schulz, въпросът не е само в него. Неговата сила зависи от нас, от държавите-членки, от компетентността и качеството на членовете на Комисията.

Това е следващата глава в нашата книга. Как да постигнем една екологосъобразна и социална пазарна икономика? Как да реструктурираме Комисията? Как да обособим член на Комисията, отговарящ за финансовите пазари? Какво да направим с дипломатическата служба? Какво да направим за опазване на климата? В края на изказването си нашият председател парафразира цитат от Bronisław Geremek, според който всички трябва да работим всеки по своя начин и максимално да използваме възможността за постигане на промяна, вместо да се критикуваме един друг!

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Г-н председател, г-н Барозу може би ще си спомни изказването ми, когато се яви пред нашата група миналата седмица. Както казах тогава, г-н Барозу, чега политическите Ви насоки за новата Комисия със значителен интерес и всъщност установих, че доста от риториката, съдържаща се в насоките, отразява моите собствени убеждения и политически приоритети. Сигурен съм, че това се отнася също и за мнозина други от левицата.

Проблемът обаче е, че използвахте почти същата риторика и когато дойдохте тук преди пет години в търсене на председателството на Комисията. По онова време Вие дадохте редица обещания по отношение на социална Европа за подновяване на социалния дневен ред през петте години, които не бяха изпълнени. Може би ще си спомните например какво казахте преди пет години за услугите от общ интерес: „Не изключвам възможността за рамкова директива“.

Сега, пет години по-късно, както отново казахте днес тук, Европейският съюз би могъл да въведе качествена рамка за публичните и обществените услуги. Не сме съвсем сигурни какво означава това. Знаем какво означава рамкова директива и за нас това е един много важен ангажимент, който бихме желали да поемете. Този път вече не е достатъчно само да заявите, че не изключвате възможността за такава.

Когато разгледахме документа Ви миналата седмица, ние търсехме специфични конкретни ангажименти, но на практика не намерихме нито един. Това, което намерихме – благодарение на „Гугъл“ – е, че самите насоки, представени като дневен ред на трансформации, не са нищо повече от рециклирани съществуващи текстове на Комисията и текущия политически дневен ред.

Три общи бележки по Вашите насоки:

Първо, те просто не съответстват на сериозността на тежката безработица и социалната криза, пред които сме изправени и които ще се влошат през следващите месеци, ако не и години.

Второ, считаме, че думите Ви относно стратегия за излизане от кризата са необмислени. Вие променихте това в казаното днес пред нас. Но това, за което би следвало да говорим, е стратегия за влизане, стратегия за положителна намеса на пазара на труда не само на равнище на държави-членки, но и на европейско равнище.

Трето, Вашият преобразуващ дневен ред е дневният ред на миналото. Кризата изисква доста по-смели и далновидни политики от тези, които имате предвид. Това, което трябва да бъде приоритет номер едно на новата Комисия, е лансирането на модернизирани и амбициозен нов европейски социален дневен ред.

Изслушах много внимателно казаното от Вас днес относно реакцията на присъдата по делото „Лавал“ във връзка с Директивата относно командироването на работници. Днес Вие отново казахте, че начинът е да се създаде регламент за прилагане, без да се засяга директивата. Това просто няма да даде резултат. Проблемът е в самата директива, която повтаря безкрайно, че „държавите-членки „могат“...“. Освен ако регламентът за прилагане не замени или отмени тази директива, проблемът „Лавал“ ще си остане.

Също така не се сърдете, ако Ви преценяваме по постигнатото от Вас. Случаят „Лавал“ не е от вчера. Какво направихте през почти двете години, след като присъдата по делото „Лавал“ предизвика трусове в цялото синдикално движение?

Един последен въпрос: ще се ангажирате ли днес да направите всичко възможно за осигуряване на подходящ баланс между половете в следващата колегия на Комисията?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, защо сега? Защо г-н Барозу? На тези два въпроса трябва да отговорим.

Въпросът „Защо сега?“ вече бе разгледан тук. Намираме се в разгара на финансова и икономическа криза и предпоставките за силен икономически растеж и създаване на повече работни места няма да бъдат създадени за една нощ. Нуждаем се от ефективна Комисия и от обща, дългосрочна европейска стратегия. Не можем да започнем да работим по този въпрос догодина, трябва да започнем незабавно. Затова и трябва да гласуваме сега.

Защо г-н Барозу? Доволен съм от ясната декларация от председателя на Комисията, кандидата, относно социалната пазарна икономика, конкуренцията и вътрешния пазар. Като либерали ние също имаме големи очаквания и искания. Очакваме да бъде разработена обща стратегия съвместно с държавите-членки.

В средносрочен план няма да бъде достатъчно да се въведе мрежа от регулатори, наблюдаващи финансовите пазари. Необходим е единен европейски орган за финансов надзор. Както Guy Verhofstadt току-що каза, средносрочният преглед ще бъде решаващ за нас.

Като либерали сме на мнение, че обособяването на член на Комисията, отговарящ за основните права, е положителна стъпка. Искаме той да има истински правомощия. За всички, които не знаят какво означава това: и защитата на данните, и третирането на лицата, търсещи убежище по външните граници на Европа, са теми, които изискват повече внимание.

Искам да кажа няколко думи относно бележките, направени тук относно политическото положение. Със съжаление отбелязвам, че мнозинството от социалдемократите няма да гласува във Ваша подкрепа утре. По този начин социалдемократите се оттеглят от проевропейския съюз, който искаме да създадем, по-конкретно що се отнася до въпросите на европейската политика. Г-н Schulz, г-н Bisky и г-н Cohn-Bendit организират червена/червена/зелена блокада на Европа или поне се опитват да направят това. Решаващият фактор е следният: ние не можем да се защитим срещу споразумението между европейските консерватори, но е от решаващо значение либералите и християндемократите да поддържат способността на Европа да действа.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, говоря от името на членовете на Европейския свободен алианс в групата на Зелените/Европейски свободен алианс. Ние вярваме в равенството за всички хора в Европа. Подкрепяме независимостта на нациите и регионите в Европа, които понастоящем не са държави-членки сами по себе си, но се стремят да бъдат, и ще се застъпваме за равни права на говорещите всички езици, независимо дали са официални езици на ЕС или други официални езици и дали се говорят от мнозинството или от малцинство в дадената държава-членка.

Г-н Барозу, в насоките си Вие отбелязвате и днес отново заявихте необходимостта да се създаде чувство за връзка между Европейския съюз и неговите граждани, но това никога няма да бъде постигнато, докато Европейският съюз признае действителните нации и народи и принципът на субсидиарността започне да се прилага на всички равнища, а не само между Европейския съюз и правителствата на държавите-членки.

Ако очакваме Европейският съюз ефикасно да ни подпомага през икономическата криза, играейки водеща роля, както е длъжен, в борбата срещу изменението на климата, да опазва обществените услуги, да защитава правата на човека и да допринася за международния мир и разоръжаване, той ще има нужда от принос на всички нас и това включва Уелс, Шотландия, Каталония, Корсика, Фландрия и много други.

В момента по цяла Европа се провеждат обсъждания, консултации и референдуми и не говоря за Лисабон, а за предложенията за конституционни промени и за по-голяма автономия в тези страни. Изразявам съжаление, че не сте отчели, признали или разгледали тези нови събития във Вашите насоки и че не сте представили предложения за по-голямо участие на страни и региони, които имат законодателни правомощия при вземането на решения в Европейския съюз, нещо, което ние в Европейския свободен алианс разглеждаме като решаващ фактор. Искам отново да Ви помоля да се съгласите да направите това.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Г-н председател, една от най-хапливите критики към Европейския съюз е, че той е по-загрижен за вътрешните си системи, отколкото да поеме ролята си на водач по глобалните въпроси или да действа по начин, който подобрява живота на нашите граждани. Тази тенденция е най-явна при нелепите обсъждания, които трябваше да изтърпим относно това дали и кога да назначим председателя на Комисията.

Годишнината от рухването на „Леман Брадърс“, която се навършва днес, е навременно напомняне за опасното положение на икономиката на Европейския съюз и особено на Обединеното кралство. Накъдето и да се обърнем, безработицата се увеличава, а ни остават само седмици преди световната среща на високо равнище

относно изменението на климата. При тези обстоятелства беше абсурдно да се мисли за отлагане на назначението на председателя на Комисията след септември.

Чета политическите насоки на председателя Барозу с голям интерес. Сърдечно приветствам възможността, която получи групата ECR, да проведат енергично обсъждане с него по този въпрос. Първо, основният ни приоритет трябва да бъде възобновяването на икономическия растеж и постигането на конкурентоспособност в дългосрочен план. В краткосрочен план това означава по-малко икономическа намеса и противопоставяне на протекционизма. След това трябва да гарантираме връщане към здрави публични финанси и да работим за осигуряване на по-нататъшна либерализация на пазара, за да се възстанови доверието към търговията и предприятията и да се осигурят подходящи инвестиции в умения и човешки капитал, както и в иновации и научни изследвания.

Комисията има жизненоважната роля да гарантира, че институциите на Европейския съюз не подкопават икономическото възстановяване, като налагат неоправдана и прекомерна тежест върху предприятията. Работата, извършена от председателя г-н Барозу и члена на Комисията г-н Ферхойген в тази област беше значителна. Справянето с прекомерната регулация и насърчаването на дневния ред за „по-добро регулиране“ – макар че, г-н Барозу, лично аз бих предпочел да го нарека „дерегулация“ – бяха от успешните области на последната Комисия. Независимо от това, е жалко, че този успех не бе по-изразен и със сигурност е необходима повече работа. Необходимо е за тази област на работа да отговаря старши заместник-председател на Комисията. Настоятелно Ви призовавам, г-н Барозу, да направите такова назначение, ако бъдете избран утре.

Колкото до изменението на климата, в този случай Европейският съюз доказва водещата си роля в международните преговори в тази област и трябва да продължи да прави това. Приветствам акцента, който председателят Барозу постави върху необходимостта да се показва как борбата срещу изменението на климата може да помогне за осъвременяването на нашите икономики.

Друга област, която искам да изтъкна, е ангажиментът за реструктуриране на бюджета на Европейския съюз чрез корена реформа. Такава реформа е отдавна наложителна и трябваше да бъде обвързващ ангажимент.

Макар че лично аз и моята група категорично подкрепяме повторното номиниране на председателя и приветстваме някои от основните елементи, ние не сме напълно съгласни с всичко, както каза мой приятел Michał Kamiński. Имам сериозни опасения във връзка със съобщените планове на Комисията в областта на имиграцията и правото на убежище и, доколкото това засяга Обединеното кралство, запазването на национален контрол върху нашите граници продължава да бъде съществено.

Както председателят Барозу знае от нашите обсъждания, съществуват проблеми с предложенията на Комисията в областта на финансовия надзор. Налице е реална опасност възлови финансови предприятия да се преместят извън Европейския съюз, което ще е от полза не за друг, а за нашите конкуренти.

И последно, през цялото разискване се споменаваше Договорът от Лисабон. Не крия факта и се ограничавам само да посоча още веднъж, че Европейският съюз продължи да функционира достатъчно добре и без Договора от Лисабон през последните три или четири години. Няма причина това да не продължи да бъде така.

Накрая, цитирам параграф към края на манифеста на председателя Барозу. Той каза, че Европейският съюз работи най-добре, когато се съсредоточи върху основната си дейност и че иска да се съсредоточат ограничените ни ресурси там, където можем да получим най-широко въздействие и където можем да придадем най-много добавена стойност. С други думи, според мен това означава, че ЕС би могъл да прави по-малко, но трябва да го прави по-добре.

Г-н Барозу, ако тези думи са Вашето мото през следващите пет години, това ще е отлична основа за напредък, но във всеки случай Вие заслужавате категоричен вот на подкрепа от нас утре.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, институциите не позволяват на левицата да предложи кандидат.

Изразявам съжаление относно положението с една единствена кандидатура и политическите споразумения между десни и социалдемократически правителства, които го правят възможно.

И наистина, това положение отрича съществуването на широкоразпространено мнение в Европа, което е изцяло противоположно на либералния модел на европейска интеграция, който Вие олицетворявате. Това е моделът, който, без Вие да сте казали и дума за това, хвърля идеала за Европейския съюз в безплатна от враждебни „въздържали се“ на европейските избори и по-конкретно – и това е забележително – в новите държави-членки.

Това е моделът, който превърна мечтата за една Европа-закрилница в машина за унищожаване на социалните ни права и националната ни промишленост и който кара хората да се конкурират един срещу друг, за да се препитават. Все по-често хората казват: „От Европа не излиза нищо добро“.

Не видяхте надвисващото финансово бедствие и екологична катастрофа, въпреки всички предупреждения, защото такива имаше. Вие помогнахте те да се случат – Вие и другите – с диктатурата на свободната и справедлива конкуренция, която осакатява нашите общества и унищожава техния дух на общност и обществените ни услуги.

Сега Вие променяте думите, но не и делата. Въпреки това програмата Ви може да бъде обобщена в едно изречение – не знам дали играта на думи на френски език може да бъде преведена – а тя е: „Занапред ще бъде същото, каквото беше и досега“. Но Европа се нуждае от голяма промяна, за да затвори страницата на една епоха, на една архаична и отминала ера, тази на финансовия капитализъм и максималната производителност.

Следователно промяната може да започне с отказ да Ви бъде поверен председателският пост. Ето защо нашата делегация ще Ви откаже своята подкрепа.

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-н председател, г-н Барозу, Вие дойдохте да се срещнете с нашата група на евроскептиците и ние оценяваме това. Време беше да се обсъдят проблеми и Ви бяха зададени някои трудни въпроси, някои от които бяха от мен. Фактът, че има само един кандидат обаче не ми харесва. Нещо повече, ако не Ви приемем сега, ще стане ли както стана в Ирландия, където г-н Барозу се появява два месеца по-късно с друга вратовръзка и след това всички отново гласуват по същия въпрос? Вие харесвате Комисията. Прочетох този документ много внимателно. В него Вие казвате, че Комисията е незаменяема и че само Комисията има правото да внася предложения, в които се взимат предвид интересите на всички граждани и че само Комисията е компетентна и независима.

Госпожи и господа, къде са нациите на Европа? Къде са парламентите от Европа и къде са европейските гласоподаватели? Не се ли твърди, че именно заради тях Съюзът бива подкрепян? В действителност аз не вярвам особено на това. Г-н Барозу, защитете работещия човек, защитете работниците, защото уморената левица повече не може да прави това. Защитете дребните предприемачи: нямаме недостиг на работна сила; имаме недостиг на работодатели. Свършете полезна работа отдолу нагоре, така че едни хора да могат да дадат работа на други хора и по този начин Европа да може да тръгне напред. Най-накрая, г-н Барозу, никакви данъци от ЕС, благодарим, данъци вече имаме достатъчно.

(Ръкопляскания)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Г-н председател, искам да отправя бележките си към г-н Барозу.

Г-н Барозу, слушам Ви с голям интерес, а също и с голямо уважение, от много дълго време, всъщност откакто бяхте политик в една страна, която е много близо до нас и до сърцата ни, а именно Португалия.

Но току що Вие ме изненадахте напълно. За това има две причини: първо, вие показахте неуважение към групата, към която принадлежа – групата на Независимите членове – като не ни отделихте и минута време, за да ни разясните политическите си предложения. Ние представляваме много европейски граждани и Вие показахте неуважение към всички наши гласоподаватели.

Второ, политическият Ви план е слаб, а в политическите Ви предложения от документа „Политически насоки за следващата Комисия“ има пропуски. Тези предложения не включват дори това, което Вие лично защитавахте по време на мандата си като председател на Комисията. Учуден съм, че въпроси като енергетиката, по които по време на Вашия мандат беше работено добре, сега са, когато представяте предложенията си за следващите...

(Председателят отнема думата на оратора)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н Барозу, започвам с поздравления си към Вас. Поздравявам Ви първо за петте Ви години работа начело на Комисията, в които показахте твърдост в отношенията с държавите-членки, както по въпросите на климата и енергетиката, и способност да градите компромис и консенсус, както по финансовата перспектива, въпреки допълнителните трудности, произтичащи от разширяването, институционалната криза и международната финансова криза.

Второ, поздравявам Ви за политическите насоки за следващата Комисия, които представихте на Парламента. За съжаление, г-н Барозу, в една демокрация не може да се угоди на всички. Някои не Ви приемат, защото сте европеец в прекалено голяма степен, а други – поради идеологически предубеждения. Трети Ви сравняват с миналото, забравяйки че днес има 27 държави-членки, чиито интереси трябва да бъдат съгласувани, а не са

вече само 12 и че, за щастие, Парламентът има повече власт и междуинституционалното сътрудничество изисква повече усилия.

Други искат да отложат решението. Отлагането му би създавало вакуум и би отслабило както Комисията, така и Европа. Светът няма да ни чака. Едва вчера президентът на Бразилия направи изявление, което изхвърли Г-8 на бунището на историята и подкрепи Г-20. Светът няма да стои на едно място, докато Европа въведе ред в дейностите си и избере ръководителите си. Отлагането на решението ще е признание, че Европа е излишна в един по-глобален свят.

Естествено аз съм горд, че португалец е председател на Европейската комисия, но подкрепата ми не е само израз на национална солидарност. Тя изразява моето признание за работата, която сте извършили, и съгласието ми с Вашите приоритети, които приемам за свои: икономически растеж, инвестиции в иновации, обучение и борба с безработицата; акцент върху важността на икономическото и социалното сближаване; инвестиции в околната среда и борбата срещу изменението на климата; по-голяма сигурност без ограничаване на свободата; и утвърждаване на гражданското съзнание и гражданското участие.

Приветствам това, което току-що ни предложихте във връзка със съвместната работа, сближаването на Парламента и Вашата Комисия в името на нашата обща Европа. Време е Парламентът да даде на държавните глави от различни политически семейства причина единомышлено да Ви назначат отново начело на Комисията. На добър час, г-н Барозу, и успех във Вашата работа.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, изнесох предизборната си кампания като водещ социалдемократически кандидат в Австрия на основата на силно европейско регулиране на финансовите пазари, изменение на Директивата относно командироването на работници, защита на обществените услуги и оценка на социалното въздействие на законодателството. Тъй като нищо от това не бе постигнато от предишната Комисия, ръководител на която бяхте Вие, аз работих с предпоставката, че се нуждаем от нова Комисия и нов председател на Комисията. Сега Вие казвате, че ще направите всичко, което исках. Как изведнъж да започнем да вярваме на това, което казвате?

Колегата ми Stephen Hughes вече посочи факта, че първата Комисия Барозу не успя да постигне много от това, което вече бяхте обещали. През следващите няколко седмици ще имате време да докажете, че наистина се отнасяте сериозно към нещата. В случая да се отнасяте сериозно означава да имате подкрепата на хората, които искат да приложат тези мерки.

Вече стана ясно, че утре ще получите подкрепа от много хора, които нямат нищо общо с тези цели по същество. Ще получите голяма подкрепа от членове на Парламента, които попречиха целите да бъдат постигнати или отхвърлиха тези цели например в случая с Директивата относно командироването на работници и мерките относно обществените услуги и които категорично подкрепяха приватизацията. Тези колеги ще Ви подкрепят утре. Длъжен сте да докажете, че можете да създадете ново мнозинство в Комисията, което наистина да иска да постигне тези цели.

В отговор на г-н Lambsdorff, който казва, че това може да бъде само една германска предизборна кампания и че социалдемократите напускат европейския път, искам да кажа, че не социалдемократите, а Вие сте този, който влиза в съюз с доказани анти-европейци и в това е проблемът. Мнозина от нас ще са готови да Ви подкрепят, ако Комисията имаше ясна позиция относно социалното измерение. Отбелязваме обещанията, които поехте днес, но също така очакваме и решение, означаващо че към темите, които споменах днес, ще има сериозно отношение в политиката на бъдещата Комисия.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, в залата има членове на Европейския парламент, включително аз самата, които няма да Ви окажат доверие при утрешното гласуване. Искам да обявя тук причините за това решение и също да изразя нашите опасения пред Вас, защото считам, че те заслужават да бъдат чути.

Считаме, че днес Комисията е по-скоро по-малко силна, отколкото беше преди пет години. Считаме, че твърде често тя съзнателно предпочиташе да отстъпи пред Съвета, за да не притеснява никого. Считаме също, че тя не успя да използва властта, дадена ѝ от Договора, правото на инициатива, което във време на криза следва да бъде истинско задължение за инициатива. Най-накрая, считаме, че Комисията вече не е мястото, където се оформя общият европейски интерес, така че да може да бъде чуто от всеки и от всички и че нито едно от изброените не е добро за Европа.

Европа се нуждае от визия, тя се нуждае от правомощия да мисли и създаде нов модел на развитие, а също и се нуждае от нови решения за икономическите въпроси: как можем да постигнем по-голяма промишлена и бюджетна интеграция; как можем да дадем приоритет на дългосрочните перспективи пред краткосрочните; как можем да гарантираме, че банките например съществуват, първо, за да подкрепят предприятията, домакинствата и европейските инвеститори в областта на регулацията; как можем да въведем европейски регулатор, който да може да обсъжда социални въпроси на равна нога с неговия или нейния аналог от САЩ; как можем да приложим пакт относно безработицата; как можем да постигнем повече хармонизация отдолу нагоре в паричната област; как можем да използваме и да покажем солидарността; как можем да постигнем, може би в бъдеще, по-нататъшно разширяване на еврозоната, включително в областта на устойчивото развитие; и как можем да осигурим успех на този преход, не само в Европа, но също и в развиващите се страни?

Това г-н Барозу, са някои от въпросите, които стоят пред Вас. Ето защо считам, че ни трябва Комисия, която да може да възроди общия европейски интерес и визията му, най-просто казано да върне смисъла на идеята за Европа. Именно въз основа на това ще преценяваме бъдещите Ви действия. Благодаря Ви, че ме изслушахте.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, сериозността на кризата в Европа беше причинена не просто от неетичното поведение на финансовите пазари, г-н Барозу. Сред другите причини са засилващото се социално неравенство, опасните макро-икономически дисбаланси между държавите-членки, които доведоха до липса на солидарност и зависимостта на Европа от растящите цени на ресурсите.

Гражданите на Европа заслужават Комисия, която постоянно да връща тези по-дълбоки причини в дневния си ред, вместо да ги превръща в теми табу, вместо да прави обратното и вместо да прехвърля отговорността върху държавите-членки. Нуждаем се от добре координирана икономическа и фискална политика в Европа. Нуждаем се от сътрудничество относно данъците в Европа, което да сложи край на данъчния дъмпинг. Едва тогава ще стане възможно да се спре разпространението на социалното разделение и да се финансират екологосъобразните инвестиции, които са необходими. Нуждаем се от политика, която последователно да насърчава „зелените“ технологии и начин на живот, за да се постигне бързо намаляване на зависимостта на ЕС от ограничени ресурси. Това ще представлява една „зелена“ екологична революция.

Не мога да намеря никое от тези неща в програмата Ви, г-н Барозу, ето защо не мога да гласувам за Вас.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Благодаря Ви, г-н председател, г-н Барозу, в продължение на години някои от по-малките нови държави-членки вече поддържаха фиксиран обменен курс на националните си валути към еврото преди присъединяването към Европейския съюз. Това позволи на финансовия сектор в Европейския съюз да инвестира с най-висока печалба в тези държави. В сегашното време на криза обаче за тези държави запазването на твърдия обменен курс води до социално драматично обезценяване на доходите на хората и до спекулативни набези срещу резервите в чуждестранна валута на централните банки на тези държави. Това струва скъпо както на техните граждани, така и на Европейската Комисия, като заемодател на тези средства. По бързото въвеждане на еврото в тези страни би намалило тези разходи и би създадо стабилност. Ето защо, г-н Барозу, бих искал да видя да насърчавате прилагане на критериите от Маастрихт, което е подходящо за тези времена на криза, със същия устрем, с който защитавате Договора от Лисабон. Благодаря Ви.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, противопоставих се на кандидатурата на г-н Барозу за председател на Комисията. Г-н Барозу използва Комисията на ЕС, за да се намеси в демократичното право на ирландския народ свободно да реши дали да приеме, или да отхвърли Договора от Лисабон с референдум на 2 октомври.

С голям цинизъм неговата Комисия изпрати служители на Комисията в училища из цяла Ирландия през последните дни да разясняват, предполага се, колко е добра Комисията на Европейския съюз – а всъщност това е сигнал за родителите, че следва да гласуват „да“ за Лисабон. Нещо повече, висш държавен служител на Комисията открито взе участие в публични митинги на организации, агитиращи за Договора от Лисабон.

Като един Цезар Август г-н Барозу разпраща емисарите си да казват на ирландския народ какво да прави. Ние сме готови да водим демократични разисквания с всеки, но е груба злоупотреба с парите на данъкоплатците държавни служители да вземат страна в този дебат.

(GA) Политиката на г-н Барозу изобщо не е от полза за работната сила в Европа и Договорът от Лисабон не е от полза за работната сила в Европа, а по-скоро насърчава милитаризацията и приватизацията и поради това няма да приемем г-н Барозу като председател оттука нататък.

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Г-н председател, председателят г-н Барозу се обявява за Европа на амбицията. Европейският съюз със сигурност постигна това: 27 държави за 50 години и Договорът от Лисабон – ако бъде

ратифициран от Ирландия – ще отбележи края на националния им суверенитет и ще бъде стартовата площадка за изнемването му от Европейския съюз.

Но ние от Партията на независимост на Обединеното кралство (UKIP) отхвърляме плана на г-н Барозу за европейска интеграция, защото знаем, че отделните държави-членки не са нещо странично. Националният суверенитет е здравата основа на нашите ценности и крайъгълният камък на демокрацията в Обединеното кралство. В Европейския съюз правата на човека – индивидуални или колективни – остават на второ място след солидарността на европейците. Двете са пряко несъвместими и все пак председателят г-н Барозу ги поставя заедно в основата на визията си за ЕС през следващите пет години, като солидарността е крайъгълният камък на европейското общество.

Ние в UKIP предпочитаме суверенитета пред солидарността. Когато гражданите на държавите-членки изразят мнението си в национални референдуми, резултатът следва да бъде окончателен, зачитайки правото им на мнение, но версията на Европейския съюз на правата на гражданите е да ги кара да гласуват отново и отново в национални референдуми, докато се огънат под натиска и гласуват „да“.

Така се стигна до Договора от Маастрихт и Договора от Ница, а сега ЕС прилага същата тактика и принуждава Ирландия да гласува отново по Договора от Лисабон, след като тя вече го отхвърли, както сториха Франция и Нидерландия. Що за права са тези, които се отхвърлят на бърза ръка в името на солидарността? UKIP поставя суверенитета и правата на гражданите над солидарността. Ние отхвърляме Договора от Лисабон и визията на председателя г-н Барозу за него.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, нуждаем се от революция в демокрацията. Г-н Барозу, само си представете, че трябва да се явите на избори в Европа, само Вие без друг кандидат. Какъв процент от гласовете бихте получили? Как биха постъпили гражданите?

Те вероятно биха Ви изслушали днес и биха видели, че обещаваме всичко на всекиго. Надяваме се, че биха проверили как постъпихте преди пет години. Именно тогава обещахте на повечето хора много неща. Въпросът е да се сравни това, което обещахте тогава, с това какво обещаваме сега и с това какво би могло да се очаква. Считам, че е твърде, твърде малко.

Вие представлявате старата Европа, неумело скалътпената Европа, приноса за финансовата криза, като резултат от невъзможността на Комисията да се справи, липсата на ангажимент по въпросите на климата и така нататък. Аз бих застанал на страната на мнозинството от европейските граждани, защото, по мое мнение, Вие едва ли бихте получили повече от 10 или 12, или 15% от гласовете.

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, искам предварително да заявя, че членовете на Парламента от германската консервативна група Християндемократически съюз и Християнсоциален съюз (CDU/CSU) ще Ви подкрепят, г-н Барозу, в кандидатстването Ви за втори мандат на длъжността. Въпреки това ние имаме специфични очаквания от Вас и, разбира се, от бъдещата Комисия по време на втория мандат. Искам да заявя това категорично.

Исканията ни са насочени към бъдещето но, разбира се, имаме пет години опит зад нас и поради това бих искал накратко да подчертая промените, които очакваме да видим. По наше мнение, през последните пет години имаше и силни, и слаби моменти. Сред слабите моменти бяха липсата на регулация на финансовите пазари, защото на Комисията липсваше смелостта да вземе необходимите мерки спрямо отделни държави-членки, които блокираха напредъка, забележимото нарастване на властта на Съвета и своеволието на отделни членове на Комисията, които пренебрегнаха принципа на субсидиарност.

Ще дадем подкрепата си за Вашата програма и Вашите насоки, защото считаме, че те са правилният подход. Искаме да гарантираме, че някои от нещата, които са важни за нас, ще бъдат постигнати и със сигурен, че ще вземете това предвид. На първо място, моделът на социалната пазарна икономика трябва да бъде основата на общата ни политика в Европа, с други думи, свобода и отговорност, а не само свободата, каквато виждахме на финансовите пазари.

Конкурентоспособността на Европа и сигурността на работните места в Европа трябва да бъдат преценявани съобразно опазването на околната среда и климата. Бях доста изненадан, че Вие потенциално излагате този общ подход на риск, като назначавате отделен член на Комисията, отговарящ за въпросите, свързани с климата. Необходимо е да има промишлена база в Европа, а проблемите на света, каквито са гладът, бедността и болестите, могат да бъдат решени само ако Европа е солидна икономическа сила с база от такъв вид.

Гражданите трябва да дадат подкрепата си за Европа. Прекомерното регулиране значително ограничава мотивацията на хората и ги отчуждава от идеята за Европа, поради което ние искаме независима оценка на въздействието на законодателството.

Четвърто и последно, искаме основно подновена версия на междуинституционалните споразумения. При тези условия петгодишният служебен мандат ще бъде положителен.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Г-н председател, не може да се иска от политик от народна партия да бъде социалист, нито от социалист да гласува за политик от народна партия. Щеше да бъде толкова просто, ако не беше далеч по-сложно.

Защо обаче понякога се чувстваме някак объркани и разделени, когато ни канят да подкрепим кандидатурата Ви? Нека бъдем честни. Списъкът на разочарованията и провалите през мандата на настоящата Комисия е прекалено дълъг, както и този на неизпълнените обещания и инициативи. Поради това нашите европейски граждани не само изгубиха вяра в европейските институции, но също и надеждите и възжеланията си.

За да сме напълно справедливи, трябва също да признаем, че не може да държим отговорен за това единствено Вас. Основната отговорност следва да понесат националните политически ръководители, които винаги национализираха постиженията и европеизираха пораженията и които отдаваха приоритет най-вече на националния егоизъм пред европейската солидарност.

Много от членовете на Вашата Комисия, включително и социалисти и предложени от същите тези национални лидери, също носят отговорност за липсата си на достатъчно далновидност, смелост, компетентност и воля. Така че днес се противопоставяме не само на Вас, но и на тези, които Ви номинираха като единствен кандидат за една от най-отговорните европейски длъжности. Очевидно те не са направили това от уважение към Вашите качества и силни страни, а поради това, което считат за Ваши слабости. Не защото вярват, че ще работите за постигането на все по-тесен съюз с подчертана социална привлекателност, а защото мислят, че ще им се обадите поотделно, за да поискате националната им благословия преди всяка инициатива на Европейската комисия.

Парадоксалното е, че, поне днес, Европейският парламент, като една общностна институция, вместо да затвърди демократичната легитимност на председателя на общностна институция, каквато е Комисията с едно категорично „да“, би следвало, чрез този кандидат, да постави предизвикателство пред междуправителствената институция, каквато е Съветът.

Поради това в края на процеса на гласуването ни за колегията ще бъде важно да можете да докажете, че сте един от нас, а не един от тях.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-н председател, председателят г-н Барозу заслужава поздравления за непоколебимата си подкрепа за дневния ред за промяна в договорите през целия му предходен мандат. Считам, че следва също да му благодарим за публикуването на една добра програма за стабилност плюс необходимите предложения за подобрения в трудните области на политиката, за които всички сме съгласни.

Но трябва да заявя, че със спадането на brutния вътрешен продукт и с нарастването на разходите ни сме изправени, през периода до 2014 г., пред перспективата за нова бюджетна криза и в този момент наистина се надявам председателят Барозу да бъде твърдо на страната на Парламента и да се противопостави на позицията, за която можем да предвидим, че ще бъде позицията на националните хазни.

Факт е, че Съюза изисква по-голям бюджет и бюджетна политика, изработена за насърчаване на икономическото възстановяване. Националните разходи следва да се прехвърлят към европейския бюджет, ако ще има безспорно по-добра ефективност на разходите, икономии от голям мащаб и добавена стойност и ако провалът на пазара изисква по-силна европейска политика, за да бъде поправен той.

Трябва да подсигурим с ресурси бюджета посредством една независима и по-прогресивна и прозрачна система.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, не говоря, разбира се, за предходния оратор, но бих Ви помолил да сте справедлив, когато прекъсвате ораторите, превишили времето си. Вие рязко отнемате думата на някои хора, а оставяте други да превишават с много определеното време. Това не е приемливо.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, искам само да поясня, че Ирландия няма да гласува отново, защото някой е казал така: ирландският народ гласува отново, защото сам е решил така и той ще вземе свое собствено решение. Второ, сега гласуването се различава от миналия път. Имаме гаранции, които изясняват нещата за ирландския народ и също имаме гаранция, че ще можем да запазим нашия член на Комисията.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Г-н Kelly, съжалявам, но това е нова процедура и трябва да я прилагаме правилно. Тя важи само за въпроси към предходния оратор, не за изявления. Извинявам се, че Ви отнех думата.

Жозе Мануел Барозу, кандидат за председател на Комисията. – Г-н председател, ще започна с политически въпроси, след това с политически маневри, ако ми остане време.

Относно въпросите на г-н Hughes смятам за важно да се поясни, че те са много важни за Вашата група и за мен и за общия ни ангажимент за една социална пазарна икономика. Относно командироването на работници, ангажиментът ми за регламент има за цел да се занимае точно с проблема, който подчертахте, г-н Hughes. Проблемът е във въпросите на прилагането и тълкуването, които създадоха несигурност. Напомням Ви, че регламентът е с пряко приложение и ще отнеме по-малко време, отколкото цялостното преразглеждане на директивата. Във всеки случай казах, че при необходимост може да обмислим и преглед на директивата.

Относно делото „Лавал“, членът на Комисията г-н Шпидла, член на вашето социалистическо семейство, проведе, съгласувано с мен, много подробно търсене на практически решения. Трябва да сте наясно, че проблемите, които повдигнахте, не възникват във всички държави-членки. Разнородността на трудовото право в държавите-членки означава, че положение от вида „Лавал“ може да възникне в някои държави-членки, а в други – не. Вие най-добре знаете, че държавите-членки, социалните партньори и синдикатите се придържат неотклонно към достиженията на правото на ЕС, залегнали в националното трудово право. Трябваше да направим пълна оценка на положението, за да сме сигурни, че решението няма да създаде по-голям проблем от този, който има за цел да реши. Г-н Шпидла проведе този анализ и затова сега мога да предложа решение, опитвайки се да постигна широко съгласие в Парламента.

Относно обществените услуги, г-н Hughes запита защо Комисията още не е предложила рамкова директива. Ще посоча, че моята Комисия извърши много важна правна работа за изясняване на прилагането на правилата за държавната помощ към обществените услуги. Това беше най-важният въпрос преди пет години и истината е, че това изясняване отне много от напрежението, натрупано вследствие на вековния спор за обществените услуги във вътрешния пазар. Не казах, че вече няма проблеми. Напротив, признавам, че ги има. Ангажиран съм с пълна оценка на положението и няма да се поколебая, ако е нужно, да отида по-далеч. Отправих честно и лоялно предложение в обсъжданията си с вашата група и очаквам да работим заедно по тези въпроси, включително във връзка с подходящите правни инструменти.

Относно баланса между половете, ангажиран съм с това и в моята Комисия има рекорден брой жени. Мога да ви кажа честно, че беше много трудна битка да бъдат накарани някои държави-членки да изпратят компетентни жени в Комисията, тъй като те не искаха да изпращат жени. Както знаете, инициативата за това идва от държавите-членки. Ангажирам се отново да положа всички усилия в това отношение. Спомням си, че в първата Комисия на Делор нямаше жени, а във втората имаше само една. В даден момент имаше девет членове жени в моята Комисия, което считам за много важно. Аз предложих първата жена като цяло за длъжността Генерален секретар – най-важният държавен служител в Комисията – така че съм много активно ангажиран с въпроса и за това имам нужда от вашата подкрепа. И все пак, казвам отново, моля, работете и с вашите държави-членки, за да не се върнат на утъпкания път, тъй като в продължение на 50 години някои държави-членки не съумяха да предложат дори веднъж жена за член на Комисията.

Относно социалните въпроси, нека поставим нещата открито. Ако искате да нападате карикатурата на г-н Барозу, направете го, но вие много добре знаете, че често внасях предложения, които бяха отхвърлени от Съвета – включително, между другото, от някои правителства от Вашето политическо семейство. Нека бъдем честни по този въпрос. На последния Европейски съвет аз предложих да се премахне съфинансирането на Социалния фонд за тези страни, които нямат тази възможност, а именно новите държави-членки, които изпитват трудности. Внесох това предложение. То бе отхвърлено от няколко правителства, включително от някои, чието ръководство или чиито финансов министър, е от Вашата партия. Така че съвсем не съм съгласен. Не е интелектуално честно през цялото време да се напада Комисията. Не се целите точно. За Вас се по-лесно, но в действителност ние се стараем. След този Съвет внесох друго предложение – което сега се разглежда от Съвета – да бъдат отменени правилата за съфинансиране на Социалния фонд за държавите, които преживяват трудности. Ангажиран съм със социалното сближаване. Как да не съм ангажиран, идвайки от страна като Португалия, която има толкова изгоди от Европейския съюз? Ангажиран съм с икономическото и социалното сближаване и затова смятам, че карикатурата, която някои се опитват да представят, е вредна за Европа. Съгласен съм с казаното по-рано от г-н Lambsdorff. Бих предпочел да имам подкрепата на основните проевропейски политически семейства, но някои се самоизключват от това. Това е ваш избор, не мой.

Искам да изградя възможно най-широк консенсус и да не изключвам никого. Нека бъдем честни: в историята на европейската интеграция не само групата на ЕРР, не само социалистите, не само либералите имат голям принос. От лорд Кокфилд, консерватор, до комунист като Алтиеро Спинели, до Зеленото движение е имало много приноси към нашата европейска интеграция. След изборите и при това разнообразие на възгледи е важно да работим заедно за Европа. Необходима ни е силна Европа, но тук има противоречие. От една страна, казвате, че искате силна Европа, искате силна Комисия, искате да съм твърд с някои държави-членки, които избират национални подходи, а в същото време казвате „Няма да гласуваме за Вас. Ще ограничим влиянието Ви. Ще Ви отслабим по отношение на държавите-членки“. Тук има противоречие и нека бъдем честни за него. Ако искате силна Комисия, която да има всички права и инициатива да защитава европейските интереси, дайте ми поне презумпция за невинност. Живеем в трудни времена и аз ви отправих честно предложение, лоялно предложение към всички членове на Парламента, при пълна прозрачност. Няма как да кажете, че говоря различни неща пред различните групи, тъй като това е все същата програма, която представям на всички ви. Днес внесох някои допълнения и пояснения, но програмата си е същата. Разбира се, че тя е компромис, но Европа работи само като компромис. Европа не може да работи, опирайки се на фанатизъм или догматизъм.

Благодаря на групата ЕРР за подкрепата, която ми даде. Наистина съм благодарен за подкрепата, която ми дадохте, но групата ЕРР първа каза, че не иска такова положение, защото е сама. Никоя партия няма мнозинство самостоятелно, така че трябва да изградим консенсус в Европа. Изграждането на този консенсус в Европа е от решаващо значение. Разбира се, запазваме идеологическите си различия и продължаваме политическия дебат, но полагаме усилия да постигнем една по-силна Европа. Аз съм ангажиран с това. А вие? Това е моят въпрос.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, г-н Барозу не отговори на твърдението ми за намеса от страна на Комисията в демократичния процес в Ирландия във връзка с Договора от Лисабон...

(Председателят отнема думата на оратора)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, имам проблем, което означава, че няма да гласувам за Вас утре, но Вие знаете какъв е той, тъй като моята група го обясни добре. Въпросът е от политическо естество. Вие нямате проект за преобразяване на Европа в екологичен и обществен план. А именно това, по мое мнение, е необходимо да се направи днес.

Въпреки това, както елегантно го формулира г-н Daul, десницата е тази, която спечели изборите, следователно Вие сте прав. Положението е ясно.

Бих искала обаче да мога да изпитвам уважение към председателя на Комисията, но ми е трудно да го направя: когато Ви виждам, неминуемо се замислям – и Ви уверявам, че е така – за отговорността Ви за тайните полети на ЦРУ.

Между 2002 г. и 2006 г., 728 души бяха прехвърлени в Гуантанамо през португалското въздушно пространство. Вие бяхте министър от 2002 г. до 2004 г. Следователно не мога да Ви вярвам, г-н Барозу, когато официално заявявате, че Европа е защитник на правата на човека. Това, което очаквам от Вас – за което се надявам от Ваша страна, тъй като бих искала, в бъдеще, да изпитвам уважение към Вас като председател на Комисията – не са Вашите мемоари, независимо след колко години, а Вие сам да признаете отговорността си за този сериозен акт, който хвърля сянка върху европейските ценности.

Derk Jan Eppink (ECR). – (EN) Г-н председател, има поговорка, чийто смисъл е, че ако не участваш в преговорите, най-вероятно ще се окажеш предмет на тези преговори. Следващото десетилетие ще реши къде ще се окаже Европа. Сегашното поколение ръководители в Западна Европа получи отпусък от историята. Израснахме в мир. Израснахме в държава на благоденствието. Натрупахме дългове и ги прехвърлихме на децата си. Но историята чука на вратата ни. Ще имаме застой в икономиката още много години; изправени сме пред нарастваща имиграция и поддържае застаряващо население.

За съжаление, на Европа липсва култура, насочена към постигането на успех. Европейската мечта е човек да се оттегли на френската Ривиера възможно най-бързо. Ако не създаваме нововъведения и не развиваме предприемаческа култура, както Вие предвиждате, Европа ще се окаже без възможност за мнение.

Разчитам на водачеството Ви. Позволете да Ви дам един съвет: задържайте вниманието на Европа върху основната ѝ задача. Ако се провалите в това, ще се провалите във всичко. Останете с отворено съзнание и не предлагайте европейски данък, защото той ще предизвика спонтанна революция срещу Европа. Никога не

съм виждал демонстрация в подкрепа на европейски данък. Това е просто твърде преувеличено и така само ще разгневите обществото.

Разчитам на чувството Ви за реализъм, за да може Европа да взема участие, а не да бъде безгласна буква и Ви пожелавам успех във втория Ви мандат.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, знаем че г-н Барозу представляваменящия се компромис между властимащите в Европа. Знаем също, че той е най-малкият общ знаменател между правителствата на държавите-членки. Знаем, че г-н Барозу също има какво да предложи на всеки: малко маоизъм за тези от левицата, капка консерватизъм за членовете на Християнсоциалната партия, щипка неолиберализъм плус „зелен“ и социалистически подход.

Г-н Барозу ще се яви, разбира се, като кандидат без противник, без алтернатива. Поради това сега ще прекара няколко трудни дни и ще се наложи да слуша неприятни забележки от обединената левица и от други критики.

Това обаче ще си заслужава, защото знаем, че след тези трудни дни г-н Барозу вероятно отново ще бъде председател на Комисията и че отново ще има нелеки компромиси между големите и мощни групи в залата, а също и между правителствата в Съвета и че г-н Барозу, който олицетворяваше провалите на европейската интеграция през последните пет години, вероятно ще продължи в същия дух през следващите пет години. Ако се стигне дотам, всички ние почти няма да имаме влияние.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да започна, като заявя, че ние подкрепяме европейската амбиция на председателя Барозу и неговата програма и заявявам това от името на 28, ако не и повече, членове на Европейския парламент от Полша.

Има едно нещо в тази програма обаче, което приемаме присърце, и това е енергийната сигурност. Вие знаете, г-н Барозу, че залата е много ангажирана с този въпрос. Трябва да се върнем към темата и да преоценим както напредъка, така и пропуските в процеса и да определим приоритетите за идните месеци и години.

Сегашното положение не е задоволително, а е доста мрачно, тъй като въпреки всички декларации и проява на добра воля, постигнатият напредък по отношение енергийната инфраструктура и механизмите при криза далеч не е задоволителен. Предприетите мерки не отговарят на всички очаквания и все още са незадоволителни.

Ние безспорно приветстваме краткосрочните мерки, предприети от Комисията и председателството, но очакваме дългосрочна визия и решителност от председателя на Комисията и, ако е необходимо, той да посрещне или да се противопостави на инерцията и егоизма на държавите-членки. Нуждаем се от силна Комисия и силно водачество от Вас, тъй като е необходимо Комисията да действа от името на целия Съюз и в полза на гражданите на Съюза.

Нека подчертая, че това водачество следва да се основава на консенсус, който Вие трябва да инициирате и изградите в Парламента и Комисията, както и в държавите-членки. Както знаете, идеята бе лансирана тук в Парламента преди три години, но все още има да се извърви дълъг път и все още трябва да чакаме тази мечта да се сбъдне.

Надявам се до края на мандата на този законодателен орган, г-н Барозу, Вие да успеете да предизвикате чудо и да Ви бъде даден шансът за това.

С това очакване ние подкрепяме кандидатурата Ви и пожелаваме успех на Вашето председателство.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, г-н Барозу, във встъпителното си слово Вие казахте, че Европа и светът преживяха криза на ценностите. Защо не говорите с прости думи? Това, което претърпяхме, е разбира се криза за радикално пазарно мислене, за което Вие и Вашата група сте сред основните застъпници. Аз обещах на своите избиратели, че няма да гласувам за Вас – както направиха много други социалдемократи – ако не гарантирате, че Директивата относно командироването на работници ще бъде изменена, за да се утвърдят правата на работниците.

Сега Ви слушам как се опитвате да звучите все едно сте изпълнили това искане. Вие обаче казвате, че искането няма да бъде изпълнено чрез изменение на директивата, а с нов регламент, а това, както знаем, е напълно неподходящо. В същото време чувам как описвате грешна картина на последствията от тези изменения в Директивата относно командироването на работници. Задавали са Ви този въпрос и друг път и Вие всеки път сте уклончив. Ще Ви запитам пак: ще предприемете ли мерки за изменение на Директивата относно командироването на работници, така че европейските работници да получават еднакво заплащане за еднаква

работа в целия Европейски съюз, вместо да се сблъскват дъмпинг на възнагражденията, който в момента преживяваме в цяла Европа?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, днес Европа е континент, характеризиращ се с мир и демокрация. Случаят не беше такъв преди 70 години, когато Европа беше във война. Случаят не беше такъв и преди 20 години, когато Европа беше разделена на Изток и Запад.

Нашето поколение носи отговорност да управлява нашия континент и да запази и укрепи открита и демократична Европа. Г-н Барозу, Вие носите конкретна отговорност

Европа се нуждае от авторитетно ръководство и от Европейски съюз, който е едновременно видим и оказващ подкрепа на народите на Европа в трудни времена, както и в добри времена. Нуждаем се от ръководство, което се вслушва. В това отношение трябва да направите повече. Бих искал да виждам повече доказателства за ангажимента, който поехте днес, повече от този Жозе Мануел Барозу, когото видяхме днес.

Утре Вие ще получите подкрепата на Либералната партия на Швеция – партията на Сесилия Малмстрьом – не защото във всичко сме съгласни с Вас, а защото считаме, че можете да направите повече от това, което ни показате до момента.

Ето някои ръководни принципи за продължаването на Вашата работа.

Протекционизмът е злодеяние – дори за един бивш маоист. Силата на ЕС е в неговите отворени граници и свободна търговия.

Правата на човека важат за всеки, където и да се намира. В това отношение трябва да направите повече.

Икономическата криза изисква нов световен ред с балансирани правила, който да ни позволи да се борим с кризата, свързана с климата. Освободете земеделските стопани на Европа и дайте шанс на потребителите и на пазара.

Европейският съюз няма нужда от повече институционални борби за надмощие. Опазете ни от такава съдба! В Европа е имало достатъчно политици, изгубили авторитет. Г-н Барозу, надявам се утре да получите възможността да съставите нова Комисия. Надявам се тогава да гарантирате, че в новата Комисия ще има същия брой жени, колкото са мъжете.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Г-н Барозу, както знаете, Вие изобщо не споменахте за позицията си по въпроси като защитата на биоразнообразието или ангажиментите Ви съгласно Целите на хилядолетието за развитие и стратегията за устойчиво развитие на Европейския съюз.

Ще се спра на значението на гъвкава сигурност, което често се използва за съчетаване на гъвкавост и сигурност. Това схващане изглежда крие сериозни опасности от гледна точка на защитата на работниците. В заетостта на непълнен работен ден например няма нищо лошо, когато такъв е изборът на работещия. Но “принудителната” заетост, когато работникът няма избор, но може би не може да си намери работа, изглежда като безработица на непълнен ден.

Подобен проблем има при „принудителната“ заетост на работни места и с работно време, които се отразяват зле на личния живот и качеството на живота на гражданите. Ако Ви изберат, какви политически насоки възнамерявате да представите по тези въпроси, в случаите, които Ви засягат? Също така защо не споменавате конкретни цели за „зелени“ професии и други подобни инициативи не за да станете „зелен“, но поне за да посочите какъв е начинът за излизане от кризата?

George Becali (NI). – (RO) Г-н Барозу, прочетох Вашия документ, но честно казано утре ще гласувам за Вас, защото мисля, че Европа има нужда от религиозен християнин като Вас, с подобно възпитание. Мисля, че утре Вие ще сте председател на Комисията и Ви призовавам, г-н Барозу, да молите Бог да Ви даде това, което е дал на Соломон: мъдростта да ръководите Европейската комисия. Дай, Боже!

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, италианската делегация на Европейската народна партия ще Ви подкрепи, г-н Барозу, с нашето обичайно уважение, нашето обичайно приятелство и нашата обичайна лоялност.

При все това, призоваваме Ви да покажете повече смелост, за да могат нашите институции да се изправят пред особено важните времена, които преживяваме, и да се съсредоточат не само върху основателните опасения на правителствата, но първо и преди всичко върху потребностите на младите поколения, желанието им да създадат дом, да имат семейства и деца: по същество върху смелостта да се борят за една истинска Европа,

която се крепи на нашето чувство за отговорност, а не на нашия политически микс. Затова призовавам моите колеги социалисти да покажат същата смелост.

Разбира се, избирането на г-н Барозу може да е временна мярка, предвид кризата на консенсуса, за която ясно свидетелства резултатът от изборите, но едно гласуване с „да“, макар и „да“ с условия, поставени на кандидата за председател на Комисията, също би дало на всички вас възможност да изиграете ролята си в тези трудни времена и да изпратите ясно послание на европейската общественост, а именно, че това, което ни обединява е по-силно от това, което ни дели, и че само по този начин, заедно, можем да си помогнем, за да излезем от бездната.

Накратко, това не е само „да“ за г-н Барозу, а „да“ за една ясна и проста рецепта: Комисия, съставена с приноса на всички вас означава, че тази Комисия ще бъде по-независима, по-ефективна, силна и, с други думи, по-европейска.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Бих искала да обсъдим тема, която тревожи много хора в Европейския съюз, включително и мен самата. Нашите икономики преминават през много труден период, период на криза, последствията от която се усещат по-конкретно от т.нар. обикновени хора. Тези хора се борят за работата си, за своето и на децата си съществуване и тъкмо този страх и притеснение създава толкова благоприятна почва за нарастване на крайнодесния екстремизъм в Европейския съюз и в държавите-членки.

В миналото крайнодесните екстремисти криеха лицата си под най-различни маски и прикрития. Днес те излизат на показ по обществените площади и открито говорят пред медиите. Освен това тези хора, които сеят омраза срещу ромите, евреите, имигрантите и хомосексуалистите, създават политически партии и, за съжаление, успешно издигат кандидати за националните парламенти и за Европейския парламент през този труден период.

Накрая, станахме свидетели дори тук, на трибуната на тази демократична институция, тук, в Европейския парламент, на пристигането или по-скоро на влизането под строй на някои членове на Европейския парламент в униформи, напomniaщи за фашисткия период на Втората световна война.

Поради това бих искала да Ви приканя, г-н председател, да вземете подходящи мерки в бъдеще с оглед на Вашата роля и тази на Комисията като орган на властта за недопускане на такива злоупотреби с Европейския парламент и особено в действителната борба срещу екстремизма.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Г-н председател, г-н Барозу отбеляза, че живеем в необикновени времена – вярно е – но необикновените времена изискват извънредно водачество. Вие ще бъдете ли такъв ръководител, г-н Барозу? Аз не Ви подкрепих през 2004 г. и, за съжаление, за пет години Вие не направихте достатъчно, за да ме убедите.

Мнозинството от моята група обаче е склонно да Ви позволи презумпция за невинност, но ще запазим окончателната си преценка, докато видим целия пакет портфейли на членовете на Комисията и пълните подробности за Вашата политическа програма, защото не забравяйте, и се надявам, че улавяте иронията в това, председателят на Европейската комисия е политик, а не държавен служител с гарантирано работно място.

Независимо от резултата на гласуването, този процес укрепи европейската парламентарна демокрация, защото, въпреки това, от което се опасават някои в тази зала, задължаването на кандидат да проведе кампании не отслаби, а утвърди позицията на председателя на Комисията. Защото, по мое мнение, мандатът от Европейския парламент за една политическа програма е много по-солидна база, отколкото номиниране въз основа на задкулисна сделка между националните правителства.

На мнение съм също така, за разлика от Вас, ако съм слушала внимателно, че възникването на истинска опозиция в тази зала е наистина желателно и е здравословен признак, че европейската парламентарна демокрация е жизнена и зряла.

Така че, г-н Барозу, топката е във Вашето поле. Ще отговорите ли на предизвикателството? Защото още не сте ме убедили. Но това не е чак толкова важно, г-н Барозу, колкото да убедите европейските граждани през следващите пет години.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU*Заместник-председател*

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Г-жо председател, г-н Барозу, когато избухна кредитната криза, Вие не направихте нищо. Френското председателство бе това, което посочи пътя към аварийния изход. Вие не успяхте да си възвърнете контрол над положението: не и с Вашия Европейски план за икономическо възстановяване – не успяхте да обвържете държавната помощ за автомобилната промишленост със строги условия за околната среда – нито с предложение за по-добър финансов надзор: Вие от самото начало се предадохте пред съпротивата на лондонското Сити. Европейският съюз определено успя да овладее нещата при глобалния подход към кризата с климата, но и от това искате бързо да се откажете.

Заплашвате да купите повечето от нашите намаления на CO₂ от развиващите се страни, вместо да гарантирате, че ние самите ще изхвърляме по-малко. Можете да обвинявате за това националните правителства, но не и за ужасяващо нищожното предложение миналата седмица във връзка с помощта за борбата с изменението на климата към развиващите се страни: 2 милиарда евро. Това са трохи в сравнение с 30–35 милиарда евро, които Европа би трябвало да предоставя. По този начин Вие силно осакатявате шансовете за успех на Копенхаген. Има кредитна криза, икономическа криза, криза с климата – три проверки за истинско водачество. Г-н Барозу, Вие три пъти не успяхте да постигнете нужните резултати.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, като нов член на Парламента, изслушах многото оратори, които говориха предимно за постигнатото от г-н Барозу по време на мандата му и изразиха различни опасения. С много от тях съм съгласна.

Вижданията ни се разминават напълно по отношение на Договора от Лисабон, г-н Барозу. Въпреки това Вие проявихте голям интерес към моя избирателен район Северна Ирландия. Благодаря Ви за този ангажимент. Ние ценим подкрепата и тесните работни взаимоотношения на длъжностни лица от Комисията на всички равнища със Северна Ирландия. Очаквам тези отношения да продължат и избирателният ми район да има полза от това.

Сигурно знаете за нашето минало: въздействието на насилието върху инвестициите и необходимостта от нови пътища и железопътни връзки. Сигурно знаете за огромния потенциал за икономиката чрез развитието на туризма. За да се помогне на нашето икономическо развитие, настоятелно призовавам Комисията да разгледа какви ресурси ще бъдат осигурени, за да се коригират годините на недостатъчни инвестиции.

Както мнозина в тази зала вече казаха днес, важното са действията и резултатите.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Г-жо председател, г-н председател на Комисията, искам да направя предварителна бележка.

Не може да водим същия дебат след изборите, както преди тях, от уважение към изборите и към европейските народи. Не следва действията ни да се различават, по какъвто и да било начин от действията на националните парламенти в това отношение.

Ако членовете на Комисията са следствие от мнозинството във всяка страна, основната ни грижа следва да бъде председателят на Комисията да е верен на това, за което европейските народи са гласували на европейските избори, а оттук следва важността и правотата на това г-н Барозу да стане председател на Комисията. Това е един строго демократичен принцип.

Има две съображения, които г-н Барозу представи и които никак не се колебая да подкрепя ясно и категорично. Първото е обхватът на диагнозата на сегашното положение, която той постави в своето изказване и бележките си. Ние преживяваме не само икономическа и финансова криза, но и криза на ценностите. Това е първият път, когато чух в залата потвърждение на тези характеристики. Ние не само преминаваме през криза, но също и през един променящ се свят. Ето защо повече от всякога ударението трябва да се постави на позитивното действие от отделните хора и на промяната в отношението към държавата и пазарите, защото в много от страните от ЕС вероятно не сме се простирали според чергата си.

Второто съображение, което също подкрепям, е европейската амбиция на г-н Барозу. Европа трябва да избере, подреди по приоритет и да се организира, а кризата и Договорът от Лисабон са двата основни въпроса, върху които председателят на Комисията трябва по-конкретно да се съсредоточи. Справянето с кризата изисква решителна Комисия и също Парламент, способен да намери изход от сериозните обстоятелства, с които се сблъскваме.

Кризата все още не е свършила и релефът ѝ още не може да бъде разчетен. Тя също ни принуждава да се заемем със социалните неравенства в Европейския съюз. Поради това имаме потребност от политическата амбиция, която показахте днес следобед, г-н Барозу.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-н кандидат за председател, след като Ви изслушах внимателно, бих желал да подчертая няколко точки, по които мнозина от нас биха се съгласили с Вас.

Първо, ясно е, че сме изправени пред криза и все пак мнозина от нас са на мнение, че през последните години Европа не беше в състояние да създаде очаквания и нагласи, които да могат да преодолеят песимизма.

Второ, ясно е, че се нуждаем от Европейския съюз, от силни институции и от Комисия, която да знае накъде се е насочила. Мнозина от нас обаче считат, че Вие не можете да бъдете кандидат за преизбиране в същата Комисия, а по-скоро в една нова Комисия, за да започнем нова ера, в която ще сме изправени пред много повече и много по-трудни предизвикателства.

Нуждаем се от Европа, която е способна да регулира пазарите и да гарантира права, по-конкретно социални права. Наистина се нуждаем от Европа, която е способна да придава добавена стойност с цел отстраняване на световните злоупотреби и несправедливости при източника им.

Чух предложението във Вашата Комисия да бъде включен член на Комисията, отговарящ за имиграцията, във връзка със сигурността. Искам да наблегна, че имиграцията има пряко въздействие не само или най-вече върху нашата сигурност, но и върху ценностите ни и способността ни да отстраняваме неравенствата при източника им.

Вследствие на това утрешното гласуване няма да отбележи края на един процес, а по-скоро ще стане първата стъпка или отправната точка в една огромна задача, която новата Комисия трябва да поеме, така че в противовес на тези, които искат Европейският съюз да бъде парализиран или да отстъпи, то може да даде нов тласък на една много по-добра Европа от тази, която познавахме през последните години. Новата Комисия трябва да е способна да се утвърди в очите на еврофобите и евроскептиците; да е способна да защити независимостта си като двигател на Европа пред Съвета; и трябва да бъде способна не само да сътрудничи, но и винаги да има ответна реакция на Парламента.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н Барозу, има няколко елемента от и причини за нашата проява на доверие и много категоричния ни вот утре.

Първият елемент е този на демократичната последователност: по отношение на избора на 27-те държавни или правителствени ръководители, които Ви избраха единодушно; по отношение на това, което казахме в предизборната кампания – не беше толкова отдавна – и по отношение на вота на гражданите. Няма да се извиняваме, че спечелихме изборите, дори и да сме наясно – всички сме съвсем наясно, бих казал на нашите колеги – че ще трябва да Ви обградим с повече идеи, отколкото са само на Европейската народна партия (Християндемократи). Следва демократичната последователност по отношение на упражнението, което провеждахте в продължение на няколко седмици, в рамките на възискателния, искрен и неафиширан диалог с Парламента и ние сме тук, за да го засвидетелстваме.

Има втора причина, която е убеждение: дълбокото убеждение, че в Европа няма да има силни политики, ако институциите са слаби. Нуждаем се от силни институции. Ето защо се надяваме, че Договорът от Лисабон ще бъде ратифициран. Той представлява набор от инструменти, които ще накарат институциите да работят добре. Нуждаем се от силна Комисия, която да може да се противопостави на кризата възможно най-бързо.

Третата причина е договорът за доверие, който подписахме с Вас. Пред лицето на това най-сериозната и дълбока икономическа, финансова, продоволствена – нека не забравяме един милиард гладуващи по света – и екологична криза, е необходимо Комисията да прояви борческия си дух. Трябва Вие и ние заедно с Вас да извлечем поуки от кризата, по отношение на управление, регулиране, иновация и нови политики – имам предвид идеята за европейска спестовна банка, която да подпомага малките и средните предприятия в стратегическите сектори – и, по отношение на най-дълбоката криза, екологичната криза, да се въведе нов модел на икономически и социален растеж, на „зелен“ растеж, както Вие самият казахте.

Ето защо, г-н Барозу, ще бъдем готови, утре, да подпишем договора за доверие с Вас.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, днешното Ви слово, г-н Барозу, не промени мнението ни. Възгледите ни остават подчертано отрицателни. През годините на вашето председателство Комисията се прояви като неспособна и лишена от самостоятелност. Такъв бе случаят при финансовата криза

и същото важи за имиграционната политика: защитата на основните права и съответствието с правото на Общността трябва да са двата облика на една и съща политика.

Вие казахте в залата, че възнамерявате да назначите член на Комисията, отговарящ за правосъдието и правата, и друг член на Комисията, отговарящ за вътрешните работи и имиграцията. Не правете това, г-н Барозу: имиграцията и правата трябва да останат заедно, за да не се подкрепят ксенофобски политики. Имате мнозинство тук в Парламента, мнозинство на десницата и ние очевидно не можем да се идентифицираме с това мнозинство. Разбирам трудностите на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, но, г-н Verhofstadt, не ни казвайте, че последователният подход, за който призовахте с цел излизане от кризата, ще се характеризира с бързината, с която ще бъде съставена Комисията Барозу.

Очевидно е, че не можем да се идентифицираме с това мнозинство. Позициите ни не могат да бъдат примирени с тези, които не се борят решително за пълна и трайна свобода на информацията, с тези, които не се борят за защита на правата и с тези, които виждат в Парламента само форум за представителите на националните правителства.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Г-жо председател, г-н председател на Комисията, укрепването на енергийната сигурност е важна точка от Вашата програма. Успехът на преговорите с Турция, довел до подписване на споразумението „Набуко“, показва, че Европейският съюз е в състояние да представлява държавите-членки на международната сцена и бих искал да Ви поздравя за това постижение. Надявам се, че при използване на същите методи ще бъде постигнат подобен успех за осигуряване на изискваните обеми газ в момент, в който в региона има страни, които желаят да предоставят ресурсите си за проекта. Бъдещата Комисия трябва да създаде вътрешен енергиен пазар, ефективна конкуренция и високо равнище на сигурност на доставките за всички държави-членки.

В това отношение важна роля има Агенцията за сътрудничество на енергийните регулатори. Румъния се кандидатира за домакин на централното управление на тази агенция и се надявам да получи необходимата подкрепа. Енергийната сигурност зависи също и от съседите на ЕС. Трябва да подкрепяме съседните страни, които приемат европейските ценности и се стремят да станат част от европейското семейство.

Искам също да привлека вниманието Ви към все още нестабилното политическо положение и трудното икономическо положение в Република Молдова. Спешно трябва да се окаже подкрепа на новите политически органи в Кишинев, за да им се помогне да преодолеят това затруднено положение.

Накрая, изразявам твърдо убеждение, че утрешният вот ще демонстрира стабилността на институциите на Европа и ще даде положителен принос за резултата от референдума в Ирландия.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Барозу, най-добре да го кажа веднага: в продължение на пет години Вие не успяхте да убедите френските социалисти, а сега не успявате да ни убедите с проекта, в който сте също толкова щедър на думи, колкото са неопределени целите Ви.

Как може да ни призовавате да гласуваме за Вас, ако искаме една Европа, която да е единна в разнообразието си, когато именно защото искаме такава Европа, ние препоръчваме да се изчака вотът в Ирландия, за да гласуваме Вашата кандидатура?

Въоръжени с подкрепата на държавите-членки, Вие предпочетохте да си осигурите назначението предсрочно и с по-малко рискове по отношение на броя на изискваните гласове. Мислехте, че явяването пред Парламента ще е чиста формалност: не е така и това е само началото, тъй като решенията, които предлагате, не отговарят на очакванията на гражданите, които страдат по време на кризата и които дадоха израз на гнева си към нашите институции чрез ниския процент на участие на изборите.

Казвате, че кризата Ви е променила и се представяте за великия навигатор на обединена Европа, но не съумяхте да поведете държавите-членки към един наистина европейски план за възстановяване и ние все още очакваме конкретните и обвързващи мерки, необходими за финансовото регулиране.

Твърдите, че сте ни дали гаранции за социалния дневен ред, но всичко, което защитавате, е един нов регламент, а не преразглеждане на Директивата относно командироването на работници. Нещо повече, Вие не поехте твърд и преди всичко ясен ангажимент за директива за защита на обществените услуги.

Вие проявявате неуважение към паметта за събития на членовете на Европейския парламент. Не сме забравили, че през последните пет години социалните въпроси никога не са били в основата на предлаганите решения и едва сега Вие се съгласявате да бъде извършвано проучване на социалното въздействие на всеки нов европейски законодателен акт.

В период на безпрецедентна криза, която унищожава стотици хиляди работни места, трябва да се направи всичко, за да се гарантира броят на европейските работници без работа или работещи бедни да не достигне 25 милиона към 2010 г. Затова трябва да бъде приета политика в областта на промишлеността.

На гражданите следва да се даде пример за солидарност за борба с кризата. Днес те няма да уловят този импулс нито в думите Ви, нито в обявената от Вас амбиция за Европа.

Да продължаваме както преди ще е катастрофално е казал философът Уолтър Бенджамин. Имате да извървите още много дълъг път, докато спечелите социалистите и социалдемократите. В името на политическата последователност и от уважение към нашите избиратели, ние няма да гласуваме за Вас.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Г-жо председател, г-н Барозу, членовете на нидерландската делегация в групата на Европейската народна партия (Християндемократи) ще гласува за Вас утре с убеденост. Не само защото сме убедени във Вашите качества, но също и защото бързаме. Според нас последните два месеца бяха пропиляна възможност да се справим с икономическата криза – а ние, нидерландците, бързаме. Наистина искаме да видим повече социална пазарна икономика във Вашата програма – колкото до нас, предишната Комисия беше твърде либерална в това отношение. Надяваме се да продължите борбата против прекомерното регулиране и да превърнете Копенхаген в успех, но намалете броя на създадените европейски агенции.

Друг въпрос е причина за опасения от страна на гражданите на Европа. Днес следобед тази дума беше спомената може би два или три пъти. Не е достатъчно. Европейските избори ни показаха, че ние наистина нашата работа е замислена така, че да спечелим умовете на обикновените хора в подкрепа на Европа. Работниците от „Опел“, които предстои да бъдат съкратени, трябва от първия момент да възприемат Европа като източник на надежда, източник на работа.

Накрая, през последните шест седмици Вие ми направихте впечатление на човек, притежаващ устрем и ентузиазъм. Вие преуспявате, когато срещнете предизвикателство. Настоятелно Ви призовавам да продължите в същия дух през следващите пет години: бих искал да ставам свидетел на това всяка седмица.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Г-жо председател, наистина живеем в необичайни времена, но на реакцията на г-н Барозу на икономическата криза липсва сила и въздействие, а обещанията му за социална Европа не бяха спазени. Г-н Барозу, Вашите политически насоки хвърлят малко светлина върху плановете Ви и носят много от същата риторика, която използвахте преди пет години. Разбира се, необходим ни е силен и жизнен вътрешен пазар, създаващ условия за работни места и благоденствие, но това трябва да върви ръка за ръка с подобрените социални права в Европа на работниците и гражданите, а не за тяхна сметка.

Въпреки силния натиск от залата за отстраняване на този дисбаланс и призивите за преразглеждане на Директивата относно командироването на работници, за оценки на социалното въздействие и за по-амбициозен пакет за икономическо възстановяване, ние все още чакаме. По-рано Вие споменахте синдикалното членство и правото на стачка като свещени. В цялото Обединено кралство синдикатите отново са в преговори за стачни действия в отговор на проблемите, създадени от Директивата относно командироването на работници, опасвайки се от подбиване на възнагражденията и подкопаване на колективните договори.

Отговорът, който дадохте на запитването ми по този въпрос миналата седмица прозвуча като топли думи, но все пак Вие признахте, че директивата не постига целите си. Проблемите се коренят в прилагането и в тълкуването ѝ от Съда на Европейските общности (ЕС). Вие обещахте да компенсирате чрез нов правен инструмент, но решенията на ЕСJ показаха, че трябва да подсилим Директивата, за да бъде спряно намаляването на заплатите.

В тези времена на финансова криза са необходими ясни правни насоки и, г-н Барозу, трябва да има едно и също възнаграждение за една и съща работа на същото място, независимо от пола. Какви гаранции можете да ни дадете, че ще стане така?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Г-жо председател, г-н председател на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, времената са трудни, преходни, времена на промяна – но също са и интересни времена. От институционална гледна точка, ние пътуваме от Ница за Лисабон. Надявам се да пристигнем невредими: от финансова, икономическа, екологична, демографска гледна точка, дори по отношение на енергетиката, миграцията и сигурността, като не забравяме глобализацията, проблема с храната, борбата за опазване на социалния ни модел – във всички тези области се мъчим в прехода. Дали това са опасности или възможности зависи до голяма степен от нас самите.

В това отношение е ясно едно: само ако възприемем европейски подход към проблемите, само ако се заемем с тях със солидна, добре ориентирана европейска програма – каквато имате, г-н кандидат за председател на

Комисията – и ако имаме силни институции, с които да работим, можем сами да допринесем за оформянето на бъдещето и да продължим да развиваме нашата социално и екологично адаптирана пазарна икономика. Време за губене няма – „бързаме“, както колегата до мен току-що каза – и поради тази причина също трябва да продължим енергично работата по новата Комисия. В момента, госпожи и господа, имаме един единствен кандидат за председател.

Трябва да се доверим на Жозе Мануел Барозу. Приканвам всички, които не са съгласни, да се уверят, че могат да различат приятелите от враговете – в крайна сметка какво постигате чрез протакане и гласуване „против“? Ако не искате г-н Барозу, кого искате? Кой беше вашият кандидат, който е вашият кандидат, питам групата на Зелените/Европейски свободен алианс и групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент. Ако плановите ви успеят, сигурни ли сте, че ще се сдобие с някого, когото смятате за по-добър кандидат, за по-добър председател на Комисията?

Г-н кандидат за председател на Комисията, имате доверието ми и ще получите и гласа ми и тези на колегите ми от групата. Пожелавам Ви много успехи, включително в съставянето на новата Комисия: трябва да Ви се даде свобода на действие, за да задвижите въпроса.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-н Барозу, Договорът от Лисабон ще бъде ратифициран и ще влезе в сила до няколко месеца. Така се надявам. От програмата Ви и днешното Ви слово е ясно обаче, че Вие искате още отсега да подсилите правомощията на Европейския парламент. Съгласна съм, защото няма връщане към времето, когато бъдещето на Европа се чертаеше от Съвета и Комисията, докато на Европейския парламент беше отредена ролята на обикновен зрител.

На мнение съм, г-н Барозу, че следващият Ви мандат ще бъде решаващ за затвърждаването на новия институционален баланс между Комисията, Съвета и Парламента. Следователно подкрепата ни не е развързване на ръцете, а инвестиция.

Демократичната ни традиция, защитата на правата на човека и иновациите при производството на по-чисти форми на енергия и по-добрите екологични политики са отличителни европейски характеристики, но нищо не ни отличава толкова от останалия свят, колкото социалните ни политики. Следователно трябва да изразя надеждата ни, че Комисията, която ще председателства, сигурна съм, ще поеме отговорността за опазване, затвърждаване и подобряване на европейския социален модел, както и насърчаване на равенството между половете.

Преди да приключа, бих искала да подчертая, че си отбелязах казаното от Вас днес, ангажиментите Ви за бъдещето. Можете да разчитате на гласовете на португалските социалисти. Също така обаче можете да разчитате на отношения, които със сигурност ще бъдат лоялни, но и много взискателни през следващия Ви мандат.

Пожелавам Ви на добър час и успех във Вашата работа.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н председател на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, за какво всъщност е утрешният вот? За да направим нещо, което мнозина в залата не могат, а други не искат да направят. Става дума всъщност за поемане на отговорност за Европа. Бих искал да подчертая нещо. Г-н Барозу, много съм Ви благодарен, че отново споменахте това във Вашето прекъсване. Става дума за поемане на отговорност относно способността на Европа да действа в трудни времена, за да преодолее всички проблеми, които бяха обект на основателна критика от гражданите и също от Парламента. Считаю, че днешното разискване помогна да се изясни въпроса на кого Европа може и не може да разчита в бъдеще, когато се стигне до поемане на политическа отговорност през следващите години.

Искам обаче да посоча, г-н Барозу, че има, разбира се, цяла поредица от теми в дневния ред, които трябва да получат внимание и ще имате много отговорности в тази област, тъй като имате монопол върху предлагането на инициативи на европейско равнище.

Искам да разгледам още една тема, която според мен не бе обхваната достатъчно подробно в разискването до момента и това е селскостопанската политика. В тази област сме изправени пред няколко нови предизвикателства. Не е достатъчно просто да се спомене фактът, че министрите на земеделието стигнаха до решение през есента на миналата година. Не е достатъчно, че стартирахме програма за цялостна реформа в земеделието, защото когато се променят основните условия Вие трябва, разбира се, да предприемете съответна инициатива за подпомагане на земеделските стопани в Европейския съюз. Искането ми е да повикате настрана члена на Комисията, отговарящ за земеделието, и да й посочите, че нейният модел няма да успее да изведе този важен сектор от кризата.

Подготвени сме, като говоря и от името на моите колеги, да поемем отговорност за Европа в полза на Европейския съюз и на народа на Европа.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Барозу, през февруари 2008 г., шест месеца преди световната финансова криза, унгарският министър-председател предложи да бъде създадена европейска институция за наблюдение и контрол на световните финансови тенденции. За съжаление, Съветът и Вашата Комисия решиха да създадат тази институция едва след като световната криза избухна.

Г-н Барозу, на какъв етап е подготовката за институцията? Кога институцията ще започне работата си?

Вторият ми въпрос е: през последните няколко години Комисията нямаше успех в борбата с господството на големите търговски вериги и не защити нито земеделските стопани, нито потребителите. Можем ли да очакваме конкретни и ефективни мерки от Комисията?

Третият ми въпрос е: налице е дълбока криза в сектора на млекопроизводството в цяла Европа с много сериозни обществени и политически последици. Възнамерявате ли да промените, да преразгледате нео-либералната политика, следвана от Комисията до момента и която се провали напълно?

Четвъртият ми въпрос е: като кандидат за председател, възнамерявате ли да създадете механизъм за посредничество? Желаете ли да потвърдите намерението си да възложите на новия член на Комисията, отговарящ за основните права, отговорността за историческите национални малцинства, имигрантските малцинства и ромите?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Г-жо председател, г-н Барозу, финансовите и икономическите предизвикателства бяха подробно обсъдени. Днес обаче искам да се съсредоточа върху правата на гражданите и върху Европа на гражданите. Говорим за европейско гражданство, за права на гражданите, свобода на движение, борба с престъпността, укрепване на сигурността, борба срещу тероризма и обща имиграционна политика. Всички изброени засягат европейските граждани, както и икономическите и финансовите въпроси. Има обаче и други предизвикателства, които засягат нашите граждани в техния ежедневен живот и които поради това заслужават да бъдат разгледани.

Имаме план, план за създаване на европейско пространство, основано на справедливост, свобода и сигурност. Имаме Програмата от Тампере, Програмата от Хага, а сега и тази от Стокхолм. Считаю, че трябва да вложим нова енергия в тази област. Стокхолмската програма ще ни разкрие нови възможности. Нещо повече, имаме и Договора от Лисабон, който ще даде нови и важни правомощия, както и ще отреди много по-голяма роля за Парламента в тази област. Тази вечер Вие ни казахте, г-н Барозу, че ще има вече не един, а двама членове на Комисията, посветени на тази област. Беше ни казано, че ще има член на Комисията, отговарящ за вътрешните работи и имиграцията и друг, на който ще бъде възложена областта на правосъдието, правата на човека и гражданските свободи. Нека създадем партньорство; тясно партньорство между Комисията и Парламента за една Европа, която наистина да бъде Европа за гражданите ни, Европа, която защитава правата на гражданите ни; която защитава свободите на гражданите ни, която бди над сигурността на гражданите ни.

Да, считам че заедно можем да работим за изграждане на Европа за гражданите ни и Ви пожелавам късмет на утрешните избори.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Бих се съгласил с коментарите на мнозина от моите колеги, които вече се изказаха, но, позволете ми да Ви поставя и следните въпроси, г-н Барозу: направихте ли преглед на свършеното през предишния Ви мандат? Доволни ли сте от постиженията си през последните пет години? Бих предположил, че сте го направили и че това е причината да се кандидатираме отново за председателството на Комисията. Също така се питам обаче дали сте доволни от това доколко сте били резултатни в предотвратяването на финансовата, икономическата и социалната криза? Можете ли да ставате свидетел с чиста съвест на смайващото увеличение в цифрата на безработицата, която вече достигна милиони в Европейския съюз и на безсрамните премии, които отново се изплащат от финансовия сектор на тези, които не само ни хвърлиха в най-лошата въображима криза, но също и ни заплашиха с бедност?

Можете ли да ни кажете днес дали ще действате по различен начин през втория си мандат? Още от същото ли ще видим или нещо ново? Има ли нещо, което би трябвало да очакваме? Какво мислите, че трябва да промените в начина, по който извършвате работата си?

Позволете ми да Ви поставя още един въпрос: той е от тези, които Вие много старателно избягвахте да разгледате във Вашите политически насоки. Вие безспорно искате да ръководите Комисията на Европейския съюз, който наброява 500 милиона души. Къде са амбицията и устремът на нашата голяма общност, когато стане дума за отваряне на вратите за тези братя европейци, които искат да се присъединят към нея? Какви допълнителни

усилия ще положи Вашата Комисия, за да ускори процеса? Ще предложите ли реално съдействие, т.е. експертно мнение и материални ресурси, на централното правителство на Босна и Херцеговина, за да му помогне да изпълни пътната си карта и критериите, необходими, за да могат нейните граждани да пътуват свободно в рамките на Европейския съюз?

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-жо председател, г-н Барозу ще има подкрепата ни утре не само защото сте номинирани от всичките 27 държави-членки, г-н Барозу и не само защото трябва да пристъпим към работа, но и защото предложихте широк политически дневен ред, в който се обръща внимание на основните предизвикателства на нашето време. Разбира се, всички ние имаме различни възгледи по този въпрос.

Ще призоваваме за инициативи от страна на Вас и Вашата Комисия, основаващи се на мнозинството от Парламента, а не като опит за налагане на позиции на малцинството и ще обсъдим и проучим Вашите предложения, като ще вземаме решения, основани на мнозинството от Парламента. Така работи демокрацията и така работим ние. Имаме доверие не само във Вас, но и в Парламента. Позволете ми само да кажа, че да се гласува с „не“ утре без алтернатива означава, че Вие нямате алтернатива. В същото време, когато призоваваме за действие, има такива, които искат да спрат действието. И трябва да заявя, че тъй като остават само седмици преди срещата в Копенхаген, би било безотговорно да се действа по начин, при който Комисията да е без ръководство. В момент, когато трябва да се справяме с цялата уредба и законодателство на финансовите пазари, алтернативата да кажем „не“ на новата Комисия е безотговорна. И да действаме по такъв начин, че да не можем да започнем политическия процес за икономическото възстановяване, когато работните места в цяла Европа са заплашени, е безотговорно.

Г-жо председател, гласуването утре е до голяма степен гласуване за положението на Европейския парламент. Като парламентаристи ние казваме, че искаме Европа да има водеща роля в света, но никога няма да имаме водеща роля в света, ако не можем да гарантираме ръководството на Европейския съюз. Ще Ви дадем нашата подкрепа, ще проучим предложенията и ще обсъдим с Вас, тъй като имаме доверие в демокрацията и в мнозинството, което имаме в Парламента. Късмет утре.

(Ръкопляскания)

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, г-н Барозу, след това разискване съм дори по-убедена, че съм права в подкрепата си за предложението, внесено от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), да подкрепим кандидатурата Ви и като председател на комисията по петиции бих искала да Ви предложа моя скромнен принос: г-н Барозу, аз одобрявам Вашите цели и приоритетите, които определите, но позволете ми да предложа две области, които се нуждаят от по-голямо внимание, по-конкретно във връзка с това, което Вие наричате излизане от икономическата и финансовата криза.

Считам, както и Вие, че кризата е едновременно и преди всичко криза на нашите ценности, на основните ценности на нашето общество. През следващите пет години Европейската комисия ще трябва да се справя с големи предизвикателства. Геополитическата рамка претърпя корена промяна. Възникващите държави, възникващите икономики като Индия, Бразилия и Африка сега играят значителна роля в реалната икономика. От една страна, това открива пред нас нови възможности за растеж докато, от друга, ни излага на риск от пазарни хегемонии, които в дългосрочен план биха могли да доведат до по-високи равнища на бедност.

В това отношение ролята на Европа, нейната цивилизация и мъдрост е съществена за насърчаване на широкообхватен, балансиран растеж и за подпомагане на постигането на граждански права. Тя се явява истинска интеграция на различни корени и култури. Споменавам нашите корени, нашите християнски корени, които биха могли да бъдат средството, с което да се справим с ценностния аспект на тази извънредно сериозна криза, но само ако ги използваме като ориентир при насърчаването на развитието и интеграцията на правата и задълженията на всички.

Във финансовата област, г-н Барозу, трябва да преценим необходимостта от реформа на паричната и фискалната политика, за да смекчим борбата между нашата валута, еврото и старата хегемония на долара, а също и борбата с възникващите валути на Китай и Индия; да постигнем по-строга регулация на финансовия пазар, заедно със забрани на спекулациите с енергийни стоки и, преди всичко, с продоволствените стоки, чиито цени могат да обезкръвят много икономики; да върнем финансите към основната им роля да подкрепят производството; и да заменим или подкрепим традиционните икономически вноски за регионите на Европа в депресия с данъчни стимули.

Колкото до Европа на гражданите, която предлагате да развиваме със задълбочаване на диалога и разпространение на информация, чувствам се лично ангажирана като председател на комисията по петиции.

Поради това комисията следва да бъде поканена да участва, ако Парламентът предприеме по-нататъшни действия относно резолюцията, приета по време на предишния парламентарен мандат.

Комисията по петиции е първото звено за контакт между европейските институции и гражданите. Тя търси решения, дава обяснения и насърчава действия в отговор на многобройните и различни жалби, подавани от европейските граждани. Във връзка с това, г-н Барозу, Ви призовавам настоятелно да затвърдите отношенията между Комисията, която имате честта да ръководите, и комисията, чиито председател съм аз, комисията по петиции, и да определите конкретен член на Комисията, който да отговаря за това. Вие вече обявихте създаването на два нови поста на членове на Комисията.

Европа, която е съсредоточава работната си програма върху своите граждани, както заявихте, е Европа, която трябва да предостави на комисията – която е форумът, мястото, където се дава гласност на правата на гражданите – повече права и повече достойнство.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, проучих насоките на Вашата програма и приветствам амбицията Ви по отношение на всяка от големите области на политиката, включително политиката в областта на икономиката, с продължаването и създаването на дейности; плана за възстановяване; социалното сближаване; политиката в областта на екологията и особено устойчивото развитие; проектите с насоченост към нашата младеж; засилването на европейската отбрана; и продължаването на една силна и устойчива политика в областта на селското стопанство.

Гледам с одобрение на амбицията Ви за една побеждаваща, обединена и закриляща Европа, каквато искаме. Поставям под въпрос обаче финансовото положение на Европейския съюз по отношение на всички Ваши проекти. Съюзът трябва да има финансовите ресурси за амбициите си. Някои от моите колеги вече подчертаха този аспект. От жизненоважно значение според мен е, г-н Барозу, да видим, че се заемате да насърчите държавите-членки да увеличат съществено вноските си в бюджета на Общността след 2014 г. Вярно е, че в момента кризата е притиснала бюджетите на държавите-членки. Независимо от това, трябва да гледаме напред към периода след кризата и да започнем да работим сега по такъв бюджет на Общността, който да отговори на потребностите за европейско действие. Знам, че сте наясно с тази необходимост, тъй като сте я отбелязали в програмата си. Това, което остава днес, е Вие лично да се ангажирате да гарантирате, че в бъдеще, ние, Парламентът и Съветът, ще имаме средствата, необходими за прилагане на политиките ни.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Бих искала да потвърдя, че членовете на групата на Европейската народна партия от Латвия ще подкрепят кандидатурата на председателя Жозе Мануел Барозу. Ще Ви подкрепим, защото се надяваме, че Вие, г-н Барозу, като председател на Европейската комисия ще продължите да работите за една по-справедлива Европа. Считаме, че справедливостта следва да се постигне между всички държави-членки, що се отнася до подкрепата за земеделските стопани, независимо от колко време са членки на Европейския съюз. Очакваме също, че ще поемете водещата роля за реформата на общата селскостопанска политика и за осигуряване на възможност за лоялна конкуренция за всички държави-членки. Призоваваме Ви да поемете водачеството при по-нататъшната либерализация на европейския пазар на услугите.

Европа ще излезе успешно от кризата само ако основе стратегията си на силен единен пазар и равни начала за всички. Европейските институции наистина имат стабилизираща роля за преодоляването на кризата в най-сериозно засегнатите държави-членки и Латвия знае това. Искам да благодаря на Европейската комисия за работата ѝ с нас. Единната европейска валута доказва стабилизиращата си роля в сегашните условия на криза. Държавите от Балтийския регион са си поставили целта да се присъединят към еврозоната, но по време на световния спад това е много тежка задача. Ето защо ние призоваваме Комисията да насърчава разумен и гъвкав подход към прилагането на условията на Пакта за стабилност и растеж и критериите от Маастрихт, който да е подходящ за кризата. Убедена съм, че по-ранното включване на държавите от Балтийския регион и на всички европейски държави в еврозоната е в интерес на Европа като цяло.

Г-н Председател, настоятелно Ви призоваваме да ускорите темповете на разработка на обща енергийна политика, за да се намали зависимостта на Европа от монополите. Пожелавам Ви успех на утрешния вот.

Damien Abad (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н Барозу, като член на френската делегация на Европейската народна партия (Християндемократи) и като представител на „Нов център“, френска политическа партия, възникнала от Съюза за френска демокрация (UDF), имам желание днес да се обърна пряко към Вас. Преди всичко искам да Ви напомня за подкрепата на президента на републиката и на френското правителство и да приветствам начина, по който Вие успяхте да допринесете за успеха на френското председателство.

Г-н Barnier и всички мои парламентарни колеги от френското президентско мнозинство сега очакват, че мисията ни да изградим политическа Европа, която може да влияе на важните глобални въпроси в бъдеще, ще бъде поета и споделена от Вашата Комисия.

За да се изгради тази политическа Европа, г-н Барозу, според нас трябва да се избегнат два капана. Първо, този на представянето на конкуренцията като абсолютна и непреодолима догма. Да, Европа се нуждае от промишлена политика, селскостопанска политика, енергийна политика или енергийна политика, която насърчава новите технологии, също толкова, колкото и от политика в областта на конкуренцията.

Вторият капан, който трябва да се избегне, е този на превръщането на Комисията в обикновен Генерален секретариат на Съвета. Нуждаем се от Комисия, която да е силна, да внася предложения, да въвежда новости и която да движи европейската интеграция. Така, въпреки резервите, които може да са били изразени от собствената ми политическа партия във Франция, аз днес имам готовност да подкрепя действията Ви и да вървя с Вас по този целенасочен път, по който изглежда желаете да тръгнете, не на последно място от гледна точка на устойчивото развитие и на борбата срещу изменението на климата.

За да се гарантира обаче, че моят вот и този на няколко от парламентарните ми колеги, които все още имат въпроси днес, ще се опира на възможно най-много информация, бих искал да поемете два категорични ангажимента в тази зала. Първо, за прилагане на наистина целенасочена политика в полза на нашата промишленост, нашите територии и всичко, което оформя европейската идентичност.

Второ, да направите всичко възможно, за да се осигури, че европейският модел е този, който най-добре съгласува пазарната икономика с изискването за солидарност сред държавите-членки, регионите и населението.

Г-н Барозу, днешните млади хора се нуждаят от Европа, която ги подкрепя в глобализацията и която олицетворява нова надежда, и, като най-младия от френските членове на Европейския парламент, аз съм дълбоко убеден, че младите хора искат Европа, която не само да ги закриля, но и да им предлага нова амбиция. В бъдеще наша задача ще бъде да градим Европа заедно. Разчитам на Вас, също както Вие можете да разчитате на мен.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, Европа е обединена. Това е Европа на мира, свободата и демокрацията. Ние съблюдаваме правата на човека и искаме да осъществим програма за социална пазарна икономика – програма, която поставя хората в центъра на вниманието ни. Но Европа е и разнородна. Има много бедни региони и поради това има необходимост от автентична политика на сближаване. Общата селскостопанска политика на практика допуска две Европи – стара и нова. Това изисква промени и създаване на автентична, единна, обединена и характеризираща се със сближаване Европа. Вие, г-н председател, знаете това най-добре от всички. Какви мерки възнамерявате да предприемете в тази област, за да промените положението?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-жо председател, г-н Барозу, по мое мнение, Вие се справихте великолепно в ролята на председател на Комисията. Лесно е да се критикува, но трябва да отдадем дължимото, когато е заслужено. Ръководенето на 27 различни държави в плуралистична Европа е сериозна задача и Вие я изпълнихте добре. Вие бяхте балансиращ фактор между големите и малките държави, така че във връзка с това искам да взема на заем думите на председателя на моята партия, финландския министър-председател Matti Vanhanen който каза, че заслужавате още един служебен мандат. Голям поддръжник съм на нов мандат за Вас и ще гласувам за това. Постигнатото от Вас за пет години говори само за себе си. По мое мнение, вече няма нужда от предложения за нови програми, тъй като делата говорят сами за себе си и се надявам членът на Комисията от Финландия, Оли Рен, също да има добра и силна позиция в следващата Комисия. И най-важното от всичко обаче, е че утре ще гласуваме „за“ това да имате възможност да съставите нова Комисия. Пожелавам Ви успех.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, г-н Барозу е говорил твърде често за необичайните времена, в които живеем, за важните въпроси, пред които сме изправени, и ръководната роля, която Европейският съюз следва да докаже в сектора на финансовия пазар.

Г-н Барозу, има едно нещо, за което искам да Ви попитам – споменавате го в документа, който ни представихте – а именно собствените финансови ресурси на Европейския съюз. Вие не казвате откъде те би следвало да дойдат.

Във връзка с това има един въпрос, който Ви зададох на изслушването, което проведохме с групата Greens/EFA миналата седмица. За съжаление, не получих отговор от Вас, надявам се това да стане сега. Въпросът ми е: какво мислите за данъка върху финансовите операции?

Дори г-н Саркози вече го предложи, а г-н Steinmeier и други говорят за него сега. Белгия и Франция вече имат правните инструменти да го приложат, така че защо да не говорим и да не окажем натиск с оглед на внасяне на предложение от Комисията за данък върху финансовите операции?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, два пъти слушах г-н Барозу, единият в пленарната зала и другият – на конференция с Европейската обединена левица и се запознах с планираните от него длъжности.

Имам една конкретна бележка: знаем позицията на г-н Барозу относно изменените политики. Не сме видели позицията му по изменените продукти. Означава ли това, че вносът и търговията със замърсени продукти ще бъде търпян в Европа?

Общо взето, макар да твърди, че прокарва новите идеи, от които се нуждае Европа, г-н Барозу по същество прокарва и предлага същите провалени, неолиберални рецепти, които доведоха до депресия в Европа, безработица в Европа и до сериозни социални неравенства в Европа.

Този подход, с което имам предвид Вашия подход, г-н Барозу, и подхода на Вашата Комисия, създаде празнина в доверието между ръководството на Европейския съюз и европейските граждани, която безспорно се отрази на последните избори, на които европейските граждани масово се въздържаха.

Накрая, тъй като наричате всеки, който не е съгласен с програмата Ви, антиевропеец, Вие няма да бъдете чути от всички европейци, особено от тези, които искат различна Европа и ето защо, по мое мнение, г-н Барозу, Вие не сте подходящ за тази длъжност.

Barry Madlener (NI). – (NL) Г-н Барозу, Вие не съумяхте да получите подкрепата на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент или на групата на Зелените/Европейски свободен алианс – което всъщност говори във Ваша полза. Изборите ще бъдат интересни: както изглежда, можете да разчитате на около половината от гласовете, така че всеки глас е ценен. Разбира се, Вие бихте искали и нашите гласове, тези на втората по големина нидерландска партия в Парламента, Партията на свободата. Готови сме да Ви дадем нашия вот, но трябва да обещаете да спрете преговорите с Турция, да се погрижите Нидерландия да не бъде повече най-големият нетен вносител в този бюрократичен Европейски съюз и да работите за Европа на суверенни държави-членки, вместо федералната свръхдържава, към която се стремите. Каня Ви да ни посетите в 22,00 ч. днес, за да обсъдим това. Кой знае, може да направите тези обещания, да получите подкрепата ни и да бъдете в състояние да продължите работата си – само по че съвсем различен начин от този през последните пет години.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Г-жо председател, бих искал най-напред да пожелаая на г-н Барозу успех при гласуването утре. За съжаление, аз бях на мнение, че гласуването трябваше да се проведе през юли, за да не се допусне възникването на празнина на несигурност. Като казвам това обаче, считам, че политическите насоки, които изготвихте, г-н Барозу, ясно показват какъв вид визия и идеи имате за връщане на нещата в правия път.

Може би най-силният ми призив към Вас – не само да се върнете в Парламента – е също да сте малко по-критичен към правителствата, когато не изпълняват ангажиментите си, защото ако погледнем дори Лисабонската стратегия, 90% от нея не беше приложена, защото някои държави-членки не предприеха действия, с които да ни направят най-конкурентоспособната и най-динамичната икономика на бъдещето.

Знам че е трудно да се опитвам да посоча някоя отделна държава. Не бих се осмелил да го направя, но ако ще дадем пример, и ако предлагаме идеи между Парламента и Комисията за начините, които виждаме за възстановяване на новия растеж и за новаторски подходи в новата икономика, тогава и държавите-членки също трябва да поемат отговорност и да предприемат такива действия.

Най-накрая, изпитвам съжаление, че във време на безпрецедентни икономически трудности по целия свят, когато от нас в Европа се очаква да поемем водещата роля относно банковото регулиране и други подобни области, ние пропуснахме възможността заради детински политически игри между определени групи.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н Барозу, на Вас гледат като на застъпник за опазването на околната среда, за което Ви поздравявам.

Всъщност миналата седмица имавме добри новини, защото най-накрая бе решено червеният тон, който е изправен пред катастрофа, да бъде защитен, като бъде включен в списъка на видовете, защитени от Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна. В това отношение призовавам тази временна подкрепа да стане постоянна.

Проблемът и глобалният парадокс във всичко това е, че неолибералните политики, които защитавахте до момента са същите, които ни доведоха до това положение, защото това са политики, които просто приватизират печалбите и прехвърлят разходите на обществото.

В това отношение сме изправени пред сериозен проблем с околната среда. От години субсидираме флотилии, които опустошиха моретата ни и които, точно в този смисъл, в много случаи са съвместно отговорни за бедствието. Сега те искат пари, за да преодолеят положението, което ние причинихме.

Това е абсурдно и е наистина трудно да бъде оправдано от демократична гледна точка. Ние не можем да правим такива грешки с парите на хората.

Затова призоваваме общата политика в областта на рибарството да бъде преразгледана, конкретно въз основа на тези нови принципи.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз съм напълно сигурен, че г-н Барозу утре ще спечели нов петгодишен мандат като следващ председател на Комисията. Считам, че той е точният човек за длъжността и постигнатото от него е впечатляващо.

Също така считам, че Европейският съюз ще работи по-ефективно, ако Договорът от Лисабон бъде одобрен в моята страна. В Ирландия тези, които са против Договора, разпространяват лъжлива информация, че минималното възнаграждение щяло да стане 1,84 евро.

Говори се за обнадеждаващи признаци (green shoots) като част от икономическото възстановяване в Европа. Ратификацията на Договора от Лисабон сама по себе си е такъв признак. Инвестиционната общност и хората, които разкриват работни места, искат Договора от Лисабон да влезе в сила.

Фактът, че ние в Ирландия, след последния референдум, си осигурихме правото занапред да номинираме единия от членовете на Европейската комисия, бележи сериозна промяна. Освен това правните гаранции относно неутралитета, данъците, правото на живот, образованието и семейството също са важни.

Тези гаранции са важни за нас. Протоколите са също толкова важни, колкото и Договора и, разбира се, Ирландия се нуждае от Европа; Европа се нуждае от Ирландия.

(GA) Пожелавам Ви много късмет утре.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-жо председател, Европейският съюз страда от остър демократичен дефицит. За съжаление, нищо не се е променило в това отношение през последните пет години под ръководството на г-н Барозу. През неговия мандат изпаднахме в много тежка икономическа криза и пролича, че всички предупреждения относно нестабилността на финансовата система просто са били игнорирани. Предупреждения определено бяха отправяни. В словото си г-н Барозу говори за необходимостта да се промени архитектурата на финансовата система и да се реформира системата на премиите за управителите. Искам да кажа съвсем ясно: г-н Барозу, това беше Ваша задача през последните пет години и Вие не я изпълнихте. Поради това аз ще гласувам да бъдете освободен от длъжността.

Лично аз бих искал да видя един млад председател на Комисията, който да поеме ролята с подчертано творчески подход, със смелостта да прави големи промени и, преди всичко, като е независим: някой, който да превърне Европа в истинска демокрация. Сигурен съм, че Европа се нуждае от нова оптимистична нагласа, а тя със сигурност няма да дойде с г-н Барозу, а само без него.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Благодаря Ви за възможността да се изкажа. Искам да задам на председателя г-н Барозу два въпроса. Първият е следният: в словото си Вие ясно свързахте политическото си бъдеще с влизането в сила на Договора от Лисабон. Означава ли това също, че ако бъдете избран утре, а Договорът от Лисабон не бъде приет на ирландския референдум, ще подадете оставка?

Вторият ми въпрос е следният. Вие обявихте война на националния егоизъм, който според Вашето определение се поражда от тревожността и се превръща в екстремизъм. Питам: кой ще решава дали хора, организации или партии все още се занимават с тази вредна дейност? Или ще се окаже, че те, както и в нашия случай, имат за цел насърчаване на национално самосъзнание, необходимото съхранение на националното самоопределение? С други думи, това дава ли ни основание да говорим тук в Европа за национални култури, езици и разнообразие?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, бих искал да започна с процедурен въпрос. Искам да кажа, особено на независимите членове, че не отидох да се срещна с групата им, защото не ме поканиха. Толкова е просто. Разбира се, аз имам сериозни различия в убежденията с някои от тези членове на Парламента, а също и с други, но отидох и се срещнах с всички групи, които ме поканиха, всички надлежно

образувани групи. Отидох там за демократичен дебат. Аз харесвам демократичния дебат. Нека бъдем наясно с това.

Ще опитам бързо да отговоря на голям брой въпроси. Нещо повече, виждам, че понякога колегите вече не са тук, за да ме чуят, но все пак ще положа усилие.

Започвам с въпроса за премиите, който беше последният въпрос. Привличам вниманието ви към факта, че в края на 2004 г. Комисията – моята Комисия – внесе препоръка относно прекомерните възнаграждения, не само в банките, но и в икономическата система като цяло. За съжаление, по това време никой не обърна внимание на препоръката ни.

Със задоволство отбелязвам, че въпросът за премиите и прекомерните възнаграждения става все по-приоритетен и се надявам да сме способни да намерим решение въз основа, бих добавил, на предложенията, които представихме на Съвета. Те са предложени за обсъждане: препоръка, но също и обвързваща част от Директивата относно капиталовите изисквания към банките.

Много въпроси бяха насочени към енергийната сигурност: тези на г-н Saryusz-Wolski, г-н Marinescu и други. В действителност енергийната сигурност беше един от основните приоритети на досегашния състав на Колегиата и възнамерявам да я включа и сред приоритетите на следващата Комисия, ако получа съгласието на вашия Парламент, тъй като очакванията на европейците са към Комисията, и то не само европейците от Съюза. Когато имаше проблем между Русия и Украйна, президентът Путин реши да ми телефонира конкретно, за да ме информира за този проблем и вие знаете колко време и енергия отделихме ние в Комисията, заедно с други партньори, в опитите да намерим решение на проблем, който засягаше не само Русия и Украйна, но имаше последици и за европейските потребители.

Лично аз съм много ангажиран с тези въпроси. Ето защо, бих добавил, ние лансирахме програмата за междусистемни връзки в държавите от Балтийския регион и затова Комисията успя да преодолее задънената улица по въпроса за проекта „Набуко“ – нека бъдем наясно, той беше в пълна безизходица. Поради това ще включа тези въпроси сред основните приоритети на Комисията, но в действителност има съпротива срещу създаването на действителен вътрешен енергиен пазар. Надявам се през следващия мандат, с Ваша подкрепа, да преодолеем тази съпротива, която – нека бъдем честни и искрени – все още съществува, за да създадем един действителен интегриран енергиен пазар в Европа.

Можете да разчитате на мен в Комисията да бъда безкомпромисен в защитата на европейския интерес. Нещо повече, считам, че проблемът на енергийната сигурност е също и от решаващо значение в областта на борбата с изменението на климата.

Ще го кажа отново, по-конкретно за колегите от групата на Зелените/Европейски свободен алианс: човек винаги може да бъде по-амбициозен, но, честно казано, считам, че трябва да приветстваме факта, че Европейският съюз, действайки въз основа на предложение от Комисията, оглавява борбата срещу изменението на климата. Впоследствие стана ясно, че нямаше да получим съгласието на всички държави-членки, ако не беше работата – и искам да отбележа това – на председателството на г-жа Меркел и след това на председателството на г-н Саркози, тъй като и те работиха, за да постигането му и е съвсем правилно да го признаем. Всички държави-членки положиха усилие, но именно въз основа на амбициозно предложение от Комисията съумяхме да водим тази борба с глобалното затопляне и много разчитам на усилията ви, за да продължи Европа да бъде начело на тази борба.

По отношение на социалните въпроси, казах, каквото имах да кажа: вече поех някои много конкретни инициативи по въпроси относно командироването на работници и по проблемите, свързани с обществените услуги. Имам готовност да работя с вас във връзка с принципите, които споменах и които изразих много ясно днес: против социалния дъмпинг, за социална пазарна икономика.

Съвсем наясно съм, че това е един интересен идеологически дебат, но мисля че в Европа разполагаме с отговора. Нуждаем се от вътрешен пазар – в него е силата ни – и в същото време той е едно високо равнище на социално сближаване. Едно европейско творение, принос. В цитата, който съм включил в началото на моя документ, се позовавам на великия съвременен европейски историк, Тони Джуд, който изнася лекции в университета в Ню Йорк. Той казва, че Съединените щати може да имат най-силната армия в света, Китай може да продава по-евтини стоки, но само Европа има модел, който може да служи за вдъхновение на останалия свят.

Двадесет и първи век може би ще се окаже векът на Европа. Аз вярвам в това. Вярвам, че можем да се справим с глобализацията не със сила, а с вдъхновение. Имаме социална пазарна икономика, която не принадлежи на християндемократите, на социалдемократите или либералите. Тя бе създадена от Европа, по-конкретно след

Втората световна война: не само процесът на европейска интеграция, но също и социалната пазарна икономика, имаща за цел да съчетае свободните пазари, отворените пазари.

Европа е най-големият износител в света. Поради това ние като европейци трябва да отхвърлим протекционизма и в същото време трябва да насърчаваме европейския модел на социален диалог, европейския модел на социална сигурност. Когато чувам някои „мрачни пророци“ – „любители на кризите“ – да казват, че сега американците и китайците контролират всичко, аз им отговарям: дори и да е така, какво прави президентът Обама? Понастоящем той се опитва – пожелавам му успех – да въведе национална система за здравеопазване, каквато имаме практически навсякъде в Европа, с известни разлики. Сега американците са тези, които вдъхновяват от европейския модел. Какво правят китайците? Сега те обмислят – с допълнителната цел да засилят търсенето – въвеждане на система за социална сигурност и мисля, че ще имат такава система, защото ще има ръст на благосъстоянието в тяхната страна и това растящо благосъстояние в Китай е полезно за целия останал свят.

Какво правят американците и другите големи сили днес? Те започват да говорят за борба срещу изменението на климата. Ясно си спомням, че когато говорихме с тях преди, американците безпрекословно отказваха да приемат ангажменти, свързани с цели от рода на борбата срещу изменението на климата.

Както можете да видите, не мога да съм такъв песимист, както някои от изказалите се тук днес. Разбира се, имаме проблеми в Европа, проблеми с постоянството. От гледна точка на политическа воля, трябва да работим по-усилено, за да постигнем по-голяма последователност. Имам също и много явен проблем, социален проблем, който е най-сериозният от всички: нарастването на безработицата. Нека обаче бъдем ясни: не Европа, не Европейската комисия създаде финансовата криза. Всички знаем откъде дойде тя. Веднага след това ние реагирахме. Реагирахме с конкретни предложения. Аз бях в Съединените щати заедно с френския президент, по време на френското председателство, за да предложим на президента на САЩ започването на процеса Г-20. Европа първа предложи това решение.

Заявих тогава в Кемп Дейвид, че така както отворените общества имат нужда от принципите на правовата държава, от законови правила, по същия начин и пазарите също се нуждаят от правила, за да бъдат легитимни, да се ползват с доверие и да са етични. Такава е европейската позиция.

Считам, че всъщност следва да се гордеем с предложенията, които направихме. Те са поставени на обсъждане. Надявам се да бъдат приети и ще видим с течение на времето дали са необходими допълнителни усилия.

Относно темата за околната среда считам че постиженията на Комисията са добре известни. Някой каза, че биологичното разнообразие не е сред тях. Прочетете отново документа ми и ще видите, че е. Нещо повече, един от членовете на Парламента приветства мерките ни за опазване на червения тон, за което благодаря. Считам, че в това отношение имаме добри препоръки.

Що се отнася до въпроса на г-жа Вејовá за основните права, именно с цел да дам този нов знак за ангажираност реших да създам – и бих добавил, че предложението дойде от Европейския парламент, макар че вече бях убеден по този въпрос – поста на член на Комисията, отговарящ за основните права и индивидуалните свободи. Членът на Комисията ще се занимава също с въпросите на малцинствата, разбира се, и той или тя ще има възможност да докладва пред комисията по петиции, която бе спомената тук.

Считам също така, че както и в националните системи, където обикновено има министър на правосъдието и министър на вътрешните работи, е редно да имаме член на Комисията, отговарящ за правосъдието, основните права и свободи. Ще има друг член на Комисията – тъй като трябва да се отнесем сериозно към въпроса, трябва също да разберем, че има проблеми, свързани с несигурността в Европа, и че има неща, които можем да направим заедно и от полза за Европа – който ще се занимава и с други въпроси, но винаги в същия дух: дух на сигурност, пълно зачитане на индивидуалните свободи и пълно зачитане на основните права. И отново, именно това е, което Европа представлява.

Някой говори за Гуантанамо. Аз бях сред първите, ако не й първият политик на длъжност в правителство, който призова президента на САЩ – това беше по време на австрийското председателство – да затвори Гуантанамо. Заявих това публично, защото мисля че ние, европейците, сме против една антитерористична кампания, която не зачита основните права, тъй като така се губи морален авторитет. По темата за основните права, мисля че можем да имаме определени различия във вижданията, но нямаме основни различия с някои от колегите, които повдигнаха този въпрос. Аз самият не се нуждая от ничий съвет по този въпрос. Когато бях на шестнадесет години, аз вече бях излязъл на улиците в моята страна, за да се боря срещу една диктатура, срещу колониалната система. Ето защо не се нуждая от ничий съвет как да проявя ангажираност относно основните права. И все пак, благодаря.

Що се отнася до въпроса за Северна Ирландия – благодаря Ви, г-жо Dodds: вярно е, че положихме голямо – дискретно – усилие за Северна Ирландия. Създадохме специална работна група и още когато между партиите не беше установен диалог, помогнахме да се постигне помирението.

Във връзка с въпроса, поставен от г-н López Aguilar, да, считам, че сега е моментът за една нова социална амбиция. Това е очевидно. Имаме проблем с безработицата, който е много по-голям от преди. Ако погледнете статистиката истината е, че преди финансовата криза, заетостта нарастваше навсякъде. Лисабонската стратегия, която някои критикуват, всъщност като цяло се развиваше в правилната посока. Създаваха се работни места и растеж в Европа. Едва с финансовата криза станахме свидетели на обръщането на тенденцията в повечето страни, включително Вашата собствена, Испания. Световната финансова криза е тази, която ни постави в различно положение. Така че сега, в състояние на социална несигурност – не само има хора, които са безработни, но има и други, които са застрашени да станат такива – очевидно е, че трябва да направим социална инвестиция. Ето защо призовах за нова социална амбиция. Считам, че ще е възможно да се обедини широкото мнозинство на Парламента около този приоритет и още го вярвам.

Г-жа in 't Veld ми каза, че не съм я убедил. Човек много трудно може да Ви убеди, г-жо in 't Veld. Аз ще направя всичко възможно, но ще Ви кажа едно: винаги ще правя всичко по силите си, не само за да Ви убедя, а защото наистина вярвам в основните права, свободи и гаранции. Мисля, че Комисията има роля по отношение на този въпрос не само от гледна точка на законодателство, но също и предвид посланията, които отправяме. Мога да Ви кажа, че когато и да възникне проблем в света, независимо дали това е Гуантанамо или когато се срещам с г-н Путин, всеки път го питам: „Какво става с убийците на г-жа Политковская? Как е възможно една система като руската, която има най-голямата система за сигурност в света, никога да не намира убийците на журналисти?“ Задах въпроса на президента Путин, така както сега задавам въпроси на министър-председатели, сред които дори и китайския министър-председател, когато разговарям с него и както винаги задавам въпроси за правата на човека. Питам дори японския министър-председател защо Япония отново прилага смъртното наказание, след като беше обявила мораториум.

Следователно Комисията е важна, не само чрез законодателството, а и чрез посланията, предавани от Комисията и от председателя на Комисията, както по време на кризата около карикатурите в Дания, където аз недвусмислено защитих и подкрепих правото на свободно изразяване. На мнение съм, че всъщност по този въпрос можем да намерим основна линия на съгласие.

Г-н Abad зададе някои много практични въпроси и мога да му отговоря, че подкрепям предложенията му и считам, че са важни. Мисля, че в Европа се нуждаем от промишлена база. Не искаме изнасяне на производства, но е важно промишлената база да се приспособява към новите ограничители на световната конкуренция и, преди всичко, към големите предизвикателства на изменението на климата и един по-устойчив растеж. Считам, че имаме средствата да го постигнем. Ето защо предлагам в бъдеще, във връзка с това да се влагат повече ресурси на европейско равнище

Колкото до въпрос, свързан с бюджета, който бе зададен от някого, нека опитаме, преди всичко, да постигнем консенсус по основните принципи. Считам, че ще е грешка да започнем да говорим за сумите за бъдещия бюджет. Това би довело до разделение. Първо трябва да се погрижим да има добавена стойност за Европа и след това да решим кои ще са приоритетите. Считам обаче, че научните изследвания, иновациите и политиката на сближаване категорично трябва да бъдат важни приоритети, особено когато става дума за новите поколения. В интерес на най-младия член на френската делегация се надявам, че младите хора в Парламента ще подкрепят това движение.

Някои ми зададе въпрос относно световния финансов данък, за данъка върху финансовите операции Щом е световен, аз очевидно го подкрепям. Според мен ще бъде една отлична идея, но във всеки случай нека бъдем ясни: не виждам смисъл да гоним финансовите услуги, които сега имаме, от Европа, независимо дали са в Лондон, Франкфурт или Париж. Ние сме световен лидер по отношение на финансовите услуги. Какъв е смисълът да предадем водачеството на Дубай? Аз не виждам такъв. Нека бъдем ясни по този въпрос. Ако обаче има световен данък върху финансовите операции, считам, че това ще е една чудесна идея. Считам, че вече има доста аргументи в подкрепа: например да се преодолее гладът в света, тъй като е скандално случващото се през 21-и век; да се помогне на Европа да постигне Целите на хилядолетието за развитие; и да се борим за повече солидарност в Европа. Може и да не знаете, но аз предложих на Съвета да разширим един механизъм, който имаме в Европа, за предоставяне на помощ под формата на храни, тъй като в Европа има бедни и нови бедни, но то бе отхвърлено. Ето редица от причините, ако желаете, за един данък, стига той да е наистина световен и да не подкопава конкурентоспособността на Европа.

В заключение искам да ви кажа нещо много важно. Някои казаха: „Защо да Ви избираме? Вие сте единственият кандидат. Това демократично ли е?“ Аз самият много често се питах защо съм единственият кандидат. Честно

казано, считам, че не беше правилно да съм единственият кандидат защото, нека бъдем наясно, тъй като съм единственият кандидат, аз съм и единственият атакуван за цялото това време, единственият критикуван. Всеки път, когато ме сравнявате с Вашия идеален кандидат, аз очевидно съм губещ. Аз губя от идеалния кандидат на всяка група. Но Европа не е съставена от идеални кандидати. Европа е едно упражнение по отговорност. Мисля, че няма друг кандидат по простата причина, че подкрепата, необходима, за да си кандидат, липсваше. Това е причината. Доста имена бяха споменати, но аз успях да постигна консенсус и съм горд от това, защото изграждането на Европа днес, както видяхме в разискването, е – както всички вие ще признаете – изключително трудно и тежко начинание. Европа е много разнородна. Има много ограничители и много приоритети и затова съм горд да съм кандидатът, който е подкрепен от партията, спечелила изборите, да съм кандидатът, получил подкрепата на демократично избраните държавни и правителствени глави от целия политически спектър и не разглеждам това като нещо отрицателно. Въпреки това аз не съм нечий генерален секретар и Комисията е независима институция. В това мога да ви уверя. Комисията, която председателствам и която ще председателствам, ако имам вашата подкрепа, ще бъде независима в безкомпромисната си защита на общия европейски интерес.

Напълно разбирам, както казаха г-жа Estrela и други, че подкрепата от тези, които ще имат готовност да ме подкрепят, не е картбланш. Благодарен съм на всички, които ме подкрепиха; не мога да назова поименно всички. Някои от тях още са тук. Благодарен съм ви. Подкрепата ви не е картбланш. Имам високо мнение за Парламента.

Някои казват: „Вие сте прекалено близък с правителствата“. Забравяте едно нещо: преди да стана министър-председател, аз бях водач на опозицията, а преди да стана водач на опозицията, бях редови депутат. За първи път бях избран в португалския парламент, когато бях на 29 години. Аз съм политик; не съм технократ или бюрократ. Аз защитавам парламентите и искам да ви ангажирам в това разискване.

Поради това исканията ви могат да са ми от помощ и могат да помогнат на Комисията да се справя по-добре. Именно това ще се стремя да правя, ако имам подкрепата ви.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

Председател. – Бих искал да благодаря на кандидата за председател на Европейската комисия. Благодаря също на всички присъстващи, както и на изказалите се по-рано, за изключително оживеното обсъждане. Бих искал също да благодаря на г-жа Малмстрьом за това, че бе с нас през настоящото заседание.

Госпожи и господа, въвеждаме нови принципи на действие, нови институционални решения за Европейския съюз. Моля, не забравяйте, че кандидатът за председател ни информира за насоките на политическото действие през следващите пет години. Той направи това тук, в Парламента, където се среща с всички политически групи. Той ни даде информация, което е много важно както за нас, така и за нашите граждани. Ще гласуваме утре, след днешното дълго, изчерпателно и мъдро обсъждане.

(Председателят продължава на английски език)

Много Ви благодаря още веднъж, г-н кандидат за председател. Това беше чудесна възможност да получим Вашите политически насоки и обсъждане в политическите групи, а също и в пленарното заседание.

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Georges Bach (PPE), в писмена форма. – (FR) Програмата на г-н Барозу е амбициозна и показва огромно желание да се даде на нашата Европа, засегната от кризата, тласък напред, от който тя толкова се нуждае. Според мен би било неправилно да виним г-н Барозу лично за всички неволи, които характеризираха предходния период. Постигането на компромис в една разширена Комисия, в която решенията сега се вземат от 27-те и справянето с финансова и икономическа криза на фона на трудната институционална реформа със сигурност не улесниха работата на председателя Барозу. Несъмнено можехме да се надяваме, в тези трудни времена, да го чуем да говори с по-настойчив европейски глас. Считам обаче, че той се е поучил от грешките си и че в бъдеще ще положи големи усилия както за Европа като цяло, така и за малките държави. Като прави социалните въпроси по-важна част от програмата си, той изглежда желае да отговори на народите на Европа, които жадуват за една по-социална Европа. Идеята за автентично партньорство между Парламента и Комисията

е похвална и е възможност, която трябва да се използва. По тази причина подкрепям кандидатурата на г-н Барозу, но тази подкрепа не се явява картбланш.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Със задоволство заявявам, че като португалец и като член на Европейския парламент аз ще гласувам за преизбирането на Жозе Мануел Дурау Барозу за председател на Европейската комисия. Според мен работата му през настоящия мандат, който беше белязан от толкова много политически, финансови и социални трудности, и опитът, който натрупа на този пост, оправдават подкрепата на правителствата и подновеното доверие от залата.

Изразявам съжаление за множеството опити – не всички бяха открити или сериозни – да се попречи на успеха на кандидатурата му и отбелязвам, че те бяха осуетени не само поради липсата на убедителна алтернатива, но също и поради неоснователността на аргументите им. Съжалявам, че колеги от моята собствена държава се изкушиха да тръгнат по този път, който е колкото лесен, толкова и безрезултатен.

Надявам се втората Комисия Барозу да съумее да съчетае техническата компетентност с онова „нещо повече“. Надявам се също, че тя реално ще зачита и използва принципа на субсидиарността и ще избере безопасността и солидността на правенето на малки крачки, както препоръчва Жан Моне, вместо да възприеме подхода на бързата писта, който е обещавал много, но е допринесъл малко за действителния напредък на европейския проект и мечта. Колкото и да се стремим към хоризонта обаче, ще стигнем там само като стъпваме с единия крак пред другия. Нека вървим по правилния път.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Това, което е също на карта в тези избори, е посоката, по която Европейският съюз ще поеме през следващите няколко години. Сегашният председател на Комисията, който е кандидат за нов мандат на длъжността, символизира една възможна посока: Европейският съюз, който той представлява, е този на интересите на големите икономически групи.

Това е ЕС на недемократичната бюрокрация; на политическия и идеологическия консерватизъм; на затвърждаването и институционализирането на дълбоките неравенства и отношенията на социално, регионално и национално господство; на милитаризъм и външни намеси; и на институционализирането на неолиберализма като единствена приемлива икономическа система. Това обаче не е и никога не е бил единствено възможният курс. Алтернативата на този курс е този на социална Европа, Европа на работниците и народите. Тя е Европейски съюз, който зачита демокрацията в нейните колективни аспекти, а не я свежда до сферата на формалното представителство. Това е Европейски съюз, който зачита волята на своите народи и решенията, които те изразяват демократично, и който защитава обществените услуги и правата на работниците като съществени инструменти за социално развитие и сближаване. Това е Европейски съюз на свободни, суверенни държави с равни права, който подкрепя и насърчава опазването на природата, мира и сътрудничеството между народите.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Изявлението, което г-н Барозу току-що направи като кандидат за председател на Комисията, е ново затвърждаване на стълбовете на Европейския съюз, който познаваме. То също затвърждава капиталистическата, федералистката и милитаристката интеграция на Европа, заложена в Договорите от Маастрихт и Ница, която проектът на Договора от Лисабон желае да развие още повече.

Ако имаше някакво съмнение, изявленията му за важността на проекта на Договора от Лисабон са факт. Те идват, всъщност, след антидемократичния натиск, упражнен от европейските лидери – на който той бе наблюдател – върху ирландския народ, който бе принуден да проведе нов референдум, насрочен за 2 октомври.

Дори и сега да се опита да обещае да коригира сериозните посегателства върху социалните права и тези на работниците, които Европейската комисия, на която той все още е председател, извърши през предходния мандат, той така и не стигна до корена на тези въпроси или до причините за сегашната криза на капитализма, която преживяваме. На практика това, което той предлага, е да продължи същата политика, която поставя приоритет върху свободната конкуренция, милитаризма и интересите на икономическите и финансовите групи, по-конкретно тези от най-силните страни, както стана ясно, когато той каза, че сме защитници на глобализацията.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Г-н председател, бих искала да гарантирам на председателя г-н Барозу подкрепата си като делегат от Европейската народна партия и да изразя надеждата, че сегашната Европейска комисия ще бъде в състояние да продължи работата, която бе започната във връзка със социалната интеграция на ромите. През настоящия цикъл бяха постигнати важни резултати, основно през последните две години, но ние очакваме значително по-сериозно ангажиране и по-голямо чувство за инициатива в бъдеще от органът, който като изключителен инициатор на законодателството на Общността, може да бъде движещата сила в битката срещу бедността и изключването, засягащи най-голямото малцинство на Европа – ромите.

Надявам се, че обособяването на портфейла на новия член на Комисията, отговарящ за правосъдието, основните права и гражданските свободи, ще насърчи системата на Комисията да направи повече и по един по-координиран начин. Надявам се също, че председателят Барозу ще продължи активно да изпълнява личния си ангажимент към въпросите на ромите, който той също е изразявал неведнъж, и че ще направи всичко по силите си, за да гарантира, че държавните и правителствените глави ще поемат по-енергична роля в разработването на цялостна, интегрирана програма, преминаваща през партии и цикли.

Социалните предизвикателства, с които еднакво се сблъскват и ромите, и останалите, са толкова сериозни, а последиците от бездействието са толкова опасни, че не можем да си позволим апатията и залитанията от предишния цикъл. Очакваме незабавни и смели действия, както и коренна промяна в отношението, проявявано до момента от бившия-настоящ председател, а това на Комисията да стане пример за общоевропейска стратегия за ромите, която да бъде разработена възможно най-скоро въз основа на регулаторни норми, стабилен бюджет и ясен политически ангажимент.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Ако има нещо, което никой не поставя под въпрос във всички партии, то е, че преминаваме през период на икономическа криза, която засяга държавите и затруднява работата на правителствата по вземане на решения.

Тъй като случаят е такъв, наличието на утвърдена Комисия, чиито председател е избран, или на временна Комисия, в която окончателното решение винаги се отлага, несъмнено би повлияло на това доколко ефективно Европейският съюз ще може да се бори с кризата.

С оглед на това, че дори и да не отричат доказателствата за кризата и дори постоянно се позовават на нея, аргументите, издигани от всички онези, които отхвърлят и се опитват да не допуснат Жозе Мануел Дурау Барозу да бъде избран за председател на Европейската комисия, остават само риторика.

С други думи, онези, които мислят и действат по този начин, почти или никак не ги е грижа за последиците от кризата, а мислят само или почти само за извличане на изгода от някакви партийни политически маневри, които, най-малкото при тези обстоятелства, би трябвало с основание да избягват.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Подкрепата за г-н Барозу от консерватори, либерали и социалдемократи от ЕП се дължи на единодушното му номиниране за единствен общ кандидат на всички правителства в ЕС както неоконсервативни, така и социалдемократически. Антиработническата политика на ЕС не зависи от отделните хора, нито от председателя на Комисията. Тя е предопределена от самия му характер като империалистически съюз на капитала.

Политическите насоки, представени от г-н Барозу, са обобщение на стратегическите амбиции на европейския монополистически капитал и са форма на политическа програма, прилагана от политическите сили на европейската еднопосочна улица, характерна за целия ЕС, включително и за партиите Нова демокрация и ПАСОК в Гърция, независимо дали те са управляващи или в опозиция.

Основната цел на тази политическа програма е да прехвърли тежестта на кризата върху работническата класа, като по този начин се дава свобода на европейските монополистически кръгове да запазят и увеличат своите печалби, така че да могат да укрепят позициите си при световната империалистическа конкуренция, когато капиталистическата икономика се възстанови след рецесията. Тази цел ще бъде постигната чрез адаптиране до 2020 г. към новите условия на стратегията от Лисабон, насочена срещу труда, и чрез още по-яръстна атака срещу труда на работниците, техните заплати, социални и осигурителни права.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

12. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0203/2009).

Следните въпроси са зададени към Комисията.

Първа част

Въпрос № 20, зададен от **Ilda Figueiredo** (H-0277/09)

Относно: Опазване на промишленостите от сектора на текстила и облеклото в международната търговия

Сериозното положение, в което се намират промишленостите от сектора на текстила и облеклото в някои държави-членки на Европейския съюз като например Португалия, изисква последователна и съгласувана стратегия от обществени политики, които имат за цел да подкрепят инвестирането в иновации, диверсификация, професионално обучение и преквалификация.

Но тези мерки предполагат също така в контекста на международната търговия да бъдат предприети необходимите действия за опазване на промишленостите в държавите-членки на Европейския съюз, преди всичко на най-чувствителните сектори, каквито са текстилът и облеклото.

Какви мерки ще предприеме Комисията за опазване на сектора на текстила и облеклото в държавите-членки на Европейския съюз при сключването на нови споразумения за свободна търговия с трети държави, по-специално от Азия, като например Южна Корея?

Какви мерки ще предприеме Комисията, за да вземе под внимание необходимото и спешно регулиране на търговския пазар в световен план, а не единствено регулирането на финансовия пазар?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Следим отблизо последствията от финансовата криза за нашите промишлени сектори в това число, разбира се, и сектора на текстила и облеклото, който е важен и силен отрасъл в Европейския съюз.

Реагирахме на кризата чрез разработването на Европейския план за възстановяване, допълнен от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията и Временната общностна рамка за мерките за държавна помощ. Тези мерки се отнасят и за отрасъла на текстила и облеклото: например Европейският фонд за приспособяване към глобализацията се използва за повторното приобщаване на съкратените работници предимно в малки и средни предприятия от сектора в Италия, Малта, Испания, Португалия, Литва и Белгия.

Секторът на текстила и облеклото от десетилетия се развива в условията на управлявана търговия. От началото на 2009 г. търговията в този сектор е напълно либерализирана. Секторът отговори на предизвикателството на либерализацията и започна процес на реструктуриране и модернизация, което не е лесно.

Той намали масовото производство и се концентрира върху изделия с висока добавена стойност и технологично съдържание. Днес европейските текстилни изделия са известни по света със своите иновации и техническо изпълнение. Секторът се развива успешно и поддържа експортния потенциал на световно равнище. Затова проблемите на достъпа до пазари са приоритет за него и аз съм доволна, че нашата обновена стратегия за достъп до пазари е възприета от този отрасъл и доведе до положителни резултати.

Разбира се, при нашите търговски преговори, като например споразумението за свободна търговия с Корея или при многостранните търговски преговори, ние наистина вземаме под внимание особеностите на различните промишлени сектори, включително и текстилния сектор, и се стремим към постигането на балансиран договорености.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Едва вчера разговаряхме тук за проблема със споразумението за свободна търговия с Южна Корея и членът на Комисията знае, че има нужда от търговски организации. Искам да й кажа, че аз самата се срещнах с различни търговски организации в Португалия и те споделиха с мен своята огромна загриженост във връзка с клаузите на споразумението за свободна търговия с Южна Корея. Съществува и сериозна загриженост в цяла Европа.

Профсъюзите също имат своите опасения и всеки, който познава държавите от Южна Европа, като например Португалия и Испания, и районите, където този промишлен сектор преобладава, добре знае колко сериозен е станал проблемът с безработицата. В някои общини, г-жо член на Комисията, тя е над 20%, особено в северната част на Португалия. Има общини с текстилни фабрики, където безработицата е над 20%. Ние се опасяваме, че положението може да се влоши и то в държава, в която съществува значителна бедност. Затова искам да Ви попитам какво конкретно ще бъде направено...

(Председателят отнема думата на оратора)

David Martin (S&D). – (EN) Прави чест на г-жа Figueiredo, че демонстрира подобна загриженост за социалните последствия от затварянето на текстилните фабрики и шетите, които търпи отрасълът. Но ще се съгласи ли с мен членът на Комисията, че споразумението за свободна търговия с Южна Корея създава

възможности за европейските производители на текстил, но крие и опасности — всъщност осигурява достъп на нашия качествен текстил до корейския пазар?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Много добре разбирам силните страсти. Това е изключително важен отрасъл и аз съм напълно съгласна с David Martin, който подробно е проучил споразумението с Южна Корея.

Няма съмнение, че изнасяме много повече облекло в Корея, отколкото те внасят у нас — следователно на пазара съществуват реални възможности. Вярно е, че когато мислим за всичко, което правим по отношение на търговията, трябва да сме много внимателни с въздействието върху различните отрасли, а ние правим точно това.

Много ще се радвам да продължа този диалог и да предоставя повече информация за нашия подход в случая, защото аз съм напълно съгласна с мнението, че ние следва да подкрепяме своята индустрия по време на икономическата рецесия, да сме внимателни към бедността, която възниква в резултат на това, и да създаваме нови възможности за търговия, които всъщност ще помогнат да се даде тласък на съответните икономики и сектори. Точно това се стремим да направим.

Въпрос № 21, зададен от **Brian Crowley** (H-0281/09)

Относно: Приоритетите на ЕС по отношение на Междуправителствената конференция по изменението на климата

Какви ще бъдат специфичните приоритети на Европейския съюз в контекста на Междуправителствената конференция на ООН по изменението на климата, която ще се състои в Копенхаген през декември?

Ставрос Димас, член на Комисията. – Това е много навременен въпрос и аз мога да отговоря съвсем кратко. Приоритетите са: споразумението в Копенхаген относно задълженията за намаляване на емисиите в развитите страни; подходящи за съответните национални условия дейности за смекчаване на въздействието върху климата в развиващите се страни; и финансирането.

Обаче искам да кажа и още нещо. Остават по-малко от три месеца до Копенхаген като преговорите за борба с изменението на климата вече са навлезли в решаващ етап.

С 250 страници текст за преговори на масата те все още не са набрали достатъчна инерция, за да се стигне до споразумение, което да бъде достатъчно амбициозно и детайлно. Повечето страни обаче осъзнават неотложността на решенията и имат желание да се фокусират върху областите, където има сближаване на позициите. Крайната цел е споразумението за изменение на климата да поддържа глобалното затопляне под два градуса по Целзий — цел, която беше одобрена на последната среща на върха на Г-8 и Форума на големите икономики.

Ние искаме сравними и по-амбициозни цели за намаляване на емисиите за групата на развитите страни, които днес общо предлагат 15% по-малко ограничаване на емисиите в сравнение с 1990 г. Това е по-малко от намалението от 25–40%, което се изисква от науката. Приветстваме факта, че Япония ще увеличи своя ангажимент. Европейският съюз предложи да постави цел за намаляване на емисиите с 30%, ако другите участници поемат съответни ангажименти.

Развиващите се страни следва да предприемат подходящи действия за смекчаване нарастването на своите емисии до 15–30% под обичайното равнище за периода до 2020 г. ЕС предлага те (освен най-слабо развитите) да изработят и приложат планове за растеж, които съдържат основните действия за смекчаване на въздействието върху климата и са основани на внедряването на нисковъглеродни технологии. Тези планове ще очертаят основата за целева финансова и друга помощ.

Адекватното международно финансиране ще бъде от критична важност за постигането на ефективно споразумение в Копенхаген. Парите ще решат съдбата на споразумението. Трябва да мобилизираме частни инвестиции и да подпомогнем създаването на стабилен международен пазар на емисии от въглероден диоксид, но ще е необходимо и сериозно публично финансиране. В това отношение си струва да се отбележи партньорството в областта на технологиите в световен мащаб, което има за цел да удвои инвестициите в нисковъглеродни технологии. Освен това трябва да увеличим помощта за най-бедните и най-уязвими страни, за да могат те да се приспособят към нарастващите неблагоприятни последици от изменението на климата.

Миналата седмица, на 10 септември 2009 г., Комисията прие съобщение за увеличаване на международното финансиране за борба с изменението на климата, което има за цел да ускори международните преговори.

Пред нас стои една нелека задача, свързана с интензивни преговори през идните месеци, и не можем да си позволим неуспех.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Г-н Председател, бих искал за благодаря на члена на Комисията г-н Димас за неговия отговор.

Накратко, знаем ли каква е истинската позиция на Съединените американски щати, сега при новата администрация и дали те използват същите проценти за намаляване на емисиите, които предлага ЕС? Второ, по отношение на Бразилия, Русия, Индия и Китай, които са големи производители на емисии на CO₂, както и на други вредни вещества, каква роля ще играят те и какъв натиск можем ние, от Европейския съюз, да окажем върху тях, за да ги накараме да приемат същите стандарти, които ние сме си поставили?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-н председател, г-н член на Комисията, винаги когато говорим за изменение на климата, говорим за мерки за приспособяване към изменението на климата, както и за намаляване на причините, водещи до такова изменение. Искам да задам следния въпрос по повод на конференцията в Копенхаген: какъв приоритет е даден на растежа на енергийната ефективност, включително и за развиващите се страни, и също така, какви обсъждания провеждате по повод на кризата с питейната вода и, очевидно, на продоволствената криза?

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Има ли оценка на въздействието на промените върху конкурентоспособността на Европейския съюз при намаление на вредните емисии от 20% или 30% и как това ще се отрази на малките и средните предприятия и, най-вече, върху заетостта?

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EN) По отношение на Съединените щати, новата администрация е поела задължение за намаление на вредните емисии, които са значително по-амбициозни, отколкото обещаното от предишната администрация. Те обаче все още не са толкова амбициозни, колкото задълженията, поети от Европейския съюз, и са под равнището, препоръчвано от учените, за да се задържи глобалното затопляне под 2° C, както беше договорено от ръководителите на водещите икономики през юли 2009 г. в Акуила, включително американците, китайците и ръководителите на другите държави, които споменахте.

Но обсъжданията в Съединените щати продължават. Законът „Марки-Уаксман“ вече е гласуван в Камарата и сега предстои да бъде гласуван в Сената. В този закон се съдържат доста разпоредби, които се нуждаят от изясняване, и трябва да видим какъв ще бъде крайният резултат, защото този закон може да се окаже по-амбициозен, отколкото изглежда сега.

Например изчисляването на намалението на емисиите включва и намалението, постигнато чрез инвестиране в „предотвратяване на обезлесяването“ – в зависимост от това дали горното ще бъде взето предвид при изчисляването на целите за намаляване на емисиите в Съединените американски щати или при финансирането, или някъде другаде – е необходимо да се изясни, за да се определи сравнимостта между целите на Съединените щати и Европейския съюз и други развити страни.

В действителност ние срещаме много положително отношение от страна на администрацията на САЩ, работим в тясно сътрудничество с тях и се надяваме, че заедно ще постигнем добър резултат в Копенхаген, а именно, споразумение, съдържащо елементите, които описах по-рано.

По отношение на Бразилия, Китай, Индия, Мексико и други развиващи се страни, очакваме от тях, разбира се, намаление на темпа на растеж на вредните емисии в размер на 15% до 30% под обичайните равнища. Тук отново се придържаме към това, което учените казват, че е необходимо да се направи, за да се задържи глобалното затопляне под 2° C. Намалението на емисиите само от страна на развитите държави няма да бъде достатъчно.

Някои от тези държави вече са предприели национални мерки, които ще доведат до намаление на емисиите или чрез прилагане на мерки за енергийна ефективност, или чрез инвестиране във възобновяеми източници на енергия, но ние следва да засилим сътрудничеството си с тях по отношение на обмена на информация, технологиите и трансфера на технологии, за да постигнем намаленията, от които се нуждаем.

Относно намаляването на разходите и, както посочихте, енергийната ефективност, можем да кажем, че всички инвестиции в енергийна ефективност са определено печеливши стратегия. Например чрез намаляването на потреблението на вносен нефт не само се спестяват пари, които не се плащат на държавите производителки на нефт, но също така се намаляват емисиите на CO₂.

В много държави, особено развиващи се, където има проблеми със замърсяването на въздуха (например, проблемът със замърсяването на въздуха в Китай е широко известен), ще има и допълнителни ползи като подобряването на качеството на въздуха.

По отношение на свързаните с изменението на климата проблеми, а именно водоснабдяването и продоволствието, мажем да кажем, че и двата проблема са част от целите на политиките на Европейския съюз. Наистина подкрепяме политики, които ще подобрят санитарното качество и снабдяването с вода, особено в най-бедните държави. Във връзка с продоволствието бяхме много внимателни например, когато проучвахме Директивата за биогоривата, за да не допуснем конкуренция между суровините за производство на храни и на биогорива. Винаги взимаме под внимание тези важни въпроси.

По отношение на оценката на въздействието и въпросите на конкурентоспособността: те бяха подробно обсъдени, когато приемахме пакета от мерки в областта на енергетиката и климата. Бяха направени редица проучвания не само от Комисията, но също и от представители на промишлеността и от различните отрасли. Разпоредбите от нашите законодателни актове ще дадат необходимите гаранции за запазването на конкурентоспособността на другите промишлености в Европейския съюз, особено на малките и средните предприятия например чрез предоставянето на безплатни квоти, в много от случаите, в размер до 100% от техните емисии.

Така че ние взимаме това предвид и, разбира се, същото важи и когато искаме да постигнем 30% намаление. В допълнение, ако постигнем 30%, това ще означава, че ние ще имаме амбициозно споразумение в Копенхаген, благодарение на което всички развити страни ще предприемат сходни, сравними с Европейския съюз цели за намаляване на емисиите, а развиващите се страни ще започнат действия за смекчаване и това ще създаде равни условия за целия свят. Тогава ние ще сме поели сравними задължения за намаляване на емисиите, което ще означава, че проблемът с конкурентоспособността няма да съществува.

Въпрос № 22, внесен от **Silvia-Adriana Tîcău** (H-0301/09)

Относно: Мерки за стимулиране на инвестициите за увеличаване на енергийната ефективност и за използване на възобновяеми енергийни източници

Европейската агенция за околна среда представи неотдавна неокончателни данни за 2008 г. относно намаляването на емисиите на парникови газове. Според предоставените данни емисиите от ЕС-15 са спаднали с 1,3%, а тези на ЕС-27 - с 1,5% спрямо равнището от 2007 г., което представлява значителна стъпка с оглед постигането целите на Протокола от Киото за намаляване на емисиите на парникови газове до 2012 г. с 8% спрямо референтната 1990 г.

Като имаме предвид, че намаляването на емисиите на CO₂ се дължи основно на увеличаването на енергийната ефективност и на използването на възобновяеми източници на енергия в областта на транспорта и жилищата, както и в промишлените сектори, използващи интензивно енергия, бих искала да попитам Европейската комисия кои са конкретните мерки, които предвиждате, за да подкрепите държавите-членки да стимулират инвестициите в увеличаване на енергийната ефективност и използването на възобновяеми енергийни източници?

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, уважаемата колега правилно открил съществуващите подобрения по отношение на намалението на емисиите на парникови газове, което отчасти се дължи на мерките за енергийна ефективност и интензивното използване на възобновяеми източници на енергия в секторите на транспорта и жилищното строителство.

Комисията би посочила, че енергийната ефективност и възобновяемите източници на енергия също така служат и за постигането на някои политически цели, като например подобряването на сигурността на енергийните доставки за Европейския съюз, подобряването на неговата конкурентоспособност, създаването на работни места и повишаването на стандарта на живот на гражданите.

Във връзка с всички тези ползи Комисията продължава да усъвършенства законодателството и програмите на Европейския съюз в този конкретен сектор и да осигурява финансова подкрепа.

Silvia-Adriana Tîcău (S&D). – (RO) Предвид това, че разполагаме с времева рамка от 10 години до 2020 г., че могат да бъдат постигнати забележими резултати по отношение на намалението на емисиите от парникови газове в областта на енергийните характеристики на сградите и в транспортния сектор и че сме в разгара на икономическа криза и хората губят работните си места, трябва особено да подчертаем, че „зелената“ икономика може да създаде милиони работни места. Трябва да изработваме конкретни решения за конкретни ситуации. Ето защо се надявам, че решението в случая ще бъде следното: вие, Европейската комисия, ще обедините усилията си с Парламента и ще можем да намерим иновационни решения за увеличаване на инвестициите в

енергийна ефективност. Парламентът предложи интересни решения: увеличение на размера на Европейския фонд за регионално развитие от 2014 г., създаване на нов, специален фонд, стартиращ от 2014 г. и възможност да се кандидатства за намалена ставка по ДДС за енергийна ефективност и използване на възобновяеми източници на енергия. Може би ще ни кажете нещо повече по този въпрос.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Един лесен въпрос: как според Комисията държавите-членки следва да балансират увеличената употреба на възобновяеми източници на енергия и необходимостта да се поддържат ниски цени на електроенергията с оглед на конкуренцията?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Какви стимули за инвестиране следва да се приложат, за да се ускори преминаването към възобновяеми източници на енергия в частните домове, а не само в промишлените и търговски предприятия?

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, в отговор на въпроса на г-н Kelly, очаква се търговията с емисии на парникови газове да генерира много парични средства за министерствата на финансите на държавите-членки и мерките, които правителствата могат да предприемат, включват използването на част от тези пари за подпомагане на хора с ниски доходи или на хора, които са „енергийно бедни“. Следователно има начини и парите за налице, наред с всичко останало, за да отговоря на въпроса на г-н Kelly.

Новата Директива относно възобновяемите източници на енергия изисква държавите-членки да подпомагат и да въведат реформи на административно равнище и по отношение на инфраструктурата с цел да улеснят развитието на възобновяемите източници на енергия. Всяка държава-членка си е поставила определени цели, които трябва да постигне до 2020 г. и е длъжна да представи национален план за действие до юни следващата година във връзка с възобновяемите източници на енергия, който да включва анализ на начина на постигане на целите.

Що се отнася до преразглеждането на Директивата относно енергийните характеристики на сградите, Комисията реши също да предостави допълнително финансиране от страна на Общността и да предложи ново финансиране, за да подкрепи прилагането на тази директива. Комисията вече отпуска директно финансиране за различни проекти, свързани с енергийната ефективност и възобновяемите източници на енергия, като например:

- редица начинания в областта на научноизследователската и развойна дейност, основани на рамковата програма за научноизследователска дейност и технологично развитие;
- предоставя 727 млн. евро за периода 2007-2013 по програмата под название „Интелигентна енергия – Европа“ с цел премахване на пречките пред развитието на възобновяемите източници на енергия, подобряване на бизнес средата и повишаване на осведомеността на населението;
- предоставя над 500 млн. евро за проекти, свързани с разположени в морето вятърни генератори по европейската програма за икономическо възстановяване, за да се даде тласък на частните инвестиции в този конкретен сектор;
- предлага инициатива за финансиране на устойчива енергетика, която се управлява съвместно от Комисията и Европейската инвестиционна банка, с бюджет от 15 млн. евро за 2009 г. и има за цел мобилизирането на средства от капиталовите пазари и фонд Marguerite (Европейския фонд за енергетика, изменение на климата и инфраструктури), който се управлява от Европейската инвестиционна банка.

Комисията също така насърчава държавите-членки да използват голяма част от наличните средства от фондовете на ЕС за кохезионната политика за подкрепа на проекти, свързани с енергийната ефективност и възобновяемите източници на енергия.

Въпрос № 23, внесен от **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Относно: Помощта за развитие в периода на криза

В настоящия период, когато се борим с икономическата криза, съществува ли реален шанс да бъдат създадени специални условия за държавите, които са най-засегнати от този проблем? Тук става дума преди всичко за най-бедните държави от третия свят. Във връзка с това възможно ли е увеличаване на помощите за развиващите се страни? Ако нашите собствени вътрешни проблеми, като например недостатъчният бюджет или може би твърде краткото време, не ни дават такава възможност, какво се прави за по-ускореното използване на средствата, които вече са разпределени за развиващите се страни? Моят въпрос засяга преди всичко улесняването на процедурата за увеличаване на тези средства.

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) В рамките на обхвата си на компетентност Комисията досега е реагирала бързо, за да помогне да се предотвратят пагубните последици в развиващите се страни, и по-конкретно, в най-слабо развитите държави, повечето от които са държави от АКТЬ.

Мерките включват спазване на поети ангажменти за оказване на помощ и финансиране на нови ресурси, действия в посока обратна на икономическия цикъл, подобряване на ефективността на помощите, поддържане на устойчива икономическа активност и заетост, съживяване на селското стопанство, инвестиране в „зелен“ растеж, стимулиране на търговията и частните инвестиции, съвместна работа за икономическо управление и стабилност и защита на най-уязвимите от развиващите се страни.

Вече са предприети конкретни действия и процедури, които целят да се ускори предоставянето на помощ. Механизмът *ad hoc* „Vulnerability FLEX“ ще мобилизира 500 млн. евро от Европейския фонд за развитие. Този механизъм е допълнение към действията, предприети от Световната банка и МВФ, и ще бъде приложен към най-уязвимите държави с твърде ограничен капацитет за издръжливост, като на тези държави ще се предостави спешна финансова помощ с цел да им се помогне да поддържат приоритетни разходи, предимно в социалните сектори.

Тъй като механизмът „V-FLEX“ използва неразпределени предварително резервни средства, той представлява допълнително финансиране за особено уязвимите държави. Също така 80 млн. евро бяха мобилизирани за финансиране по съществуващия механизъм към Европейския фонд за развитие „EDF FLEX“ за държави, които са претърпели значителни загуби от износ през 2008 г. В допълнение, в момента се извършва междинен преглед на стратегиите за сътрудничество за страните, финансирани от бюджета на ЕС, а междинният преглед за държавите от АКТЬ, финансирани от Европейския фонд за развитие (EDF) е ускорен с цел предефиниране и коригиране на националните стратегии и на сумите, които ще се отпуснат в началото на 2010 г.

Независимо от това, е важно да си припомним, че политиката в областта на развитието е споделена компетентност в рамките на ЕС. Главната отговорност за изпълнението на задълженията по предоставяне на официална помощ за развитие (ОПР) се поема от самите държави-членки. Изразявам твърдо убеждение, че кризата не следва да бъде оправдание за нашите държави-членки да откажат донорска помощ и да не спазят обещанията си. Аз ще настоявам да се спазят поетите задължения и да се предостави помощ в обещания размер както от страна на държавите-членки на ЕС, така и от страна на другите донори. В това отношение, ние съвсем публично наблюдаваме официалната помощ за развитие (ОПР), оказвана от държавите-членки, посредством нашето годишно проучване „Монтерей“.

Въз основа на информацията, събрана от държавите-членки, ние предвиждаме ОПР, общо за ЕС, да се увеличи от 49 млрд. евро през 2008 г. до 53,4 млрд. евро за 2009 г. и 58,7 млрд. евро за 2010 г. Това означава също, че ако държавите-членки не предприемат допълнителни мерки за изпълнение на индивидуалните си цели, общите цели за 2010 г. няма да бъдат постигнати. Нещо повече, кризата показва и че трябва да засилим механизмите за предоставяне на ОПР, както посочи и уважаемият член на ЕП.

Програмата за ефективност на международната помощ, заложена в Декларацията от Париж и Програмата за действие от Акра, сега са по-важни от когато и да било. В тези трудни за икономиката времена ние носим особена отговорност пред бедните хора по света, защото трябва да гарантираме, че нашата помощ за развитие се насочва ефективно. Аз лично ще защитавам този подход на заседанието на Съвета по въпросите на развитието през ноември, а световната финансова криза ще бъде в центъра на моята политическа дейност през следващите седмици.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Благодаря Ви за обяснението. Дали не е редно ЕС да бъде по-инициативен на международно равнище? Имам предвид финансовите институции като МВФ и Световната банка, които следва да бъдат по-гъвкави при определяне на размера на помощите и отпускането им по време на криза. Как да елиминираме данъчните нарушения и незаконния трансфер на печалби от бедните държави, който се извършва от страна на различни дружества. И накрая, как бихме могли по справедлив начин да либерализираме търговския обмен, за да бъде той в полза на онези, които заслужават помощ?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Особено във времена, когато ресурсите са ограничени, е много важно да се действа целенасочено, за да може да се предостави подходящият размер помощ на подходящите хора в подходящото време. Ето защо моят въпрос е: какви бъдещи мерки се планират, за да се оцени ефективността и да се определи количественото измерение на ефекта от икономическата помощ?

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) Що се отнася до първия въпрос, сътрудничеството с международните институции – МВФ и Световната банка – ние работим в много тясно сътрудничество с тези

институции например във връзка с механизма за уязвимост. Всъщност ние заедно определяме държавите, които първи следва да се възползват от новия инструмент.

Също така ние многократно сме настоявали пред институциите да отпускат повече заеми на развиващите се страни и от 280 млрд. щатски долара права на тираж 8 млрд. щатски долара ще отидат за развиващите се страни. Затова считам, че правим всичко възможно да въздействаме на международните институции в споменатата посока и това ще бъде и позицията на Комисията, на г-н Алмуния и моята на срещите със Световната банка и МВФ през октомври в Истанбул.

Относно втория въпрос аз наистина считам, че това беше темата на първия ми отговор. Подробно говорих за това как нещата следва да се случат, но всичко се свежда до факта, че сме длъжни особено да внимаваме дали помощите се използват по подходящ начин.

Въпрос № 24, внесен от **Fiorello Provera** (H-0289/09)

Относно: Демографски данни и политика на развитие в Африка

Съгласно проучване на Организацията на обединените нации населението на африканския континент би могло да се удвои до 2050 г., като достигне два милиарда жители. Към тази година населението на Африка ще бъде двойно по-голямо в сравнение с населението на европейския континент. Средният коефициент на плодовитост на африканските жени е пет деца, в сравнение с 1,7 деца в Далечния изток и 1,47 деца в Европейския съюз.

Какви мерки възнамерява да предложи Комисията, включително във връзка с дългосрочните политики в областта на имиграцията и околната среда, за да адаптира политиките в областта на външните работи и сътрудничеството за развитие към тези данни?

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) Комисията споделя загрижеността на уважаемия член на ЕП по повод на това, че ръстът на населението в Африка и дългосрочното въздействие на високия коефициент на плодовитост биха могли да окажат значителен натиск върху природните ресурси на Африка и да определят траекторията на развитието на континента.

Коефициентът на плодовитост е важна част от анализа на проблема; по данни на Дирекция „Население“ към ООН, цялото население на Африка днес е с 8% по-малко от това, което би трябвало да бъде, ако коефициентът на плодовитост там беше останал на равнището от 1970 г. В действителност се очаква коефициентът на плодовитост на континента да спадне дори под 2,5% до 2050 г. В градските части на континента, появяващата се средна класа има по-малко деца и коефициентът на плодовитост тук е сравним с европейския. Това звучи обещаващо за държавите, които са постигнали политическа стабилност и внушителен икономически растеж.

Като осъзнава тези предизвикателства, Европейската комисия е изработила стратегия, насочена към борбата с бедността, насърчаването на устойчивото развитие и справянето с политическите предизвикателства, за да се насърчи стабилността. В това отношение, Комисията също така е обвързана със стратегията, одобрена от Международната конференция за населението и развитието от 1994 г., като тази стратегия беше преразгледана през 1999 г.

Стратегията разшири концепцията за семейно планиране, като включи в нея и сексуалното и репродуктивно здраве и права. Тя поставя акцент върху правата на човека, увеличаването на правата на жените, важността на инвестирането в здравеопазването и образованието и предоставянето на общодостъпни репродуктивни здравни услуги за всички, които се нуждаят от тях. По-конкретно, степента на образованост на жените влияе на тяхното репродуктивно поведение.

Много проучвания доказаха силната зависимост между образованието и плодовитостта; с подобряването на грамотността коефициентът на плодовитост спада. В рамките на всичките си програми Комисията очаква да отдели за образование около 1,7 млрд. евро за периода от 2007 г. до 2013 г.; най-общо казано, ние сме сериозно ангажирани с увеличаването на размера и ефективността на колективната помощ от страна на ЕС, за да могат здравните системи да покрият изцяло основните здравни услуги, включително и репродуктивното здраве. Във връзка с това по програмата за действие на ЕС, свързана с Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), ЕС реши да предостави допълнително 8 млрд. евро, от които 6 млрд. евро ще бъдат предназначени за Африка, за здравеопазване, при условие че всички поети задължения за оказване на помощ са изцяло спазени.

За да се справим с натиска върху околната среда, е от изключителна важност да гарантираме устойчивостта на местните източници на препитание. Това означава да се борим с опустиняването и с влошаването на качеството на почвите и да поощрим аграрната производителност, като спрем свръхексплоатацията на

биоразнообразието, горите и другите природни ресурси, включително океаните и вътрешнотериториалните повърхностни води, и накрая, да гарантираме, че изменението на климата остава в определени граници и да подпомагаме населението на Африка да се приспособи към изменението на климата.

Комисията, съвместно с държавите-членки на ЕС, разработва стратегия за интеграция в областта на околната среда, за да гарантира, че усилията относно сътрудничеството за развитие допринасят за постигането на посочените цели. Нашата подготовка за срещата на високо равнище по въпросите на изменението на климата в Копенхаген трябва да се разглежда в тази светлина.

Понастоящем, ЕС работи с Африканския съюз и други регионални организации за укрепването на тяхната способност да се справят с проблемите на околната среда и изменението на климата. ЕС насърчава важни инициативи за подобряване на управлението на горите, по-конкретно посредством изработване и прилагане на законодателни актове в областта на горското стопанство, управление и търговия.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, моят въпрос имаше за цел да подчертае един конкретен аспект, а именно, че ръстът на населението в световен мащаб се отразява както на използването на суровините, така и на замърсяването. В развиващите се страни обаче този демографски ръст е особено голям, а има и социални и икономически последици. Въпросът ми е: не е ли възможно да приложим политики в областта на помощите за развиващите се страни съвместно с политики, свързани със семейното планиране, може би чрез системата на неправителствените организации?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Интересен е фактът, че две трети от населението на Африка живее само в осем от 53-те държави. Проблемът с пренаселеността в Африка се ограничава само до отделни страни. В каква степен тези факти се отразяват на политиката на Европейския съюз в областта на развитието?

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) Ние не разполагаме с конкретна политика в областта на семейното планиране, но това може да стане по искане на засегнатите правителства. Голяма част от смъртните случаи сред младите жени са в резултат на аборт в неприемливи условия. Комисията също ще подкрепи тези програми в държавите, където законодателството разрешава абортите. Следователно дали ще приложим или не подобни мерки, зависи от засегнатите държави.

По отношение на втория въпрос, трябва да кажа, че като погледнем африканския континент и данните за раждаемостта, ще видим, както обясних в моето въведение, че има ясно изразена взаимозависимост между икономическото развитие, степента на урбанизация и коефициента на плодовитост. Това не е ново явление. Наблюдавали сме го в много държави по целия свят. Може да се очаква, че с развитието на урбанизацията в световен мащаб и, да се надяваме, с увеличаването на темпа на растеж, коефициентът на плодовитост вероятно ще върви надолу. Противно на предположението на уважаемия член на ЕП, това не се отнася само за отделни държави. То по-скоро е явление, което е свързано с развитието на съответната държава.

Въпрос № 25, внесен от **Jim Higgins (H-0274/09)**

Относно: преустановяването на преговорите по Споразумението за свободна търговия между ЕС и Колумбия

Въз основа на конкретни доказателства относно продължаването на убийствата на профсъюзни активисти в Колумбия и по-конкретно, въз основа на факта, че от 2008 г. се наблюдава увеличаване на тези убийства с 25%, дали Комисията е готова да препоръча прекратяването на преговорите по Споразумението за свободна търговия между ЕС и Колумбия?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Защитата на правата на човека е сред най-важните приоритети на отношенията на Европейския съюз с Колумбия. По тази причина ние следим ситуацията в Колумбия отблизо.

Добре сме запознати със затрудненията, с които се сблъскват профсъюзите в Колумбия, както и с продължаващите убийства и заплахи към профсъюзни лидери и членове.

Ние знаем това от нашите източници на информация, от докладите и становищата, публикувани от международните структури, наблюдаващи спазването на договорите за правата на човека, както и от моите лични разговори с различни структури, като например Европейската конфедерация на профсъюзите.

Продължаваме да бъдем сериозно загрижени по повод на ефективното приложение на основните конвенции на Международната организация на труда (МОТ) в държавата. Ние непрекъснато призоваваме правителството да засили мерките за защита на най-уязвимите групи от населението и да разследва всички нарушения на правата на човека и да накаже виновните.

Неотдавнашните атаки срещу защитници на правата на човека и профсъюзни активисти бяха повод за демарша на тройката посланици на ЕС в Богота и бяха предмет на обсъждане на срещите на високо равнище между Европейския съюз и високопоставени служители от Колумбия.

Освен това неотдавна ние лансирахме двустранен диалог за правата на човека с правителството на Колумбия, който е средство за по редовен и системен обмен на информация и опит в областта на правата на човека и ще съдейства за засилването на техническото сътрудничество.

Освен това се стремим да включим допълнителни гаранции в планираното многостранно търговско споразумение с цел да подобрим приложението на основните конвенции в областта на труда и околната среда в Колумбия като част от главата за устойчиво развитие. Също така предлагаме институциите на гражданското общество да наблюдават приложението на трудовото законодателство. Надяваме се, че по този начин споразумението ще спомогне за подобряването на положението на защитниците на правата на работниците в Колумбия.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Зная, че правата на човека са важен приоритет и недоумявам защо Европейският съюз, който се гордее с най-големите постижения в света в тази област, може дори да обмисля споразумение с режим като този в Колумбия.

Двадесет и седем профсъюзни активисти и членове са убити от началото на месец януари 2009 г. Тази цифра говори сама за себе си. Вече е доказано, че начинът да се накарат такива държави да разберат за какво става въпрос, е да бъдат уязвени икономически, какъвто беше случаят със санкциите срещу Южна Африка.

Наистина считам, че следва да изпратим делегация в Колумбия, която на място да проучи действителното положение там, а не да провеждаме диалог с тях. Следва да имаме хора там и следва да прекратим всякакви търговски преговори с Колумбия, докато се уверим, че правата на човека там съответстват на стандартите, установени в останалата част от света.

David Martin (S&D). – (EN) Много се радвам, че г-н Higgins зададе въпроса си. Той е напълно прав за положението, което описа, а и Вие, г-жо член на Комисията, признахте фактите по случая.

Дали в светлината на изложеното Комисията е готова, първо, да прекрати споразумението за ОСП+ (Обща система за преференции) с Колумбия и, второ, да прекрати преговорите за сключване на споразумение за свободна търговия, докато получим уверения от правителството на Колумбия, че профсъюзните членове и активисти, защитниците на правата на човека и всички други могат да се занимават с делата си безопасно в тази държава?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Аз съм благодарна и на двамата и разбирам страстта и силните чувства. Не съм убедена, че прекратяването на преговорите ще доведе до това, което искат двамата уважаеми членове на ЕП. Считам, че сме длъжни да продължим диалога, да продължаваме усилията за включване в нашите дискусии и, което е по-важно, в нашите споразумения на абсолютни гаранции в посоката, за която пледираха двамата уважаеми членове на ЕП.

Това е подходът, който съм избрала. Бързам да добавя, че това не означава, че не съм поканила онези, които вече говориха с мен, да продължат да дават своя принос, за да гарантираме, че се движим в правилната посока и, разбира се, ще продължа да преразглеждам позицията си, но засега съм взела решение за това как да се действа.

Въпрос № 26, внесен от **Georgios Papastamkos** (H-0261/09)

Относно: Възстановяване на международната търговия

Темпът на развитие на международната търговия отбеляза значителен спад през 2008 г. и това обемно свиване продължи и през 2009 г., като надхвърли многократно спада на самата икономическа активност. Европейският съвет (Брюксел, 19-20 март 2009 г.), „като признава, че свободната и справедлива търговия е ключов елемент за възстановяването в световен мащаб“, поиска „бързо приключване на двустранните търговски преговори и на преговорите в рамките на СТО по Програмата за развитие от Доха“.

Би ли могла Комисията да ме уведоми:

Какви инициативи е поела за финансиране на търговията? На какъв етап се намират преговорите по търговски споразумения и как се очаква да се увеличат външните търговски потоци на ЕС?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Истина е, разбира се, че международната търговия беше особено силно засегната от кризата. Секретариатът на Световната търговска организация предвижда спад на световната търговия от 10% за 2009 г., като спадът за развитите страни е 14%, а за нововъзникващите икономики – около 7%. Това изисква амбициозни реакции и ние правим точно това по отношение на финансирането на търговията, многостранните и двустранните преговори.

Съвместно с държавите-членки предприехме няколко важни стъпки в посока на увеличаването на достъпността до средства за финансиране на търговията. Когато страните по търговските споразумения вече нямаха готовност или не можеха да предоставят застраховане на финансирането на износа, държавите-членки се намесиха чрез агенциите за експортен кредит.

Що се отнася до краткосрочното застраховане, то беше улеснено от решението на Комисията временно да облекчи условията за предлагане на такава помощ. Освен това сме съгласни да облекчим правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за средносрочното и дългосрочното кредитно застраховане.

На многостранно равнище, в контекста на срещата на Г-20, ние одобряваме поетите ангажменти националните агенции за експортен кредит да предоставят достатъчно по размер държавно кредитно застраховане на износа, когато това е необходимо, и също така подкрепяме усилията на многостранните организации за финансиране да предложат нови инструменти за финансиране на търговията или да увеличат пакетите на съществуващите такива.

За да гарантираме консолидирането и увеличаването на износа, ние продължаваме да водим различните търговски преговори, които сме започнали. Уважаемите членове на ЕП знаят, че приоритетът сред многостранните преговори е и си остава амбициозното, балансирано и цялостно приключване на кръга от преговори в Доха, което ще донесе много ползи в световен мащаб и, разбира се, за европейската икономика.

Неотдавнашната среща в Ню Делхи, на която присъствах, даде нов политически тласък в тази област и заедно с предстоящата среща на Г-20 в Питсбърг най-вероятно ще ни предостави възможност да приключим всичко през 2010 г.

Призоваваме за поемането на реални ангажменти с основните партньори на Световната търговска организация в следващите месеци, за да придвижим преговорите напред въз основа на пакета, за който е постигната предварителна договореност до момента. Както знаят уважаемите членове на ЕП, ние едновременно с това преговаряме по редица двустранни споразумения.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, под натиска на икономическата криза много държави въвеждат мерки за съживяване на промишлеността си. Най-скорошният пример е решението на президента на САЩ, Барак Обама, да наложи мита върху вноса на автомобилни гуми от Китай.

Оценявала ли е Комисията въздействието на политиките на трети страни – наши търговски партньори, като например кампаниите „избери американското“ или „избери китайското“ върху износа на ЕС?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Аз обсъдих със Съединените американски щати и с Китай – откъдето се върнах миналата седмица – кампаниите „избери американското“ и „избери китайското“. Това са две много различни програми или поне такива са моите надеждни сведения. Прочетох законодателния акт по повод на „избери американското“. Загрижена съм много повече за приложението му от отделните щати, отколкото от това, което всъщност гласи той.

„Избери китайското“ е нещо различно. Донякъде бях успокоена от това, което миналата седмица ми казаха министърът на търговията, Чен Деминг и заместник министър-председателят, Тан Цзясюан, по повод на целта на кампанията и на това какво ще бъде отношението към европейските предприятия, но аз оставам нащрек, за да се убедя, че европейският бизнес няма да пострада нито пряко, нито косвено.

По отношение на настоящата позицията във връзка с автомобилните гуми, за която говори уважаемият член на ЕП, ние само наблюдаваме, за да видим какво точно ще се случи. Уважаемият член на ЕП е прав да посочи това като важно решение, което трябва да се следи и да се види какво се случва, и аз определено ще се радвам да държим връзка по този въпрос.

Председател. – Въпрос № 27 отпада поради отсъствие на неговия автор г-н Moraes.

QВъпрос № 28, внесен от **Liam Aylward** (H-0279/09)

Относно: Продажба на европейски продукти от говеждо и агнешко месо

Какви мерки предприема Европейският съюз за подпомагане на продажбата на европейски продукти от говеждо и агнешко месо в трети страни? Възнамерява ли Европейската комисия да представи нови инициативи за подпомагане на този процес?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Ние работим активно по въпроса с много сложните и жизненоважни санитарни пречки и по този начин целим да подпомогнем продажбата на европейски продукти като ирландското говеждо и агнешко месо. Стратегията за достъп до пазари и, по-конкретно, сътрудничеството за достъп до пазари, лансирано през 2007 г., заема централно място в работата на Комисията в това отношение. Стратегията за достъп до пазари установява по-близко сътрудничество между Комисията, държавите-членки и предприятията с цел насърчаване на работата по откриването, анализирането, степенуването по важност и премахването на такива пречки.

Спецификата на тази стратегия се състои в това, че тя се прилага посредством правилното съчетаване на различни инструменти на политиката в областта на търговията. Това означава използване на многостранни и двустранни контакти и допълване на по-формалното средство на дългосрочните инструменти на политиката с политически контакти и съвместна дипломация в областта на търговията.

Нашите усилия, свързани със стратегията за достъп до пазари, значително се подобриха през последните години и вече има няколко успешни примера, които показват, че вървим в правилната посока. Например успяхме да ограничим няколко държави и да вдигнем забраната за износ на месо от ЕС, наложена заради случая със заразата с диоксин и полихлорирани бифенили (PCB) в Ирландия през декември 2008 г. Неотдавна успяхме и да отворим пазара в Саудитска Арабия, Йордания и Филипините за внос на говеждо месо от ЕС и да решим някои санитарни и фитосанитарни (СФС) въпроси с Египет и Израел в полза на търговията.

Продължаваме да работим настоятелно на различни равнища с държави като Индонезия, Малайзия и Корея, за да могат те да приведат своето законодателство изцяло в съответствие с изискванията на споразумението за санитарните и фитосанитарните (СФС) мерки и международните стандарти на Световната организация за здравето на животните. Ние помолихме представителите на предприятията, които се занимават с търговия на говеждо месо, да споделят конкретни си проблеми и да дадат предложения как да се справим с пречките на основните пазари. Наскоро имавме много положителна обратна връзка и една презентация, направена от ирландска бизнес асоциация ще ни помогне да установим приоритети в това отношение и да продължим работата си.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Мога ли да помоля члена на Комисията да разгледа пълното и цялостно преразглеждане на бюджета за подпомагане на продажбите на храни? Той действа от 70-те години на миналия век, прекалено е рестриктивен и се нуждае от реформиране. Ще се съгласи ли членът на Комисията, че подобряването на хранителния сектор ще помогне на Европейския съюз да излезе от икономическата рецесия?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Добре е известно, че европейските продукти от говеждо и агнешко месо отговарят на най-високите стандарти. Какви мерки предприема Комисията, ако изобщо се прави нещо в това отношение, за да поощрява или изисква същите стандарти да се прилагат към търговските партньори, и по-конкретно, към Бразилия?

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Първо, аз не съм запозната с конкретната област, която уважаемият член на ЕП спомена. Затова, ако позволите, ще отговоря по-късно в писмена форма.

Напълно съм съгласна обаче по въпроса за ценността и важността на отрасъла за Европейския съюз и за търговията. Наистина това е област, към която все повече ще насочваме вниманието си. Аз работя в тясно сътрудничество с члена на Комисията г-н Фишер Бойл, когато разглеждаме търговските споразумения, за да гарантираме, че частта от споразуменията, която засяга селското стопанство е истинско предимство и възможност. Надявам се, че в процеса на преговорите уважаемият член на ЕП ще се убеди, че наистина държим на това.

По отношение на принципа за реципрочност, преговаряме и помагаме на служителите от третите държави да разберат какво представлява системата на ЕС, за да затвърдим доверието им в равнището на защита, което се предлага на потребителите в ЕС, както и на потребителите в тези държави.

Настояваме третите държави да спазват международните си задължения, по-конкретно споразумението на Световната търговска организация за санитарните и фитосанитарните (СФС) мерки, за да гарантираме, че когато поставят изисквания, те спазват международните стандарти или се позовават на научни факти.

Въпрос № 29, внесен от **Bernd Posselt** (H-0272/09)

Subject: Въздействието върху околната среда на мините за добив на кафяви въглища в Чешката република и в Централна Германия

По какъв начин Комисията оценява въздействието върху околната среда на открития добив на кафяви въглища, съответно на работещите с кафяви въглища електрически централи, в Чешката република и в Централна Германия, и как Комисията оценява изпълнението на плановите за извеждане от експлоатация и възстановяване – включително от гледна точка на сигурността?

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, щетите върху околната среда, които могат да бъдат причинени от добива на кафяви въглища и използването им в електрически централи е въпрос, който е достатъчно добре разработен и е залегнал в законодателството на Общността.

Според Директивата относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии съоръженията за преработка на отпадъци от миннодобивните индустрии трябва да имат разрешително, което включва план за управление на отпадъците, план за закриване и съоръжения за рехабилитация. Съоръженията за отпадъци са длъжни да представят финансова гаранция, която следва да покрива разходите по рехабилитация на земята.

Директивата съдържа разпоредби за инспектиране от компетентните органи и включва задължения, свързани с предотвратяване на замърсяването на въздуха, водата и земята. Директивата беше приложена към новите съоръжения след месец май 2008 г. Съоръженията за отпадъци, които са съществували преди това, са длъжни да получат разрешителни в съответствие с директивата до май 2012 г.

До средата на 2012 г. държавите-членки са длъжни да изготвят списък на изоставени и излезли от експлоатация съоръжения, които причиняват или могат да причинят щети на околната среда.

Регулаторната рамка на Европейския съюз включва също и други директиви като Директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (КПЗК) и Директивата за големите горивни инсталации. Що се отнася до отговорността в областта на околната среда, Директивата за земята е представена на Съвета, но по нея още няма напредък. От всички тези най-важна е, разбира се, Директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (КПЗК), която изисква големите горивни инсталации да получават разрешителни въз основа на прилагането на най-добрите съществуващи практики.

В същото време, Директивата за големите горивни инсталации определя минимални пределни стойности за емисиите от най-важните замърсители на атмосферата. Ако една инсталация прекрати дейността си, Директивата КПЗК изисква от оператора да вземе мерки за предотвратяване на всякакви рискове от замърсяване и за рехабилитация на района.

Законовата рамка гарантира високото равнище на защита на околната среда при причиняване на вероятни щети върху околната среда от работещи с кафяви въглища електрически централи.

Въпросът със закриването на инсталации ще се решава в зависимост от това дали инсталацията съответства на нормативните изисквания.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Благодаря Ви за точния и изчерпателен отговор. Въпросът ми обаче беше и конкретно за граничните области, а именно Германия и Чешката република, Германия и Полша, Полша и Чешката република. Има много такива случаи в тези области. Бих искал да попитам дали считате, че е налице достатъчно трансгранично сътрудничество между съответните държави и дали Комисията съдейства за прилагането на трансгранични мерки в тези области, по-конкретно като част от регионалните програми.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, има различни източници на финансиране, както за Чешката република след 2007 г., така и за Германия. Искам да Ви припомня също, че с пакета от мерки в областта на енергетиката и климата, одобрен през миналия декември, ще има достатъчно средства от схемата за търговия с емисии от парникови газове, които съгласно постигнатото споразумение следва да се намалят с 50% във връзка с борбата срещу изменението на климата и за други, свързани с това цели.

Тава означава, че съоръженията, особено откритият добив на кафяви въглища, по дефиниция вредят на околната среда и на природата чрез различните проблеми, които създават не само за естественото състояние на почвата, но и за водата посредством други замърсители и, както знаем, чрез генерирането на големи

количества въглероден диоксид, като от тази гледна точка кафявите въглища са най-лошото гориво. По скалата от едно до десет те са на последно място по отношение на емисиите от въглероден диоксид. Искам да заявя, че пари могат да се получат и от търговията с емисии, а що се отнася конкретно до Германия, можем да кажем, че тази търговия върви дори и в момента, докато ние тук си говорим. Следователно това е източник и на пари. Освен това обаче, искам да кажа, че съществува и финансиране от Общността, което може също да допринесе за възстановяването на околната среда от щетите, причинени от дейностите, свързани с въгледобива.

Регионалните оперативни програми за периода 2000 г. – 2006 г. финансираха проекти за възстановяване на области, силно засегнати от добива на кафяви въглища, в няколко провинции от бившата Източна Германия, като например Саксония, Саксония-Анхалт и Тюрингия. Има разпоредби този вид подкрепа да бъде продължена в документите по съответните програми за периода 2007 г. – 2013 г.

По отношение на Чешката република, Регионалната оперативна програма за северозападната част на страната за периода 2007 г. – 2013 г. финансира дейности по възстановяването и рехабилитацията на изоставени минни зони. Оперативна програма „Околна среда“ предвижда като един от приоритетите си възстановяването на изоставени минни зони и, разбира се, сътрудничеството не само между държавите, но и между регионалните организации, което е в полза и на двете страни.

Председател. – Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

Времето за въпроси приключи.

13. Дневен ред за следващото заседание: вж. протокола

14. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 20,00 ч.)